

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 45 Ljubljana, četrtek 7. 6. 2001

Cena 1200 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XI

DRŽAVNI ZBOR

2545. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-F)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-F)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-F), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. maja 2001.

Št. 001-22-55/01
Ljubljana, dne 1. junija 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI (ZZDej-F)

1. člen

V zakonu o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92 – popravek, 45/94 – odločba US, 37/95, 8/96, 59/99 – odločba US, 90/99, 98/99 – ZZdrS, 31/00 in 36/00 – ZPDZC) se v 1. členu v prvem odstavku za besedo "delavci" doda besedilo "oziroma delavke", za besedo "sodelavci" pa se doda besedilo "oziroma sodelavke".

V drugem odstavku se za besedo "delavcev" doda besedilo "oziroma delavk".

2. člen

V 34. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

"Minister, pristojen za zdravstvo, predpiše, v sodelovanju s pristojno zbornico oziroma strokovnim združenjem, pogoje, ki jih mora za izvajanje pripravništva in specializacije zdravstvenih delavcev in sodelavcev, razen za zdravnike, izpolnjevati zdravstveni zavod."

Dosedanji prvi odstavek postane drugi odstavek.

3. člen

V 35. členu se peta alineja prvega odstavka spremeni, tako da se glasi:

"- da pridobi mnenje pristojne zbornice ali strokovnega združenja."

4. člen

V 42. členu se v tretjem odstavku za besedo "zbornice" doda besedilo "ali strokovnega združenja".

5. člen

V 74. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Strokovno doktrino o krepitevi zdravja, preprečevanju, ugotavljanju, zdravljenju, zdravstveni negi in rehabilitaciji zbolelih, poškodovanih in oseb z motnjami v telesnem in duševnem razvoju oblikujejo razširjeni strokovni kolegiji. Razširjeni strokovni kolegij je najvišji strokovni organ na posameznem področju, ki usklajuje predloge klinik, strokovnih združenj in zbornic, visokošolskih zavodov, zdravstvenih zavodov ter posameznih strokovnjakov."

Prvi stavek drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

"Razširjeni strokovni kolegiji se oblikujejo pri klinikah, inštitutih in drugih zdravstvenih zavodih, ki jih določi minister, pristojen za zdravstvo, na predlog klinik, strokovnih združenj in visokošolskih zavodov, ki izvajajo programe za zdravstvene delavce."

6. člen

V 75. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Strokovne predloge razširjenih strokovnih kolegijev, ki vplivajo na vsebino in obseg zdravstvenega varstva, s tem pa na zdravstveno politiko in financiranje zdravstvenega varstva, obravnava in potrjuje zdravstveni svet kot najvišji strokovno usklajevalni organ na področju zdravstvenega varstva. Zdravstveni svet oblikuje vsebino zdravstvenih programov s stališča njihove izvedljivosti, enakomernega razvoja vseh strok in načela enake dostopnosti. Od razširjenih strokovnih kolegijev lahko zahteva, da strokovno doktrino prilagodijo ekonomskim možnostim države ali da predlagajo izvajanje programov po prioritetah in v omejenem obsegu. Zdravstveni svet se oblikuje pri ministru, pristojnem za zdravstvo, iz predstavnikov zdravstvene stroke, iz vrst svetnikov, višjih svetnikov, fakultetnih učiteljev in drugih priznanih strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, zdravstvene ekonomike in organizacije zdravstvenega varstva."

V drugem stavku četrtega odstavka se beseda "Skupščina" nadomesti z besedo "Vlada."

7. člen

V 76. členu se 2. točka prvega odstavka spremeni, tako da se glasi:

"2. strokovni nadzor s svetovanjem, ki ga kot javno pooblastilo izvaja pristojna zbornica ali strokovno združenje v sodelovanju s klinikami, kliničnimi inštituti ali kliničnimi oddelki in drugimi zavodi;"

8. člen

V 78. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Strokovni nadzor s svetovanjem izvaja pristojna zbornica ali strokovno združenje v sodelovanju s klinikami, inštituti in drugimi zavodi in v skladu s posebnim programom, ki ga sprejme zbornica oziroma strokovno združenje s soglasjem ministra, pristojnega za zdravstvo."

V drugem odstavku se za besedo "zbornica" doda besedilo: "oziroma strokovno združenje."

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Način izvajanja strokovnega nadzora s svetovanjem za posamezno poklicno skupino predpiše pristojna zbornica oziroma strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo."

9. člen

V 79. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo večje pomanjkljivosti, pristojna zbornica oziroma strokovno združenje zahteva dodatno strokovno izpopolnjevanje delavcev, za katere se ugotovi pomanjkljiva usposobljenost ter o tem obvesti ministrstvo, pristojno za zdravstvo."

10. člen

Za 79. členom se doda nov 79.a člen, ki se glasi:

"79.a člen

V primeru, da za posamezne poklicne skupine zdravstvenih delavcev ni organizirane pristojne zbornice ali strokovnega združenja z javnim pooblastilom v skladu s tem zakonom, opravlja strokovni nadzor ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

Način izvajanja strokovnega nadzora s svetovanjem iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za zdravstvo."

11. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Glede na interes zdravstvenih delavcev iz posamezne poklicne skupine se lahko ustanovijo poklicne zbornice ali strokovna združenja.

Zbornica oziroma strokovno združenje iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ki se ustanovi in deluje po zakonu o društvih, če ta zakon ne določa drugače."

12. člen

Za 87. členom se dodata novi 87.a in 87.b člen, ki se glasita:

"87.a člen

Posamezno poklicno zbornico ali strokovno združenje lahko minister, pristojen za zdravstvo, pooblasti za izvajanje

posameznih nalog iz 34., 35. in 42. člena tega zakona ter strokovnega nadzora s svetovanjem za posamezno poklicno skupino, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- da deluje na področju zagotavljanja strokovnosti in kakovosti v posameznem poklicu;
- da se financira iz članarine in drugih lastnih virov;
- da ima včlanjenih več kot 50% delavcev iz poklica, ki ga predstavlja;
- da deluje na območju celotne države;
- da izpolnjuje strokovne, kadrovske in materialne pogoje za izvajanje svojih nalog.

87.b člen

Izvajanje naloge, ki jo poklicna zbornica oziroma strokovno združenje opravlja kot javno pooblastilo, nadzira ministrstvo, pristojno za zdravstvo."

13. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, sprejme predpis iz drugega odstavka 79.a člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

14. člen

Poklicne zbornice, ki že delujejo na področju zdravstvene dejavnosti in niso ustanovljene na podlagi drugega zakona, morajo uskladiti svoje delovanje z določbami tega zakona v roku osmih mesecev od dneva uveljavitve tega zakona.

15. člen

Do prevzema javnega pooblastila strokovnega nadzora s svetovanjem iz 87.a člena tega zakona opravlja to nalogo ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

16. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 501-01/91-1/55

Ljubljana, dne 23. maja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2546. Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (ZZVR-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o zdravstvenem varstvu
rastlin (ZZVR-1)

Razglašam zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (ZZVR-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. maja 2001.

Št. 001-22-56/01

Ljubljana, dne 1. junija 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU RASTLIN (ZZVR-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

Ta zakon ureja zdravstveno varstvo rastlin; določa ukrepe in obveznosti v zvezi s pojavom, preprečevanjem vnosa in širjenja ter zatiranjem škodljivih organizmov na rastlinah, rastlinskih proizvodih in nadzorovanih predmetih; ureja biotično varstvo rastlin; določa pridobivanje, izmenjavo podatkov in informacijski sistem; predpisuje stroške in odškodnine; ureja javno službo zdravstvenega varstva rastlin; določa organe, ki so odgovorni za uresničevanje tega zakona in inšpekcijsko nadzorstvo.

2. člen (namen)

Zdravstveno varstvo rastlin je namenjeno:

- varstvu rastlin in rastlinskih proizvodov pred škodljivimi organizmi;
- preprečevanju vnosa in širjenja ter zatiranju škodljivih organizmov z zagotavljanjem fitosanitarnih ukrepov;
- ugotavljanju in določanju škodljivih organizmov;
- omogočanju optimalne pridelave rastlin in trgovanja z njimi;
- varovanju okolja z izvajanjem stalnega nadzora škodljivih organizmov, z uvajanjem biotičnega varstva rastlin in z opazovalno napovedovalno dejavnostjo;
- usmerjanju in spremljanju razvoja dejavnosti za varovanje zdravja rastlin;
- skrbi za izobraževanje in osveščanje prebivalstva o varovanju zdravja rastlin.

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Zdravstveno varstvo rastlin je varovanje zdravja rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov pred škodljivimi organizmi s pomočjo fitosanitarnih ukrepov.

2. Rastline so:

- a) žive rastline;
- b) živi deli rastlin, vključno s semenom.

Za žive dele rastlin se štejejo tudi:

- plodovi v botaničnem smislu, razen tistih, ki so konzervirani z globokim zamrzovanjem,
- vrtnine, razen tistih, ki so konzervirane z globokim zamrzovanjem,
- gomolji, čebulice, korenike in drugi podzemni organi za razmnoževanje,
- rezano cvetje,
- veje z listi ali iglicami,
- posekana drevesa z listi ali iglicami,
- tkivne kulture.

Seme pomeni seme v botaničnem pomenu, ki je namenjeno setvi.

3. Rastlinski proizvodi so proizvodi rastlinskega izvora, nepredelani ali obdelani s preprostimi postopki in ki niso rastline iz prejšnje točke. Za rastlinski proizvod se šteje tudi les, če je v celoti ali delno ohranil svojo naravno okroglo površino, z lubjem ali brez njega, ali če gre za sekance, iveri, žagovino, lesne odpadke ali ostanke in če se uporabi pri prevozu kakršnih koli predmetov v obliki pregradnega

materiala, podpornega lesa ali palet v primeru, da pomeni nevarnost za zdravje rastlin.

4. Saditev je namestitev rastlin, da bi zagotovili njihovo nadaljnjo rast in generativno ali vegetativno razmnoževanje.

5. Rastline za saditev so:

- rastline, ki so že posajene in bodo ostale posajene ali bodo presajene,

- rastline, ki še niso posajene, a so namenjene saditvi.

6. Škodljivi organizmi so organizmi, ki sodijo v živalski ali rastlinski svet, virusi, mikoplazme (fitoplazme) ali drugi patogeni organizmi, ki so škodljivi rastlinam ali rastlinskim proizvodom.

7. Nadzorovani predmeti so zemljišča, skladiščni prostor, embalaža, prevozno sredstvo, zabojnik, zemlja ali kate-ri koli drug organizem, predmet ali snov, ki lahko vsebuje ali širi škodljive organizme in ki zahteva uvedbo fitosanitarnih ukrepov.

8. Pošiljka je količina rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki se prevažajo.

9. Fitosanitarni ukrep je zakonodajni, upravni ali drug postopek, ki se izvede v skladu s tem zakonom, da se prepreči vnos oziroma širjenje škodljivih organizmov.

10. Fitosanitarni predpis pomeni ta zakon in vse predpise, izdane na njegovi podlagi, ter mednarodne pogodbe s področja zdravstvenega varstva rastlin, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

11. Država porekla pomeni državo, v kateri so bile pridelane rastline, iz katerih so rastlinski proizvodi.

12. Premeščanje je vsako premikanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov izven mesta pridelave na ozemlju Republike Slovenije.

13. Mesto pridelave je posest ali skupina zemljišč, ki je posamezna pridelovalna enota z vsemi pripadajočimi objekti, stroji in opremo.

14. Uvoz je vsak vnos pošiljke in škodljivih organizmov na carinsko območje Republike Slovenije, ne glede na to, kakšna raba ali uporaba je bila v skladu s tem zakonom in v skladu s carinskimi predpisi dovoljena za rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete, razen vnosa zaradi tranzita.

15. Vnos škodljivega organizma je tudi vsak vstop škodljivega organizma na območje, kjer še ni navzoč ali je navzoč v omejenem obsegu.

16. Izvoz je vsak iznos pošiljke s carinskega območja Republike Slovenije in zajema tudi ponovni izvoz ter začasni izvoz.

17. Tranzit je vsak prenos pošiljke preko carinskega območja Republike Slovenije pod carinskim nadzorom.

18. Fitosanitarno spričevalo je potrdilo o zdravstvenem stanju pošiljke, ki ga izda pristojni organ za zdravstveno varstvo rastlin, praviloma v državi porekla in spremlja pošiljko, ki se uvaža, izvaža ali prevaža v tranzitu.

19. Fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz je potrdilo o zdravstvenem stanju pošiljke, ki ga izda pristojni organ za zdravstveno varstvo rastlin države, v katero se je pošiljka uvozila oziroma se je skladiščila, ponovno pakirala ali razdeljevala in spremlja pošiljko, ki se ponovno izvaža.

20. Rastlinski potni list je listina, ki potrjuje, da rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti, ki se premeščajo na ozemlju Republike Slovenije, izpolnjujejo določbe tega zakona, ki se nanašajo na zahteve zdravstvenega varstva rastlin.

21. Imetniki rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov (v nadaljnjem besedilu: imetniki) so fizične in pravne osebe, ki so njihovi lastniki oziroma se ukvarjajo z njihovo pridelavo, predelavo, gospodarjenjem, prodajo ali drugo uporabo.

22. Stalni nadzor škodljivih organizmov je uradni postopek zbiranja in shranjevanja podatkov o navzočnosti škodljivih organizmov ali njihovi odsotnosti, na podlagi inšpekcijskih pregledov, spremljanja zdravstvenega stanja, sistematičnih raziskav ali drugih postopkov ter na podlagi drugih razpoložljivih virov.

23. Inšpekcijski pregled je pregled rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov z namenom, da se ugotovi navzočnost škodljivih organizmov oziroma skladnost s fitosanitarnimi predpisi.

24. Inšpekcijsko spremljanje zdravstvenega stanja je stalni inšpekcijski postopek preverjanja zdravstvenega stanja rastlin.

25. Uradni vzorec je vzorec, ki ga odzame pristojni inšpektor oziroma pravna ali fizična oseba, ki izvaja javna pooblastila po tem zakonu.

II. ZDRAVSTVENO VARSTVO RASTLIN

4. člen

(izvajalci zdravstvenega varstva rastlin)

Zdravstveno varstvo rastlin je pravica in obveznost Republike Slovenije, njenih organov, izvajalcev javne službe zdravstvenega varstva rastlin in imetnikov (v nadaljnjem besedilu: izvajalci zdravstvenega varstva rastlin).

Za zagotavljanje zdravstvenega varstva rastlin in za izvajanje drugih nalog iz tega zakona ter za uresničevanje mednarodnih konvencij in mednarodnih sporazumov s področja zdravstvenega varstva rastlin, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, se ustanovi Uprava Republike Slovenije za varstvo rastlin in semenarstvo (v nadaljnjem besedilu: uprava), kot organ v sestavi ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

5. člen

(obveznosti organov Republike Slovenije in izvajalcev javne službe)

Organi Republike Slovenije in izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin morajo izvajati oziroma sodelovati pri izvajanju stalnega nadzora rastlin, rastlinskih proizvodov, zemljišč, prostorov za skladiščenje, predelavo in hrambo rastlin in rastlinskih proizvodov, sredstev za prevoz rastlin in rastlinskih proizvodov ter drugih nadzorovanih predmetov, z namenom ugotavljanja in poročanja o pojavu in širjenju škodljivih organizmov ter njihovega zatiranja.

O vseh novih ali nepričakovanih pojavih škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A morajo izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin nemudoma obvestiti pristojnega inšpektorja in upravo.

Na področju zdravstvenega varstva rastlin v gozdarstvu so organi Republike Slovenije in izvajalci javne službe dolžni ravnati v skladu s tem zakonom in v skladu s predpisi, ki urejajo področje gozdarstva.

6. člen

(obveznosti imetnikov)

Imetniki morajo pregledovati gojene rastline, vključno z obdelovalnimi površinami (polja, nasadi, drevesnice, vrtovi, rastlinjaki), prostorastoče rastline, prostore za skladiščenje, predelavo in hrambo rastlin in rastlinskih proizvodov, sredstva za prevoz rastlin in rastlinskih proizvodov ter druge nadzorovane predmete, ki jih imajo v lasti ali drugi uporabi oziroma jih obdelujejo ali uporabljajo, z namenom ugotavljanja pojava in širjenja škodljivih organizmov.

O vseh novih ali nepričakovanih pojavih škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A morajo imetniki nemudoma obvestiti pristojnega inšpektorja oziroma izvajalce javne službe zdravstvenega varstva rastlin, ki o tem obvestijo upravo. Izvajati morajo ukrepe za preprečevanje širjenja oziroma zatiranje škodljivih organizmov, ki jih določi uprava.

Če imetnik ne izvede ukrepov iz prejšnjega odstavka, pristojni inšpektor odredi njihovo izvedbo na stroške imetnika.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena morajo imetniki, ki so lastniki, ali drugi uporabniki gozdov, o vseh novih ali nepričakovanih pojavih škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A iz drugega odstavka 7. člena tega zakona, nemudoma obvestiti javno gozdarsko službo, določeno v zakonu, ki ureja varstvo gozdov, ki o tem obvesti upravo.

Obveznost obveščanja iz tega člena velja tudi za kate-rokoli drugo osebo, ki zaradi narave svojega dela sumi ali opazi nov ali nepričakovan pojav škodljivih organizmov.

III. PREPREČEVANJE VNOSA IN ŠIRJENJA TER ZATIRANJE ŠKODLJIVIH ORGANIZMOV

1. Skupne določbe

A) Škodljivi organizmi, rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti

7. člen

(sezname škodljivih organizmov)

Škodljivi organizmi se glede na nevarnost za zdravje in obstoj posameznih vrst rastlin ter glede na nevarnost povzročitve velike ekonomske škode razvrstijo v seznane. Za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov se izvaja stalni nadzor škodljivih organizmov ter ukrepi po tem zakonu.

Škodljivi organizmi, ki se štejejo za posebej nevarne rastlinam in rastlinskim proizvodom, so razvrščeni v naslednje seznane:

- seznam I.A in seznam II.A, ki se nanašata na celotno ozemlje Republike Slovenije;
- seznam I.B in seznam II.B, ki se nanašata na določena varovana območja.

Podrobnejšo vsebino seznamov iz tega člena predpiše minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

8. člen

(sezname rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti, s katerimi se lahko prenašajo škodljivi organizmi iz drugega odstavka prejšnjega člena in pomenijo nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin, so razvrščeni v naslednje seznane:

- seznam III.A, ki se nanaša na prepoved uvoza;
- seznam III.B, ki se nanaša na prepoved uvoza v določena varovana območja;
- seznam IV.A, ki se nanaša na posebne fitosanitarne zahteve;
- seznam IV.B, ki se nanaša na posebne fitosanitarne zahteve za določena varovana območja;
- seznam V.A, ki vsebuje:
  - a) seznam V.A.I, ki se nanaša na rastlinski potni list,
  - b) seznam V.A.II, ki se nanaša na rastlinski potni list za določena varovana območja;
- seznam V.B, ki vsebuje:

a) seznam V.B.I, ki se nanaša na fitosanitarno spričevalo,

b) seznam V.B.II, ki se nanaša na fitosanitarno spričevalo za določena varovana območja.

Podrobnejšo vsebino seznamov iz tega člena predpiše minister.

9. člen

(pojav škodljivega organizma)

Če se na ozemlju Republike Slovenije pojavi škodljiv organizem s seznamov I.A in II.A, oziroma se na določenem varovanem območju pojavi škodljiv organizem s seznamov I.B ali II.B, ali se pojavijo simptomi na rastlini, rastlinskih proizvodih ali nadzorovanih predmetih, na podlagi katerih se sumi na okužbo s škodljivim organizmom s seznamov I.A, II.A, I.B ali II.B, morajo izvajalci zdravstvenega varstva rastlin o tem takoj na predpisan način obvestiti upravo.

Imetnik mora zavarovati rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete ter preprečiti stik z drugimi rastlinami, rastlinskimi proizvodi in nadzorovanimi predmeti na način, ki ga določi pristojni inšpektor.

Način obveščanja iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

10. člen

(ugotovitev škodljivega organizma)

V primeru suma iz prvega odstavka prejšnjega člena se odvzame uradni vzorec in pošlje v laboratorij, ki opravlja diagnostične preiskave. Ta potrdi ali ovrže sum na okužbo s škodljivim organizmom in poskusi ugotoviti vzrok okužbe. Ob tem mora zagotoviti tak način ravnanja z uradnim vzorcem, da ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov ter da zagotovi identiteto vzorca.

Diagnostične preiskave iz prejšnjega odstavka opravlja laboratorij, ki mu je dodeljeno javno pooblastilo iz prvega oziroma drugega odstavka 68. člena tega zakona, za izvajanje nalog iz 5. točke 76. člena tega zakona.

Ko je ugotovljena okužba s škodljivim organizmom s seznamov I.A in II.A oziroma na varovanem območju s seznamov I.B in II.B, pristojni inšpektor odredi uničenje ali drugačno odstranitev, tretiranje in druge predpisane ukrepe.

Uprava o pojavu in nevarnosti škodljivega organizma obvesti organizacije, službe in imetnike rastlin ter jih seznaniti z najpomembnejšimi ukrepi, s katerimi lahko preprečujejo okužbo s škodljivimi organizmi.

Minister predpiše ukrepe iz tretjega odstavka tega člena.

11. člen

(objavljanje podatkov o škodljivih organizmih)

Uprava na predpisan način vodi evidence o pojavih in ugotovitvah škodljivih organizmov in druge potrebne evidence o stalnem nadzoru, z namenom obveščanja na državni in mednarodni ravni.

Podrobnejšo vsebino, obliko in način vodenja evidenc iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Podatke o pojavu na novo odkritega škodljivega organizma s seznamov I.A in II.A v Republiki Sloveniji se lahko daje ali objavlja le na predpisan način.

Prepovedano je dajati ali objavljati podatke o pojavu na novo odkritega škodljivega organizma s seznamov I.A in II.A v Republiki Sloveniji brez odobritve uprave.

Minister izda predpis iz tretjega odstavka tega člena.

12. člen

(posebno nadzorovano območje)

Posebno nadzorovano območje je okuženo ali ogroženo ali neokuženo območje, na katerem se na predpisan način zagotavlja zdravstveno varstvo rastlin.

Ko se ugotovi škodljiv organizem in dokler traja nevarnost zaradi njegove navzočnosti, pristojni inšpektor, glede na vrsto škodljivega organizma, označi mesto okužbe, odredi predpisane ukrepe ter obvešča imetnike na mestu okužbe na predpisan način.

Meje okuženega, ogroženega in neokuženega območja, ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje škodljivih organizmov, pogoje za prenehanje odrejenih ukrepov in način obveščanja predpiše minister.

13. člen

(varovano območje)

Območje, kjer eden ali več škodljivih organizmov niso ustaljeni, kljub ugodnim razmeram za naselitev ali območje, v katerem obstaja nevarnost, da se bodo določeni škodljivi organizmi ob ugodnih ekoloških razmerah naselili na določenih rastlinah, kljub dejstvu, da ti organizmi niso ustaljeni, se lahko določi kot varovano območje.

Šteje se, da je škodljiv organizem na varovanem območju ustaljen, če je znano, da se tam pojavlja in niso bili uvedeni nobeni fitosanitarni ukrepi za njegovo izkoreninjenje ali, če so se takšni ukrepi izkazali za neučinkovite v obdobju vsaj dveh zaporednih let.

Na območju, kjer eden ali več škodljivih organizmov niso ustaljeni, kljub ugodnim razmeram za naselitev in je bilo na predpisan način priznано kot varovano območje, mora uprava na predpisan način izvajati oziroma zagotoviti izvajanje rednih in sistematičnih raziskav o navzočnosti organizmov, glede katerih je bilo varovano območje priznано. Na varovanem območju, na katerem obstaja nevarnost, da se bo določen škodljiv organizem ob ugodnih ekoloških pogojih naselil na določenih rastlinah in če ta organizem ni ustaljen v Republiki Sloveniji, izvajanje sistematičnih raziskav ni obvezno.

Način določitve varovanega območja, podrobnejše pogoje za izvajanje sistematičnih raziskav in seznam varovanih območij predpiše minister.

B) Prepovedi in omejitve

14. člen

(prepoved vnosa in širjenja škodljivih organizmov)

Prepovedan je vnos in širjenje škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A.

Na varovanem območju sta prepovedana tudi vnos in širjenje škodljivega organizma s seznamov I.B in II.B, za katerega je območje priznано kot varovano.

Za vnos iz prvega in drugega odstavka tega člena se šteje vsak nameren ali nenameren vstop škodljivih organizmov na ozemlje Republike Slovenije ali na varovano območje.

Vnos in širjenje drugih vrst škodljivih organizmov, ki niso zajeti v seznamih iz prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko prepove, če obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin na ozemlju Republike Slovenije.

15. člen

(prepoved uvoza in premeščanja rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov)

Prepovedan je uvoz rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.A.

Na varovano območje je prepovedan tudi uvoz rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.B, na katere se varovano območje nanaša.

Če niso izpolnjene predpisane fitosanitarne zahteve, je prepovedan uvoz in premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama IV.A.

Če niso izpolnjene predpisane fitosanitarne zahteve, je na varovana območja prepovedan tudi uvoz in premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama IV.B, na katere se varovano območje nanaša.

Uvoz in premeščanje drugih vrst rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki niso zajeti v seznamih iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, se lahko prepove, če obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin na ozemlju Republike Slovenije.

16. člen

(izjema za poskusno in raziskovalno delo ter žlahtnjenje)

Ne glede na določbe 14. in 15. člena tega zakona lahko znanstvene in raziskovalne organizacije uvozijo ali premeščajo škodljive organizme s seznamov I.A, II.A, I.B in II.B ter rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznamov III.A, III.B, IV.A in IV.B, če:

- jih uporabijo za poskusne, raziskovalne ali razvojne namene ali za delo pri žlahtnjenju rastlin;

- izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne in tehnične usposobljenosti, kar ugotovi uprava z odločbo v upravnem postopku;

- imajo uvozno dovoljenje.

Uvozno dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda uprava na podlagi vloge organizacije iz prejšnjega odstavka.

Vloga vsebuje zlasti:

- podatke o vlagatelju (firma in sedež),

- podatke o škodljivih organizmih ali rastlinah, rastlinskih proizvodih in nadzorovanih predmetih.

Uprava vodi evidenco o uvozi iz prvega odstavka tega člena.

Minister predpiše pogoje glede strokovne in tehnične usposobljenosti, podrobnejšo vsebino vloge in obrazec uvoznega dovoljenja iz tega člena.

17. člen

(posebnosti)

Ne glede na določbe 14. in 15. člena tega zakona lahko uprava v skladu s predpisanimi pogoji in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov, v posameznih primerih dovolj:

- izjemen uvoz rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki se gojijo ali uporabljajo v neposredni bližini državne meje, če so namenjeni uporabi v Republiki Sloveniji v neposredni bližini te državne meje;

- izjemen uvoz rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v primeru blage okužbe s škodljivimi organizmi, razen rastlin za saditev.

Uprava vodi evidenco o izjemnih uvozi iz tega člena.

Podrobnejše pogoje za izjemen uvoz rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov predpiše minister.

18. člen

(izjeme)

Določbe 14. in 15. člena tega zakona se ne uporabljajo:

- za pošiljke, ki so v tranzitu preko ozemlja Republike Slovenije;

- za majhne količine rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, vključno z živili ali krmo, če jih

uporabi lastnik ali prejemnik za neindustrijske ali nekomercialne namene ali za uživanje med prevozom.

Za majhne količine se štejejo zlasti sadje in sveže vrtnine, razen krompirja, rezano cvetje oziroma šopki, seme v izvirem pakiranju, razen semenskega krompirja, okrasne čebulice, novoletne jelke brez korenin, sobne rastline v lončkih, balkonske rastline, ki so namenjene izključno za samooskrbo končnemu potrošniku, v količinah, ki jih predpiše minister.

C) Register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov

19. člen

(register)

S pridelavo, predelavo, uvozom in distribucijo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznamov V.A in V.B, se lahko ukvarjajo samo pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za opravljanje registrirane oziroma prijavljene dejavnosti in so vpisane v register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih nadzorovanih predmetov (v nadaljnjem besedilu: register) iz tega zakona.

Vpis v register je obvezen za naslednje zavezance:

- pridelovalce, predelovalce in distributerje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.A;

- uvoznike rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B;

- pridelovalce določenih rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki niso navedeni na seznamu V.A, ter zbirne in distribucijske centre na območju pridelave. Register vzpostavi in vodi uprava.

20. člen

(vpis v register)

Zavezanci iz prejšnjega člena morajo biti za vpis v register strokovno usposobljeni za zdravstveno varstvo rastlin ali zagotoviti strokovno usposobljeno odgovorno osebo (v nadaljnjem besedilu: odgovorna oseba za zdravstveno varstvo rastlin) za izvajanje obveznosti iz 22. člena tega zakona. Podrobnejše kriterije glede strokovne usposobljenosti predpiše minister.

Vloga za vpis v register morajo zavezanci podati pri upravi na predpisanem obrazcu.

Vloga mora vsebovati zlasti:

- identifikacijske podatke vlagatelja: firmo oziroma ime in priimek ter sedež oziroma naslov; odgovorno osebo; davčno številko; matično številko poslovnega subjekta oziroma KMG-MID številko kmetijskega gospodarstva in številko subjekta iz Registra kmetijskih gospodarstev, pravno organizacijsko obliko; vrsto dejavnosti;

- identifikacijske podatke odgovorne osebe za zdravstveno varstvo rastlin vlagatelja: ime in priimek, davčna številka; oziroma firmo ter sedež firme oziroma naslov s hišno številko.

Obrazec in podrobnejšo vsebino vloge iz drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše minister.

Odločbo o vpisu v register izda uprava najkasneje v treh mesecih po prejemu popolne vloge.

Če zavezanec preneha izpolnjevati predpisane pogoje iz prvega odstavka tega člena ali ne izpolnjuje obveznosti iz 22. člena tega zakona, uprava po uradni dolžnosti izda odločbo o izbrisu iz registra.

21. člen

(vsebina registra)

Register vsebuje zlasti naslednje podatke:

- neponovljivo registrsko številko oziroma KMG-MID številko kmetijskega gospodarstva in številko subjekta;
  - firmo oziroma ime in priimek ter sedež oziroma naslov;
  - odgovorno osebo pravne osebe;
  - pravno organizacijsko obliko;
  - davčno številko;
  - matično številko poslovnega subjekta;
  - vrsto dejavnosti;
  - kmetijska zemljišča v uporabi po parcelah in vrstah rabe;
  - odgovorno osebo za zdravstveno varstvo rastlin.
- Register se lahko vodi v elektronski obliki.
Podrobnejšo vsebino in način vodenja registra predpiše minister.

22. člen

(obveznosti zavezancev iz registra)

Zavezanci iz registra morajo zlasti:

- voditi natančne podatke o pridelavi, predelavi in prometu rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki jih kupujejo za skladiščenje ali sajenje na posestvu, jih pridelujejo ali jih odpošiljajo drugam in te listine hraniti najmanj eno leto;
  - voditi in sproti dopolnjevati načrt mest, kjer se rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti gojijo, pridelujejo, skladiščijo, shranjujejo ali uporabljajo;
  - opravljati redne vizualne zdravstvene preglede rastlin na predpisan način;
  - omogočiti dostop pristojnemu inšpektorju za opravljanje pregledov rastlin, prostorov in listin ter jemanje uradnih vzorcev;
  - nemudoma obvestiti upravo oziroma pristojnega inšpektorja o vseh nenavadnih pojavih in izbruhih škodljivih organizmov, simptomih ali drugih posebnostih na rastlinah ter o pridelavi in pojavu prepovedanih rastlinskih vrst;
  - prijaviti upravi v predpisanem roku vse spremembe podatkov, ki se vodijo v registru;
  - vsako leto do predpisanega roka prijaviti pristojnemu inšpektorju obseg in mesto pridelave oziroma predelave rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov;
  - sodelovati z upravo in s pristojnim inšpektorjem pri zagotavljanju zdravstvenega varstva rastlin.
- Minister predpiše način izvajanja zdravstvenih pregledov, roke, vsebino in način posredovanja podatkov iz prejšnjega odstavka.

23. člen

(izjeme)

Ne glede na prvi in drugi odstavek 19. člena tega zakona so od vpisa v register izvzeti majhni pridelovalci oziroma predelovalci, če je njihova celotna pridelava oziroma predelava in prodaja rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov namenjena za samooskrbo oziroma za končno uporabo fizičnih oseb na lokalnem trgu, ki se poklicno ne ukvarjajo z rastlinsko pridelavo in predelavo in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov.

Minister predpiše podrobnejše kriterije za določitev majhnih pridelovalcev oziroma predelovalcev in obsega lokalnega trga.

2. Uvoz, izvoz in tranzit pošiljk

A) Uvoz

24. člen

(vstopno mesto)

Pošiljke, za katere je obvezen inšpekcijski pregled, se lahko uvažajo le čez določena vstopna mesta. Vstopna mesta za izvajanje inšpekcijskega pregleda po tem zakonu morajo izpolnjevati predpisane pogoje.

Vlada predpiše pogoje iz prejšnjega odstavka in določi vstopna mesta.

25. člen

(uvoz)

Pošiljke s seznama V.B.I, ki se uvažajo v državo, njihova embalaža, lahko pa tudi vozila, s katerimi se prevažajo, morajo biti inšpekcijsko pregledane.

Z inšpekcijskim pregledom se zlasti ugotavlja, če pošiljke:

- spremlja fitosanitarno spričevalo;
- niso okužene s škodljivimi organizmi s seznama I.A in seznama II.A;
- ne vsebujejo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.A;
- izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.A.

Pošiljke iz prvega odstavka tega člena mora spremljati izvorno fitosanitarno spričevalo praviloma iz države porekla, razen kadar se lahko posebne fitosanitarne zahteve iz seznama IV.A oziroma IV.B za posamezne vrste pošiljk, ki jih predpiše minister, izpolni tudi v državi, ki ni država porekla.

Za pošiljke iz prvega odstavka tega člena, ki so bile po izdaji izvornega fitosanitarnega spričevala v državi porekla odposlane, skladiščene, ponovno pakirane ali razdeljene v drugi državi, ki ni država porekla, je potrebno, da izvorno fitosanitarno spričevalo ali njegovo overjeno kopijo spremlja fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz, izdano v tej drugi državi. Če pa so bile te pošiljke predhodno zaporedoma uvožene v več različnih držav in je bilo izdano več kot eno fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz, jih morajo poleg izvornega fitosanitarnega spričevala ali njegove overjene kopije spremljati tudi vsa fitosanitarna spričevala za ponovni izvoz ali njihove overjene kopije.

Inšpekcijski pregled se lahko opravi tudi pri drugih pošiljkah, če fitosanitarni inšpektor sumi, da obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin na ozemlju Republike Slovenije.

Minister predpiše način inšpekcijskega pregleda iz prvega odstavka tega člena.

26. člen

(uvoz v varovano območje)

Pošiljke s seznama V.B.II, ki se uvažajo v varovana območja, morajo poleg pogojev, določenih v 25. členu tega zakona, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da niso okužene s škodljivimi organizmi s seznamov I.B in II.B;
- da ne vsebujejo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.B;
- da izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.B.

27. člen

(poskusno in raziskovalno delo ter zlahtnjenje)

Pošiljke s seznama V.B, ki se uvažajo in so namenjene za poskusno, raziskovalno ali razvojno delo ali za delo pri

žlahtnjenju rastlin, morajo biti inšpekcijsko pregledane in jih mora spremljati uvozno dovoljenje iz 16. člena tega zakona in fitosanitarno spričevalo države porekla.

28. člen
(posebnosti)

Če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov, lahko uprava pod pogoji iz 17. člena tega zakona dovoli uvoz rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B, ki se gojijo ali uporabljajo v neposredni bližini državne meje, brez fitosanitarnega spričevala in inšpekcijskega pregleda, če so namenjeni uporabi v neposredni bližini te državne meje.

29. člen
(izjeme)

Majhne količine rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B se v skladu z 18. členom tega zakona lahko uvažajo brez fitosanitarnega spričevala in inšpekcijskega pregleda.

30. člen

(dolžnosti uvoznikov in carinskih delavcev)

Uvozniki, prevozniki oziroma osebe, ki pošiljke iz prvega odstavka 25. člena tega zakona uvažajo v Republiko Slovenijo, morajo o prispetju teh pošiljk, ki se uvažajo ali pretovarjajo med prevozom, obvestiti fitosanitarnega inšpektorja.

Carinski delavci ne smejo začeti s postopkom za začetek carinsko dovoljene rabe ali uporabe, razen tranzita, dokler fitosanitarni inšpektor ne opravi inšpekcijskega pregleda pošiljk iz prejšnjega odstavka in z odločbo dovoli uvoz.

Na pošiljkah, ki se uvažajo, morajo uvozniki izvajati ukrepe, ki jih odredi fitosanitarni inšpektor.

Posameznikom, ki prinesejo rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete v Republiko Slovenijo brez fitosanitarnega spričevala ali so rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti na seznamu III.A ali III.B, razen majhnih količin iz 18. člena tega zakona, carinski delavci prepovejo njihov uvoz in jih izročijo fitosanitarnemu inšpektorju, ki odredi predpisane ukrepe v skladu s tretjim odstavkom 10. člena tega zakona.

31. člen
(postopek ob uvozu)

Inšpekcijski pregled pošiljk iz 25. člena tega zakona se opravi na prvem vstopnem mestu v Republiko Slovenijo, kjer se opravljajo druge uvozne administrativne formalnosti, vključno s carinskimi.

Če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov, se v primerih in pod pogoji, ki jih predpiše minister, zdravstveni pregled pošiljke lahko opravi tudi v za to uradno določenih mestih v notranjosti države, pod carinskim nadzorom.

32. člen
(potrditev ali zavrnitev uvoza)

Če so izpolnjeni pogoji iz 25. oziroma 26. člena tega zakona, fitosanitarni inšpektor po opravljenem pregledu z odločbo dovoli uvoz pošiljke in označi fitosanitarno spričevalo ali fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz z vstopnim datumom in žigom fitosanitarne inšpekcije.

Če pogoji oziroma eden od pogojev iz 25. oziroma 26. člena tega zakona niso izpolnjeni, fitosanitarni inšpektor z odločbo prepove uvoz pošiljke, odredi enega od ukrepov iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona in označi fitosanitarno spričevalo ali fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz

z rdečim trikotnim žigom, s čimer spričevali postaneta neveljavni.

Če se z inšpekcijskim pregledom ugotovi, da je del pošiljke okužen s škodljivimi organizmi s seznamov I.A, I.B, II.A ali II.B, se lahko dovoli uvoz preostalega dela pošiljke, če ni suma na okužbo tega dela pošiljke in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov.

Minister predpiše velikost žiga iz drugega odstavka tega člena in podatke v njem.

33. člen
(druge pošiljke ob uvozu)

Če iz spremnih listin drugih pošiljk, ki se uvažajo, izhaja, da ne vsebujejo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B, lahko fitosanitarni inšpektor opravi inšpekcijski pregled, če obstaja utemeljen sum glede istovetnosti pošiljke oziroma če obstaja nevarnost širjenja škodljivih organizmov.

Če po opravljenem inšpekcijskem pregledu fitosanitarni inšpektor še dvomi o istovetnosti pošiljke, zlasti glede rodu, vrste ali izvora, se šteje, da pošiljka vsebuje rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznama V.B.

34. člen
(proste carinske cone)

Za pošiljke, ki se uvažajo v proste carinske cone in v carinska skladišča v Republiko Slovenijo, veljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na uvoz pošiljk.

B) Izvoz

35. člen
(postopek ob izvozu)

Če za pošiljke, ki se izvažajo in so po poreklu iz Republike Slovenije, država, v katero se izvaža, zahteva fitosanitarno spričevalo, fitosanitarni inšpektor pred izdajo fitosanitarnega spričevala opravi inšpekcijski pregled pošiljke, da zagotovi izpolnjevanje predpisanih fitosanitarnih zahtev države, v katero se pošiljka izvaža.

Če za pošiljke, ki se izvažajo in po poreklu niso iz Republike Slovenije, ampak so se v Republiko Slovenijo skladiščile, ponovno pakirale ali razdeljevale, država, v katero se te pošiljke izvažajo, zahteva fitosanitarno spričevalo, fitosanitarni inšpektor pred izdajo fitosanitarnega spričevala za ponovni izvoz opravi inšpekcijski pregled pošiljk, da zagotovi izpolnjevanje predpisanih fitosanitarnih zahtev države uvoznice.

Izdaja fitosanitarnega spričevala se šteje za uradno dejanje ali ukrep, ki ga opravi fitosanitarni inšpektor, s katerim se potrjuje, da so izpolnjene določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

Minister predpiše obliko in vsebino fitosanitarnega spričevala in fitosanitarnega spričevala za ponovni izvoz.

36. člen
(dolžnosti izvoznikov)

Izvoznik mora podati vlogo za izdajo fitosanitarnega spričevala pri fitosanitarnem inšpektorju v roku, ki ga predpiše minister.

Vloga za izdajo fitosanitarnega spričevala mora vsebovati zlasti:

- identifikacijske podatke vlagatelja: firmo oziroma ime in priimek ter sedež oziroma naslov;
- podatke o pošiljki.

Podrobnejšo vsebino vloge iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Izvozniki morajo izvajati ukrepe, ki jih med inšpekcijskim pregledom pošiljk, namenjenih za izvoz, odredi fitosanitarni inšpektor.

C) *Tranzit*

37. člen (tranzit pošiljk)

Za pošiljke, ki so v tranzitu, ni obvezen inšpekcijski pregled v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona.

Pošiljka iz prejšnjega odstavka mora biti pakirana tako, da ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov in ne sme biti razdeljena ali združena z drugimi pošiljkami ali prepakirana na carinskem območju Republike Slovenije.

Če pošiljka ni pakirana v skladu s prejšnjim odstavkom ali če se jo pretovarja, je obvezen inšpekcijski pregled v skladu s 25. členom tega zakona.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko ob utemeljenem sumu na nevarnost vnosa in širjenja škodljivih organizmov, minister predpiše za določene pošiljke v tranzitu način ravnanja s pošiljko, obvezen inšpekcijski pregled, način pregleda in določi ukrepe.

3. Premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov

38. člen (premeščanje)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.A.I se lahko premeščajo le, če je na njih ali na njihovi embalaži nameščen rastlinski potni list ali je priložen prevoznemu sredstvu.

Pošiljke s seznama V.A, ki se premeščajo in so namenjene za poskusno, raziskovalno ali razvojno delo ali za delo pri žlahtnjenju rastlin, morajo biti inšpekcijsko pregledane in jih mora spremljati rastlinski potni list.

39. člen (premeščanje v varovano območje)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.A.II se lahko premeščajo v ali znotraj varovanega območja le, če je na njih ali na njihovi embalaži nameščen rastlinski potni list, ki je veljaven za varovano območje, ali je priložen prevoznemu sredstvu in so izpolnjeni pogoji za premeščanje, ki jih podrobneje predpiše minister.

Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov skozi varovana območja ali iz varovanih območij pod pogoji, ki jih predpiše minister.

40. člen (izjeme)

Ne glede na prvi odstavek 38. člena tega zakona se brez rastlinskega potnega lista lahko premeščajo tiste količine rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.A, ki jih premeščajo majhni pridelovalci oziroma predelovalci, kateri so lahko izzeti iz vpisa v register v skladu s 23. členom tega zakona.

41. člen (pridelava, predelava, uporaba)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.A.I, ki jih pridelujejo, predelujejo ali uporabljajo zavezanca za vpis v register in so namenjeni premeščanju, morajo biti inšpekcijsko pregledani, da se ugotovi zlasti, da:

- niso okuženi s škodljivimi organizmi s seznamom I.A in II.A;
- izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.A.

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti iz seznama V.A.II, ki so namenjeni premeščanju v varovano območje, morajo biti inšpekcijsko pregledani za namene iz prejšnjega odstavka in da se ugotovi:

- da niso okužene s škodljivimi organizmi s seznamom I.B in II.B;
- da izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.B.

Inšpekcijski pregledi iz prvega in drugega odstavka tega člena, se opravljajo redno, najmanj v predpisanih časovnih obdobjih oziroma najmanj enkrat letno in vsaj vizualno.

Podrobnejši način inšpekcijskega pregleda iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše minister.

Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena se za zagotavljanje zdravstvenega varstva rastlin lahko izvajajo inšpekcijski pregledi naključno in ne glede na poreklo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov kadarkoli in povsod tam, kjer se premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo ali drugače uporabljajo, kot tudi v prostorih kupcev.

Če se med inšpekcijskimi pregledi ugotovi, da obstaja nevarnost za širjenje škodljivih organizmov oziroma da niso izpolnjeni predpisani pogoji za premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, pristojni inšpektor odredi ukrepe iz tretjega odstavka 10. člena tega zakona.

42. člen (rastlinski potni listi)

Rastlinske potne liste se izdaja za rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznama V.A.

Rastlinske potne liste izdajajo izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin ali zavezanca za vpis v register iz prve in druge alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), če imajo za to dovoljenje uprave in če so bile rastline, rastlinski proizvodi in drugi nadzorovani predmeti s seznama V.A inšpekcijsko pregledani v skladu s prejšnjim členom.

43. člen

(dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov)

Uprava izda upravičencem dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so vpisani v register iz 19. člena tega zakona;
- da so strokovno usposobljeni za zdravstveno varstvo rastlin ali da zagotovijo strokovno usposobljeno odgovorno osebo za zdravstveno varstvo rastlin, ki skrbi za izvajanje obveznosti iz 49. člena tega zakona, ki je v delovnem ali pogodbenem razmerju z upravičencem;
- da imajo zapisnik pristojnega inšpektorja o izpolnjevanju obveznosti iz 22. člena tega zakona.

Vloga za pridobitev dovoljenja za izdajo rastlinskih potnih listov morajo upravičenci vložiti pri upravi na predpisanim obrazcu.

Vloga mora vsebovati poleg podatkov iz 20. člena tega zakona še zlasti:

- podatke o vrsti pridelave, predelave, prodaje oziroma uvoza rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov;

- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Šteje se, da je oseba iz druge alineje prvega odstavka tega člena strokovno usposobljena, če ima predpisano izobrazbo in potrdilo o temeljnem znanju o škodljivih organizmih, njihovem obvladovanju in predpisih o zdravstvenem varstvu rastlin, pridobljeno na tečajih, za katere uprava potrdi program in izvajalca.

V primeru, da je odgovorna oseba za zdravstveno varstvo rastlin v pogodbenem razmerju z upravičencem, mora upravičenec vlogi priložiti kopijo pogodbe, ki mora vsebovati natančno določene obveznosti odgovorne osebe za zdravstveno varstvo rastlin.

Obrazec in podrobnejšo vsebino vloge iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter pogoje glede izobrazbe in obrazec potrdila o temeljnem znanju iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister.

Dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov izda predstojnik uprave v upravnem postopku najkasneje v treh mesecih po prejemu popolne vloge, če so izpolnjeni predpisani pogoji.

Če upravičenec preneha izpolnjevati predpisane pogoje za izdajanje rastlinskih potnih listov, se dovoljenje na predlog upravičenca ali po uradni dolžnosti razveljavi.

44. člen

(evidenca odgovornih oseb za zdravstveno varstvo rastlin za izdajo rastlinskih potnih listov)

Uprava vzpostavi in vodi evidenco odgovornih oseb za zdravstveno varstvo rastlin za izdajo rastlinskih potnih listov.

V evidenci se na enoten način vodijo zlasti firma oziroma ime in priimek in sedež oziroma naslov odgovorne osebe za zdravstveno varstvo rastlin ter osebno ime in naslov upravičenca, ki je zagotovil to odgovorno osebo.

Podrobnejše podatke in način vodenja evidence iz prvega in drugega odstavka tega člena predpiše minister.

45. člen

(vrste rastlinskih potnih listov)

Vrste rastlinskih potnih listov so:

- rastlinski potni list;
- nadomestni rastlinski potni list (z oznako RP);
- rastlinski potni list za varovana območja (z oznako ZP).

Minister predpiše obliko in vsebino rastlinskih potnih listov.

46. člen

(izdaja rastlinskih potnih listov za neokužene rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete)

Če se z inšpekcijskim pregledom ugotovi, da je del rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki jih pridelujejo, predelujejo ali uporabljajo registrirani pridelovalci oziroma predelovalci, ali je kakor koli drugače navzoč v njihovih prostorih, okužen s škodljivimi organizmi s seznamom I.A, I.B, II.A ali II.B, se lahko izda rastlinski potni list za preostale rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete, če ni suma, da so okuženi in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov.

47. člen

(nadomestni rastlinski potni list)

Če se pošiljka razdeli ali sestavi iz več različnih posamičnih pošiljk, ki jih že spremlja rastlinski potni list, se mora za novo pošiljko izdati nadomestni rastlinski potni list.

Če se v primerih iz prejšnjega odstavka spremeni zdravstveno stanje pošiljke, se lahko izda nadomestni rastlinski potni list le po opravljenem inšpekcijskem pregledu.

48. člen

(zamenjava fitosanitarnega spričevala z rastlinskim potnim listom)

Po opravljenem inšpekcijskem pregledu pošiljk, ki se uvažajo in jih mora spremljati fitosanitarno spričevalo ter so navedene s seznamu V.A, fitosanitarni inšpektor dovoli premeščanje uvožene pošiljke v notranjost države s fitosanitarnim spričevalom, na katerem je navedeno, da nadomešča rastlinski potni list.

Če se pošiljka s seznama V.A, ki jo spremlja fitosanitarno spričevalo razdeli ali sestavi iz več drugih različnih, posamičnih pošiljk, se mora za novo pošiljko izdati rastlinski potni list.

Če se v primerih iz prejšnjega odstavka spremeni zdravstveno stanje uvožene pošiljke, se lahko izda rastlinski potni list le po opravljenem inšpekcijskem pregledu.

49. člen

(obveznosti pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev pri izdaji rastlinskih potnih listov)

Pidelovalci, predelovalci, uvozniki in distributerji rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz prve in druge alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona morajo poleg obveznosti iz 22. člena tega zakona tudi:

- prijaviti upravi v predpisanem roku vse spremembe glede pogojev za izdajo rastlinskih potnih listov;
- poskrbeti za izdajo rastlinskih potnih listov v skladu s tem zakonom;

- obveščati pristojnega inšpektorja v predpisanih rokih o nameravanem premeščanju rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v varovano območje;

- izpolnjevati rastlinske potne liste v skladu s predpisano vsebino in oznakami;

- hraniti listine in voditi evidenco glede izdaje vseh vrst rastlinskih potnih listov;

- poskrbeti za namestitvev rastlinskih potnih listov na način, ki onemogoča ponovno uporabo rastlinskih potnih listov.

Način in roke prijav ter rok hrambe listin iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

50. člen

(obveznosti kupcev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov)

Kupci rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki se ukvarjajo z njihovo tržno pridelavo oziroma predelavo, morajo kot končni uporabniki hraniti vse vrste rastlinskih potnih listov v skladu s predpisanim rokom.

Rok hrambe iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Kupci iz prvega odstavka tega člena morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti dostop do rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov na katerikoli stopnji v pridelavi ali predelavi ali na trgu ter omogočiti inšpekcijski pregled, vključno s pregledom listin.

IV. BIOTIČNO VARSTVO RASTLIN

51. člen

(biotično varstvo rastlin)

Biotično varstvo rastlin je način obvladovanja škodljivih organizmov v kmetijstvu in gozdarstvu, ki uporablja žive naravne sovražnike, antagoniste ali kompetitorje ali njihove produkte in druge organizme, ki se morejo sami razmnoževati.

52. člen

(domorodne vrste organizmov)

Domorodna vrsta organizma je tista vrsta, ki je v določenem ekosistemu naravno navzoča.

Vnos, gojenje ali uporaba domorodnih vrst organizmov za namen biotičnega varstva rastlin v zavarovanih prostorih in na prostem je dovoljena, če so izpolnjeni predpisani pogoji glede strokovne in tehnične usposobljenosti, ki jih predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

53. člen

(tujerodne vrste organizmov)

Tujerodna vrsta organizma je tista vrsta, ki jo naseli človek in v določenem ekosistemu pred naselitvijo ni bila navzoča.

Za namen biotičnega varstva rastlin v zavarovanih prostorih in na prostem, je dovoljeno uporabljati le tiste tujerodne vrste organizmov, ki so na seznamu, ki ga objavi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

Uprava izda dovoljenje za uvoz in uporabo tujerodnih vrst organizmov iz prejšnjega odstavka s soglasjem ministrstva, pristojnega za ohranjanje narave, na podlagi ugotovitve, da poseg v naravo ne ogroža naravnega ravnovesja ali biotske raznovrstnosti, v skladu s predpisi na področju ohranjanja narave.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se lahko izjemoma izda dovoljenje za uvoz in uporabo tujerodnih vrst organizmov za namen biotičnega varstva rastlin za znanstvene in raziskovalne organizacije, če jih uporabijo za poskusne, raziskovalne ali razvojne namene. Dovoljenje se izda na način iz prejšnjega odstavka.

Za pridobitev dovoljenja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora vlagatelj izpolnjevati tudi predpisane pogoje glede prostorov, opreme in kadrov.

Vloga za izdajo dovoljenja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena morajo vlagatelji podati pri upravi. Vloga mora vsebovati zlasti naslednje podatke:

- firmo oziroma ime in priimek ter sedež oziroma naslov;
- odgovorno osebo;
- vrsto dejavnosti;
- vrsto in način uporabe glede na ciljni škodljivi organizem;
- program naselitve in seznam prejemnikov;
- oceno tveganja za naravo;
- dokazila, da je organizem dovoljeno uporabljati vsaj v treh ekološko primerljivih evropskih državah;
- dokazila, da je organizem namenjen uporabi za biotično varstvo rastlin;
- dokazila, da so izpolnjeni drugi predpisani pogoji za uporabo.

Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave, predpiše podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino vloge iz prejšnjega odstavka.

Uprava vodi evidenco o uvozu in uporabi tujerodnih vrst organizmov iz tega člena.

V. PRIDOBIVANJE, UPORABA TER IZMENJAVA
PODATKOV IN INFORMACIJ

54. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

Zaradi analiziranja in sprejemanja ukrepov zdravstvenega varstva rastlin lahko uprava za vodenje in vzdrževanje

podatkovnih zbirk na podlagi tega zakona, pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblašteni organi, zlasti iz:

- registra kmetijskih gospodarstev in evidence subjektov;
- evidence pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih pridelkov oziroma živil;
- katastra dejanske rabe kmetijskih zemljišč;
- registra prostorskih enot;
- davčnega registra (davčna številka);
- centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, enotna matična številka občana, prebivališče);
- zemljiškega katastra (parcelna številka, meja parcele, površina, lastnik, upravljalec, najemnik);
- zemljiške knjige (lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah);
- poslovnega registra Republike Slovenije;
- zbirk statističnih podatkov s področja kmetijstva in gozdarstva v agregatni obliki;
- zbirk carinskih podatkov o uvozu in izvozu rastlin in rastlinskih proizvodov;
- zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije in zakupnikov teh zemljišč);
- zbirk podatkov Hidrometeorološkega zavoda Republike Slovenije.

Uprava lahko uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in digitalne ortofoto načrte.

Uprava skladno s svojimi pristojnostmi povezuje svoje zbirke podatkov z vsemi zbirkami podatkov, ki se vodijo na ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo in gozdarstvo.

Registri, evidence in druge zbirke podatkov, ki jih po tem zakonu vzpostavi in vodi uprava, se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

Način povezovanja z drugimi zbirkami podatkov in način pridobivanja podatkov iz drugih zbirk podatkov predpiše minister v soglasju z ministrom pristojnim za posamezno zbirko podatkov, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo podatkov.

55. člen

(posredovanje podatkov)

Uprava lahko posreduje podatke iz svojih registrov in zbirk podatkov drugim državnim organom in organom lokalnih skupnosti, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog ter pooblaščenim organizacijam in izvajalcem javnih služb, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog s področja zdravstvenega varstva rastlin.

Upravljalci zbirk podatkov, kart in digitalnih ortofoto načrtov iz prejšnjega člena posredujejo upravi podatke brezplačno, zaračunavajo pa lahko neposredne materialne stroške. Podatke iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravljalci zbirk podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Izpise iz zbirk podatkov, ki se vodijo v skladu s tem zakonom in ki ne vsebujejo osebnih podatkov, lahko proti plačilu stroškov posredovanja pridobi oseba, ki za to izkaže pravni interes. Ta sme dobljene podatke uporabljati samo za namene, za katere so ji bili dani in jih ne sme spreminjati ali posredovati drugim osebam.

56. člen

(informacijski sistem)

Izvajalci zdravstvenega varstva rastlin morajo voditi in redno dopolnjevati predpisane evidence, registre in baze podatkov, ki so povezani v informacijski sistem.

Uprava zagotovi vzpostavitev in povezovanje informacijskega sistema iz prejšnjega odstavka z informacijskim sistemom ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo, ter z mednarodnimi informacijskimi sistemi na področju zdravstvenega varstva rastlin.

Način povezovanja, pogoje vodenja registrov, evidenc in baz podatkov predpiše minister.

57. člen

(mednarodna izmenjava podatkov in informacij)

Na mednarodni ravni uprava izmenjuje zlasti naslednje podatke in informacije:

- o osrednjem odgovornem organu;
- o seznamu vstopnih mest, skozi katera se lahko uvajajo pošiljke v Republiko Slovenijo;
- o seznamih škodljivih organizmov, ki so predmet nadzora;
- o navzočnosti ali pojavi škodljivih organizmov s seznamov, predpisanih po tem zakonu, na delu svojega ozemlja, kjer njihova navzočnost prej ni bila znana, ter o uvedenih ukrepih;
- o pojavi, izbruhu ali širjenju škodljivih organizmov, ki predstavljajo potencialno nevarnost;
- o vsakem pojavu škodljivega organizma v varovanem območju, glede katerega je bilo varovano območje priznано;
- o ugotovitvah sistematičnih raziskav v varovanem območju;
- o predpisih, ki so bili izdani na podlagi tega zakona;
- o primerih, ko so bile pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov zadržani zaradi neizpolnjevanja fitosanitarnih zahtev;
- o drugih podatkih in informacijah s področja tega zakona, na zahtevo mednarodnih organov in organizacij.

Podatki in informacije se posredujejo v skladu z mednarodnimi konvencijami in sporazumi, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

VI. TAKSE IN STROŠKI

58. člen

(stroški)

Vse stroške preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki so bile opravljene na zahtevo pristojnega inšpektorja zaradi ugotovitve zdravstvenega stanja rastlin, v primeru, kadar je izvid analize neugoden za imetnika, plača imetnik, pri katerem so bili vzeti uradni vzorci, razen če ni drugače predpisano.

Vse stroške ukrepov po tem zakonu, nastale zaradi zagotavljanja zdravstvenega varstva rastlin, nosi imetnik.

Stroške tečajev strokovnega usposabljanja za pridobitev dovoljenja za izdajo rastlinskih potnih listov plača vlagatelj.

Za fitosanitarna spričevala se plačajo upravne takse.

Za inšpekcijske preglede se plača posebna taksa. Minister predpiše višino posebne takse, vrsto in količino rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov in način plačila.

Posebna taksa iz prejšnjega odstavka je prihodek proračuna Republike Slovenije in se vplačuje na poseben vplačilni račun, določen v skladu s predpisi, ki urejajo način vplačevanja in razporejanja javnofinančnih prihodkov. Proračunski uporabnik, ki nadzira in skrbi za pobiranje posebne takse iz prejšnjega odstavka, je Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo.

VII. ODŠKODNINE

59. člen

(odškodnina)

Imetnik, ki se ukvarja s pridelavo oziroma predelavo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ima pravico do odškodnine, če pristojni inšpektor v skladu s tem zakonom odredi uničenje ali drugačno odstranitev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov pod pogojem, da:

- je imetnik takoj, ko je ugotovil ali sumil, obvestil o pojavi ali sumu na škodljivi organizem s seznamov I.A in II.A ali v primeru varovanega območja s seznamov I.B in II.B,
- je imetnik izvršil vse predpisane in odredjene ukrepe za zdravstveno varstvo rastlin.

Odškodnina se plača iz proračuna Republike Slovenije.

Odškodnina iz prejšnjega odstavka se ne plača, če se škodljivi organizem pojavi pri uvozu rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v Republiko Slovenijo.

Postopek za izplačilo odškodnine se začne na zahtevo imetnika uničenih ali drugače odstranjenih rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov. Zahtevi, ki jo vložijo na upravo, mora priložiti odločbo pristojnega inšpektorja o odrejenih ukrepih.

O upravičenosti do odškodnine in o njeni višini odloča uprava v upravnem postopku. Višino odškodnine ugotovi posebna komisija, ki jo imenuje uprava.

Zoper odločbo o višini odškodnine ni mogoča pritožba in tudi ni mogoč upravni spor. Imetnik lahko v 30 dneh po vročitvi odločbe iz prejšnjega odstavka predlaga pristojnemu sodišču, da odmeri odškodnino.

V primeru, da se odločbe ne izda ali se je ne vroči imetniku v 60 dneh od vložitve zahteve za izplačilo odškodnine, lahko imetnik predlaga pristojnemu sodišču, da odmeri odškodnino.

O zahtevkih iz šestega in sedmega odstavka tega člena odloča sodišče v nepravdnem postopku.

Minister predpiše podrobnejše kriterije za določitev odškodnine.

VIII. JAVNA SLUŽBA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA RASTLIN

60. člen

(opredelitev)

Javna služba zdravstvenega varstva rastlin je z zakonom določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

Dejavnost javne službe zdravstvenega varstva rastlin obsega zlasti izvajanje nalog na področju opazovanja in napovedovanja škodljivih organizmov ter strokovnih nalog na področju zdravstvenega varstva rastlin.

Naloge na področju opazovanja in napovedovanja škodljivih organizmov so zlasti:

- spremljanje in opazovanje razvoja škodljivih organizmov, ki so običajno navzoči na rastlinah in rastlinskih proizvodih, ter določanje optimalnih rokov za njihovo zatiranje;
- evidentiranje izbruhov in povečane populacije škodljivih organizmov (epifitocije);
- napovedovanje razvoja in povečanega pojava škodljivih organizmov, na podlagi ustreznih podatkov;
- zagotavljanje meteoroloških, biotičnih in drugih podatkov za namene opazovanja in napovedovanja pojava škodljivih organizmov;

- opravljanje osnovne terenske in laboratorijske diagnostike škodljivih organizmov;
- opozarjanje in preprečevanje širjenja škodljivih organizmov s svetovanjem in navodili za uporabo fitofarmaceutskih sredstev ter z obveščanjem javnosti in ustreznih služb;
- izobraževanje imetnikov v zvezi z izvajanjem dejavnosti zdravstvenega varstva rastlin.

Strokovne naloge na področju zdravstvenega varstva rastlin so zlasti:

- izvajanje specializiranih laboratorijskih preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov zaradi diagnostike škodljivih organizmov;
- dajanje strokovnih mnenj imetnikom v zvezi z zdravstvenim varstvom rastlin;
- strokovno usposabljanje odgovornih oseb za zdravstveno varstvo rastlin za izdajo rastlinskih potnih listov;
- izdajanje rastlinskih potnih listov;
- izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti;
- izvajanje dezinsekcije in dezinfekcije ter deratizacije za namene zdravstvenega varstva rastlin;
- opravljanje drugih strokovnih nalog.

Minister podrobneje predpiše naloge iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

61. člen

(izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin)

Dejavnost javne službe zdravstvenega varstva rastlin izvajajo javni zavodi, osebe javnega prava ter druge pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo predpisane kadrovske in prostorske pogoje ter pogoje glede opreme.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka opravljajo dejavnost javne službe zdravstvenega varstva rastlin v gozdarstvu izvajalci javne gozdarske službe, določeni v zakonu, ki ureja področje gozdarstva, v skladu s tem zakonom in predpisi, ki urejajo področje gozdarstva.

Minister predpiše pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen pogojev za izvajalce javne službe, ki izvajajo dezinsekcijo, dezinfekcijo in deratizacijo, ki so predpisani v skladu z zakonom, ki ureja promet in uporabo fitofarmaceutskih sredstev.

62. člen

(obveznosti javne službe)

Obveznosti javne službe zdravstvenega varstva rastlin so:

- trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev;
- omogočanje storitev za vsako fizično ali pravno osebo, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo, dejavnostjo varstva rastlin oziroma izkaže pravni interes;
- izvajanje storitev po predpisani ceni;

Obveznosti javne službe zdravstvenega varstva rastlin se podrobneje uredijo z odločbo o koncesiji.

Če izvajalec javne službe zdravstvenega varstva rastlin ne zagotovi storitve osebi, kateri jo je dolžan zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od uprave zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe zdravstvenega varstva rastlin naloži ustrezno ravnanje.

63. člen

(financiranje javne službe)

Javna služba zdravstvenega varstva rastlin se financira iz:

- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;

- proračuna Republike Slovenije;
- drugih virov.

Izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje javne službe nameniti le za izvajanje te javne službe.

64. člen

(cene storitev javne službe)

Uporabniki storitev javne službe zdravstvenega varstva rastlin deloma ali v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa so posamezne storitve za uporabnike tudi brezplačne.

Minister predpiše cene storitev javne službe zdravstvenega varstva rastlin in določi delež, ki ga plača uporabnik.

65. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

Strokovni nadzor nad izvajanjem javne službe zdravstvenega varstva rastlin izvaja uprava, inšpekcijski nadzor opravlja fitosanitarna inšpekcija, razen v primeru javne službe zdravstvenega varstva rastlin v gozdarstvu, kjer se strokovni in inšpekcijski nadzor izvajata v skladu z zakonom, ki ureja področje gozdarstva.

Uprava lahko naloge strokovnega nadzora iz prejšnjega odstavka dodeli drugim pravnim ali fizičnim osebam kot javno pooblastilo.

66. člen

(koncesija)

Uprava dodeli koncesije za izvajanje javne službe zdravstvenega varstva rastlin izvajalcem na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- opredelitev predmeta koncesije;
- navedbo o začetku in trajanju koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
- obvezne sestavine prijave;
- merila za izbiro;
- navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri za izdajo koncesije;

- druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;
- kontaktna oseba za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;

- datum, kraj in čas odpiranja vlog;
- način obveščanja kandidatov o izbiri koncesionarjev.

Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje predstojnik uprave. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblaščen predstavniki vlagateljev.

Prepozno prispеле vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko vlagatelji dopolnijo v osmih dneh od prejema opozorila, v nasprotnem primeru se vloge zavržejo, na kar je treba vlagatelje opozoriti.

Izid javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva in gozdarstva, katerim uprava koncesijo dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku. Medsebojna razmerja med upravo in koncesionarjem se podrobneje uredijo s pogodbami.

Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

67. člen

(pogodba)

Pogodba iz prejšnjega člena se sklene v pisni obliki in vsebuje zlasti:

- izvajalca in strokovne osebe, ki bodo dejavnosti izvajale;
- dejavnost zdravstvenega varstva rastlin, ki jo opravlja izvajalec;
- območje na katerem mora izvajalec izvajati dejavnosti javne službe zdravstvenega varstva rastlin;
- način in pogoje za opravljanje s pogodbo določene dejavnosti;
- pravice, obveznosti in odgovornosti izvajalca;
- delovni čas in poslovni čas oziroma način zagotavljanja dejavnosti;
- začetek in trajanje koncesije;
- vir financiranja;
- nadzor nad izvajanjem dejavnosti;
- prenehanje koncesije;
- rok za odpoved pogodbe.

IX. JAVNA POOBLASTILA

68. člen

(javna pooblastila)

Uprava dodeli javno pooblastilo pravnim ali fizičnim osebam, ki izpolnjujejo pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti za naloge iz 65. člena in iz 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 14. in 19. točke 76. člena tega zakona.

Naloge zdravstvenega varstva rastlin na področju gozdarstva iz 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 14. in 19. točke 76. člena tega zakona izvaja javna gozdarska služba, določena v zakonu, ki ureja varstvo gozdov, kot javno pooblastilo.

Pogoje glede usposobljenosti iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

Izpolnjevanje pogojev glede usposobljenosti preverja komisija, ki jo imenuje predstojnik uprave. Predstojnik uprave z odločbo v upravnem postopku ugotovi izpolnjevanje pogojev glede usposobljenosti.

Uprava dodeli javna pooblastila za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis iz prejšnjega odstavka ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva in gozdarstva, tem se javno pooblastilo dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku.

Uprava odloči o izbiri izvajalca z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti navedeni tudi strokovni delavci, ki bodo dodeljeno dejavnost izvajali.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Nosilci javnega pooblastila so za izvajanje nalog, za katere jim je dano javno pooblastilo, odgovorni upravi.

Javna pooblastila prenehajo, če nosilec javnega pooblastila ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če dela v nasprotju s predpisi, kar ugotovi predstojnik uprave z odločbo v upravnem postopku.

Izvajanje nalog po javnem pooblastilu se krije iz proračuna Republike Slovenije.

X. DRUŠTVA NA PODROČJU ZDRAVSTVENEGA VARSTVA RASTLIN, KI DELUJEJO V JAVNEM INTERESU

69. člen

(javni interes)

Strokovna in ljubiteljska društva na področju zdravstvenega varstva rastlin opravljajo dejavnost v javnem interesu v delu, v katerem namen ustanovitve in samo delovanje društva presega uresničevanje interesov članov društva.

Društvo deluje v javnem interesu:

- če aktivno deluje na področju zdravstvenega varstva rastlin,
  - če so dejavnosti, ki so v javnem interesu opredeljene v temeljnem aktu društva,
  - če organizira izobraževanja o zdravstvenem varstvu rastlin za člane in nečlane,
  - če je za obdobje dveh let izkazana pretežna poraba sredstev društva za namene javnega interesa,
  - če opravlja to dejavnost najmanj dve leti.
- Minister lahko predpiše podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka.

70. člen

(status društva)

Minister podeli društvu, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo, največ za obdobje petih let z možnostjo podaljšanja za enako obdobje.

Društvu, ki deluje v javnem interesu, lahko minister iz proračuna Republike Slovenije oziroma lokalna samouprava skupnost iz svojega proračuna dodeli sredstva za opravljanje dejavnosti, ki so v javnem interesu, na podlagi pogodbe in v skladu zakonom, ki ureja javna naročila.

Društvu, ki ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega člena, se odvzame status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo ministra.

71. člen

(objava)

Odločba o pridobitvi in odvzemu statusa društva, ki deluje v javnem interesu, se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

XI. STROKOVNI SVET ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO RASTLIN

72. člen

(strokovni svet za zdravstveno varstvo rastlin)

Minister ustanovi svet za zdravstveno varstvo rastlin kot strokovno posvetovalno telo na področju zdravstvenega varstva rastlin, ki ga sestavljajo strokovnjaki s področja zdravstvenega varstva rastlin v kmetijstvu, gozdarstvu, in izobraževanju. Njegove naloge so zlasti, da:

- svetuje pri uvedbi ukrepov za preprečevanje vnosa, širjenja in zatiranje škodljivih organizmov;
- predlaga znanstvene in izobraževalne dejavnosti s področja zdravstvenega varstva rastlin;
- spremlja sistemska in razvojna vprašanja s področja zdravstvenega varstva rastlin in predlaga prednostne naloge;
- predlaga prioritete ocene nevarnosti škodljivih organizmov;
- predlaga razvojne načrte v zdravstvenem varstvu rastlin;
- sodeluje pri izdelavi podlag za pripravo zakonodaje. Sestavo in način dela sveta določi minister.

XII. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

1. Minister

73. člen

(ukrepi ministra)

Minister za izvajanje tega zakona lahko odredi naslednje ukrepe;

- na določenem območju odredi prepoved gojenja posameznih vrst, sort ali klonov rastlin;
- omeji ali prepove trgovanje s posameznimi vrstami rastlin;
- odredi obvezno sodelovanje imetnikov pri zatiranju škodljivih organizmov ter uporabo njihove opreme za ta namen;
- odreja vse druge ukrepe, potrebne za izvajanje tega zakona.

2. uprava Republike Slovenije za varstvo rastlin in semenarstvo

74. člen (uprava)

Uprava je osrednji odgovorni organ za zdravstveno varstvo rastlin v Republiki Sloveniji, za koordinacijo in izmenjavo informacij med organi in izvajalci javnih služb ter za poročanje Evropski Komisiji.

Upravne naloge in z njimi povezane strokovne naloge opravlja uprava.

V upravnih stvareh, o katerih odloča uprava, je ministristvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministristvo) organ druge stopnje.

75. člen (ukrepi predstojnika uprave)

Zaradi preprečevanja vnosa in širjenja škodljivih organizmov in njihovega zatiranja v Republiki Sloveniji lahko, če obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin v državi, predstojnik uprave z odločbo:

- določi meje posebno nadzorovanega območja;
- omeji ali prepove premeščanje posameznih vrst rastlin na ozemlju Republike Slovenije;
- omeji ali prepove uvoz v Republiko Slovenijo ali tranzit posameznih vrst rastlin čez ozemlje Republike Slovenije.

Predstojnik uprave izda odločbo iz prve alineje prejšnjega odstavka do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona.

76. člen (pooblastila in naloge uprave)

Poleg pooblastil po drugih predpisih ima uprava po tem zakonu zlasti naslednje naloge in pooblastila:

1. sodelovanje pri oblikovanju in izvajanje politike zdravstvenega varstva rastlin;
2. sodelovanje pri pripravi predpisov in opravljanje upravnih nalog s področja zdravstvenega varstva rastlin in skrb za njihovo izvajanje;
3. izvajanje stalnega nadzora škodljivih organizmov;
4. analiziranje in ocenjevanje zdravstvenega stanja rastlin z namenom ugotovitve pojava in širjenja škodljivih organizmov v državi in tujini;
5. izvajanje laboratorijskih preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov zaradi diagnostike škodljivih organizmov s seznamov I.A, II.A, I.B in II.B;
6. priprava ocen tveganja v primeru nevarnosti pojava ali ugotovitve novih škodljivih organizmov, izdaja strokovnih navodil in ukrepov;
7. izdelava strokovnih podlag pri določitvi okuženih območij, ogroženih območij, posebej nadzorovanih območij in varovanih območij;
8. vzpostavitev in vodenje registra, evidenc in seznamov;
9. sprejemanje programov v zvezi z ukrepi za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov ter skrb za izvajanje programov;

10. izvajanje ukrepov za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjanje škodljivih organizmov;
11. zagotavljanje fitosanitarnih ukrepov;
12. strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe v skladu s tem zakonom;
13. poročanje o pojavih, izbruhih in širjenju škodljivih organizmov v državi in tujini;
14. priprava poročil, analiz, informacij in drugih gradiv za organe in mednarodne organizacije, ki jim je Republika Slovenija dolžna poročati v skladu s predpisi in na podlagi mednarodnih pogodb;
15. obveščanje držav izvoznic o zadržanih pošiljkah zaradi neizpolnjevanja fitosanitarnih zahtev;
16. sodelovanje pri pripravi mednarodnih sporazumov, ki jih sklepa Vlada na področju zdravstvenega varstva rastlin in skrb za njihovo izvajanje;
17. skrb za obveščanje javnosti in zainteresiranih o zadevah s področja varstva rastlin in izdajanje publikacij;
18. skrb za izvajanje poenoteni postopkov dela v skladu s predpisi in mednarodnimi zahtevami;
19. vzpostavitev in vodenje informacijskega sistema na področju zdravstvenega varstva rastlin;
20. zagotovitev strokovnega usposabljanja delavcev uprave;
21. sodelovanje z drugimi organi in organizacijami v državi in tujini na delovnem področju;
22. zastopanje Republike Slovenije v mednarodnih organih in organizacijah na področju zdravstvenega varstva rastlin;
23. opravljanje drugih nalog, povezanih z zdravstvenim varstvom rastlin.

3. Inšpekcijsko nadzorstvo

77. člen (inšpekcijsko nadzorstvo)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, opravljajo fitosanitarni in gozdarski inšpektorji.

Ukrepe iz tega zakona odredi fitosanitarni ali gozdarski inšpektor z odločbo, izdano v upravnem postopku. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

V upravnih stvareh, o katerih odloča pristojni inšpektor, je ministristvo drugostopni organ.

78. člen (fitosanitarna in gozdarska inšpekcija)

Fitosanitarna in gozdarska inšpekcija zagotavljata enotno izvajanje postopkov dela in ukrepov na področju zdravstvenega varstva rastlin, izvajata inšpekcijsko spremljanje zdravstvenega stanja rastlin, zagotavljata strokovno usposabljanje inšpektorjev, sodelujeta pri pripravi predpisov s svojega delovnega področja ter opravljata druge zadeve, določene z zakonom ali z drugim predpisom.

Inšpekciji pri svojem delu sodelujeta z upravo, z drugimi inšpekcijami, zavodi in z drugimi organizacijami in s strokovnjaki za kmetijstvo in gozdarstvo v Republiki Sloveniji in tujini.

79. člen (naloge in pooblastila inšpektorjev)

Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko fitosanitarni ali gozdarski inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ti premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo

ali drugače uporabljajo, kot tudi v prostorih kupcev in pri uvozu, izvozu ter tranzitu;

2. opravlja inšpekcijske preglede rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ti premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo ali drugače uporabljajo, kot tudi v prostorih kupcev in pri uvozu, izvozu ter tranzitu;

3. pregleduje listine pravnih in fizičnih oseb v zvezi z zdravstvenim varstvom rastlin;

4. jemlje vzorce rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov brez nadomestila njihove vrednosti zaradi opravljanja laboratorijskih analiz;

5. preverja, če so pridelovalci, predelovalci, uvozniki in distributerji predpisanih vrst rastlin in rastlinskih proizvodov vpisani v register;

6. preverja, če so izpolnjeni pogoji za izdajo rastlinskih potnih listov;

7. preverja izpolnjevanje dolžnosti zavezancev iz registra v skladu s tem zakonom;

8. preverja, ali izvajalci javnih služb, pravne in fizične osebe, ki jim je bilo dano pooblastilo po tem zakonu, izpolnjujejo predpisane pogoje;

9. opravlja nadzor nad opravljanjem nalog izvajalcev javnih služb;

10. opravlja nadzor nad izdajo rastlinskih potnih listov;

11. izdaja fitosanitarna spričevala za izvoz in fitosanitarna spričevala za ponovni izvoz;

12. vpogleda registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora;

13. opravlja nadzor nad uvozom, gojenjem ali uporabo organizmov za biotično varstvo rastlin;

14. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu;

15. izvaja druge naloge povezane z zdravstvenim varstvom rastlin.

80. člen

(ukrepi inšpektorja)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora fitosanitarni ali gozdarski inšpektor po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko z odločbo:

1. prepove uvoz škodljivih organizmov s seznamov, predpisanih po tem zakonu, in drugih določenih škodljivih organizmov;

2. prepove uvoz pošiljke in premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki ne izpolnjujejo pogojev v skladu s tem zakonom;

3. za določen čas prepove na mestu pridelave gojenje predpisanih vrst rastlin;

4. odredi ustrezno tretiranje pošiljk pri uvozu, izvozu in premeščanju ter rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, če ugotovi, da so okužene s predpisanimi škodljivimi organizmi;

5. odredi odstranitev samo okuženih delov pošiljke, če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov;

6. odredi, da pošiljke ni dovoljeno prepustiti uvozniku, prevozniku oziroma osebi, ki rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete uvažajo ali premeščajo, dokler ni zaključen inšpekcijski pregled oziroma niso znani rezultati preiskav in uradnih testov;

7. dovoli premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov (razen semena in rastlin za saditev) v primeru blage okužbe s škodljivimi organizmi, na območja, na katerih ne predstavljajo nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov oziroma na mesta industrijske predelave, pod njegovim nadzorom;

8. odredi uničenje pošiljk pri uvozu ali pri premeščanju ter rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predme-

tov, če obstaja nevarnost širjenja škodljivih organizmov oziroma če niso izpolnjeni pogoji po tem zakonu;

9. začasno prepove dejavnosti pridelovalca oziroma predelovalca, v celoti ali deloma in izdajo rastlinskih potnih listov, dokler se ne ugotovi, da je nevarnost za širjenje škodljivih organizmov odpravljena;

10. prepove izdajo rastlinskih potnih listov v primeru, da niso izpolnjeni pogoji za njihovo izdajo;

11. predlaga upravi izbris iz registra, če ugotovi, da zavezanec iz registra ne izpolnjuje predpisanih obveznosti;

12. predlaga upravi, da v primeru večkratnih kršitev oziroma prenehanju izpolnjevanja predpisanih pogojev razveljavi dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov;

13. do odločitve uprave prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, ter predlaga odvzem koncesije ali pooblastila;

14. prepove uvoz, gojenje ali uporabo organizmov za biotično varstvo rastlin, če niso izpolnjeni pogoji po tem zakonu;

15. odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;

16. odredi potrebne ukrepe in potrebna dejanja za preprečevanje vnosa, pojava, širjenja in za zatiranje škodljivih organizmov, za katera je pooblaščen z zakonom in drugim predpisom;

17. izreče denarno (mandatno) kazen na kraju samem v primerih, ki jih določa ta zakon, predlaga uvedbo postopka zaradi prekrška oziroma prijavi kaznivno dejanje;

18. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

81. člen

(pogoji za imenovanje)

Za fitosanitarnega inšpektorja je lahko imenovana oseba, ki ima univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo iz kmetijstva, smer agronomija, in opravljen strokovni izpit s področja zdravstvenega varstva rastlin ter izpolnjuje druge splošne pogoje za delo v državni upravi.

Gozdarski inšpektor mora za opravljanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu poleg drugih predpisanih pogojev, imeti še opravljen strokovni izpit s področja zdravstvenega varstva rastlin.

Predpis o vsebini in načinu opravljanja strokovnega izpita iz tega člena izda minister.

82. člen

(inšpekcijska izkaznica)

Fitosanitarni in gozdarski inšpektor morata imeti inšpekcijsko izkaznico, s katero se izkazuje pri opravljanju inšpekcijskega nadzora.

Minister predpiše obliko in vsebino inšpekcijske izkaznice.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

83. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo od 200.000 do 8.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne zavaruje in prepreči stika z drugimi rastlinami, rastlinskimi proizvodi in nadzorovanimi predmeti (drugi odstavek 9. člena),

2. če daje in objavlja podatke v nasprotju z določbami tretjega odstavka 11. člena,

3. če daje in objavlja podatke o pojavu na novo odkritega škodljivega organizma v Republiki Sloveniji brez odobritve uprave (četrti odstavek 11. člena),

4. če vnaša in širi škodljive organizme v nasprotju s 14. členom,

5. če uvaža in premešča rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete v nasprotju s 15. členom,

6. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 16. člena,

7. če ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 19. člena,

8. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 22. člena,

9. če ne uvaža pošiljk rastlin čez določena vstopna mesta (prvi odstavek 24. člena),

10. če uvaža pošiljke s seznama V.B.I brez fitosanitarnega spričevala (tretji ali četrti odstavek 25. člena),

11. če uvaža pošiljke s seznama V.B.I, ki niso inšpekcijsko pregledane (prvi odstavek 25. člena),

12. če o prispetju pošiljk rastlin ne obvesti fitosanitarnega inšpektorja (prvi odstavek 30. člena),

13. če ne zagotovi inšpekcijskega pregleda, rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov (prvi in drugi odstavek 41. člena),

14. če izda rastlinski potni list v nasprotju s 46. členom,

15. če ravna v nasprotju s 47. členom,

16. če ravna v nasprotju s 48. členom,

17. če ravna v nasprotju s 49. členom,

18. če vnaša, goji ali uporablja domorodne vrste organizmov v nasprotju s drugim odstavkom 52. člena,

19. če uvaža ali uporablja tujevrstne organizme v nasprotju s drugim, tretjim in četrtim odstavkom 53. člena,

20. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 55. člena,

21. če kot izvajalec javne službe ne opravlja obveznosti iz prvega odstavka 62. člena,

22. če ne uporablja finančnih sredstev v skladu z drugim odstavkom 63. člena,

23. če sta semenski in sadilni material v prometu v nasprotju s četrtim odstavkom 90. člena in tretjim odstavkom 91. člena,

24. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 92. člena.

Z denarno kaznijo od 100.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Z denarno kaznijo od 25.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo od 25.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

84. člen

(mandatne kazni)

Z denarno kaznijo 300.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne ravna v skladu z drugim odstavkom 5. člena ali s prvim, drugim oziroma četrtim odstavkom 6. člena,

2. če ne izvaja ukrepov, ki jih odredi fitosanitarni inšpektor (tretji odstavek 30. člena, četrti odstavek 36. člena),

3. če ravna v nasprotju s 37. členom,

4. če premešča rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete v nasprotju z 38. členom ali prvim odstavkom 39. člena,

5. če izdaja rastlinske potne liste brez dovoljenja uprave (drugi odstavek 42. člena),

6. če ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom 50. člena,

7. če kot izvajalec zdravstvenega varstva rastlin ne vodi in sproti dopolnjuje predpisanih evidenc, registrov in baz podatkov v skladu s prvim odstavkom 56. člena.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje posameznik, ki stori dejanje v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

85. člen

(uprava in izvajanje nalog)

Uprava se ustanovi najkasneje do 31. 12. 2001. Do ustanovitve uprave opravlja naloge uprave po tem zakonu ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

86. člen

(uvoz)

Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se šteje za uvoz v Republiko Slovenijo uvoz iz katerekoli države, po tem datumu pa iz vseh držav, ki niso države članice Evropske unije.

87. člen

(premeščanje)

Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se šteje za premeščanje le premeščanje znotraj Republike Slovenije, po tem datumu pa znotraj držav članic Evropske unije.

88. člen

(obveščanje)

Od dne polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji mora uprava o vseh ukrepih, ki se izvajajo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, obveščati druge države članice Evropske unije in Komisijo Evropske unije.

89. člen

(vpis v register)

Zavezanci iz drugega odstavka 19. člena tega zakona so se dolžni vpisati v register najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

90. člen

(potrdilo o zdravstvenem stanju posevkov ali objektov)

Do začetka uporabe določb iz drugega odstavka 98. člena tega zakona, ki se nanašajo na rastlinske potne liste, morajo biti predpisani posevki za pridelovanje semenskega materiala (v nadaljnjem besedilu: posevki) in objekti za pridelovanje sadilnega materiala večletnih rastlin, enoletnic in okrasnih rastlin (v nadaljnjem besedilu: objekti) med rastno dobo obvezno zdravstveno pregledani v skladu s predpisi. O zdravstvenem stanju posevkov in objektov se izda potrdilo o zdravstvenem stanju posevka ali objekta na predpisan način.

Obvezne zdravstvene preglede in izdajanje potrdil o zdravstvenem stanju posevkov oziroma objektov opravljajo pooblaščenice organizacije v skladu s predpisi do 1. januarja 2003.

Če se pri obveznem zdravstvenem pregledu ugotovi na posevku ali objektih iz prejšnjega odstavka škodljivi organizem s seznamov I.A in II.A, pristojni inšpektor odredi ukrepe za njegovo zatiranje in izkoreninjenje.

V primeru, da za posevke in objekte ni bil opravljen obvezni zdravstveni pregled in izdano potrдіilo o zdravstvenem stanju posevka ali objekta, semenski in sadilni material, ki izvirata iz teh posevkov ali objektov, ne smeta biti v prometu.

V primeru neizpolnjevanja določb tega člena pristojni inšpektor prepove promet.

91. člen

(spričevalo o zdravstvenem stanju rastlin na notranjem tržišču)

Do začetka uporabe določb zakona, ki se nanašajo na rastlinske potne liste, fitosanitarni inšpektor izdaja spričevala o zdravstvenem stanju rastlin na notranjem tržišču za predpisane pošiljke semenskega in sadilnega materiala, ki se prevažajo na ozemlju Republike Slovenije.

Spričevalo iz prejšnjega odstavka se izda, če je bil semenski ali sadilni material zdravstveno pregledan pred odpravo iz objekta, v katerem je bil pridelan, dodelan ali pakiran in ni okužen s škodljivim organizmom s seznama I.A in II.A in določenim drugim škodljivim organizmom nad predpisanim odstotkom.

Prepovedan je promet s semenskim ali sadilnim materialom, za katerega ni izdano spričevalo iz prejšnjega odstavka.

V primeru neizpolnjevanja določb tega člena fitosanitarni inšpektor prepove promet.

92. člen

(spremljanje zdravstvenega stanja uvoženega sadilnega materiala večletnih rastlin)

Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se zdravstveno stanje predpisanega uvoženega sadilnega materiala večletnih rastlin, s katerim se lahko prenesejo škodljivi organizmi iz seznamov I.A in II.A, katerih navzočnosti ni mogoče ugotoviti pri inšpekcijskem pregledu ob uvozu, obvezno spremlja pri končnem uporabniku.

Uvoznik sadilnega materiala iz prejšnjega odstavka mora pristojnemu inšpektorju ob uvozu predložiti pisno prijavo s predpisanimi podatki o končnem uporabniku.

Med spremljanjem zdravstvenega stanja pri končnem uporabniku se sadilni material iz prvega odstavka tega člena ne sme premeščati brez dovoljenja uprave.

Zdravstveno stanje uvoženega sadilnega materiala iz prvega odstavka tega člena spremlja v rastni dobi pristojni inšpektor na predpisan način.

93. člen

(odškodnina)

Do ustanovitve uprave opravlja naloge iz 59. člena tega zakona Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in lovstvo.

94. člen

(Urad Republike Slovenije za varstvo in registracijo sort rastlin)

Po preteku treh mesecev od ustanovitve uprave preneha delovati Urad Republike Slovenije za varstvo in registracijo sort rastlin kot organ v sestavi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Njegove naloge, pristojnosti, delavce, arhive in premoženje prevzame uprava.

95. člen

(rok za izdajo predpisov na podlagi tega zakona)

Predpisi na podlagi tega zakona se izdajo najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona, razen predpisov na podlagi 20., 21., 22. in 23. člena tega zakona, ki se izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Minister lahko poleg predpisov, predvidenih v posameznih členih tega zakona, izda tudi druge predpise, potrebne za izvedbo tega zakona.

96. člen

(predpisi, ki se uporabljajo do izdaje novih)

Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona veljajo oziroma se uporabljajo naslednji predpisi:

– pravilnik o zdravstveni kontroli pošiljk rastlin pri trgovanju čez državno mejo in na notranjem tržišču (Uradni list RS, št. 38/96 in 57/00),

– odredba o pogojih za tranzit pošiljk krompirja, ki se prekladajo v Luki Koper (Uradni list RS, št. 32/00),

– odredba o ukrepih za omejevanje in preprečevanje širjenja rizomanije, ki jo povzroča virus Beet necrotic yellow vein furovirus, (Uradni list RS, št. 86/00),

– odredba o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranja šarke, ki jo povzroča virus Plum pox potyvirus (Uradni list RS, št. 32/00, 39/00 in 21/01),

– odredba o izvajanju sistematičnega nadzora in ukrepov za preprečevanje širjenja in zatiranje krompirjeve obročkaste gnilobe, ki jo povzroča bakterija *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kottthoff) Davis et al. (Uradni list RS, št. 54/99),

– odredba o izvajanju sistematičnega nadzora in ukrepov za preprečevanje širjenja in zatiranje krompirjeve rjave gnilobe, ki jo povzroča bakterija *Ralstonia solanacearum* /Smith/Yabuuchi et al. (Uradni list RS, št. 85/99),

– odredba o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranja krompirjevega raka (*Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.) in krompirjevih ogorčic (*Globodera rostochiensis* Woll. in *Globodera pallida* Stone) (Uradni list RS, št. 51/98),

– odredba o pogojih za uvoz krompirja, da se prepreči nevarnost vnosa povzročitelja rjave gnilobe (*Ralstonia/ Pseudomonas/solanacearum*/Smith/Yabuuchi et al.) (Uradni list RS, št. 76/97 in 96/99),

– odredba o določitvi mejnih prehodov, preko katerih se lahko uvažajo, izvažajo oziroma prevažajo v tranzitu pošiljke rastlin, za katere je obvezen zdravstveni pregled (Uradni list RS, št. 92/99 in 11/01 – ZFfS),

– odločba o pooblastitvi organizacij za spremljanje zdravstvenega stanja sadilnega materiala večletnih rastlin iz uvoza (Uradni list RS, št. 39/93),

– pravilnik o obrazcu izkaznice, znaku in znački mejnega fitosanitarnega inšpektorja (Uradni list RS, št. 47/93),

– navodilo o objavljanju podatkov o pojavu in razširjenosti na novo odkritih karantenskih rastlinskih boleznih in škodljivcev (Uradni list SFRJ, št. 40/91),

– odredba o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranja bakterijskega hruševega ožiga (Uradni list SFRJ, št. 13/91),

– pravilnik o obveznem zdravstvenem pregledu posevkov in objektov, semena in sadilnega materiala kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 52/86 in 3/87 – popr.),

– odločba o pooblastitvi Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec za nadzor škodljivih organizmov na hmelju (Uradni list RS, št. 86/00),

– odredba o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati strokovne organizacije združenega dela za opravljanje obveznih zdravstvenih pregledov kmetijskih posevkov za pridelovanje

semena, objektov za pridelovanje gozdnega semena in objektov za pridelovanje sadilnega materiala (Uradni list SRS, št. 4/78),

– pravilnik o načinu uničevanja rastlin, za katere je odrejeno, da se uničijo (Uradni list SFRJ, št. 4/78),

– pravilnik o načinu pošiljanja poročil in podatkov o pojavih rastlinskih boleznih in škodljivcev ter o ukrepih za preprečevanje njihovega širjenja in njihovo zatiranje (Uradni list SFRJ, št. 61/77),

– pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati karantenski objekti za preverjanje zdravstvenega stanja rastlin (Uradni list SFRJ, št. 53/77),

– odredba o pogojih za promet s kostanjevim rakom okuženih plodov in lesa pravega kostanja (Uradni list SFRJ, št. 40/77),

– vsi drugi predpisi, izdani v obdobju od 21. marca 2001 do uveljavitve tega zakona.

97. člen

(predpisi, ki se prenehajo uporabljati oziroma prenehajo veljati)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94, 8/00 – ZUT, 11/01 – ZFfS);

– tarifna številka 52 iz IX. poglavja Taksne tarife zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00, 44/00, 81/00 in 33/01 – ZVet-1);

– pravilnik o kriterijih za podelitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu na področju kmetijstva, gozdarstva, lovstva, ribištva, veterinarstva ali prehrane, v delu, ki se nanaša na varstvo rastlin (Uradni list RS, št. 52/98 in 60/98).

Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati:

– odredba o območjih, ki so okužena s karantenskimi boleznimi in škodljivci (Uradni list SFRJ, št. 67/78),

– odlok o zatiranju prosene (koruzne) vešče na območju SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 20/78),

– odlok o obveznem uničevanju češminovega grma ter divjega oziroma podivjanega hmelja (Uradni list SRS, št. 20/78),

– uredba o območjih, na katerih je dovoljeno gojiti ribez in zeleni bor (Uradni list SRS, št. 4/78).

Do uveljavitve predpisa iz petega odstavka 58. člena tega zakona se še naprej uporablja tarifna številka 52 iz IX. poglavja taksne tarife zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00, 44/00, 81/00 in 33/01 – ZVet-1).

98. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Določbe 38., 39., 40., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 58., 10. točke 79. člena in 9., 10., 11. in 12. točke 80. člena tega zakona, ki se nanašajo na rastlinske potne liste, se začnejo uporabljati 1. januarja 2003.

Št. 801-12/00-19/1

Ljubljana, dne 23. maja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2547. Zakon o industrijski lastnini (ZIL-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o industrijski lastnini (ZIL-1)

Razglašam zakon o industrijski lastnini (ZIL-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. maja 2001.

Št. 001-22-57/01

Ljubljana, dne 1. junija 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O INDUSTRIJSKI LASTNINI (ZIL-1)

Prvo poglavje

TEMELJNA NAČELA

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa vrste pravic industrijske lastnine po tem zakonu in postopke za podelitev in registracijo teh pravic, sodno varstvo pravic in zastopanje strank v postopkih po tem zakonu.

(2) Pravice industrijske lastnine po tem zakonu so patent, model, znamka in geografska označba.

2. člen

(enakost tujih in domačih oseb)

(1) Pravne in fizične osebe, ki so pripadniki tujih držav, uživajo glede varstva pravic industrijske lastnine v Republiki Sloveniji enake pravice kot domače pravne ali fizične osebe oziroma domači pripadniki v skladu s Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine z dne 15. aprila 1994 (Uradni list RS-MP, št. 10/95, v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPs) ali z uporabo načela vzajemnosti.

(2) Obstoj vzajemnosti dokazuje tisti, ki se nanjo sklicuje.

3. člen

(prijava za pridobitev pravic industrijske lastnine)

(1) Ob upoštevanju 17. člena tega zakona se pridobitev posamezne pravice industrijske lastnine v Republiki Sloveniji zahteva z nacionalno prijavo, vloženo pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: urad) v skladu s tem zakonom.

(2) Pridobitev pravic industrijske lastnine v Republiki Sloveniji se lahko zahteva tudi na podlagi prijav, vloženihi v tujini, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo. Pravni učinek pravic industrijske lastnine, podeljenih ali registriranihi na podlagi takih prijav, je izenačen s pravicami industrijske lastnine, ki so podeljene ali registrirane na podlagi nacionalnih prijav, razen če je z mednarodno pogodbo določeno drugače.

(3) Ista oseba ne more pridobiti posamezne pravice industrijske lastnine na podlagi nacionalne prijave, če je za pridobitev iste pravice prej vložila prijavo po prejšnjem odstavku.

(4) Pridobitev pravic industrijske lastnine v tujini se lahko zahteva tudi na podlagi prijav, vloženi pri uradu, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

4. člen

(načelo prednosti prve prijave)

Kadar dva ali več prijaviteljev vloži prijave za pridobitev varstva za isti izum, videz izdelka ali znak v Republiki Sloveniji, ima tisti prijavitelj, ki ima zgodnejši datum prijave ali prednostne pravice, če je ta zahtevana, prednost pred drugim prijaviteljem.

5. člen

(Urad)

(1) Glavne naloge urada so:

a) sprejemanje prijav, s katerimi se zahteva pridobitev pravic industrijske lastnine;

b) samostojno in neodvisno vodenje postopkov za podelitev patentov ter registracijo modelov, znamk in geografskih označb ter podeljevanje patentov in registriranje modelov, znamk in geografskih označb;

c) vodenje registrov pravic industrijske lastnine in drugih registrov, ki jih določa ta zakon;

d) opravljanje informacijskih storitev v zvezi s pravicami industrijske lastnine;

e) zastopanje Republike Slovenije pri tujih in mednarodnih organizacijah, ki delujejo na področju industrijske lastnine, na podlagi stališč, navodil in pooblastil Vlade Republike Slovenije;

f) opravljanje drugih zadev iz svoje pristojnosti.

(2) Urad izdaja svoje uradno glasilo, v katerem objavlja podatke o prijavah in pravicah industrijske lastnine.

(3) Urad vodi samostojno finančno poslovanje in evidentiranje v zvezi s pobiranjem in plačevanjem pristojbin po tem zakonu in plačilom storitev, opravljenih na podlagi 7. člena tega zakona.

(4) Urad vodi in za njegovo delo odgovarja direktor urada, ki ga imenuje Vlada Republike Slovenije.

6. člen

(odločanje urada)

(1) V postopku podelitve ali registracije pravic industrijske lastnine, vzdrževanja njihove veljavnosti in postopkih pri vodenju registrov pravic in drugih registrov izdaja urad odločbe, sklepe in druge akte na podlagi tega zakona. Če ta zakon nima ustreznih določb, se subsidiarno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Postopke v zvezi s prijavi po drugem ali četrtem odstavku 3. člena tega zakona vodi urad na podlagi ustreznih mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ter pravil in navodil, ki so izdana za izvajanje teh mednarodnih pogodb. Če ustrezna mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo, ter pravila in navodila, izdana za izvajanje te mednarodne pogodbe, nimajo ustreznih določb, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

7. člen

(posredovanje informacij)

(1) Urad je ob upoštevanju 8. člena tega zakona dolžan vsakomur omogočiti vpogled v spis v zvezi s prijavo ter dostop do informacij o prijavah in podeljenih ali registriranih pravicah.

(2) Proti plačilu posreduje urad informacije o stanju tehnike, ki so zajete v patentnih dokumentih, in opravlja druge storitve na področju informiranja in dokumentacije.

(3) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, izda odredbo o ceniku, s katero se določijo vrste in višina plačil iz prejšnjega odstavka.

8. člen

(tajnost in vpogled v prijave)

(1) Spisi v zvezi s patentno prijavo in prijavo modela so do objave patentne prijave in prijave modela v uradnem glasilu urada uradna tajnost.

(2) V spise, ki so uradna tajnost, je mogoče vpogledati le s soglasjem prijavitelja.

(3) Vpogled v spis, ki je uradna tajnost, se brez soglasja prijavitelja dovoli tisti osebi, ki dokaže, da jo je v zvezi z njenimi dejanji prijavitelj pisno opozoril na svojo prijavo in obseg zahtevanega varstva.

(4) Še pred objavo patentne prijave v uradnem glasilu urada, lahko urad objavi ali sporoči tretji osebi naslednje podatke:

a) številko prijave;

b) datum vložitve prijave in, če je zahtevana prednostna pravica, datum, državo oziroma urad in številko prve prijave;

c) podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež);

d) naziv izuma.

9. člen

(pristojbine)

(1) V zvezi s pridobitvijo in vzdrževanjem veljavnosti pravic po tem zakonu se plačujejo pristojbine. Pristojbine se plačujejo v rokih, določenih s tem zakonom. Višino pristojbin določi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

(2) V postopkih, v katerih se po prejšnjem odstavku plačujejo pristojbine, se ne plačujejo takse po zakonu, ki ureja upravne takse.

(3) Če pristojbine v postopku niso pravočasno plačane ali če niso plačane v celoti, se šteje, da pristojbina ni plačana in da je vloga umaknjena, razen če ta zakon določa drugače. Na zahtevo plačnika urad vrne plačani znesek.

Drugo poglavje

PATENT

1. oddelek

Patent in patent s skrajšanim trajanjem

10. člen

(predmet patentnega varstva)

(1) Patent se podeli za izum s slehernega področja tehnike, ki je nov, na inventivni ravni in industrijsko uporabljiv.

(2) Z uredbo Vlade Republike Slovenije se opredelijo natančnejši pogoji za podeljevanje patentov za posamezna področja tehnike z določenimi tehničnimi ali tehnološkimi posebnostmi.

11. člen

(izjeme iz patentnega varstva)

(1) Odkritja, znanstvene teorije, matematične metode in druga pravila, načrti, metode in postopki za duhovno

aktivnost se neposredno kot taki ne štejejo za izume po 10. členu tega zakona.

(2) Patent ne sme biti podeljen za:

a) izum, katerega uporaba je v nasprotju z javnim redom ali moralo;

b) izum kirurškega ali diagnostičnega postopka ali postopka zdravljenja, ki se uporablja neposredno na živem človeškem ali živalskem telesu, razen izuma, ki se nanaša na izdelke, predvsem na snovi in zmesi, ki se uporabljajo pri takšnem postopku.

12. člen

(novost izuma)

(1) Izum je nov, če ni obsežen s stanjem tehnike.

(2) V stanje tehnike se šteje vse, kar je bilo pred datumom vložitve patentne prijave dostopno javnosti z ustnim ali pisnim opisom, z uporabo ali na katerikoli drug način. Učinek prednostne pravice je, da se za potrebe tega člena datum prednostne pravice šteje kot datum prijave.

(3) V stanju tehnike je zaobsežena tudi vsebina prijav, ki so bile vložene pred datumom iz prejšnjega odstavka in so bile objavljene na ta dan ali kasneje, in sicer:

a) nacionalnih patentnih prijav, kot so bile prvotno vložene pri uradu;

b) prijav za evropski patent, kot so bile prvotno vložene pri Evropskem patentnem uradu (v nadaljnjem besedilu: EPU) na podlagi Konvencije o podeljevanju evropskih patentov z dne 5. oktobra 1973 (v nadaljnjem besedilu: EPK), če se z njimi zahteva varstvo v Republiki Sloveniji;

c) mednarodnih prijav, kot so bile prvotno vložene na podlagi Pogodbe o sodelovanju na področju patentov z dne 19. junija 1970, dopolnjene 2. oktobra 1979 in spremenjene 3. februarja 1984 (Uradni list RS-MP, št. 19/93, v nadaljnjem besedilu: PCT), ki jih je urad prejel kot izbrani urad v skladu z 39. členom PCT.

(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko snov ali zmes, ki je obsežena s stanjem tehnike, zavaruje s patentom za izum, ki se nanaša na snov ali zmes za uporabo pri postopku zdravljenja po točki b) drugega odstavka 11. člena tega zakona, če takšna uporaba ni obsežena s stanjem tehnike.

13. člen

(neškodljivo razkritje izuma)

(1) Ob uporabi 12. člena tega zakona se ne upošteva razkritje izuma, do katerega je prišlo v roku največ šest mesecev pred vložitvijo patentne prijave neposredno ali posredno zaradi:

a) očitne zlorabe v odnosu do prijavitelja ali njegovega pravnega prednika ali

b) dejstva, da je prijavitelj ali njegov pravni prednik razstavil izum na uradni ali uradno priznani mednarodni razstavi iz 62. člena tega zakona.

(2) Določba točke b) prejšnjega odstavka velja le, če prijavitelj v prijavi navede, da je bil izum na tak način razstavljen, in predloži o tem ustrezno potrdilo v skladu z drugim odstavkom 62. člena tega zakona.

14. člen

(inventivna raven)

(1) Šteje se, da je izum na inventivni ravni, če za strokovnjaka predmet izuma očitno ne izhaja iz stanja tehnike po drugem odstavku 12. člena tega zakona.

(2) Če so v stanju tehnike zaobseženi tudi dokumenti po tretjem odstavku 12. člena tega zakona, se ti dokumenti pri presoji inventivne ravni ne upoštevajo.

(3) Če vloži isti prijavitelj poleg prve patentne prijave, ki še ni bila objavljena, še kakšno patentno prijavo, ki se nanaša na isti predmet izuma kot prva, se prva patentna prijava ne upošteva pri presoji inventivne ravni druge patentne prijave.

15. člen

(industrijska uporabljivost)

Izum je industrijsko uporabljiv, če se predmet izuma lahko proizvede ali uporabi v katerikoli gospodarski dejavnosti, vključno s kmetijstvom.

16. člen

(predmet varstva patenta s skrajšanim trajanjem)

(1) Razen izuma za postopek, rastlinsko vrsto in živalsko pasmo se patent s skrajšanim trajanjem lahko podeli za izum, ki je nov, industrijsko uporabljiv in dosežen z ustvarjalnim delom.

(2) Šteje se da je izum dosežen z ustvarjalnim delom, če izkazuje določeno učinkovitost ali praktično prednost pri gospodarski uporabi.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na patent, veljajo smiselno za patent s skrajšanim trajanjem, razen če ta zakon določa drugače.

17. člen

(zaupni izumi)

(1) Izum, ki je pomemben za obrambo ali varnost Republike Slovenije, se šteje za zaupnega in se prijavi pri ministristvu, pristojnem za obrambo.

(2) O pogojih izkoriščanja zaupnega izuma, zlasti o plačilu za njegovo izkoriščanje, se neposredno dogovorita izumitelj in ministristvo, pristojno za obrambo.

(3) Prijava za izum po prvem odstavku tega člena se lahko vloži pri uradu, če ga ministristvo, pristojno za obrambo, ne želi izkoriščati ali če soglaša z vložitvijo patentne prijave.

18. člen

(pravice iz patenta)

(1) Patent zagotavlja imetniku naslednje izključne pravice:

a) če je predmet patenta proizvod: preprečitev tretjim osebam, ki nimajo imetnikove privolitve, da izdelujejo, uporabljajo, ponujajo v prodajo, prodajajo ali v te namene uvažajo zadevni proizvod;

b) če je predmet patenta postopek: preprečitev tretjim osebam, ki nimajo imetnikove privolitve, da postopek uporabljajo in ponujajo v prodajo, prodajajo ali v te namene uvažajo proizvod, ki je pridobljen neposredno s tem postopkom.

(2) Obseg patentnega varstva je določen z vsebino patentnih zahtevkov. Za razlago patentnih zahtevkov pa se uporabljajo tudi opis in skice.

19. člen

(omejitev pravic iz patenta)

Pravice iz 18. člena tega zakona se ne nanašajo na:

a) dejanja, storjena zasebno in za negospodarske namene;

b) raziskave in poizkuse vseh vrst, ki se nanašajo na predmet patenta, ne glede na njihov končni namen;

c) neposredno posamično pripravo zdravila v lekarni v skladu z zdravniškim navodilom ali receptom ter dejanja, ki se nanašajo na tako pripravljeno zdravilo;

d) uporabo predmeta patentiranega izuma na ladjah drugih držav, v ladijskem trupu, strojih, škripčevju, palubni opremi in raznih dodatkih ladijske opreme, kadar te ladje začasno ali slučajno priplujejo v vode Republike Slovenije, pod pogojem, da je izum tu uporabljen izključno za potrebe ladje;

e) uporabo patentiranega izuma v konstrukcijah ali delovanju zračnih plovil ali kopenskih vozil drugih držav, ali v priborih teh plovil oziroma vozil, kadar začasno ali slučajno pridejo na ozemlje Republike Slovenije;

f) dejanja, predvidena v 27. členu Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944 (Uradni list FLRJ-MP, št. 3/54, 5/54, 9/61, 5/62, 11/63, 49/71, 62/73, 15/78, 2/80, Uradni list RS-MP, št. 9/92), kadar gre za letalo države, za katero veljajo določbe navedene člena konvencije.

20. člen

(pravica poprejšnje uporabe)

(1) Pravice, ki jih ima imetnik patenta na podlagi 18. člena tega zakona, nimajo pravnega učinka zoper osebo, ki je v dobri veri uporabljala izum v Republiki Sloveniji pred datumom prijave zadevnega patenta ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, ali se pripravljala za njegovo uporabo, in ki nadaljuje s tako uporabo. Taka oseba zadrži pravico uporabljati izum, nima pa pravice dajati licence ali drugače razpolagati z izumom.

(2) Pravica osebe iz prejšnjega odstavka do nadaljevanja uporabe izuma se sme prenesti le skupaj z zadevnim podjetjem ali poslovno dejavnostjo, v kateri se uporablja izum ali so bile izvedene priprave za njegovo uporabo.

21. člen

(izčrpanje pravic iz patenta)

(1) Pravice iz patenta se ne nanašajo na dejanja v Republiki Sloveniji v zvezi s proizvodom, na katerega se patent nanaša, potem ko je imetnik ta proizvod dal na trg v Republiki Sloveniji ali se je to zgodilo z njegovim izrecnim soglasjem, razen če obstajajo razlogi, ki bi po pravu Republike Slovenije utemeljevali razširitev pravic iz patenta na taka dejanja.

(2) Izčrpanje pravic iz patenta po prejšnjem odstavku se lahko razširi prek ozemlja Republike Slovenije, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

22. člen

(trajanje patenta)

(1) Ob upoštevanju tretjega odstavka 91. člena in ustreznih določb 109. člena tega zakona traja patent dvajset let od datuma vložitve prijave.

(2) Neposredno po izteku trajanja patenta se lahko za izum enkrat podaljša veljavnost patenta, in sicer za največ pet let, če je razglašeno vojno stanje ali podobne izredne razmere – za dobo trajanja takšnega stanja oziroma okoliščin.

(3) Neposredno po izteku trajanja patenta se lahko za izum v skladu z uredbo Vlade Republike Slovenije enkrat podeli dodatni varstveni certifikat, in sicer za največ pet let, če je predmet patenta proizvod ali postopek za proizvodnjo oziroma uporabo proizvoda, za katerega je pred pričetkom gospodarskega izkoriščanja potrebno izvesti z zakonom predpisani uradni postopek odobritve – za dobo trajanja uradnega postopka.

23. člen

(trajanje patenta s skrajšanim trajanjem)

Ob upoštevanju ustreznih določb 109. člena tega zakona traja patent s skrajšanim trajanjem deset let od datuma vložitve prijave.

2. oddelek

Evropska patentna prijava in evropski patent

24. člen

(uporaba prava)

(1) Za patent, ki ga je v skladu z EPK podelil EPU (v nadaljnjem besedilu: evropski patent), in za prijavo, vloženo v skladu z EPK za evropski patent (v nadaljnjem besedilu: evropska patentna prijava), s katerima se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, se uporabljajo določbe tega zakona, razen če je z EPK drugače določeno.

(2) V primeru neskladja med določbami EPK in določbami tega zakona, se glede evropskih patentnih prijav in evropskih patentov uporabljajo določbe EPK.

25. člen

(vložitev evropske patentne prijave)

(1) Evropska patentna prijava, z izjemo izločenih prijav, se sme vložiti pri uradu v jeziku, ki ga dopuščata prvi in drugi odstavek 14. člena EPK.

(2) Pri evropski patentni prijavi za izum, ki lahko vpliva na nacionalno varnost v Republiki Sloveniji, se uporablja 17. člen tega zakona.

26. člen

(veljavnost evropske patentne prijave)

(1) Evropska patentna prijava, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji in kateri je bil dodeljen datum vložitve, je enakovredna nacionalni patentni prijavi, ob upoštevanju morebitne zahtevane prednostne pravice za evropsko patentno prijavo, ne glede na kasnejši izid o njej.

(2) Objavljena evropska patentna prijava, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, ima varstvo, določeno s četrtnim odstavkom 122. člena tega zakona, in sicer od dneva, ko je prijavitelj obvestil osebo, ki uporablja izum v Republiki Sloveniji, o slovenskem prevodu patentnih zahtevkov objavljene evropske patentne prijave.

27. člen

(veljavnost evropskega patenta)

(1) Evropski patent, s katerim se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, zagotavlja glede na drugi do četrtni odstavek tega člena od dneva, ko je EPU objavil sklep o njegovi podelitvi, enake pravice kot nacionalni patent pri uradu po 18. členu tega zakona.

(2) V roku treh mesecev po datumu objave sklepa o podelitvi evropskega patenta je imetnik evropskega patenta dolžan dostaviti uradu slovenski prevod patentnih zahtevkov za evropski patent in plačati predpisano pristojbino za objavo.

(3) Če velja zaradi ugovora, vloženega pri EPU, evropski patent s spremenjenimi zahtevki, se smiselno uporablja prejšnji odstavek.

(4) Če vsebujejo zahtevki sklicevalne oznake, navedene v skicah, se prevodu, določenem v drugem in tretjem odstavku tega člena priložijo tudi skice, s tem da se prevedo tudi vsako besedilo v teh skicah.

(5) Urad objavi vsak prevod, ki je pravilno vložen v skladu z drugim, tretjim ali četrtnim odstavkom tega člena.

(6) Če imetnik evropskega patenta ravna po drugem odstavku tega člena, izda urad odločbo o vpisu evropskega patenta v register patentov pri uradu.

(7) Če prevod, naveden v drugem, tretjem ali četrtem odstavku tega člena, ni pravočasno vložen ali če predpisana pristojbina ni pravočasno plačana, se evropski patent, s katerim se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, šteje za ničnega.

28. člen

(verodostojno besedilo evropskih patentnih prijav ali evropskih patentov)

(1) Če prevod iz 26. in 27. člena tega zakona zagotavlja ožje varstvo kot v jeziku postopkov, se prevod šteje za verodostojno besedilo, razen v primeru postopka ugovora pri EPU.

(2) Prijavitelj ali imetnik evropskega patenta lahko vsak čas vloži popravljeni prevod patentnih zahtevkov. Popravljeni prevod ima pravni učinek od dneva, ko ga je urad objavil oziroma od dneva, ko je prijavitelj ali imetnik evropskega patenta o njem obvestil osebo, ki uporablja ta izum v Republiki Sloveniji.

(3) Vsaka oseba, ki izum v dobri veri uporablja ali je izvedla učinkovite in resne priprave za uporabo izuma, pri čemer takšna uporaba ne bi bila kršitev prijave oziroma patenta v izvornem prevodu, sme tudi potem, ko začne veljati popravljeni prevod, brez plačila nadaljevati s takšno uporabo v svojem poslovanju in za potrebe tega poslovanja.

29. člen

(pristojbine za evropski patent)

(1) Pristojbine za vzdrževanje evropskega patenta v Republiki Sloveniji, se za leta, ki sledijo letu, v katerem je bil objavljen sklep o podelitvi evropskega patenta, plačujejo uradu ob upoštevanju 109. in 110. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zapade prva pristojbina za vzdrževanje evropskega patenta v plačilo dva meseca po objavi sklepa o podelitvi evropskega patenta.

(3) V skladu z 39. členom EPK pripada Evropski patentni organizaciji del pristojbin, vplačanih po tem členu.

30. člen

(sprememba v nacionalno patentno prijavo)

(1) Evropska patentna prijava, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, se lahko spremeni v nacionalno patentno prijavo, če se šteje evropska patentna prijava za umaknjeno na podlagi petega odstavka 77. člena EPK ali ker prevod prijave po drugem odstavku 14. člena EPK ni bil vložen pravočasno, kot to določa tretji odstavek 90. člena EPK.

(2) Prijavitelj mora v predpisanem roku plačati predpisano pristojbino in vložiti prevod prijave pri uradu v slovenskem jeziku.

31. člen

(hkratno varstvo)

Če imata evropski patent in nacionalni patent, ki sta podeljena isti osebi, isti datum vložitve ali isti datum zahtevane prednostne pravice, nacionalni patent ne bo imel pravnega učinka od datuma, ko je potekel rok za ugovor na evropski patent in ugovor ni bil vložen, ali od datuma končne odločbe o veljavnosti evropskega patenta v postopku ugovora, če se nacionalni patent nanaša na isti izum kot evropski patent.

3. oddelek

Patentna prijava po PCT

32. člen

(prijave na podlagi PCT)

(1) Urad opravlja v skladu s PCT funkcijo prejemnega urada.

(2) Urad sprejema mednarodne prijave, katerih vložniki so državljani Republike Slovenije ali osebe, ki imajo stalno bivališče oziroma sedež na ozemlju Republike Slovenije.

(3) Mednarodna prijava po PCT se vloži v angleškem, francoskem ali nemškem jeziku. Mednarodna prijava po PCT se lahko vloži tudi v slovenskem jeziku, če je v roku, predpisanim s pravili ali navodili, izdanimi za izvajanje PCT, uradu predložen prevod te prijave v angleški, francoski ali nemški jezik.

(4) Urad pobira v imenu in za račun Mednarodnega urada Svetovne organizacije za intelektualno lastnino pristojbine v zvezi s prijavi po tem členu.

(5) EPU je pristojna ustanova za mednarodno poizvedbo in mednarodni predhodni preizkus mednarodnih prijav po PCT, vloženih pri uradu.

(6) Imenovanje ali izbira Republike Slovenije v mednarodni prijavi po točki (viii) 2. člena PCT se šteje kot zahteva za podelitev evropskega patenta, ki velja v Republiki Sloveniji na podlagi mednarodne pogodbe, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

Tretje poglavje

MODEL

1. oddelek

Model

33. člen

(predmet varstva modela)

(1) Model se registrira za videz izdelka, ki je nov in ima individualno naravo.

(2) Videz izdelka pomeni izgled celotnega izdelka ali njegovega dela, ki izhaja iz značilnosti zlasti linij, obrisov, barv, oblike, teksture oziroma materialov izdelka samega ali ornamentov na njem.

(3) Izdelek pomeni industrijski ali obrtni izdelek, ki med drugim vključuje dele, ki so namenjeni za sestavo kompleksnega izdelka, embalažo, modni kroj, opremo knjig, grafične simbole in tipografske znake, z izjemo računalniških programov. Kompleksen izdelek pomeni izdelek, sestavljen iz več sestavnih delov, ki jih je mogoče zamenjati, tako da se izdelek lahko razstavi in ponovno sestavi.

(4) Če se videz izdelka nanaša na sestavni del kompleksnega izdelka, je nov in ima individualno naravo le:

a) če sestavni del, potem ko je vključen v kompleksen izdelek, ostane viden ob normalni uporabi kompleksnega izdelka, in

b) če vidne značilnosti sestavnega dela tudi same izpolnjujejo pogoja glede novosti in individualne narave.

(5) Normalna uporaba po točki a) prejšnjega odstavka pomeni uporabo pri končnem uporabniku, brez opravljenih vzdrževanja, servisiranja ali popravljanja.

34. člen

(novost in individualna narava)

(1) Videz izdelka je nov, če pred datumom vložitve prijave modela ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, javnosti ni bil dostopen enak videz izdelka. Videz izdelka se šteje za enakega, če se njegove značilnosti razlikujejo le v nepomembnih podrobnostih.

(2) Videz izdelka ima individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga naredi kak drug videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(3) Pri ocenjevanju individualne narave se upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka.

35. člen

(razkritje videza izdelka)

(1) Pri uporabi 34. člena tega zakona se šteje, da je bil videz izdelka dostopen javnosti, če je bil objavljen v postopku registracije oziroma kako drugače ali razstavljen, uporabljen pri trgovanju ali drugače razkrit pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, razen če bi ti dogodki lahko neutemeljeno postali znani v normalnem poteku poslovanja specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Republiki Sloveniji. Videz izdelka ne šteje za dostopnega javnosti zgolj zato, ker je bil razkrit tretji osebi pod izrecnimi ali neizrecnimi pogoji zaupnosti.

(2) Pri uporabi 34. člena tega zakona se razkritje ne upošteva, če je bil videz izdelka, za katerega se zahteva varstvo z modelom, dostopen javnosti v Republiki Sloveniji:

a) zaradi podatkov, ki jih je dal oblikovalec, njegov prawni naslednik ali tretja oseba, ali zaradi dejanja oblikovalca ali njegovega pravnega naslednika; in

b) v obdobju dvanajstih mesecev pred vložitvijo prijave, ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi, če je bil videz izdelka dostopen javnosti kot posledica zlorabe v odnosu do oblikovalca ali njegovega pravnega naslednika.

36. člen

(zavrnitev modela)

(1) Videz izdelka se ne sme registrirati kot model:

a) če ne ustreza drugemu odstavku 33. člena tega zakona;

b) če ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali četrtega odstavka 33. člena ali 34. ali 35. člena tega zakona;

c) če mora biti zavrnjen na podlagi 6.ter člena Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine z dne 20. marca 1883, zadnjič revidirane 14. julija 1967 (Uradni list SFRJ-MP, št. 5/74, 7/86, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu: Pariška konvencija), ker ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov;

d) če vsebuje ali posnema znamenja, embleme ali grbe, ki niso obseženi s 6.ter členom Pariške konvencije, vendar imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo;

e) če nasprotuje javnemu redu ali morali.

(2) Model se ne more registrirati za značilnosti izgleda izdelka, ki so določene izključno z njegovo tehnično funkcijo.

(3) Model se ne more registrirati za značilnosti izgleda izdelka, ki morajo biti reproducirane v natančni obliki in dimenzijah, zato da bi bilo mogoče izdelek, na katerega se videz nanaša, mehansko povezati z drugim izdelkom ali ga

vanj, okrog njega ali ob njega namestiti, tako da lahko vsak izdelek opravlja svojo funkcijo.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko pod pogoji iz 34. člena tega zakona kot model registriran videz izdelka, ki omogoča večkratno sestavo ali povezavo medsebojno zamenljivih izdelkov znotraj modularnega sistema.

37. člen

(pravice iz modela)

(1) Imetnik modela ima izključno pravico, da ga uporablja in prepreči tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da ga uporabljajo. Omenjena uporaba obsega zlasti izdelovanje, ponujanje, dajanje na trg, uvažanje, izvažanje ali uporabljanje izdelka, na katerega se videz nanaša, ali skladiščenje takega izdelka v te namene.

(2) Obseg varstva vključuje vsak videz izdelka, ki pri seznanjenem uporabniku ne ustvari drugačnega celotnega vtisa. Pri ocenjevanju obsega varstva se upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvoju njegovega videza izdelka.

(3) Pravice iz prvega odstavka tega člena se ne nanašajo:

a) smiselno na dejanja, našeta v 19. členu tega zakona, razen točke c);

b) na dejanja reproduciranja za namene citiranja ali učenja, če so v skladu z dobrimi poslovnimi običaji in ne škodijo neupravičeno normalnemu izkoriščanju modela in če se navede vir.

(4) Tretja oseba sme uveljavljati pravico poprejšnje uporabe modela. Pri tem se smiselno uporabljajo določbe 20. člena tega zakona.

38. člen

(izčrpanje pravic iz modela)

(1) Pravice iz modela se ne nanašajo na dejanja v zvezi z izdelkom, na katerega se nanaša videz, ki je predmet modela, če je imetnik modela dal izdelek na trg v Republiki Sloveniji ali je bilo to storjeno z njegovim soglasjem.

(2) Izčrpanje pravic iz modela po prejšnjem odstavku se lahko razširi prek ozemlja Republike Slovenije, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

39. člen

(druge oblike varstva modela)

(1) Določbe tega zakona o modelu ne posegajo v določbe drugih zakonov, ki se nanašajo na neregistrirane modele, znamke ali druge znake razlikovanja, patente, uporabne modele, oznake, civilno odgovornost ali neelojalno konkurenco.

(2) Model je lahko predmet avtorskoprnega varstva od dneva, ko je bil videz izdelka ustvarjen ali določen v katerikoli obliki, če izpolnjuje pogoje za pridobitev takega varstva po zakonu, ki ureja avtorsko in sorodne pravice.

40. člen

(trajanje modela)

(1) Model traja eno ali več petletnih obdobjih od datuma vložitve prijave.

(2) Ob upoštevanju ustreznih določb 109. člena tega zakona lahko imetnik modela obnovi model za eno ali več petletnih obdobjih, vendar največ petindvajset let od datuma vložitve prijave.

(3) Če se model nanaša na več izdelkov, se lahko obnovi v skladu s prejšnjim odstavkom za celotni model ali v zoženem obsegu le za nekatere izdelke.

2. oddelek
Mednarodni depozit modela

41. člen

(zahteve po Haaškem sporazumu)

(1) Zahteve po Haaškem sporazumu o mednarodnem depozitu industrijskih vzorcev in modelov z dne 28. novembra 1960, dopolnjenem 14. julija 1967 ter spremenjenem in dopolnjenem 28. septembra 1979 (Uradni list RS-MP, št. 20/94, v nadaljnjem besedilu: Haaški sporazum) se vložijo v skladu s Haaškim sporazumom ter pravili in navodili, izdanimi za njegovo izvajanje, neposredno pri Mednarodnem uradu.

(2) Pri zahtevah po Haaškem sporazumu, s katerimi se zahteva varstvo modela v Sloveniji, se v skladu z 8. členom Haaškega sporazuma smiselno uporabljajo določbe tega zakona, razen drugega odstavka 96. člena tega zakona.

Četrto poglavje

ZNAMKA

1. oddelek

Znamka in kolektivna znamka

42. člen

(predmet varstva znamke)

(1) Kot znamka se sme registrirati kakršenkoli znak ali kakršnakoli kombinacija znakov, ki omogočajo razlikovanje blaga ali storitev enega podjetja od blaga ali storitev drugega podjetja in jih je mogoče grafično prikazati, kot so zlasti besede, vključno z osebnimi imeni, črke, številke, figurativni elementi, tridimenzionalne podobe, vključno z obliko blaga ali njihove embalaže, in kombinacije barv kot tudi kakršnakoli kombinacija takih znakov.

(2) Pri presoji, ali se znak lahko registrira kot znamka, se upoštevajo vse dejanske okoliščine, zlasti trajanje uporabe znaka.

(3) Narava blaga ali storitev, na katere se nanaša znamka, ne sme biti v nobenem primeru ovira za registracijo.

43. člen

(absolutni razlogi za zavrnitev znamke)

(1) Kot znamka se ne sme registrirati znak:

a) ki ne more biti znamka;

b) ki je brez slehernega razlikovalnega učinka;

c) ki lahko v gospodarskem prometu označuje izključno vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitev ali druge značilnosti blaga ali storitev;

d) ki vsebuje ali sestoji iz geografske označbe, ki označuje vina ali žgane pijače, če se prijava znamke nanaša na vina ali žgane pijače, ki nimajo takega izvora;

e) ki sestoji izključno iz znakov ali označb, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali v dobroverni in ustaljeni praksi trgovanja;

f) ki sestoji izključno iz oblike, ki izhaja iz same narave blaga ali je nujna za doseg tehničnega učinka ali daje blagu bistveno vrednost;

g) ki nasprotuje javnemu redu ali morali;

h) ki zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitev;

i) ki vsebuje uradne znake ali punce za kontrolo ali jamstvo kakovosti blaga ali jih posnema;

j) za katerega ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in mora biti zavrnjen na podlagi 6.ter člena Pariške konvencije;

k) ki vsebuje ali posnema znamenja, embleme ali grbe, ki niso obseženi s 6.ter členom Pariške konvencije, vendar imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo.

(2) Za znamke, ki so pridobile razlikovalni učinek z dolgotrajno uporabo, se ne uporabljajo točke b), c) in e) prejšnjega odstavka.

(3) Znaka, ki ne sme biti registriran zaradi nasprotovanja določbam j) in k) prvega odstavka tega člena, ker vsebuje ime, kratico, državni grb, emblem, zastavo ali kakšen drug uradni znak Republike Slovenije ali njegov del, ni dovoljeno uporabljati v gospodarskem prometu brez soglasja Vlade Republike Slovenije.

44. člen

(relativni razlogi za zavrnitev znamke)

(1) Kot znamka se nadalje ne sme registrirati znak:

a) ki je enak prejšnji znamki druge osebe in če so blago ali storitve, za katere je registracija zahtevana, enaki blagu ali storitvam, za katere je registrirana prejšnja znamka;

b) ki je enak ali podoben prejšnji znamki druge osebe in če so blago ali storitve, na katere se nanašata znak in znamka, enaki ali podobni, zaradi česar obstaja verjetnost zmede v javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko;

c) ki je enak ali podoben prejšnji znamki druge osebe, ki je registrirana za blago ali storitve, ki niso enaki ali podobni blagu ali storitvam, za katere je bila registracija zahtevana, če bi uporaba takega znaka brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje znamke ali če bi uporaba takega znaka nakazovala povezanost med blagom ali storitvami in imetnikom prejšnje znamke in bi to utegnilo škodovati interesom imetnika prejšnje znamke;

d) če je enak ali podoben znamki ali neregistriranemu znaku, ki je v Republiki Sloveniji znana znamka v smislu člena 6.bis Pariške konvencije ali tretjega odstavka 16. člena Sporazuma TRIPs;

e) če imetnik znamke, registrirane v kakšni državi članici nije, ustanovljene na podlagi Pariške konvencije (v nadaljnjem besedilu: Pariška unija), ali Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: WTO), dokaže, da je ta znak brez njegovega pooblastila prijavil njegov posrednik ali zastopnik na svoje ime;

f) če bi njegova uporaba nasprotovala prej pridobljenim pravicam do imena, osebnega portreta, označbe za rastlinsko sorto, geografske označbe ali drugi pravici industrijske lastnine ali prej pridobljeni avtorski pravici, razen če je imetnik prej pridobljene pravice izrecno soglašal z registracijo takega znaka.

(2) Prejšnja znamka po prejšnjem odstavku pomeni:

a) znamko, ki je bila prijavljena ali registrirana v Republiki Sloveniji na podlagi nacionalne prijave pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;

b) znamko, za katero je bilo zahtevano varstvo v Republiki Sloveniji na podlagi mednarodne prijave pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana.

45. člen

(predmet varstva kolektivne znamke)

(1) Kot kolektivna znamka se lahko registrira vsak znak, ki ustreza zahtevam po 42. členu tega zakona in je primeren za razlikovanje blaga ali storitev članov nosilca kolektivne znamke od blaga ali storitev drugih podjetij z ozirom na proizvodni ali geografski izvor, vrsto, kvaliteto ali kakšne druge značilnosti.

(2) Prijavitelj oziroma nosilec kolektivne znamke je lahko vsako društvo ali združenje pravnih ali fizičnih oseb, vključno z zvezo društev ali združenj, ki ima lastnost pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: društvo), ali pravna oseba javnega prava.

(3) Člani nosilca lahko v skladu s pravilnikom iz 46. člena tega zakona uporabljajo kolektivno znamko.

(4) Za pridobitev kolektivne znamke se uporabljajo določbe tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

46. člen

(pravilnik o kolektivni znamki)

(1) Vložnik prijave za registracijo kolektivne znamke mora skupaj s prijavo predložiti pravilnik o kolektivni znamki.

(2) Pravilnik iz prejšnjega odstavka mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

- a) naziv in sedež prijavitelja;
- b) dejavnost prijavitelja in podatke o tem, koga uradno oziroma statutarno predstavlja ali zastopa;
- c) pogoje za pridobitev članstva;
- d) podatke o krogu upravičencev do uporabe kolektivne znamke;
- e) določbe o pravicah in obveznostih članov v primeru kršitve kolektivne znamke.

(3) Prijavitelj oziroma nosilec kolektivne znamke je dolžan Urad nemudoma obvestiti o vsaki spremembi ali dopolnitvi pravilnika. Urad preveri, ali sprememba oziroma dopolnitev pravilnika ustreza določbam drugega odstavka tega člena.

(4) Pravilnik je javen in je vpogled vanj dovoljen vsakomur.

47. člen

(pravice iz znamke)

(1) Znamka daje imetniku izključno pravico do njene uporabe in druge izključne pravice po tem zakonu. Imetnik znamke je upravičen preprečiti tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da v gospodarskem prometu uporabljajo:

- a) katerikoli znak, ki je enak znamki, za enako blago ali storitve, ki so obseženi z znamko;
- b) katerikoli znak, pri katerem zaradi njegove enakosti ali podobnosti z znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, obseženih z znamko in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti, ki vključuje verjetnost povezovanja med znakom in znamko;
- c) katerikoli znak, ki je enak ali podoben znamki za blago ali storitve, ki niso podobne tistim, ki so obseženi z znamko, če ima znamka v Republiki Sloveniji ugled, in če bi uporaba takega znaka brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala značaj ali ugled znamke.

(2) Pravica iz prejšnjega odstavka obsega med drugim prepoved:

- a) opremljanja blaga ali njihove embalaže z znakom;
- b) ponujanja blaga, označenega s tem znakom, njegovega dajanja na trg ali skladiščenja v te namene oziroma ponujanja ali oskrbovanja s storitvami pod tem znakom;
- c) uvoza ali izvoza blaga pod tem znakom;

d) uporabe znaka na poslovni dokumentaciji in v oglaševanju.

48. člen

(omejitev pravic iz znamke)

(1) Imetnik znamke ne more prepovedati tretjemu v gospodarskem prometu, da v skladu z dobrimi poslovnimi običaji uporablja:

- a) svoje ime ali naslov;
- b) označbe glede vrste, kakovosti, količine, namena, vrednosti, geografskega izvora, časa proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali drugih značilnosti blaga ali storitev;
- c) znamko, če je potrebno z njo označiti namen proizvoda ali storitve, zlasti za dodatke ali nadomestne dele;
- d) znak, ki je enak ali podoben znamki, če ga je tretji začel uporabljati v dobri veri pred datumom vložitve prijave oziroma pred datumom prednostne pravice, če je ta v prijavi zahtevana.

(2) Če imetnik prejšnje znamke iz drugega odstavka 44. člena tega zakona v obdobju petih zaporednih let ni nasprotoval uporabi kasnejše znamke, čeprav je vedel za njeno uporabo, ne more na podlagi svoje prejšnje znamke vložiti tožbe po 114. ali 119. členu tega zakona ali prepovedati uporabe kasnejše znamke za blago ali storitve, za katere se kasnejša znamka uporablja, razen če kasnejša znamka ni bila prijavljena v dobri veri.

49. člen

(omejitev pravic iz kolektivne znamke)

Nosilec kolektivne znamke, ki označuje tudi geografski izvor blaga, mora omogočiti vsaki osebi, katere blago ali storitve izvirajo iz navedenega geografskega območja in ki ustrezajo v pravilniku navedenim pogojem za uporabo kolektivne znamke, da postane član društva, ki je nosilec te znamke.

50. člen

(izčrpanje pravic iz znamke)

(1) Znamka ne daje imetniku pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki ga je imetnik dal na trg v Republiki Sloveniji ali se je to zgodilo z njegovim soglasjem.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če obstajajo utemeljeni razlogi za imetnikovo nasprotovanje nadaljnji komercializaciji blaga, zlasti če se je stanje tega blaga spremenilo ali poslabšalo, potem ko je bilo dano na trg.

(3) Izčrpanje pravic iz znamke po prvem odstavku tega člena se lahko razširi prek ozemlja Republike Slovenije, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

51. člen

(reprodukcije znamk v slovarjih)

Če daje reprodukcija znamke v slovarju, enciklopediji ali podobnem delu vtis, da gre za generično ime blaga ali storitev, za katere je znak registriran, mora založnik dela na zahtevo imetnika znamke poskrbeti za to, da je najkasneje v naslednji izdaji publikacije pri reprodukciji znamke oznaka, da gre za znamko.

52. člen

(trajanje znamke)

(1) Znamka traja deset let od datuma vložitve prijave.

(2) Ob upoštevanju ustreznih določb 109. člena tega zakona lahko imetnik znamke poljubno mnogokrat obnovi znamko za obdobje naslednjih deset let, šteto od datuma vložitve prijave.

(3) Znamka se lahko obnovi v skladu s prejšnjim odstavkom za vse blago ali storitve ali v zoženem obsegu le za nekatero blago ali storitve.

2. oddelek

Mednarodna registracija znamke

53. člen

(vložitev zahteve pri uradu)

(1) Urad sprejema zahteve v skladu z Madridskim aranžmajem o mednarodnem registriranju znamk z dne 14. aprila 1891, zadnjič revidiranim 14. julija 1967 (Uradni list SFRJ-MP, št. 2/74, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu: Madridski aranžma) in Protokolom k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk z dne 27. junija 1997 (Uradni list RS-MP, št. 21/97, v nadaljnjem besedilu: Madridski Protokol).

(2) Ob vložitvi zahteve ali v treh mesecih od vročitve poziva urada se plača ustrezna pristojbina. Če pristojbina ni plačana v tem roku, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) K zahtevi za mednarodno registriranje znamke mora vložnik priložiti seznam blaga ali storitev v jeziku, ki je predpisan z Madridskim aranžmajem oziroma Madridskim Protokolom in predpisi in navodili za njuno izvajanje.

(4) Če zahteva ni sestavljena v skladu z Madridskim aranžmajem oziroma Madridskim Protokolom, predpisi in navodili za njuno izvajanje, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, urad pozove vložnika, naj jo v treh mesecih od vročitve poziva ustrezno dopolni ali popravi. Če vložnik v tem roku ne popravi ali dopolni ustrezno svoje zahteve, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(5) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino zahtev iz prvega odstavka tega člena in postopke v zvezi s temi zahtevami.

54. člen

(preizkus mednarodne znamke)

(1) Pri zahtevah po Madridskem aranžmaju ali Madridskem Protokolu, s katerimi se zahteva varstvo znamke v Republiki Sloveniji, se v skladu s 5. členom Madridskega aranžmaja oziroma 5. členom Madridskega Protokola smiselno uporabljajo določbe tega zakona, razen 103. člena tega zakona.

(2) Objava podatkov o mednarodno registrirani znamki v glasilu Mednarodnega urada se šteje kot objava prijave znamke v Republiki Sloveniji.

(3) Če se imetnik znamke, ki zahteva varstvo v Republiki Sloveniji na podlagi Madridskega aranžmaja ali Madridskega Protokola, ne izreče o nameravani zavrnitvi varstva znamke, o kateri je obveščen v skladu s 5. členom Madridskega aranžmaja oziroma 5. členom Madridskega Protokola, urad v takem primeru ne glede na peti odstavek 129. člena tega zakona izjemoma vroči odločbo neposredno po pošti imetniku znamke.

Peto poglavje

GEOGRAFSKA OZNAČBA

55. člen

(predmet varstva registrirane geografske označbe)

(1) Geografska označba, ki se sme registrirati, pomeni oznako, ki označuje, da blago izvira iz določenega ozemlja,

območja ali kraja na tem ozemlju, če je kakovost, sloves ali kakšna druga značilnost tega blaga bistveno odvisna od njegovega geografskega porekla.

(2) Kot geografska označba se lahko registrira tudi ime, ki je postalo po dolgotrajni uporabi v gospodarskem prometu splošno znano kot označba, da blago izvira iz določenega kraja ali območja.

(3) Geografska označba, ki se nanaša na blago s posebnim zgodovinskim ali kulturnim pomenom, se lahko zavaruje neposredno z uredbo Vlade Republike Slovenije.

(4) Kot geografska označba po tem zakonu se ne sme registrirati geografska oznaka za kmetijske pridelke oziroma živila ter za vina in druge proizvode iz gozdu in vina.

56. člen

(razlogi za zavrnitev registracije geografske označbe)

Geografska označba se ne sme registrirati:

a) če označuje ali nakazuje, da določeno blago izvira iz geografskega območja, ki ni resnični kraj izvora, na način, ki zavaja javnost glede geografskega porekla izvora;

b) če je sicer dobesedno resnična kar zadeva ozemlje, območje ali kraj, iz katerega izvira blago, vendar pa v javnosti ustvarja napačen vtis, da blago izvira iz drugega geografskega območja;

c) če je postala po dolgotrajni uporabi v gospodarskem prometu splošno znana kot oznaka za določeno vrsto blaga;

d) če bi njena registracija zaradi ugleda, poznanosti in trajanja uporabe znamke lahko zavajala potrošnika glede resnične identitete izdelka.

57. člen

(varstvo registrirane geografske označbe pred splošno uporabo)

Registrirane geografske označbe se ne morejo spremeniti v generična ali splošno znana imena, katerih uporaba v gospodarskem prometu bi bila prosta.

58. člen

(pravice iz registrirane geografske označbe)

(1) Registrirana geografska označba je kolektivna pravica in jo smejo uporabljati v gospodarskem prometu osebe, ki v skladu s specifikacijo iz drugega odstavka 104. člena tega zakona proizvajajo in dajejo v promet blago, zavarovano z geografsko označbo.

(2) Neupravičene osebe ne smejo uporabljati registrirane geografske označbe.

(3) Uporaba registrirane geografske označbe je prepovedana, če blago ne izvira iz kraja, ki ga označuje določena geografska označba, tudi če je označen pravi izvor blaga, če je geografska označba uporabljena v prevodu ali če geografsko označbo spremljajo izrazi, kot so "vrsta", "tip", "stil", "imitacija" in podobno.

59. člen

(omejitev pravic iz registrirane geografske označbe)

(1) Če je bila znamka, ki je enaka ali podobna registrirani geografski označbi, prijavljena ali registrirana v dobri veri ali če je bila znamka pridobljena z uporabo v dobri veri, še preden je bila geografska označba registrirana, te znamke ni mogoče razveljaviti ali prepovedati njene uporabe.

(2) Registrirana geografska označba ne izključuje pravice drugega, da v gospodarskem prometu uporablja svoje ime ali ime svojega predhodnika v poslu razen, če je tako ime uporabljeno tako, da zavaja javnost.

60. člen

(trajanje registrirane geografske označbe)
Trajanje registrirane geografske označbe ni omejeno.

Šesto poglavje

SPLOŠNA NAČELA ZA POSTOPKE PRED URADOM

61. člen

(unijska prednostna pravica)

(1) Kdor pravilno vloži prvo prijavo patenta, modela ali znamke v državi članici Pariške unije ali WTO, ima ob vložiti prijave v Republiki Sloveniji prednostno pravico. Rok za uveljavljanje prednostne pravice je za patent dvanajst mesecev ter za modele in znamke šest mesecev od dneva vložitve prve prijave.

(2) Oseba, ki zahteva prednostno pravico iz prejšnjega odstavka, mora ob vložiti prijave v Republiki Sloveniji navesti datum zahtevane prednostne pravice. V treh mesecih po vložiti prijave morata biti uradu sporočena številka prve prijave in država oziroma urad vložitve prve prijave. Če prijavitelj ne ravna po določbah tega odstavka, se šteje, da prednostna pravica ni bila zahtevana.

(3) Na zahtevo urada, ali v primeru spora, na zahtevo sodišča, mora tisti, ki zahteva prednostno pravico, predložiti prepis prve prijave, ki ga overi pristojni organ države članice Pariške unije ali WTO, v kateri je bila prva prijava vložena. Prepisa prve prijave ni mogoče zahtevati pred potekom šestnajstih mesecev od datuma vložitve prve prijave.

(4) Če prepis prve prijave iz prejšnjega odstavka ni v slovenskem jeziku in je veljavnost zahtevane prednostne pravice bistvena za odločitev, ali je zadevni izum mogoče zavarovati s patentom, lahko urad, ali v primeru spora, sodišče, zahteva, da tisti, ki zahteva prednostno pravico, v treh mesecih od vročitve poziva predloži prevod prve prijave v slovenskem jeziku.

(5) Prijavitelj se lahko sklicuje na večkratno prednostno pravico, ki temelji na različnih prejšnjih prijavah, vloženi v eni ali več državah.

(6) Prijavitelj lahko v patentni prijavi zahteva prednostno pravico na podlagi prijave za varstvo uporabnega modela.

(7) Urad izda na zahtevo in ob plačilu takse po zakonu, ki ureja upravne takse, potrdilo o prednostni pravici. Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino potrdila o prednostni pravici in postopek izdaje potrdila.

62. člen

(razstavna prednostna pravica)

(1) Oseba, ki na uradni ali uradno priznani mednarodni razstavi po Konvenciji o mednarodnih razstavah, podpisani 22. novembra 1928 in zadnjič revidirani 30. novembra 1972, v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici Pariške unije ali WTO razstavi izum, videz izdelka ali njegovega dela ali uporabi znak za označevanje blaga ali storitev, lahko v treh mesecih od dneva zaprtja razstave v svoji prijavi zahteva prednostno pravico od prvega dne razstavitve izuma ali videza izdelka ali njegovega dela oziroma uporabe znaka.

(2) Oseba, ki zahteva prednostno pravico iz prejšnjega odstavka mora ob vložiti prijave v Republiki Sloveniji navesti podatke o vrsti razstave, kraju, kjer je bila, datumih njenega odprtja in zaprtja ter o prvem dnevu razstavitve oziroma uporabe ter predložiti pisno potrdilo pristojnega organa države članice Pariške unije ali WTO, da gre za uradno ali

uradno priznano mednarodno razstavo. Če prijavitelj ne ravna po določbah tega odstavka, se šteje, da prednostna pravica ni bila zahtevana.

(3) Z zahtevanjem prednostne pravice po prvem odstavku tega člena se rok za uveljavljanje unijske prednostne pravice iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ne more podaljšati.

63. člen

(popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice)

(1) Prijavitelj lahko zahteva popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice v patentni prijavi v šestnajstih mesecih od datuma zahtevane prednostne pravice ali od spremenjenega datuma zahtevane prednostne pravice, če bi popravek ali dopolnitev povzročila spremembo v datumu zahtevane prednostne pravice, vendar le, če je zahteva vložena v štirih mesecih od datuma vložitve patentne prijave.

(2) Prijavitelj mora hkrati z zahtevo plačati pristojbino, sicer se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) Če je prijavitelj zahteval objavo po drugem odstavku 89. člena tega zakona in nato vložil tudi zahtevo iz prvega odstavka tega člena, se šteje, da zahteva iz prvega odstavka tega člena ni bila vložena razen, če je prijavitelj umaknil zahtevo po drugem odstavku 89. člena tega zakona, še pred zaključkom tehničnih priprav za objavo prijave.

(4) Če je zaradi popravka ali dopolnitve zahteve za priznanje prednostne pravice spremenjen datum zahtevane prednostne pravice, se štejejo roki od spremenjenega datuma zahtevane prednostne pravice.

64. člen

(vzpostavitev prednostne pravice)

(1) Če je datum vložitve patentne prijave, pri kateri bi bila lahko zahtevana prednostna pravica iz prve prijave, kasnejši od zadnjega datuma za uveljavljanje prednostne pravice, vendar ne več kot za dva meseca, lahko prijavitelj zahteva vzpostavitev prednostne pravice, če kljub skrbnemu ravnanju, ki so ga zahtevale okoliščine, ni mogel vložiti prijave v roku iz prvega odstavka 61. člena tega zakona.

(2) Prijavitelj mora vložiti zahtevo za vzpostavitev prednostne pravice v dveh mesecih od zadnjega datuma za uveljavljanje prednostne pravice in pred zaključkom tehničnih priprav za objavo prijave. Hkrati z zahtevo mora plačati tudi pristojbino, sicer se šteje, da je zahteva umaknjena.

65. člen

(prepoved širitve obsega prijave)

(1) Vsebina predmeta patentne prijave po datumu vložitve prijave ne sme biti razširjena prek vsebine predmeta prvotno sprejete prijave.

(2) V prijavi modela se po datumu vložitve prijave ne sme bistveno spremeniti videz izdelka ali njegovega dela ali povečati število izdelkov.

(3) V prijavi znamke se po datumu vložitve prijave ne sme bistveno spremeniti znak ali razširiti prvotni seznam blaga ali storitev.

66. člen

(podaljšanje rokov)

(1) Prijavitelj ali imetnik lahko pred iztekom roka po tem zakonu zahteva njegovo podaljšanje za največ tri mesece.

(2) Roki za vložitev tožbe in roki iz prejšnjega odstavka, prvega odstavka 13., drugega odstavka 27. člena, drugega odstavka 35., prvega odstavka 61., prvega odstavka 62.,

prvega odstavka 63., drugega odstavka 64., drugega odstavka 67., drugega odstavka 68., tretjega odstavka 80., tretjega odstavka 86., prvega odstavka 91., tretjega odstavka 92., drugega in tretjega odstavka 94., prvega in petega odstavka 101., 109., 110., prvega odstavka 117., drugega odstavka 130. ter drugega odstavka 137. člena, niso podaljšljivi.

67. člen

(nadaljevanje postopka po zamudi)

(1) Prijavitelj, ki je zamudil rok za izpolnitev obveznosti, zahtevanih v postopku za pridobitev pravice, lahko zahteva, da se zamujeni rok šteje kot pravočasen in da se odpravijo pravne posledice zamude ter da urad nadaljuje s postopkom pridobitve pravice.

(2) Zahteva za nadaljevanje postopka se vloži v dveh mesecih od dneva, ko je bil prijavitelj seznanjen z zamudo oziroma z njenimi pravnimi posledicami. Prijavitelj mora hkrati z zahtevo opraviti zamujeno dejanje in plačati pristojbino za nadaljevanje postopka. Če v tem roku zamujeno dejanje ni opravljeno ali če pristojbina za nadaljevanje postopka ni plačana, se šteje, da zahteva ni bila vložena.

(3) Nadaljevanja postopka ni mogoče zahtevati zaradi zamude roka iz prejšnjega odstavka in roka za vložitev ugovora ali tožbe, ali če je vložena zahteva za vrnitev v prejšnje stanje, ali zahteva za popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice, ali zahteva za vzpostavitev prednostne pravice.

(4) Če je urad ugodil zahtevi za nadaljevanje postopka, se smiselno uporablja šesti oziroma sedmi odstavek 68. člena tega zakona.

68. člen

(vrnitev v prejšnje stanje)

(1) Stranka sme v postopku pred uradom iz upravičenih razlogov zahtevati vrnitev v prejšnje stanje, če kljub skrbnemu ravnanju, ki so ga zahtevale okoliščine, ni mogla pravočasno izvršiti obveznosti, ki jih je urad zahteval v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, in se je zaradi tega njena prijava ali kakšna druga vloga štela za umaknjeno ali je bila zavržena ali zavrnjena oziroma je pravica prenehala veljati.

(2) Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje se vloži v treh mesecih, šteto od dneva, ko je prenehal vzrok, ki je povzročil zamudo, če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela. Hkrati z zahtevo je treba opraviti zamujeno dejanje in plačati pristojbino. Če ob vložitvi zahteve zamujeno dejanje ni opravljeno ali če pristojbina ni plačana, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) Urad ne more zavrniti zahteve za vrnitev v prejšnje stanje v delu ali v celoti, če ni stranke pred tem pisno seznanil z razlogi za zavrnitev zahteve v delu ali v celoti in če je ni pozval, naj se v roku treh mesecev od vročitve poziva izreče o razlogih za vrnitev zahteve.

(4) Po enem letu od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(5) Vrnitve v prejšnje stanje ni mogoče zahtevati zaradi zamude rokov za vložitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje, zahteve za nadaljevanje postopka, ugovora ali tožbe, zahteve za uveljavljanje prednostne pravice in za predložitev prepisa prve prijave, zahteve za popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice ali zahteve za vzpostavitev prednostne pravice.

(6) Vsak, ki je v dobri veri uporabljal ali imel učinkovite in resne priprave za uporabo izuma ali modela, ki je predmet objavljene prijave, sme v obdobju med izgubo pravice po prvem odstavku tega člena in objavo vrnitve v prejšnje stanje

pri tej pravici, brez nadomestila nadaljevati s takšno uporabo v svojem poslu ali za njegove potrebe.

(7) Če je prijavitelj ali imetnik znamke z vrnitvijo v prejšnje stanje ponovno vzpostavil svojo pravico do znamke, ne more uveljavljati svoje pravice proti komurkoli, ki je v obdobju med izgubo pravice po prvem odstavku tega člena in objavo vrnitve v prejšnje stanje te pravice v dobri veri dal blago na trg ali opravljal storitve pod znakom, ki je enak ali podoben njegovi znamki.

69. člen

(umik vloge)

(1) Stranka lahko v postopku pred uradom kadarkoli med postopkom umakne svojo vlogo.

(2) Vloga je umaknjena z dnem, ko prejme urad zahtevo za umik vloge.

(3) Na podlagi zahteve za umik vloge izda urad sklep o ustavitvi postopka.

(4) Če je prijavitelj umaknil zahtevo za podelitev patenta po zaključku tehničnih priprav za objavo te prijave in je bila prijava objavljena, se objava prijave ne šteje v stanje tehnike po 12. členu tega zakona.

70. člen

(seznanitev prijavitelja pred zavrnitvijo pravice)

(1) Urad ne more izdati odločbe o zavrnitvi ali odločbe o delni zavrnitvi zahteve za podelitev oziroma registracijo pravice, če ni prej pisno seznanil prijavitelja z razlogi, zaradi katerih ne more podeliti oziroma registrirati pravice ali je ne more podeliti oziroma registrirati v zahtevanem obsegu, in če ni prijavitelja pozval, naj se v treh mesecih od vročitve poziva izreče o teh razlogih oziroma vloženo zahtevo spremeni ali dopolni.

(2) Če se prijavitelj pravočasno izreče o razlogih za zavrnitev zahteve v delu ali v celoti, ali spremeni oziroma dopolni svojo zahtevo, urad pred izdajo odločbe preveri, ali so še podani razlogi za zavrnitev ali delno zavrnitev zahteve za podelitev ali registracijo pravice.

71. člen

(upravni spor)

Zoper odločbo ali sklep urada ni pritožbe, možna pa je tožba v upravnem sporu, ki se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani. V sporu odloča sodišče na sedežu v Ljubljani.

72. člen

(postopek v zvezi s tožbami)

(1) Sodišče nemudoma obvesti urad o prejemu tožbe po tem zakonu in pravno močni odločbi. Sodišče pošlje uradu sodbo s potrdilom o pravno močnosti zaradi izvršitve.

(2) Urad izda odločbo, s katero se sodba izvrši.

(3) Postopki v zvezi s tožbami po tem zakonu so hitri. Sodišče odloča o tožbah po tem zakonu prednostno.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata pri sporih zaradi kršitve pravic.

73. člen

(izumitelj, oblikovalec)

(1) V postopku za podelitev patenta se izumitelj, naveden v prijavi, šteje za izumitelja, razen če sodišče odloči drugače.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja za oblikovalca videza izdelka.

(3) Urad ne preverja točnosti podatkov o izumitelju ali oblikovalcu.

74. člen

(imetnik pravice)

(1) Patent se podeli oziroma model ali znamka se registrira na ime tistega, ki je ob podelitvi ali registraciji naveden kot prijavitelj.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja, če je kot prijavitelj navedenih več oseb. Urad ne določa medsebojnih razmerij med osebami, ki so navedeni kot prijavitelj.

75. člen

(prenos in licenca pravic)

(1) Imetnik patenta, modela ali znamke lahko v delu ali v celoti s pogodbo prenaša svojo pravico in sklepa licenčne pogodbe.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za prijavitelja.

(3) Kolektivne znamke in geografske označbe ni mogoče prenesti in ne moreta biti predmet licenčne pogodbe.

76. člen

(čas pridobitve pravic)

(1) Ob upoštevanju drugega odstavka tega člena se pravice iz 18., 37., 47. in 58. člena tega zakona pridobijo z dnevom vpisa v ustrezen register.

(2) Ob upoštevanju 122. člena tega zakona ni mogoče uveljavljati pravice iz prvega odstavka 18. člena tega zakona v tožbi po 121. členu tega zakona zaradi kršitve patenta pred dnevom izdaje ugotovitvene odločbe po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona ali pred dnevom vpisa evropskega patenta v register pri uradu.

77. člen

(prenehanje veljavnosti)

Podeljene oziroma registrirane pravice prenehajo veljati tudi pred predpisanimi roki iz 22., 23., 40. in 52. člena tega zakona:

a) če se imetnik odpove pravici – naslednji dan, ko prejme urad vlogo o odpovedi;

b) če niso v skladu s tem zakonom plačane predpisane pristojbine;

c) na podlagi pravnomočne sodbe sodišča oziroma odločbe urada v primerih, ki so predvideni s tem zakonom – z dnem, ki je določen s to sodbo oziroma odločbo.

78. člen

(poprava pomot)

(1) Urad sme po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke vsak čas popraviti pomote v imenih, datumih, številkah ter drugih očitnih pomotah v aktih urada, objavah in registrih.

(2) Poprava pomot v objavah se objavi v uradnem glasilu.

Sedmo poglavje

POSTOPEK PRIDOBITVE PRAVIC

1. oddelek

Vložitev prijav in formalni preizkus

79. člen

(sestavine prijave)

(1) Prijava mora vsebovati navedbo, iz katere je mogoče razbrati, da se zahteva pridobitev določene pravice, in:

a) za patent – vse sestavine iz prvega odstavka 86. člena tega zakona;

b) za model – vse sestavine iz prvega odstavka 94. člena tega zakona;

c) za znamko – vse sestavine iz prvega odstavka 97. člena tega zakona oziroma za kolektivno znamko tudi pravilnik iz 46. člena tega zakona.

(2) Prijava mora vsebovati tudi:

a) pooblastilo zastopniku, če je prijava vložena po zastopniku;

b) besedilo prijave v slovenskem jeziku, če je bila prijava prvotno vložena po drugem odstavku 81. člena tega zakona v tujem jeziku;

c) potrdilo o plačilu celotnega zneska prijavnih pristojbin.

(3) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskimi predpisi natančneje določi vsebino prijav in postopek podelitve patenta, registracije modela in registracije znamke.

80. člen

(oblika in način vložitve prijave)

(1) Prijava za pridobitev posamezne pravice mora biti po vsebini in obliki sestavljena v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in mora vsebovati vse podatke. Prijava mora biti čitljiva in predložena tako, da je mogoče njeno vsebino jasno in primerno reproducirati.

(2) Prijava se lahko vloži v pisni obliki osebno ali po pošti, po telefaksu ali drugih elektronskih medijih. Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi način vlaganja prijav po drugih elektronskih medijih.

(3) Če prijava, ki je bila vložena po telefaksu ali drugem elektronskem mediju, ni čitljiva ali je ni mogoče jasno in primerno reproducirati, urad pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva predloži nov izvod iste prijave v pisni obliki. Če urad v tem roku ne prejme zahtevanega izvoda prijave, se šteje, da je prijava umaknjena.

(4) Ob vložitvi prijave ali v treh mesecih od vročitve poziva urada se plača prijavna pristojbina. Če pristojbina ni v celoti pravočasno plačana, se šteje, da je prijava umaknjena.

81. člen

(jezik prijave)

(1) Prijava mora biti vložena v slovenskem jeziku, razen če je s tem zakonom ali mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo določeno drugače.

(2) Prijava je lahko vložena tudi v kateremkoli tujem jeziku, če vsebuje v slovenskem jeziku ali v enem izmed uradnih jezikov EPK, Madridskega aranžmaja, Madridskega Protokola ali Haaškega sporazuma vsaj navedbo pravice, ki se zahteva, in navedbo, ki omogoča stik urada s prijaviteljem.

(3) Če je prijava vložena v tujem jeziku, mora prijavitelj v treh mesecih od vročitve poziva uradu predložiti prevod te prijave v slovenskem jeziku. Če urad ne prejme pravočasno prevoda te prijave v slovenskem jeziku, se šteje, da je prijava umaknjena.

(4) Urad vodi postopek na podlagi prijave v slovenskem jeziku.

82. člen

(določitev datuma vložitve prijave)

(1) Urad določi ob upoštevanju drugega odstavka 81. člena tega zakona datum vložitve prijave in številko prijave pri vsaki prijavi, ki vsebuje vsaj:

a) navedbo, iz katere je mogoče razbrati, da se zahteva pridobitev določene pravice;

b) podatke, ki omogočajo uradu ugotovitev identitete prijavitelja, ali vzpostavitev stika z njim;

c) najnujnejše sestavine prijave za pravico, katere pridobitev se zahteva, po drugem odstavku tega člena.

(2) Najnujnejše sestavine iz točke c) prejšnjega odstavka so:

a) pri patentni prijavi: del prijave, ki je na prvi pogled videti kot opis izuma;

b) pri prijavi modela: fotografija ali grafični prikaz videza izdelka oziroma pri dvodimenzionalnih izdelkih primerek izdelka ali njegovega dela, če je zahtevan odlog objave po drugem odstavku 94. člena tega zakona;

c) pri prijavi znamke: prikaz znaka in navedba blaga ali storitev, za katere se zahteva varstvo, in pravilnik iz 46. člena tega zakona pri prijavi kolektivne znamke.

(3) Kot datum vložitve prijave se šteje datum, ko je Urad ob upoštevanju 83. člena tega zakona prejel vse sestavine iz prvega odstavka tega člena, razen če ta zakon ali mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo, določata drugače. Urad izda prijavitelju potrdilo o prejemu prijave, na katerem sta navedena datum vložitve in številka prijave.

(4) Če prijava ne vsebuje vseh sestavin iz prvega odstavka tega člena in ji ni mogoče določiti številke in datuma vložitve, urad takoj, ko prejme podatke, ki omogočajo vzpostavitev stika s prijaviteljem, o tem obvesti prijavitelja in ga pozove, naj v treh mesecih od vročitve poziva prijavo dopolni vsaj tako, da bo izpolnjevala pogoje iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če je prijava iz prejšnjega odstavka pravočasno dopolnjena tako, da vsebuje vse sestavine iz prvega odstavka tega člena, urad pri prijavi določi številko in datum vložitve prijave z dnem prejema vseh sestavin iz prvega odstavka tega člena, in o tem izda prijavitelju potrdilo.

(6) Če prijava iz četrtega odstavka tega člena ni pravočasno ali v celoti ustrezno dopolnjena, se šteje, da je umaknjena, o čemer urad obvesti prijavitelja.

83. člen

(posebnosti pri določitvi datuma vložitve patentne prijave)

(1) Če je ob določanju datuma vložitve patentne prijave videti, kot da v prijavi manjka del opisa izuma ali skica, na katero se prijavitelj sklicuje v prijavi, urad o tem brez odlašanja obvesti prijavitelja, in ga pozove, naj v treh mesecih od vročitve poziva prijavo ustrezno dopolni.

(2) Če prijavitelj v roku iz prejšnjega odstavka predloži manjkajoči del opisa izuma ali manjkajočo skico, se ta del opisa izuma ali skica vključuje v prijavo, kot datum vložitve prijave pa se šteje datum, ko je urad prejel ta del opisa izuma ali to skico, ali datum, ko je urad prejel vse sestavine iz prvega odstavka 82. člena tega zakona, in sicer tisti, ki je kasnejši.

(3) Če prijavitelj pri prijavi, v kateri je videti, kot da manjka del opisa izuma ali skica, zahteva prednostno pravico po 61. členu tega zakona, mora biti manjkajoči del opisa izuma ali skice v celoti vsebovan v prvi prijavi.

(4) Če prijavitelj uveljavlja prednostno pravico po 61. členu tega zakona, se za potrebe določitve datuma vložitve patentne prijave šteje, da so pri prijavi vložene najnujnejše sestavine iz točke a) drugega odstavka 82. člena tega zakona, če prijavitelj ob vložitvi prijave v Republici Sloveniji navede datum, številko in državo oziroma urad vložitve prijave, na katero se sklicuje. Prijavitelj mora v takem primeru v treh mesecih od vročitve poziva uradu predložiti prepis prve prijave iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona, razen če je bila prva prijava vložena pri uradu ali če je prva

prijava dostopna uradu po digitalni knjižnici, ki jo Urad sprejema za te potrebe. Če prijavitelj tega ne stori, se šteje, da prednostna pravica ni bila zahtevana.

84. člen

(poziv za predložitev vseh sestavin)

(1) Če prijava, kateri sta bila določena datum vložitve in številka, ne vsebuje vseh sestavin iz 79. člena tega zakona, urad pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva prijavo ustrezno dopolni in odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

(2) Če prijava iz prejšnjega odstavka ni pravočasno in v celoti ustrezno dopolnjena, se šteje, da je umaknjena, razen v primerih iz četrtega odstavka 128. in petega odstavka 129. člena tega zakona.

85. člen

(formalni preizkus prijave)

(1) Urad pri prijavi, ki vsebuje vse sestavine iz 79. člena tega zakona, preveri, ali so vse sestavine prijave in morebitne priloge ali dokazila k prijavi, po vsebini in obliki sestavljene tako, kot je določeno s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Urad pri patentni prijavi poleg tega preveri, ali prijavljeni izum ustreza zahtevam iz drugega in četrtega odstavka 87. člena tega zakona in ali so plačane vse pristojbine, vključno z morebitnimi pristojbinami za vzdrževanje po četrtem odstavku 109. oziroma četrtem odstavku 110. člena tega zakona.

(3) Če urad pri prijavi znamke ugotovi, da v seznamu blaga ali storitev kakšno blago ali storitev ni razvrščeno po mednarodni klasifikaciji, sprejeti z Nicejskim aranžmajem o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, revidiranim 14. julija 1967 (Uradni list SFRJ-MP, št. 51/74, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu: Nicejska klasifikacija), ali da je razvrščeno v napačen razred po Nicejski klasifikaciji lahko, če gre za manjše pomanjkljivosti v seznamu blaga ali storitev, urad sam razvrsti blago ali storitev oziroma popravi razvrstitev blaga ali storitev po Nicejski klasifikaciji in o tem obvesti prijavitelja. Če urad sam razvrsti ali popravi več kot pet razvrstitev blaga ali storitev po Nicejski klasifikaciji, pozove prijavitelja, naj v roku enega meseca od vročitve poziva plača pristojbino za razvrstitev. Če prijavitelj ne plača pravočasno zahtevane pristojbine, se šteje, da je prijava za blago ali storitve, ki jih je Urad sam razvrstil ali popravil njihovo razvrstitev po Nicejski klasifikaciji, umaknjena.

(4) Če urad pri prijavi znamke ugotovi, da je kakšno blago ali storitev v seznamu blaga ali storitev navedeno nejasno, ali če urad ne ravna po prejšnjem odstavku, pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva odpravi nejasnosti in pomanjkljivosti glede razvrstitve blaga ali storitev po Nicejski klasifikaciji. Če prijavitelj ne odpravi pravočasno nejasnosti in pomanjkljivosti v seznamu blaga ali storitev, se šteje, da je prijava za blago ali storitve, ki jih prijavitelj ni jasno navedel in ni pravilno razvrstil po Nicejski klasifikaciji, umaknjena.

(5) Če urad ugotovi kakšne pomanjkljivosti v prijavi ali v prilogah ali dokazilih k prijavi, pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

(6) Če prijavitelj ne odpravi pravočasno vseh ugotovljenih pomanjkljivosti, se prijava šteje za umaknjeno, razen v primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, četrtega odstavka 128. in petega odstavka 129. člena tega zakona.

(7) Če urad ugotovi, da vse sestavine prijave in morebitne priloge in dokazila k prijavi po vsebini in obliki ustrezajo

določbam tega zakona in predpisom, izdanim na njegovi podlagi, se postopek nadaljuje:

- a) pri patentni prijavi – po določbah 88. in nadaljnjih členov tega zakona;
- b) pri prijavi modela – po določbi 96. člena tega zakona;
- c) pri prijavi znamke – po določbah 99. in nadaljnjih členov tega zakona.

2. oddelek

Posebne določbe za patent

86. člen

(sestavine patentne prijave)

(1) Patentna prijava mora imeti naslednje sestavine:

- a) zahtevo za podelitev patenta;
- b) opis izuma;
- c) enega ali več patentnih zahtevkov;
- d) kratko vsebino izuma (povzetek);
- e) skico ali skice izuma, če je to potrebno.

(2) Najkasneje do izdaje sklepa o objavi prijave lahko prijavitelj vloži patentno prijavo, katere predmet je izločen iz prvotne patentne prijave (v nadaljnjem besedilu: izločena prijava) in ne presega njene vsebine. Šteje se, da je izločena prijava vložena z istim datumom kot prvotna prijava. Za izločeno prijavo se lahko zahteva ista prednostna pravica kot za prvotno prijavo.

(3) Patent s skrajšanim trajanjem se zahteva ob vložitvi patentne prijave ali v dvanajstih mesecih od datuma njene vložitve. Po izteku tega roka zahteve ni mogoče preklicati.

87. člen

(vsebina sestavin patentne prijave)

(1) Zahteva za podelitev patenta mora vsebovati podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež), naziv izuma, ki opredeljuje njegov predmet, ter druge podatke, določene s podzakonskim predpisom, ki se nanašajo na prijavo.

(2) Opis izuma mora vsebovati prikaz problema, podatke o stanju tehnike oziroma dosedanjih rešitvah in njihovih pomanjkljivostih, ki so prijavitelju znane, ter opis nove rešitve. Izum mora biti v opisu predstavljen dovolj jasno in popolno, da ga lahko uporabi strokovnjak s področja, na katerega se predmet izuma nanaša.

(3) Če se izum nanaša na biološki material, določen s podzakonskim predpisom, ki ni dostopen javnosti in ga v prijavi ni mogoče opisati na način, ki omogoča strokovnjaku s področja, na katerega se nanaša predmet izuma, da ga uporabi, se opis izuma dopolni s potrdilom o deponiranju biološkega materiala, pri katerem izmed mednarodnih depozitarnih organov po 7. členu Budimpeštanske pogodbe o mednarodnem priznanju depozita mikroorganizmov za postopek patentiranja z dne 28. aprila 1977, dopolnjene 26. septembra 1980 (Uradni list RS-MP, št. 21/97).

(4) V patentnem zahtevku ali zahtevkih mora biti naveden predmet zahtevanega varstva. Patentni zahtevki morajo biti jasni in strnjeni ter podprti z opisom.

(5) Povzetek je namenjen le tehničnemu informiranju in ga ni mogoče uporabiti v druge namene, zlasti ne za razlago obsega zahtevanega varstva.

(6) Ena patentna prijava lahko vsebuje tudi več izumov, ki so med seboj tako povezani, da pomenijo enotno izumiteljsko zamisel.

88. člen

(preizkus pogojev za podelitev patenta)

(1) Urad pri patentni prijavi preveri:

- a) ali je ob upoštevanju 11. člena tega zakona predmet prijavljenega izuma mogoče zavarovati s patentom;
- b) ali prijavljeni izum na prvi pogled ustreza zahtevam iz 12., 14. in 15. člena tega zakona.

(2) Urad pri prijavi za patent s skrajšanim trajanjem preveri:

- a) ali je ob upoštevanju prvega odstavka in točke a) drugega odstavka 11. člena tega zakona predmet prijavljenega izuma mogoče zavarovati s patentom s skrajšanim trajanjem;
- b) ali prijavljeni izum na prvi pogled ustreza zahtevam iz 12., 15. in 16. člena tega zakona.

(3) Če urad ugotovi, da patentni zahtevki iz patentne prijave ustrezajo vsem zahtevam iz prvega odstavka tega člena oziroma da patentni zahtevki iz prijave za patent s skrajšanim trajanjem ustrezajo vsem zahtevam iz prejšnjega odstavka, sprejme sklep o objavi prijave v uradnem glasilu Urada.

(4) Če urad ugotovi, da patentni zahtevki iz prijave ne ustrezajo vsem zahtevam iz prvega odstavka tega člena oziroma da patentni zahtevki iz prijave za patent s skrajšanim trajanjem ne ustrezajo vsem zahtevam iz drugega odstavka tega člena, zavrne zahtevo za podelitev patenta.

(5) Če urad ugotovi, da kakšni patentni zahtevki iz prijave ne ustrezajo vsem zahtevam iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, zavrne prijavo le v tem delu.

89. člen

(objava patentne prijave)

(1) Urad objavi patentno prijavo po poteku osemnajstih mesecev od datuma vložitve prijave ali od datuma prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(2) Prijavitelj lahko zahteva, da se prijava objavi pred rokom iz prejšnjega odstavka, vendar ne prej kot po poteku treh mesecev od datuma vložitve prijave ali od datuma prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(3) Hkrati z objavo patentne prijave objavi urad tudi podelitev patenta.

90. člen

(podelitev patenta)

(1) Urad izda odločbo o podelitvi patenta in vpiše patent v register patentov. Kot datum podelitve patenta se šteje datum objave patentne prijave.

(2) Do izdaje odločbe po 93. členu tega zakona je obseg varstva določen z vsebino objavljenih patentnih zahtevkov.

91. člen

(rok za predložitev pisnega dokazila)

(1) Najkasneje do izteka devetega leta trajanja patenta mora imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta uradu predložiti pisno dokazilo o tem, da patentirani izum ustreza vsem zahtevam po 10., 12., 14. in 15. členu tega zakona.

(2) Imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta mora ob predložitvi dokazila iz prejšnjega odstavka ali v treh mesecih od vročitve poziva urada plačati pristojbino za izdajo ugotovitvene odločbe. Če pristojbina ni pravočasno plačana, se šteje, da dokazilo ni bilo vloženo.

(3) Če imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta ne ravna po prvem odstavku tega člena, preneha patent veljati z dnem, ko poteče deseto leto njegove veljavnosti.

(4) Če imetnik patenta predloži dokazilo iz prvega odstavka tega člena zaradi tožbe po 121. členu tega zakona, izda urad prednostno eno od odločb iz 93. člena tega zakona.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za patent s skrajšanim trajanjem.

(6) Za evropski patent, ki je veljaven v Republiki Sloveniji na podlagi evropske patentne prijave, vložene v skladu z drugim odstavkom 3. člena tega zakona, so določbe tega ter 92. in 93. člena tega zakona neposredno izpolnjene z dnem, ko je EPU objavil njegovo podelitev.

92. člen

(vrste pisnega dokazila)

(1) Za dokazilo iz 91. člena tega zakona se šteje slovenski prevod enega ali več evropskih patentov, ki jih je podelil EPU za isti izum.

(2) Če za isti izum ni bila vložena prijava za evropski patent, se lahko kot dokazilo iz 91. člena tega zakona predloži slovenski prevod patenta za isti izum, ki ga je po popolnem preizkusu podelila katerakoli druga ustanova, ki ima po 32. členu PCT status mednarodne ustanove za predhodno preizkušanje, ali drug patentni urad, s katerim je bila sklenjena ustrežna pogodba.

(3) Če postopek podelitve patenta, ki naj bi služil kot dokazilo po prvem ali drugem odstavku tega člena, še ni končan, mora prijavitelj v roku iz prvega odstavka 91. člena tega zakona o tem obvestiti urad. Na podlagi obvestila urad prekine postopek. Postopek se nadaljuje, če imetnik patenta v treh mesecih od dneva podelitve patenta, uradu predloži dokazilo po tem členu. Če dokazilo po tem členu ni predloženo v tem roku, se šteje, da je patent prenehal veljati z dnem, ko poteče deseto leto njegove veljavnosti.

(4) Slovenski prevod patenta, ki služi kot dokazilo iz 91. člena tega zakona, ne more zagotavljati večjega obsega patentnega varstva, kot ga zagotavlja izvorno besedilo prevedenega patenta.

(5) Če urad dvomi v pravilnost prevoda, lahko zahteva, da imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta v treh mesecih od vročitve poziva predloži overjen slovenski prevod patenta, ki služi kot dokazilo iz 91. člena tega zakona. Če overjen slovenski prevod ni pravočasno predložen, se šteje, da dokazilo ni bilo vloženo.

(6) Če je dokazilo predloženo na podlagi drugega odstavka tega člena, mora imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta predložiti seznam in kopije vseh drugih patentov, ki bi lahko šteli za dokazilo, vključno s podatki o patentnih prijavih in patentih, ki so bili zavrnjeni. Če seznam in kopije dokumentov niso priložene k dokazilu, se šteje, da dokazilo ni bilo vloženo.

(7) Če urad ugotovi, da je dokazilo na podlagi tega člena ponarejeno ali da ni resnično, urad z odločbo razglasi patent za ničnega.

(8) Če imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta nima dokazila po prvem ali drugem odstavku tega člena, lahko ob plačilu posebne pristojbine od urada zahteva, da ta od katerekoli ustanove ali urada, navedenega v drugem odstavku tega člena, pridobi ustrezne podatke ali mnenje kot podlago za izdajo ene od odločb po 93. členu tega zakona.

93. člen

(izdaja ugotovitvene odločbe)

(1) Urad izda na podlagi predloženega dokazila in drugih dokumentov po 92. členu tega zakona:

a) ugotovitveno odločbo, da izum ustreza zahtevam iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona in da tem zahtevam v celoti ustrezajo patentni zahtevki podeljenega patenta; ali

b) ugotovitveno odločbo, da izum le deloma ustreza zahtevam iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona, zaradi česar se ustrezno spremenijo patentni zahtevki podeljenega patenta; ali

c) ugotovitveno odločbo, da izum ob datumu vložitve patentne prijave ni ustrezal zahtevam iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona, zaradi česar se patent razglasi za ničnega.

(2) Urad ne more izdati odločbe po točki b) ali c) iz prejšnjega odstavka, če ni prej pisno seznanil imetnika patenta o predvidenih spremembah patentnih zahtevkov ali ničnosti patenta in če ni imetnika patenta pozval, naj se v treh mesecih od vročitve poziva o tem izreče oziroma ustrežno spremeni ali dopolni patentne zahtevke. Če se imetnik patenta pravočasno izreče oziroma spremeni ali dopolni patentne zahtevke, urad pred izdajo odločbe po točki b) ali c) iz prejšnjega odstavka preveri, ali so še podani razlogi za njeno izdajo. Če se imetnik patenta ne izreče pravočasno, se šteje, da soglaša z mnenjem urada.

(3) Patentni zahtevki, spremenjeni z odločbo iz točke b) prvega odstavka tega člena ne morejo zagotavljati večjega obsega varstva, kot ga zagotavljajo patentni zahtevki patenta, podeljenega z odločbo po 90. členu tega zakona.

(4) Če Urad na podlagi predloženih dokazil po prvem odstavku 92. člena tega zakona ugotovi, da podeljeni patent ne ustreza zahtevi iz šestega odstavka 87. člena tega zakona, razdeli prvotni patent na več patentov, ki obdržijo datum vložitve prijave in datum morebitne zahtevane prednostne pravice prvotnega patenta.

3. oddelek

Posebne določbe za model

94. člen

(sestavine prijave modela)

(1) Prijava modela mora imeti naslednje sestavine:

a) zahtevo za registracijo modela;

b) fotografijo ali grafični prikaz videza izdelka ali njegovega dela oziroma izdelkov, če se prijava nanaša na več izdelkov, v številu izvodov, predpisanim s podzakonskim predpisom.

(2) V prijavi lahko prijavitelj zahteva, da se glavni podatki iz prijave ne objavijo pred iztekom dvanajstih mesecev od datuma vložitve prijave oziroma datuma prednosti, če je ta zahtevana. Če se prijava nanaša na več izdelkov, ni mogoče zahtevati odloga objave le za nekatere izdelke.

(3) Če se prijava nanaša na dvodimenzionalni izdelek, vključno s tekstilnim vzorcem ali hologramom, ali njegov del in je zahtevan odlog objave po prejšnjem odstavku, se lahko ob vložitvi prijave namesto fotografije ali grafičnega prikaza videza izdelka ali njegovega dela priloži primerek tega izdelka ali njegovega dela. Fotografijo ali grafični prikaz tega izdelka v številu izvodov, predpisanim s podzakonskim predpisom, mora prijavitelj predložiti najkasneje dva meseca pred iztekom roka zahtevanega odloga objave po prejšnjem odstavku, sicer se šteje, da je prijava umaknjena.

95. člen

(vsebina sestavin prijave modela)

(1) Zahteva za registracijo modela mora vsebovati podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež), navedbo izdelka, na katerega se predmet prijave nanaša, razvrstitev po mednarodni klasifikaciji, sprejeti z

Locarnskim aranžmajem o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968 (Uradni list SFRJ-MP, št. 51/74, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu: Locarnska klasifikacija), ter druge podatke, določene s podzakonskim predpisom, ki se nanašajo na prijavo.

(2) Ena prijava modela se lahko nanaša na več izdelkov, če so razvrščeni v isti razred Locarnske klasifikacije.

(3) Iz fotografije ali grafičnega prikaza videza izdelka ali njegovega dela mora biti razvidno, v čem je novost in individualni značaj videza izdelka, za katerega se zahteva varstvo.

96. člen

(preizkus pogojev za registracijo modela)

(1) Urad pri prijavi modela preveri, ali je ob upoštevanju določb 36. člena tega zakona, razen točke b), prijavljeni videz izdelka mogoče registrirati kot model.

(2) Če urad ugotovi, da prijavljeni videz izdelka ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka, izda odločbo o registraciji modela, vpiše model v register in objavi registracijo modela.

(3) Če urad ugotovi, da prijavljeni videz izdelka ne ustreza zahtevam iz prvega odstavka tega člena, prijavo modela v delu ali v celoti zavrne.

4. oddelek

Posebne določbe za znamko

97. člen

(sestavine prijave znamke)

(1) Prijava znamke mora imeti naslednje sestavine:

- a) zahtevo za registracijo znamke;
- b) seznam blaga ali storitev, za katere se zahteva varstvo;
- c) prikaz znaka v številu izvodov, predpisanim s podzakonskim predpisom.

(2) Prijava kolektivne znamke mora poleg sestavin iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi pravilnik iz 46. člena tega zakona.

(3) Za vsak znak se vloži posebna prijava. Prijavitelj sme z eno prijavo zahtevati registracijo znamke za več vrst blaga ali storitev. Prijavitelj lahko z več prijavi zahteva tudi registracijo več različnih ali podobnih znamk za isto vrsto blaga ali storitev.

(4) Na zahtevo prijavitelja se lahko prijava znamke za blago ali storitve, ki so razvrščeni v dva ali več razredov po Nicejski klasifikaciji, med postopkom registracije, vključno z upravnim sporom, razdeli v več prijav. Vsaka prijava obdrži datum vložitve prvotne prijave in datum prednostne pravice, če je ta zahtevana.

98. člen

(vsebina sestavin prijave znamke)

(1) Zahteva za registracijo znamke mora vsebovati podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež), navedbo barv, če se prijava nanaša na znak v barvah, navedbo, če se prijava nanaša na tridimenzionalni znak, navedbo, če je prijava za kolektivno znamko, ter druge podatke, določene s podzakonskim predpisom, ki se nanašajo na prijavo.

(2) Blago in storitve, navedeni v seznamu blaga ali storitev, morajo biti razvrščeni po Nicejski klasifikaciji.

99. člen

(preizkus prijave na absolutne pogoje za zavrnitev znamke)

(1) Urad pred objavo prijave znamke preveri, ali je ob upoštevanju 42. in 43. člena tega zakona prijavljeni znak mogoče registrirati kot znamko. Pri prijavi kolektivne znamke urad dodatno preveri, ali prijava ustreza zahtevam iz 45. in 46. člena tega zakona.

(2) Če urad ugotovi, da prijavljeni znak ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka, objavi prijavo znamke.

(3) Če urad ugotovi, da prijavljeni znak ne ustreza zahtevam iz prvega odstavka tega člena, prijavo znamke v delu ali v celoti zavrne.

100. člen

(nasprotujoče mnenje tretjih)

(1) Po objavi prijave znamke lahko vsakdo uradu sporoči svoje mnenje, da prijavljenega znaka ob upoštevanju 42. in 43. člena tega zakona ni mogoče registrirati kot znamko, in navede razloge.

(2) Oseba, ki predloži takšno mnenje uradu, ni stranka v postopku pred uradom.

(3) Urad obvesti prijavitelja znamke o mnenju tretjih iz prvega odstavka tega člena. Prijavitelj lahko uradu odgovori in navede svoje razloge glede prejetega mnenja tretjih.

101. člen

(ugovor zoper registracijo znamke)

(1) V treh mesecih od dneva objave prijave znamke lahko imetnik prejšnje znamke pri uradu vloži pisni ugovor zoper registracijo znamke.

(2) Ugovor lahko temelji le na razlogih iz 44. člena tega zakona in mora vsebovati ustrezne dokaze.

(3) Ugovor po prvem odstavku tega člena lahko vloži tudi imetnik znamke, ki je registrirana v kakšni državi članici Pariške unije ali WTO in ki jo je v Republiki Sloveniji prijavil njegov posrednik ali zastopnik brez njegovega soglasja.

(4) Če je podlaga za ugovor točka f) prvega odstavka 44. člena tega zakona, lahko ugovor po tem členu vloži tudi imetnik prej pridobljene pravice iz točke f) prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(5) Hkrati z vložitvijo ugovora ali najkasneje v treh mesecih od vročitve poziva urada se plača pristojbina za ugovor in predloži pooblastilo za zastopanje, če je ugovor vložen po zastopniku.

(6) Če vložnik umakne ugovor, umika kasneje ne more preklificati.

(7) Če ugovor ne izpolnjuje pogojev iz tega člena, se šteje, da ni bil vložen.

102. člen

(preizkus prijave po ugovoru)

(1) Urad obvesti prijavitelja znamke o vloženem ugovoru. Prijavitelj se lahko v treh mesecih po prejemu obvestila izreče o razlogih iz ugovora.

(2) Na podlagi ugovora in morebitnega mnenja prijavitelja iz prejšnjega odstavka urad preveri utemeljenost navedb v ugovoru.

(3) Če urad v preizkusu navedb iz ugovora ugotovi, da ugovor ni utemeljen in da je znamko mogoče registrirati za prijavljeno blago ali storitve, se ugovor zavrne.

(4) Če urad v preizkusu navedb iz ugovora ugotovi, da je ugovor utemeljen in da znamke ni mogoče registrirati za vse ali le za nekatero blago ali storitve, za katere je znak prijavljen, se prijava znamke v celoti ali delno zavrne.

103. člen

(registracija znamke)

(1) Če ugovor zoper registracijo znamke ni bil vložen ali če je bil zavrnjen ali se je štelo, da ni bil vložen, urad pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva plača pristojbino za registracijo znamke. Ta pristojbina vključuje pristojbino za trajanje znamke za prvih deset let.

(2) Po plačilu pristojbine iz prejšnjega odstavka izda urad odločbo o registraciji znamke, vpiše znamko v register in objavi registracijo znamke.

(3) Če prijavitelj ne plača pravočasno pristojbine iz prvega odstavka tega člena, se šteje, da je prijava umaknjena.

5. oddelek

Posebne določbe za geografsko označbo

104. člen

(registracija geografske označbe)

(1) Zahtevo za registracijo geografske označbe lahko vložijo združenja pravnih ali fizičnih oseb, zbornice, občine, širše lokalne skupnosti ali državni organi.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora biti priložena specifikacija, ki vsebuje predvsem:

a) oznako, ki naj se registrira kot geografska označba;

b) navedbo blaga, na katerega se predlagana geografska označba nanaša;

c) opis blaga, vključno s surovinami in glavnimi fizikalnimi, kemičnimi, mikrobiološkimi, organoleptičnimi ali drugimi značilnostmi blaga;

d) navedbo kraja oziroma območja, vključno z mejami;

e) opis metode za pridobitev blaga, vključno z avtentičnimi in nespremenjenimi krajevnimi načini, če je to potrebno;

f) opis povezave med blagom in krajem oziroma območjem;

g) podrobne podatke o organih nadzora;

h) podrobne podatke o označevanju blaga.

(3) Če zahteva ustreza določbam iz tega ter 55. in 56. člena tega zakona, izda urad odločbo o registraciji geografske označbe, vpiše geografsko označbo v register in objavi registracijo geografske označbe.

(4) Določba tega člena se ne uporablja za geografske označbe, ki so zavarovane na podlagi tretjega odstavka 55. člena tega zakona.

Osmo poglavje

REGISTRI IN VZDRŽEVANJE PRAVIC

105. člen

(registri)

(1) Urad vodi registre patentov, modelov, znamk in geografskih označb ter registre prijav za navedene pravice. Registri so javni, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Za datum vpisa pravice v register se šteje datum podelitve patenta oziroma datum izdaje odločbe o registraciji modela, znamke ali geografske označbe.

(3) Urad na zahtevo vložnika in ob plačilu takse po zakonu, ki ureja upravne takse, izdaja potrdila iz registrov.

(4) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino re-

gistrov, vsebino zahtev za vpis spremembe v register, postopek vpisa spremembe v register, vsebino potrdil iz registra in postopek izdaje potrdil iz registra.

106. člen

(vsebina registrov)

(1) V register patentov se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve in številka prijave, zahtevana prednostna pravica, datum objave, datum vpisa v register, številka in datum izdaje ugotovitvene odločbe po 93. členu tega zakona, podatki o imetniku (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), vrsta patenta, podatki o izumitelju (priimek, ime in naslov), naziv izuma, podatki o vzdrževanju patenta, datum prenehanja patenta.

(2) V register modelov se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve prijave, zahtevana prednostna pravica, datum objave, datum vpisa v register, podatki o imetniku (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), podatki o oblikovalcu (priimek, ime in naslov), če oblikovalec to želi, navedba izdelka, število izdelkov, razvrstitev po Locarnski klasifikaciji, podatki o obnovitvi modela, datum prenehanja modela.

(3) V register znamk se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve prijave, zahtevana prednostna pravica, datum objave prijave in registracije znamke, podatki o nasprotujočem mnenju tretjih, podatki o ugovoru in vložniku ugovora, datum vpisa v register, podatki o imetniku oziroma nosilcu (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), videz znamke, seznam blaga oziroma storitev in razvrstitev blaga oziroma storitev po Nicejski klasifikaciji, podatki o mednarodni registraciji, podatki o obnovitvi znamke, podatki o razveljavitvi znamke, datum prenehanja znamke.

(4) V register geografskih označb se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve zahtevne, datum objave, datum vpisa v register, geografska označba, vrsta blaga in kraj, na katerega se oznaka nanaša.

(5) Po uradni dolžnosti se v registre iz prvega odstavka 105. člena tega zakona vpišejo podatki o sodnih sporih, o katerih je Urad obvešččen, in pravnomočnih sodbah.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za registre prijav.

107. člen

(vpis sprememb v register)

(1) Na zahtevo vložnika se v register iz prvega odstavka 105. člena tega zakona vpišejo vse kasnejše spremembe, ki se nanašajo na pravico ali imetnika pravice. Ta odstavek se smiselno uporablja za prijave in prijavitelje.

(2) Prenos pravice ali licenca se na zahtevo ene od pogodbenih strank vpiše v ustrezn register.

(3) Tisti, ki je bil pred vpisom spremembe v registru vpisan kot imetnik pravice, lahko ob predložitvi ustreznih dokazov s tožbo v upravnem sporu pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani, kot izključno krajevno pristojnem sodišču, izpodbija vsako spremembo v registru, ki je bila v register neupravičeno vpisana brez njegovega soglasja.

108. člen

(postopek za vpis sprememb)

(1) Ena zahteva za vpis spremembe se lahko nanaša na več sprememb v registru. Ena sama zahteva zadošča tudi, kadar se sprememba ali spremembe nanašajo na več kot eno prijavo oziroma pravico iste osebe, če so sprememba ali spremembe enake za vse zadevne prijave in pravice in če so v zahtevi navedene številke vseh zadevnih prijav in prav.

(2) Za vpis vsake spremembe v register pri vsaki prijavi ali pravici se plača pristojbina ob vložitvi zahteve ali najkasneje v treh mesecih od vročitve poziva urada. Če pristojbina ni pravočasno plačana, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) Če vloži zahtevo za vpis spremembe tisti, ki je v registru vpisan kot imetnik pravice, urad nemudoma izda odločbo o vpisu spremembe v register in vpiše spremembo v register.

(4) Če vloži zahtevo za vpis spremembe kdo, ki v registru ni vpisan kot imetnik pravice, mora skupaj z zahtevo ali v treh mesecih od vročitve poziva urada predložiti soglasje imetnika pravice za vpis zahtevane spremembe v register ali po svoji izbiri kakšno drugo dokumentacijo, iz katere je razvidna pravna podlaga za vpis spremembe. Če urad dvomi v resničnost navedb v zahtevi za vpis spremembe ali če je predložena dokumentacija v tujem jeziku, lahko zahteva, da vložnik zahteve v treh mesecih od vročitve poziva predloži dodatno dokumentacijo oziroma slovenski prevod predložene dokumentacije.

(5) Če vložnik ne predloži pravočasno dodatne dokumentacije ali njenega prevoda iz prejšnjega odstavka, se zahteva za vpis spremembe šteje za umaknjeno.

(6) Urad odloči o vpisu spremembe z odločbo.

109. člen

(pristojbine za vzdrževanje)

(1) Za vzdrževanje pravic se plačujejo pristojbine, ki zapadejo v plačilo, šteto od datuma vložitve prijave:

- a) za patent: vsako leto za naslednje leto veljavnosti;
- b) za model: vsakih pet let za naslednjih pet let veljavnosti;
- c) za znamko: vsakih deset let za naslednjih deset let veljavnosti.

(2) Pristojbine po prejšnjem odstavku se plačajo v enem letu pred datumom zapadlosti.

(3) Pristojbina za patentno prijavo vključuje pristojbino za vzdrževanje patenta za prva tri leta njegovega trajanja. Pristojbina za prijavo modela vključuje pristojbino za vzdrževanje modela za prvih pet let njegovega trajanja.

(4) Če traja postopek podelitve patenta več kot tri leta od datuma vložitve prijave oziroma postopek registracije modela več kot pet let od datuma vložitve prijave, se za patentno prijavo oziroma prijavo modela smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

110. člen

(plačilo pristojbin za vzdrževanje v naknadnem roku)

(1) Če pristojbina za vzdrževanje pravice ni plačana v skladu z določbami 109. člena tega zakona do vključno datuma zapadlosti, jo je še mogoče plačati v naknadnem roku šestih mesecev, šteto od datuma zapadlosti pristojbine, ob dodatnem plačilu zamudne pristojbine. Zamudna pristojbina znaša 50% celotnega zneska predpisane pristojbine, ki ni bila pravočasno plačana.

(2) Urad opozori imetnika pravice, da pristojbina za vzdrževanje iz prvega odstavka 109. člena tega zakona ni bila pravočasno plačana, o možnosti plačila po prejšnjem odstavku in o posledicah neplačila teh pristojbin.

(3) Če pristojbine za vzdrževanje pravic niso plačane do datuma zapadlosti ali tudi po opozorilu urada niso plačane v roku iz prvega odstavka tega člena, vključno z zamudno pristojbino, pravica preneha veljati naslednji dan po datumu zapadlosti iz prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata v primerih iz četrtega odstavka 109. člena tega zakona. Če v takih primerih pristojbina za vzdrževanje, vključ-

no z zamudno pristojbino, tudi v naknadnem roku ni plačana, se šteje, da je prijava umaknjena.

Deveto poglavje

SODNO VARSTVO IN UVELJAVLJANJE PRAVIC

1. oddelek Sodno varstvo

1. pododdelek Ničnost pravic

111. člen

(tožba za ugotovitev ničnosti)

Vsaka zainteresirana oseba lahko pri pristojnem sodišču vloži tožbo za ugotovitev ničnosti patenta, patenta s skrajšanim trajanjem, modela ali znamke.

112. člen

(tožba za ugotovitev ničnosti patenta)

(1) Tožba za ugotovitev ničnosti patenta se lahko vloži, če je podan eden izmed naslednjih razlogov:

a) da izum ob datumu vložitve prijave ni izpolnjeval vseh zahtev iz 10., 11., 12., 14. in 15. člena tega zakona oziroma pri patentu s skrajšanim trajanjem zahtev iz 16. člena tega zakona;

b) da izum v opisu ni predstavljen dovolj jasno in popolno, da bi ga lahko uporabil strokovnjak s področja, na katerega se izum nanaša;

c) če je vsebina varstva razširjena prek vsebine prve prejele prijave ali če je bil patent na podlagi izločene prijave podeljen prek obsega prvotne prijave.

(2) Tožba za ugotovitev ničnosti patenta se lahko vloži tudi po izdaji ugotovitvene odločbe po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona ali po prenehanju veljavnosti patenta.

(3) Če je tožba za ugotovitev ničnosti evropskega patenta, ki je v Sloveniji veljaven na podlagi mednarodne pogodbe in zoper katerega je bil pri EPU vložen ugovor, vložena v teku ugovornega postopka pri EPU, sodišče prekine postopek do končne odločitve EPU v ugovornem postopku.

113. člen

(tožba za ugotovitev ničnosti modela)

Tožba za ugotovitev ničnosti modela se lahko vloži, če je ob upoštevanju datuma vložitve prijave podan eden izmed naslednjih razlogov:

a) da je bil model registriran v nasprotju s 36. členom tega zakona;

b) da prijavitelj ali imetnik modela ni bil upravičen do varstva modela.

114. člen

(tožba za ugotovitev ničnosti znamke)

(1) Tožba za ugotovitev ničnosti znamke se lahko vloži, če je bila ob upoštevanju datuma vložitve prijave znamka registrirana v nasprotju z 42. ali 43. členom tega zakona.

(2) Tožba za ugotovitev ničnosti kolektivne znamke se lahko vloži, če je bila ob upoštevanju datuma vložitve prijave kolektivna znamka registrirana v nasprotju z 42., 43., 45. ali 46. členom tega zakona.

(3) Če je bil razlog za tožbo iz prejšnjega odstavka registracija kolektivne znamke v nasprotju s 46. členom tega zakona, sodišče tožbo zavrže, če nosilec kolektivne znamke do izdaje sodne odločbe ustrezno popravi ali spremeni pravilnik iz 46. člena tega zakona.

2. pododdelek Izpodbijanje pravice

115. člen

(izpodbijanje pravice do patenta oziroma modela)

(1) Izumitelj, njegov dedič ali drug pravni naslednik lahko s tožbo pri pristojnem sodišču ves čas, dokler traja patent, zahteva, da se ga razglasi za imetnika patenta, če je bil patent podeljen na ime nekoga, ki ni izumitelj, njegov dedič ali drug pravni naslednik.

(2) Oblikovalec videza izdelka, njegov dedič ali drug pravni naslednik lahko s tožbo pri pristojnem sodišču ves čas, dokler traja model, zahteva, da se ga razglasi za imetnika pravice, če je bil model registriran na ime nekoga, ki ni oblikovalec, njegov dedič ali drug pravni naslednik.

(3) Tožbo iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko vložijo tudi oseba, ki ji pripadajo pravice iz patenta oziroma modela, če je patent podeljen ali model registriran na ime izumitelja oziroma oblikovalca ali druge osebe, ki ji je izumitelj oziroma oblikovalec neupravičeno omogočil, da je patent podeljen ali model registriran izdan na njeno ime.

116. člen

(izpodbijanje pravice do znamke)

(1) Pravne ali fizične osebe lahko s tožbo zahtevajo od pristojnega sodišča, da ugotovi, da je znak, ki ga uporabljajo v gospodarskem prometu za označevanje svojega blaga ali storitev, enak ali podoben znamki, ki jo uporablja kdo drug za zaznamovanje svojega blaga oziroma storitev iste ali podobne vrste, in da je bil ta znak splošno znan kot oznaka za blago ali storitve fizične ali pravne osebe, še preden je toženec prijavil znamko, kot tudi da sodišče s svojo odločbo razglasi tožnika za imetnika znamke.

(2) Izpodbijanju po prejšnjem odstavku sodišče ne ugodijo, če toženec, ki je imetnik znamke, dokaže, da je še pred vložitvijo prijave uporabljal sporni znak za isto ali podobno vrsto blaga ali storitev prav toliko časa ali še dlje kot tožnik.

(3) Tožba iz prvega odstavka tega člena ni možna po preteku petih let od datuma vpisa znamke v register.

117. člen

(vpis novega imetnika v register)

(1) V treh mesecih od vročitve pravomočne sodbe, s katero je bilo ugodeno tožbenemu zahtevku iz 115. ali 116. člena tega zakona, lahko tožnik zahteva, da se ga vpiše v register kot imetnika patenta, modela oziroma znamke in da se mu o tem izda ustrezna potrdilo.

(2) Če tisti, čigar tožbenemu zahtevku je ugodeno, ne vložijo v roku iz prejšnjega odstavka zahteve, da se ga vpiše v register kot imetnika pravice, se pravica po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

(3) Pravice, ki jih pridobi kdo drug od tistega, ki je bil pred sodbo iz prvega odstavka tega člena vpisan kot imetnik pravice, veljajo tudi nasproti novemu imetniku pravic, če so bile vpisane v ustreznih register ali pravilno prijavljene za vpis pred vložitvijo tožbe.

3. pododdelek

Priznanje pravice izumitelja ali oblikovalca do navedbe

118. člen

(tožba izumitelja ali oblikovalca za navedbo)

(1) Izumitelj ali oblikovalec lahko s tožbo pri pristojnem sodišču zahteva:

a) da je naveden v prijavi in vseh dokumentih;

b) da se pravomočna sodba javno objavi na toženčeve stroške.

(2) Tožba iz prejšnjega odstavka se lahko vložijo ves čas trajanja veljavnosti patenta ali modela.

4. pododdelek

Izbris in razveljavitev znamke

119. člen

(tožba za izbris znamke iz registra)

(1) Tožba za izbris znamke iz registra in prepoved uporabe znaka se lahko vložijo pri pristojnem sodišču, če je podan eden izmed naslednjih razlogov:

a) da prijavitelj znamke ni prijavil v dobri veri;

b) da je bila znamka ob upoštevanju datuma vložitve prijave registrirana v nasprotju s 44. členom tega zakona razen v primerih iz 139. člena tega zakona;

c) če je zaradi dejanj ali dopustitve imetnika postala znamka običajno ime v trgovini za blago ali storitve, za katere je registrirana;

d) če imetnik znamke ali kdo drug z njegovim soglasjem uporablja znamko za blago ali storitve, za katere je registrirana, tako da zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.

(2) Tožba za izbris kolektivne znamke iz registra in prepoved uporabe znaka se lahko poleg razlogov iz prejšnjega odstavka vložijo tudi, če je podan eden ali več izmed naslednjih razlogov:

a) če je nosilec kolektivne znamke prenehal obstajati;

b) če se kolektivna znamka uporablja v nasprotju s pravilnikom iz 46. člena tega zakona;

c) če je pravilnik o kolektivni znamki po registraciji kolektivne znamke spremenjen tako, da nasprotuje 46. členu tega zakona.

(3) Če je razlog za tožbo iz prvega ali drugega odstavka tega člena točka c), d) ali e) prvega odstavka 44. člena tega zakona, lahko tožnik namesto izbrisa znamke iz registra zahteva prenos znamke na svoje ime.

(4) V primeru iz točke c) drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek 114. člena tega zakona.

(5) Tožba iz točke b) prvega odstavka tega člena ni dopustna po preteku petih let od datuma vpisa pravice v register, razen če prijavitelj znamke ni prijavil v dobri veri.

(6) Znamka se izbriše iz registra z dnem pravomočnosti sodbe.

120. člen

(tožba za razveljavitev znamke zaradi neuporabe)

(1) Zainteresirana oseba lahko s tožbo pri pristojnem sodišču zahteva razveljavitev znamke, če imetnik brez upravičenega razloga neprekinjeno več kot pet let od datuma pravomočnosti vpisa znamke v register oziroma od dneva, ko je bila zadnjič resno in dejansko uporabljena v Republiki Sloveniji, ne uporablja znamke za označevanje blaga ali storitev, za katere je znamka registrirana.

(2) Razveljavitev znamke ni mogoče zahtevati, če je imetnik začel ali ponovno začel resno in dejansko uporabljati znamko v obdobju med iztekom neprekinjenega petletnega obdobja iz prvega odstavka tega člena in vložitevjo tožbe za razveljavitev znamke. Na to okoliščino se ne more sklicevati tisti imetnik znamke, ki je začel znamko uporabljati ali jo ponovno uporabljati v roku treh mesecev pred vložitevjo tožbe, šteto najprej od izteka roka iz prvega odstavka tega člena, če je začel s pripravami na uporabo znamke ali njeno ponovno uporabo šele, ko se je zavedal, da mu grozi vložitev tožbe za razveljavitev njegove znamke.

(3) V postopku razveljavitve znamke imetnik dokazuje uporabo znamke.

(4) Šteje se, da imetnik uporablja znamko, če se ta uporablja z njegovim soglasjem ali če jo uporablja druga oseba, ki je za to pooblaščen.

(5) Pri kolektivni znamki se šteje, da jo nosilec uporablja, če kolektivno znamko uporablja vsaj ena oseba, ki ima pravico do njene uporabe.

(6) Kot uporaba znamke se šteje tudi:

a) uporaba znamke v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamke;

b) namestitvev znamke na blago ali njegovo embalažo v Republiki Sloveniji izključno za potrebe izvoza.

(7) Znamka se razveljavi za tisto blago ali storitve, za katere se ugotovi, da znamka ni bila uporabljena na območju Republike Slovenije, in sicer z dnem pravomočnosti sodbe.

2. oddelek Uveljavljanje pravic

121. člen

(tožba zaradi kršitve pravic)

(1) Zoper osebo, ki brez soglasja imetnika pravice posega v njegove pravice iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona, lahko imetnik pravice s tožbo pri pristojnem sodišču zahteva:

a) da se kršitelju prepovejo bodoča kršitvena dejanja;

b) da se kršitelju naloži odstraniti predmete kršitve iz trgovskih tokov oziroma, če kršitve ni mogoče odpraviti drugače, da se predmete kršitve uniči;

c) da se kršitelju naloži odstraniti sredstva kršitve, ki se izključno ali skoraj izključno uporabljajo oziroma so namenjena za proizvodnjo predmetov kršitve, oziroma, če kršitve ni mogoče odpraviti drugače, da se sredstva kršitve uniči;

d) da se pravomočna sodba objavi na stroške kršitelja v javnih glasilih v obsegu in na način, ki ga določi sodišče.

(2) Kršitelj je odgovoren za povzročeno škodo po splošnih pravilih o povrnitvi škode, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Tožba zaradi kršitve pravic se lahko vložijo v treh letih od dneva, ko je tožnik zvedel za kršitev in storilca. Zahtevki v denarni obliki, se lahko uveljavljajo za kršitve, storjene v petih letih pred vložitevjo tožbe.

(4) Smiselno se za imetnika pravice iz prvega odstavka tega člena štejejo tudi imetnik izključne licence, upravičenec do uporabe kolektivne znamke in upravičenec do geografske označbe.

122. člen

(dodatne določbe zaradi kršitve patenta)

(1) Če je predmet kršitve patent, s katerim je zavarovan postopek za izdelavo nove snovi, se šteje, da je vsaka snov enake sestave ali enaka in izdelana po zavarovanem postop-

ku, dokler se ne dokaže nasprotno. Dokazno breme nosi toženec oziroma domnevni kršitelj, pri čemer je treba upoštevati njegov zakoniti interes za varovanje poslovne tajnosti.

(2) Če se tožba po 121. členu tega zakona nanaša na kršitev patenta ali objavljene evropske patentne prijave, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, sodišče prekine postopek, dokler urad ne izda ugotovitvene odločbe po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona oziroma do dneva vpisa evropskega patenta v register patentov pri Uradu.

(3) Če je predmet kršitve patent, za katerega še ni bila izdana ugotovitvena odločba po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona, določi sodišče za čas uporabe izuma od podelitve patenta do izdaje ugotovitvene odločbe, kršitelju plačilo odškodnine, znižane glede na okoliščine.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za objavljeno patentno prijavo, vloženo v tujini po drugem odstavku 3. člena tega zakona, za čas uporabe izuma od objave te prijave do podelitve patenta oziroma do dneva, ko je EPU objavil sklep o podelitvi evropskega patenta, če je bil evropski patent vpisan v register pri Uradu.

123. člen

(začasne odredbe)

(1) Sodišče izda začasno odredbo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da je predlagatelj imetnik pravice iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona,

b) če imetnik pravice predloži dokaze, na podlagi katerih sodišče ugotovi, da je imetnikova pravica kršena ali da je kršitev zelo verjetna in če bi imetniku pravice lahko nastala nenadomestljiva škoda,

c) da nasprotna stranka z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi trpela hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale predlagatelju;

d) da je imetnik pravice predlagal izdajo začasne odredbe v treh mesecih od takrat, ko je izvedel za domnevno kršitev.

(2) Sodišče lahko z začasno odredbo zlasti:

a) prepove grozeče kršitve ali nadaljevanje že začelih kršitev;

b) prepreči dostop blaga na trg;

c) za čas pravde zaseže, izključi iz prometa in shrani predmete kršitve ter sredstva, ki se pretežno uporabljajo za izdelavo ali izvedbo predmeta, s katerim se krši kakšna pravica po tem zakonu.

(3) Sodišče lahko izda začasno odredbo tudi brez zaslišanja nasprotne stranke, zlasti če bi morebitno odlašanje lahko povzročilo nenadomestljivo škodo imetniku pravice. Sodišče nemudoma obvesti nasprotno stranko o izdani začasni odredbi, najkasneje pa ob izvršbi odredbe.

(4) Če mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo, ne določa drugače, naloži sodišče na predlog nasprotne stranke predlagatelju, da položi varščino za nadomestitev morebitne škode, ki bi lahko nastala nasprotni stranki, če nasprotna stranka izkaže za verjetno, da predlagatelj v Republiki Sloveniji nima dovolj premoženja, da bi lahko nadomestil morebitno škodo. Če predlagatelj ne ravna po odločbi sodišča in ne položi varščine, se šteje, da je predlog za začasno odredbo umaknjen.

(5) Ob izdaji začasne odredbe sodišče določi predlagatelju rok, v katerem mora vložiti tožbo po 121. členu tega zakona. Rok za vložitev tožbe začne teči z dnem vročitve začasne odredbe predlagatelju in ne sme biti daljši od enatrideset dni.

(6) V postopku za izdajo začasne odredbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Postopek je nujen.

124. člen

(zavarovanje dokazov)

(1) Sodišče lahko na predlog vložnika, ki izkaže za verjetno, da je kršena njegova pravica iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona in da obstaja utemeljena bojazen, da bodo uničeni dokazi o tej kršitvi ali da jih kasneje ne bo mogoče izvesti, izvede predlagane dokaze tudi brez poprejšnjega obvestila in zaslišanja nasprotnne stranke.

(2) Sklep, s katerim je bilo ugodeno predlogu za zavarovanje dokazov, se skupaj s predlogom vroči nasprotni stranki ob samem izvajanju dokazov, če to ni mogoče, pa takoj, ko je mogoče. Zoper ta sklep ni pritožbe.

(3) V postopku zavarovanja dokazov se uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Postopek je nujen.

Deseto poglavje

PRISILNA LICENCA

125. člen

(prisilna licenca)

(1) Sodišče lahko odloči, da se tudi brez soglasja imetnika patenta dovoli tretji osebi ali Vladi Republike Slovenije izkoriščanje izuma:

a) če to zahteva javni interes, zlasti v zvezi z državno varnostjo, prehrano, zdravstvom ali razvojem drugih pomembnih delov državnega gospodarstva, ali

b) če sodišče ugotovi, da imetnik patenta ali imetnik licence zlorablja pravice iz patenta, zlasti tako da izkorišča izum tako, da v nasprotju z veljavnimi predpisi omejuje konkurenco.

(2) Sodišče podeli prisilno licenco po prejšnjem odstavku ob upoštevanju dejanskih okoliščin in po zaslišanju imetnika patenta.

(3) Prisilna licenca po prvem odstavku tega člena se podeli, če vložnik zahteva za pridobitev prisilne licence dokaže, da si je prizadeval skleniti licenčno pogodbo z imetnikom patenta pod razumnimi poslovnimi pogoji in da ta prizadevanja v razumnem obdobju niso bila uspešna.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je razglašeno vojno stanje ali izredne razmere, pod pogojem, da sodišče v takem primeru seznanj imetnika patenta s svojo odločbo, kolikor je to mogoče hitro.

126. člen

(pogoji za podelitev prisilne licence)

(1) Prisilna licenca po prejšnjem členu se podeli, pod naslednjimi pogoji:

a) da sta obseg in trajanje licence omejena glede na njen namen;

b) da ni izključna;

c) da ni prenosljiva, z izjemo prenosa dela poslovne dejavnosti prejemnika prisilne licence, na katero se predmet prisilne licence nanaša;

d) da je namenjena pretežno oskrbovanju trga Republike Slovenije.

(2) Če kakšnega patenta (v nadaljnjem besedilu: drugi patent) ni mogoče izkoriščati, ne da bi se poseglo v neki

drugi patent (v nadaljnjem besedilu: prvi patent), morajo biti za podelitev prisilne licence takšnega patenta poleg pogojev iz 125. člena tega zakona in prejšnjega odstavka izpolnjeni še naslednji dodatni pogoji:

a) izum, ki je predmet drugega patenta, vsebuje tehnični napredek znatnega gospodarskega pomena glede na izum, ki je predmet prvega patenta;

b) imetnik prvega patenta je pod razumnimi pogoji upravičen do obratne licence za uporabo izuma, ki je predmet drugega patenta;

c) dovoljena uporaba v zvezi s prvim patentom ni prenosljiva brez sočasnega prenosa drugega patenta.

(3) Sodišče odloči, da prisilna licenca preneha veljati, če prenehajo okoliščine, zaradi katerih je bila podeljena, in če je verjetno, da se te okoliščine ne bodo ponovile.

127. člen

(nadomestilo za prisilno licenco)

(1) Imetnik patenta, ki je predmet prisilne licence, je upravičen do obveznega nadomestila.

(2) Višina nadomestila se določi glede na okoliščine posameznega primera ob upoštevanju ekonomske vrednosti prisilne licence.

Enajsto poglavje

ZASTOPANJE

128. člen

(zastopanje pred uradom)

(1) Za zastopanje pred uradom se lahko pooblasti le zastopnika, ki je vpisan v ustreznem register zastopnikov pri Uradu. Zastopnika imenuje pooblastitelj s pisnim pooblastilom.

(2) Pooblastitelj lahko pooblasti enega ali več zastopnikov za vsa ali le za določena dejanja v postopku pred uradom. Če pooblasti več zastopnikov in pri tem ne navede, kateremu zastopniku naj urad vroča pisanja, vroča urad vse dopise zastopniku, ki je naveden prvi.

(3) Pooblastitelj lahko z enim pooblastilom pooblasti zastopnika za zastopanje pri vseh njegovih prijavah, pravicah ali vlogah, vloženi pri uradu (v nadaljnjem besedilu: generalno pooblastilo zastopniku). Če je generalno pooblastilo zastopniku deponirano pri uradu, se ob vložitvi vloge uradu navede številka deponiranega generalnega pooblastila in predloži njegova kopija.

(4) Pooblastilo se predloži ob vložitvi vloge ali v treh mesecih od vročitve poziva urada. Če pooblastilo ni pravočasno predloženo, se šteje, da zastopnik ni bil imenovan in da njegova dejanja niso bila opravljena. Vlogo, ki jo je vložil domnevni zastopnik, urad s sklepom zavrže. Sklep o zavrženju se vroči domnevnemu zastopniku.

129. člen

(zastopanje tujih oseb)

(1) Tuje pravne in fizične osebe, ki nimajo prebivališča ali dejanskega in resnega industrijskega ali gospodarskega podjetja v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: tuja oseba), morajo uveljavljati pravice iz tega zakona v postopkih pred uradom po zastopniku, razen če je drugače določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko tuja oseba ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena brez zastopnika vložijo prijavo in opravlja dejanja v zvezi z določitvijo datuma

vložitev prijave, plača takso ali pristojbino v postopku pred uradom, vložiti prepis prve prijave za uveljavljanje prednostne pravice po 61. členu tega zakona in sprejema pisanja urada v zvezi s temi postopki.

(3) Če tuja oseba v primerih iz prejšnjega odstavka nima zastopnika v postopku pred uradom, mora uradu sporočiti naslov za obveščanje, ki mora biti na območju Republike Slovenije. Šteje se, da je urad v primerih iz prejšnjega odstavka pravilno obvestil tujo osebo, če ji je poslal pisanje na naslov za obveščanje.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko kdorkoli plača pristojbino za vzdrževanje pravice.

(5) Če tuja oseba v nasprotju s tem členom v postopku pred uradom ne imenuje zastopnika ali ne sporoči naslova za obveščanje, ki je na območju Republike Slovenije, jo urad izjemoma neposredno po pošti pozove, naj v treh mesecih od vročitve poziva imenuje zastopnika in predloži pooblastilo zastopniku oziroma v skladu s tretjim odstavkom tega člena sporoči naslov za obveščanje. Če tuja oseba pravočasno ne imenuje zastopnika in ne predloži pooblastila, oziroma ne sporoči pravočasno naslova za obveščanje v skladu s tretjim odstavkom tega člena, urad s sklepom vlogo zavrže, razen če ta zakon določa drugače. Vročitev sklepa se opravi po oglasni deski urada.

130. člen

(preklic in odpoved pooblastila)

(1) Pooblastitelj lahko kadarkoli prekliče pooblastilo, zastopnik pa ga lahko kadarkoli odpove.

(2) Preklic oziroma odpoved pooblastila se sporoči uradu in učinkuje od dneva, ko ga urad prejme. Po odpovedi pooblastila je zastopnik dolžan še tri mesece opravljati dejanja za pooblastitelja, razen če ima pooblastitelj še kakšnega zastopnika.

(3) Če tuja oseba zaradi odpovedi ali preklica pooblastila nima več zastopnika, se smiselno uporablja peti odstavek 129. člena tega zakona.

131. člen

(zastopnik)

(1) V postopkih pred uradom lahko stranke zastopajo patentni zastopniki in zastopniki za modele in znamke. Patentni zastopniki zastopajo stranke v postopkih, ki se nanašajo na pridobitev, vzdrževanje in druge zahteve v zvezi s katero koli pravico po tem zakonu. Zastopniki za modele in znamke lahko zastopajo stranke le v tistih postopkih, ki se nanašajo na pridobitev, vzdrževanje in druge zahteve v zvezi z modeli, znamkami in geografskimi označbami.

(2) Patentni zastopnik je lahko:

a) oseba s prebivališčem v Republiki Sloveniji in univerzitetno izobrazbo tehnične ali naravoslovne smeri, ki je opravila strokovni izpit za patentnega zastopnika pri uradu;

b) odvetnik ali odvetniška družba, ki zaposluje osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnje točke, ali ima z njo sklenjeno pogodbo;

c) pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki zaposluje vsaj eno osebo, ki izpolnjuje pogoje iz točke a) tega odstavka.

(3) Zastopnik za modele in znamke je lahko:

a) oseba s prebivališčem v Republiki Sloveniji in univerzitetno izobrazbo, ki je opravila strokovni izpit za zastopnika za modele in znamke pri uradu;

b) odvetnik ali odvetniška družba;

c) pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki zaposluje vsaj eno osebo, ki izpolnjuje pogoje iz točke a) tega odstavka.

(4) Patentni zastopniki in zastopniki za modele in znamke lahko v postopkih, ki se nanašajo na pravice po tem zakonu, zastopajo stranke tudi pred sodišči in drugimi državnimi organi, če izpolnjujejo pogoje, določene s predpisi, ki urejajo zastopanje pred sodišči in drugimi državnimi organi, pooblaščen delavec zastopnika pa če izpolnjuje naslednje pogoje: da je državljan Republike Slovenije, da ima v Republiki Sloveniji pridobljen naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali v Republiki Sloveniji nostrificirano v tujini pridobljeno diplomu pravne fakultete, da je opravil državni pravniški izpit, da ima pet let praktičnih izkušenj kot diplomirani pravnik in da aktivno obvlada slovenski jezik. V takih primerih je zastopnik upravičen do plačila za svoje delo v višini določeni z zastopniško tarifo in do povračila stroškov od nasprotne stranke. Zastopniško tarifo sprejme zastopnik ali združenje zastopnikov v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

132. člen

(vpis zastopnikov v register)

(1) Urad vodi register patentnih zastopnikov in register zastopnikov za modele in znamke.

(2) Za vpis v ustrezni register zastopnikov se plača taksa po zakonu, ki ureja upravne takse. Po plačilu takse urad z odločbo odloči o vpisu v register.

(3) Patentni zastopnik lahko zahteva izbris iz registra patentnih zastopnikov in vpis v register zastopnikov za modele in znamke. Zastopnik za modele in znamke lahko zahteva izbris iz registra zastopnikov za modele in znamke in vpis v register patentnih zastopnikov, le če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 131. člena tega zakona.

(4) Zastopnik se izbrše iz registra:

a) če vložil zahtevo za izbris;

b) če se mu s pravnomočno sodbo prepove ukvarjanje z zastopanjem.

(5) V register patentnih zastopnikov in register zastopnikov za modele in znamke se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka zastopnika, podatki o zastopniku (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), datum vpisa v register, podatke o osebah, ki izpolnjujejo pogoje iz točke a) drugega odstavka oziroma točke a) tretjega odstavka 131. člena tega zakona in so zaposlene pri zastopniku oziroma imajo z njim sklenjeno pogodbo (priimek, ime, naslov in izobrazba).

(6) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino zahteve za vpis zastopnikov v register, postopek vpisa v register, vrsto podatkov, ki se vpišejo v register, in postopek vpisa sprememb v register zastopnikov.

133. člen

(strokovni izpit)

(1) Strokovni izpit iz drugega ali tretjega odstavka 131. člena tega zakona se opravlja pri uradu. Pred opravljanjem strokovnega izpita se plača taksa po zakonu, ki ureja upravne takse.

(2) Urad vodi seznam oseb z opravljenim strokovnim izpitom.

(3) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi način opravljanja strokovnega izpita iz drugega in tretjega odstavka 131. člena tega zakona.

Dvanajsto poglavje

KAZENSKÉ DOLOČBE134. člen
(prekršek)

(1) Z denarno kaznijo od 100.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba:

a) ki brez soglasja Vlade Republike Slovenije v gospodarskem prometu uporablja znake iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona;

b) ki Uradu predloži ponarejeno ali neresnično dokazilo po 92. členu tega zakona ali ki s ponarejenim ali neresničnim obvestilom zahteva prekinitev postopka po tretjem odstavku 92. člena tega zakona;

c) ki zastopa tretjo osebo v postopku pred uradom, ne da bi bila vpisana v register iz 132. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 10.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba v pravni osebi, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka člena.

Trinajsto poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE135. člen
(uporaba snovi kot zdravilo)

(1) Uporaba snovi kot zdravila za ljudi in živali ne pomeni kršitve patenta za izum te snovi, če je bila patentna prijava za ta izum vložena do vključno 31. decembra 1992 oziroma je bila za takšno prijavo zahtevana prednostna pravica do vključno 31. decembra 1992.

(2) Z uporabo snovi kot zdravila po prejšnjem odstavku je mišljena izdelava in njena predelava v zdravilo po postopku, ki ni predmet zadevnega patentnega varstva ter dajanje te snovi oziroma zdravila v promet.

(3) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji velja za zdravilo ali snov po prvem odstavku tega člena drugi odstavek 21. člena tega zakona samo, če je pridobljeno soglasje imetnika patenta, s katerim je zavarovano to zdravilo ali snov.

136. člen
(obrnava prijav in veljavnost pravic)

(1) Postopek priznanja ali podelitve pravice industrijske lastnine v zvezi s prijavo, vloženo pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljuje po določbah tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Pravice industrijske lastnine, veljavne na dan uveljavitve tega zakona, veljajo naprej po določbah tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

137. člen
(patentne prijave in patenti)

(1) Pri patentnih prijavih, vloženi pred uveljavitvijo tega zakona, in pri patentih, podeljenih pred uveljavitvijo

tega zakona, se še naprej uporabljajo določbe 10., 77., 78. in 112. člena zakona o industrijski lastnini (Uradni list RS, št. 13/92, 27/93, 34/97 – odločba US, 75/97).

(2) Določbi drugega in tretjega odstavka 22. člena tega zakona se uporabljata za patente, ki so bili prijavljeni po 1. januarju 1993.

(3) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se tretji odstavek 22. člena tega zakona izvaja v skladu s predpisi Evropske unije.

(4) Za patente, ki so bili prijavljeni po 1. 1. 1993 in za katere je potekel rok iz 7. člena uredbe EU št. 1768/92 z dne 18. 6. 1992 ali 7. člena uredbe EU št. 1610/96 z dne 23. 6. 1996, je mogoče v šestih mesecih od dneva pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji zahtevati dodatni varstveni certifikat.

(5) Določbe 24. do vključno 31. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve EPK v Republiki Sloveniji.

(6) Določba petega odstavka 32. člena tega zakona ne velja za prijave na podlagi PCT, ki so bile vložene do dneva uveljavitve tega zakona.

138. člen

(prijave modela oziroma vzorca in modeli oziroma vzorci)

(1) Pri prijavah modela oziroma vzorca, ki so bile objavljene pred uveljavitvijo tega zakona in pri katerih je bil vložen ugovor zoper izdajo odločbe o priznanju modela oziroma vzorca, se še naprej uporablja 58. člen zakona o industrijski lastnini.

(2) Če je bila prijava modela oziroma vzorca objavljena pred uveljavitvijo tega zakona, pa zoper izdajo odločbe o priznanju modela oziroma vzorca ni bil vložen ugovor po 58. členu zakona o industrijski lastnini, izda urad odločbo o registraciji modela, vpiše model v register in objavi registracijo modela.

(3) Modeli oziroma vzorci, veljavni na dan uveljavitve tega zakona, se obravnavajo kot modeli po tem zakonu.

139. člen

(ugovor na podlagi znamke pri uradu za harmonizacijo notranjega trga za znamke in modele Evropske unije)

(1) Do pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se kot prejšnja znamka po prvem odstavku 44. člena tega zakona šteje tudi znamka, ki je bila prijavljena ali registrirana pri uradu za harmonizacijo notranjega trga za znamke in modele Evropske unije pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke v Republiki Sloveniji.

(2) Imetnik prejšnje znamke po prejšnjem odstavku lahko vloži ugovor po 101. členu tega zakona, če v roku za ugovor vloži tudi pravilno prijavo za pridobitev varstva svoje znamke v Republiki Sloveniji.

(3) Če imetnik prejšnje znamke po prvem odstavku tega člena ob vložitvi ugovora po 101. členu tega zakona ne vloži pravočasno tudi pravilne prijave za pridobitev varstva svoje znamke v Republiki Sloveniji, se šteje, da ugovor ni bil vložen.

140. člen
(označbe porekla blaga)

Označbe porekla blaga, veljavne na dan uveljavitve tega zakona, se obravnavajo kot geografske označbe po tem zakonu, razen če drug zakon določa drugače.

141. člen

(strokovni izpiti in zastopniki)

(1) Strokovni izpiti, opravljeni ali priznani do dneva uveljavitve tega zakona, so izenačeni s strokovnim izpitom za patentne zastopnike in strokovnim izpitom za zastopnike za modele in znamke.

(2) Urad po uradni dolžnosti vpiše v register patentnih zastopnikov vse zastopnike, ki so bili na dan uveljavitve tega zakona vpisani v register zastopnikov pri uradu.

142. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Podzakonski predpisi po tem zakonu in odredba o ceniku iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona se izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, razen predpisa iz drugega odstavka 80. člena tega zakona, ki se izda, ko so pri Uradu vzpostavljene ustrezne tehnične možnosti.

(2) Do izdaje novih predpisov se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi zakona o industrijski lastnini:

- a) pravilnik o postopku za podelitev patenta (Uradni list RS, št. 49/93);
- b) pravilnik o postopku za priznanje modela oziroma vzorca (Uradni list RS, št. 49/93, 37/95 – odločba US);
- c) pravilnik o postopku za priznanje znamke (Uradni list RS, št. 49/93);
- d) pravilnik o postopku za mednarodno registracijo znamke (Uradni list RS, št. 15/93);
- e) pravilnik o načinu opravljanja strokovnega izpita in vpisu v register zastopnikov (Uradni list RS, št. 20/92);
- f) uredba o pristojbinah Urada Republike Slovenije za intelektualno lastnino za pridobitev in varstvo pravic industrijske lastnine (Uradni list RS, št. 14/95);
- g) uredba o cenah informacijskih in drugih storitev Urada Republike Slovenije za intelektualno lastnino (Uradni list RS, št. 57/96).

143. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati:

- a) zakon o industrijski lastnini;
- b) pravilnik o prenosu pravic industrijske lastnine vložnih pri Zveznem zavodu za patente, na Urad Republike Slovenije za varstvo industrijske lastnine (Uradni list RS, št. 49/93).

(2) Ne glede na točko a) prejšnjega odstavka se ob upoštevanju prvega odstavka 137. in prvega odstavka 138. člena tega zakona še naprej uporabljajo določbe 10., 58., 77., 78. in 112. člena zakona o industrijski lastnini.

144. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 318-01/91-5/11

Ljubljana, dne 23. maja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2548. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gospodarskih družbah (ZGD-F)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gospodarskih družbah (ZGD-F)**

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gospodarskih družbah (ZGD-F), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 24. maja 2001.

Št. 001-22-58/01

Ljubljana, dne 1. junija 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOSPODARSKIH DRUŽBAH (ZGD-F)**

1. člen

V zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99 in 54/99 – ZFPPod) se v sedmem odstavku 1. člena za besedilom "Samostojni podjetnik posameznik" doda besedilo "oziroma samostojna podjetnica posameznica".

Dodata se nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

"(8) Posamezni pojmi imajo po tem zakonu naslednji pomen:

1. revizor je revizijska družba oziroma samostojni revizor oziroma samostojna revizorka, ki ima po zakonu, ki ureja revidiranje, dovoljenje za opravljanje storitev revidiranja;

2. Agencija za trg vrednostnih papirjev je Agencija za trg vrednostnih papirjev po zakonu o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 56/99 – v nadaljnjem besedilu: ZTVP-1)

3. organizirani trg je organizirani trg po 9. členu ZTVP-1;

4. Slovenski inštitut za revizijo je Slovenski inštitut za revizijo po zakonu, ki ureja revidiranje;

5. registrsko sodišče je sodišče, ki vodi register (44. člen).

(9) Kadar se ta zakon sklicuje na določbe drugih zakonov, se te določbe uporabljajo v njihovem vsakokrat veljavnem besedilu."

2. člen

Šesti odstavek 4. člena se nadomesti z novima šestim in sedmim odstavkom, ki se glasita:

"(6) Družba lahko začne opravljati svojo dejavnost, ko je vpisana v register.

(7) Če drug zakon za začetek opravljanja določene dejavnosti poleg pogoja iz šestega odstavka tega člena, določa še posebne pogoje za opravljanje te dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: posebni pogoji), lahko družba začne opravljati to dejavnost, ko izpolni posebne pogoje, določene z drugim zakonom. Če v primeru iz prejšnjega stavka drug zakon določa, da sme družba začeti z opravljanjem dejavnosti, ko pristojni državni organ oziroma organizacija z

javnimi pooblastili izda odločbo, s katero ugotovi, da družba izpolnjuje pogoje za opravljanje te dejavnosti, lahko družba začne opravljati to dejavnost, ko pristojni organ izda tako odločbo.“

3. člen

V drugi in tretji alineji prvega odstavka 6. člena se besede "pravno osebo" oziroma "pravne osebe" nadomestijo z besedami "družbo kot pravno osebo" oziroma "družbe kot pravne osebe".

4. člen

V 9. členu se besedi "pravne osebe" nadomestita z besedo "družbe".

5. člen

Drugi odstavek 10. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(2) Poslovodstvo mora zagotoviti, da sporazumevanje z zaposlenimi v družbi v zvezi z dajanjem navodil za delo zaposlenim, vodenjem postopkov, v katerih se odloča o pravicah zaposlenih, in sodelovanjem delavcev pri upravljanju poteka v slovenščini, na območjih, kjer živita italijanska oziroma madžarska narodna skupnost pa lahko tudi v italijanščini oziroma madžarščini."

6. člen

Prvi odstavek 15. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(1) Besede "Slovenija" ali njene izpeljanke in kratice ter zastavo in grb Republike Slovenije je dovoljeno vnesti v firmo le z dovoljenjem Vlade Republike Slovenije."

7. člen

Tretji odstavek 20. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v firmi lahko uporabljajo besede v tujem jeziku
– če ustrezajo firmam oziroma imenom družbenikov, ki so sestavni del firme ali
– če gre za mrtvi jezik ali fantazijska poimenovanja."

8. člen

Naslov 28. člena se spremeni, tako da se glasi: "Firma družbe, katere družbenik je druga družba".

9. člen

32. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Zastopanje družbe"

32. člen

(1) Družbo zastopajo osebe, ki so določene z zakonom ali aktom o ustanovitvi družbe na podlagi zakona (zakoniti zastopnik).

(2) Zastopnik lahko opravlja vsa pravna dejanja, ki spadajo v pravno sposobnost družbe. Statutarna ali druga omejitve nima pravnega učinka proti tretjim osebam."

10. člen

V tretjem odstavku 47. člena se črta beseda "sodni".

11. člen

Za 49. členom se doda novo Šesto A poglavje z naslovom "Postopek v nepravdnih zadevah" z novimi 49.a do 49.c členi, ki se glasijo:

**"Šesto A poglavje
POSTOPEK V NEPRAVDNIH ZADEVAH"****Zadeve, o katerih sodišče odloča v nepravdnem postopku**

49.a člen

Sodišče odloča v nepravdnem postopku:

1. o odvzemu upravičenja za vodenje poslov (91. člen),
2. o odvzemu upravičenja za zastopanje (100. člen),
3. o dovoljenju družbeniku, da brez likvidacije prevzame podjetje (prvi odstavek 117. člena),
4. o imenovanju likvidacijskih upraviteljev (drugi odstavek 120. člena),
5. o odpoklicu likvidacijskih upraviteljev (drugi odstavek 121. člena),
6. o določitvi družbenika ali tretje osebe, ki hrani poslovne knjige (drugi odstavek 133. člena),
7. o izročitvi letnega poročila komanditistu (drugi odstavek 141. člena),
8. o izročitvi letnega poročila tihemu družbeniku (drugi odstavek 163. člena),
9. o imenovanju ustanovitvenih revizorjev (194. člen),
10. o nesoglasjih med ustanovitelji in ustanovitvenimi revizorji (195. člen),
11. o podalšanju roka za izvedbo ustanovne skupščine (tretji odstavek 212. člena),
12. o objavi oglasa vpisnikom delnic, da dvignejo vplačila (tretji odstavek 213. člena),
13. o dovoljenju za razveljavitev delnic (drugi odstavek 237. člena),
14. o imenovanju članov uprave (251. člen),
15. o imenovanju in odpoklicu članov nadzornega sveta (267. člen),
16. o pooblastilu za sklic skupščine oziroma za objavo predmeta, o katerem naj skupščina odloča (tretji odstavek 284. člena),
17. o pravici delničarja oziroma družbenika do obveščeni (294. oziroma 447. člen oziroma 533.n člen),
18. o imenovanju revizorja (drugi odstavek 335. člena),
19. o imenovanju likvidacijskega upravitelja (377. člen),
20. o višini plačila likvidacijskemu upravitelju (prvi odstavek 392. člena),
21. o nadomestilu zunanjim delničarjem (peti odstavek 485. člena),
22. o denarnem plačilu zunanjim delničarjem (peti odstavek 486. člena),
23. o primerni odpravnini izstopajočim delničarjem (tretji odstavek 489. člena),
24. o imenovanju pripojitvenih revizorjev (drugi odstavek 514. člena in drugi odstavek 532.c člena),
25. o imenovanju posebnega zastopnika (drugi odstavek 525.a člena),
26. o imenovanju skupnega zastopnika (prvi odstavek 529.č člena),
27. o predlogu za sodni preizkus menjalnega razmerja (prvi odstavek 529.c člena),
28. o drugih zadevah, za katere ta zakon določa, da o njih sodišče odloča v nepravdnem postopku.

Stvarna pristojnost sodišča

49.b člen

Za odločanje o zadevah iz 49.a člena tega zakona je stvarno pristojno okrožno sodišče.

Posebne določbe o postopku

49.c člena

(1) Za odločanje o zadevah iz 49.a člena tega zakona se uporabljajo določbe zakona, ki ureja nepravdni postopek, če ni v naslednjem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) O predlogu v zadevah iz 7., 8., 9., 11., 16., 17. in 18. točke 49.a člena tega zakona mora sodišče odločiti v roku petih dni od prejema predloga. Proti sklepu, s katerim sodišče odloči v teh zadevah, je dovoljena pritožba v roku treh dni od vročitve sklepa. Pritožba ne zadrži izvršitve.“

12. člen

Sedmo poglavje I. dela in členi 50. do 71. se nadomestijo z novim sedmim poglavjem in členi 50. do 66., ki se glasijo:

**“Sedmo poglavje:
POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO**

1. oddelek:

SPLOŠNE DOLOČBE**Uporaba določb in pomen pojmov**

50. člen

(1) Določbe tega poglavja v celoti veljajo:

1. za kapitalske družbe;
2. za tiste osebne družbe, pri katerih za njihove obveznosti ne odgovarja neomejeno nobena fizična oseba;
3. za podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za srednje oziroma velike družbe.

(2) Za druge osebne družbe, ki niso osebne družbe iz prvega odstavka tega člena, in za podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za majhne družbe, veljajo samo določbe 51. člena in 55. člena ter določbe 61. do 63. člena tega zakona. Pri uporabi navedenih določb morajo členitev in oznake postavk lastnega kapitala prilagoditi svojim razmeram in lahko upoštevajo vse poenostavitve, ki veljajo za majhne družbe.

(3) Posamezni pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo pri uporabi določb tega poglavja naslednji pomen:

1. družbenik je družbenik osebne družbe oziroma družbe z omejeno odgovornostjo oziroma delničar,
2. delež je poslovni delež v družbi z omejeno odgovornostjo oziroma delnica v delniški družbi,
3. statut je družbena pogodba osebne družbe oziroma družbena pogodba družbe z omejeno odgovornostjo oziroma statut delniške družbe,
4. uprava je uprava delniške družbe oziroma poslovodje družbe z omejeno odgovornostjo ali osebne družbe,
5. bilančni presečni dan je dan, po stanju na katerega se izdela bilanca stanja; bilančni presečni dan letne bilance stanja je zadnji dan poslovnega leta.

Splošna pravila o računovodenju

51. člen

(1) Družbe in podjetniki morajo voditi poslovne knjige in jih enkrat letno zaključiti. Poslovno leto se lahko razlikuje od koledarskega leta. Na podlagi zaključenih poslovnih knjig je treba za vsako poslovno leto v roku treh mesecev po

koncu tega poslovnega leta sestaviti letne računovodske izkaze.

(2) Letna računovodska izkaza iz prvega odstavka tega člena sta bilanca stanja in izkaz poslovnega izida. Ta računovodska izkaza tvorita celoto. Izdelana morata biti jasno in pregledno. Izkazovati morata resničen in pošten prikaz premoženja in obveznosti družbe oziroma podjetnika, njun finančni položaj in poslovni izid.

(3) Trimesečni rok iz prvega odstavka tega člena velja tudi za sestavo letnega poročila iz 56. člena tega zakona. Konsolidirano letno poročilo iz 53. člena tega zakona pa je treba sestaviti v roku štirih mesecev po koncu poslovnega leta.

(4) Poslovne knjige morajo biti vodene po sistemu dvo-stavnega knjigovodstva.

(5) Najmanj enkrat letno je treba preveriti, ali se stanje posameznih aktivnih in pasivnih postavk v poslovnih knjigah ujema z dejanskim stanjem.

(6) Če se nad družbo oziroma podjetnikom začne postopek likvidacije oziroma stečaja, je treba na zadnji dan pred začetkom tega postopka izdelati bilanco stanja in izkaz poslovnega izida.

(7) Poslovne knjige, bilance stanja, izkaze poslovnega izida ter letna in poslovna poročila iz 53. člena, 56. člena in prvega odstavka 66. člena tega zakona je treba trajno hraniti. Knjigovodske listine se lahko hranijo samo določeno časovno obdobje.

(8) Podrobnejša pravila o računovodenju določijo računovodski standardi, ki jih sprejme Slovenski inštitut za revizijo (v nadaljnjem besedilu: Slovenski računovodski standardi), v soglasju z ministrom, pristojnim za finance. Minister, pristojen za finance, mora pred odločitvijo o soglasju pridobiti mnenje Gospodarske zbornice Slovenije, Obrtne zbornice Slovenije ter Agencije za trg vrednostnih papirjev. Po prejemu soglasja mora Slovenski inštitut za revizijo Slovenske računovodske standarde objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije. Slovenski računovodski standardi določijo zlasti:

1. vsebino in členitev izkaza finančnega izida in izkaza gibanja kapitala;
2. pravila o vrednotenju računovodskih postavk;
3. pravila o vsebini posameznih postavk v računovodskih izkazih in pojasnilih teh postavk v prilogi k izkazom.

(9) Slovenski računovodski standardi ne smejo biti v nasprotju z določbami tega zakona in določbami drugih zakonov, ki urejajo pravila o računovodenju posameznih pravnih oseb, ter predpisov, izdanih na njihovi podlagi.

(10) Slovenski računovodski standardi morajo povzemati vsebino Direktiv Evropskih skupnosti 76/660/EEC in 83/349/EEC z njunimi spremembami in dopolnitvami.

Majhne, srednje in velike družbe

52. člen

(1) Družbe se zaradi uporabe določb tega poglavja razvrščajo na majhne, srednje in velike z uporabo naslednjih merilih:

- povprečno število zaposlenih v zadnjem poslovnem letu,
- čisti prihodki od prodaje v zadnjem poslovnem letu,
- vrednost aktive ob koncu poslovnega leta.

(2) Majhna družba je družba, ki izpolnjuje dve od naslednjih meril:

- povprečno število zaposlenih v zadnjem poslovnem letu ne presega 50,
- čisti prihodki od prodaje v zadnjem poslovnem letu so manjši od 1.000.000.000 tolarjev,

– vrednost aktive ob koncu poslovnega leta ne presega 500.000.000 tolarjev.

(3) Srednja družba je družba, ki ni majhna družba po drugem odstavku tega člena in ki izpolnjuje dve od naslednjih meril:

- povprečno število zaposlenih v zadnjem poslovnem letu ne presega 250,
- čisti prihodki od prodaje v zadnjem poslovnem letu so manjši od 4.000.000.000 tolarjev,
- vrednost aktive ob koncu poslovnega leta ne presega 2.000.000.000 tolarjev.

(4) Velika družba je družba, ki ni niti majhna družba po drugem odstavku tega člena, niti srednja družba po tretjem odstavku tega člena. V vsakem primeru so velike družbe:

- banke,
- zavarovalnice,
- družbe, ki so po 53. členu tega zakona dolžne izdelati konsolidirano letno poročilo.

Konsolidirano letno poročilo

53. člen

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je nadrejena družba eni ali več družbam s sedežem v Republiki Sloveniji ali izven nje (podrejene družbe), mora izdelati tudi konsolidirano letno poročilo, če so bodisi nadrejena družba bodisi ena ali več podrejenih družb organizirane kot kapital-ske družbe oziroma v drugi istovrstni pravnoorganizacijski obliki po pravu države sedeža družbe.

(2) Družba je nadrejena družba drugi družbi (podrejena družbi) po prvem odstavku tega člena:

1. če ima večino glasovalnih pravic v drugi družbi, ali
2. če ima pravico imenovati oziroma odpoklicati večino članov uprave ali nadzornega sveta druge družbe, ali
3. če ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv nad drugo družbo na podlagi podjetniške pogodbe oziroma na podlagi drugega pravnega temelja, ali
4. če ima v drugi družbi najmanj 20% glasovalnih pravic in je bila večina članov uprave ali nadzornega sveta te družbe, ki so opravljali to funkcijo v preteklem poslovnem letu in jo še opravljajo takrat, ko je treba izdelati konsolidirana poročila, imenovana izključno zaradi izvrševanja glasovalnih pravic nadrejene družbe, ali
5. če je delničar oziroma družbenik v drugi družbi in če na podlagi dogovora z drugim delničarjem oziroma družbenikom te družbe nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi, ali

6. če je udeležena v kapitalu druge družbe z najmanj 20% in

- bodisi dejansko izvršuje prevladujoč vpliv v tej družbi,
- bodisi sta obe s to družbo podrejene enotnemu vodenju druge nadrejene družbe.

(3) Pri uporabi 1., 2., 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena se glasovalnim pravicam oziroma pravicam imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je nadrejena družba, prištejejo glasovalne pravice oziroma pravice imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je druga družba, ki je podrejena nadrejeni družbi, in navedene pravice oseb, ki delujejo za račun nadrejene družbe.

(4) Konsolidirano letno poročilo mora izkazovati resničen in pošten prikaz finančnega položaja in poslovnega izida vseh družb, ki so vključene v konsolidacijo kot celote.

(5) Konsolidirano letno poročilo je sestavljeno iz konsolidirane bilance stanja, konsolidiranega izkaza poslovnega izida, priloge h konsolidiranim izkazom, konsolidiranega izkaza gibanja kapitala, konsolidiranega izkaza finančnega izida in poslovnega poročila družb, ki so vključene v konsolidacijo. Ti sestavni deli tvorijo celoto.

(6) V konsolidacijo se vključijo nadrejena družba in vse podrejene družbe, ki so organizirane kot kapitalske družbe.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena v konsolidacijo ni treba vključiti podrejene družbe, če to ni pomembno za resničen in pošten prikaz po četrtem odstavku tega člena. Če več družb izpolnjuje merilo iz prejšnjega stavka, jih je treba vključiti v konsolidacijo, če so vse skupaj pomembne za resničen in pošten prikaz po četrtem odstavku tega člena.

(8) Slovenski računovodski standardi določijo:

1. podrobnejša merila za opredelitev podrejenih družb po drugem odstavku tega člena,
2. primere, v katerih nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena, ki je podrejena drugi nadrejeni družbi s sedežem zunaj Republike Slovenije, ni dolžna izdelati konsolidiranega letnega in poslovnega poročila,
3. druge primere, v katerih nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena ni dolžna izdelati konsolidiranega letnega in poslovnega poročila, oziroma ni dolžna vključiti v konsolidacijo posameznih podrejenih družb,
4. način in obseg konsolidacije ter vsebino konsolidiranega letnega in poslovnega poročila.

Revidiranje

54. člen

(1) Letna poročila velikih in srednjih družb in letna poročila tistih majhnih družb, s katerih vrednostnimi papirji se trguje na organiziranem trgu, mora pregledati revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje. Revizor mora pregledati tudi poslovno poročilo v obsegu, potrebnem, da preveri, ali je njegova vsebina v skladu z drugimi sestavinami letnega poročila.

(2) Določba prvega odstavka tega člena velja tudi za konsolidirana letna poročila.

(3) Revizor odgovarja družbi in delničarjem družbe za škodo, ki jim jo povzroči s kršitvijo pravil o revidiranju, določenih z zakonom, ki ureja revidiranje. Revizor odgovarja za škodo iz prejšnjega stavka do višine 35.000.000 tolarjev. Omejitev odškodninske odgovornosti po prejšnjem stavku ne velja, če je bila škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

(4) Če revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, zavrne izdelavo mnenja, obveznost iz prvega odstavka tega člena ni izpolnjena.

(5) Revizija letnega poročila iz prvega odstavka tega člena oziroma konsolidiranega letnega poročila iz drugega odstavka tega člena mora biti opravljena v šestih mesecih po koncu poslovnega leta. Uprava mora revidirano letno poročilo oziroma revidirano konsolidirano letno poročilo predložiti organu družbe, pristojnemu za sprejem tega poročila, skupaj z revizijskim poročilom, najkasneje v osmih dneh po prejemu revizijskega poročila.

Javna objava

55. člen

(1) Letna poročila iz prvega odstavka 54. člena tega zakona ter konsolidirana letna poročila iz drugega odstavka 54. člena tega zakona je treba zaradi javne objave skupaj z revizorjevimi mnenjem predložiti organizaciji, pooblaščenici za obdelovanje in objavljanje podatkov, v osmih mesecih po koncu poslovnega leta.

(2) Letno poročilo majhnih družb, s katerih vrednostnimi papirji se ne trguje na organiziranem trgu, in letno poročilo podjetnikov je treba zaradi javne objave predložiti organizaciji, pooblaščenici za obdelovanje in objavljanje podatkov v treh mesecih po koncu poslovnega leta.

(3) Organizacija, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, mora javno objaviti letna poročila in konsolidirana letna poročila skupaj z revizorjevim poročilom, predložena po prvem odstavku tega člena, oziroma letna poročila, predložena po drugem odstavku tega člena, tako, da jih zajame v informatizirani obliki in objavi na spletnih straneh, namenjenih javni objavi letnih poročil. Spletne strani iz prejšnjega stavka morajo biti zasnovane tako, da je mogoč dostop do podatkov, objavljenih na spletnih straneh vsakomur proti plačilu nadomestila, določenega s tarifo organizacije, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov.

(4) Organizacija, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, mora za družbe in tiste podjetnike, ki se vpisujejo v sodni register, hkrati z javno objavo poročil po tretjem odstavku tega člena obvestiti registrsko sodišče o javni objavi. V obvestilu morajo biti navedeni naslednji podatki:

1. enolična identifikacija družbe oziroma podjetnika, s katero je ta subjekt enoznačno opredeljen v poslovnem registru v skladu z zakonom, ki ureja vodenje poslovnega registra,

2. datum in način javne objave iz tretjega odstavka tega člena,

3. v primeru iz prvega odstavka tega člena tudi: ali je bilo priloženo in javno objavljeno tudi revizorjevo poročilo.

(5) Registrsko sodišče vpiše podatke iz 2. in 3. točke četrtega odstavka tega člena v register.

(6) Organizacija, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, mora vsakomur na njegovo zahtevo izročiti kopijo letnega oziroma konsolidiranega letnega poročila skupaj z revizorjevim mnenjem, ki je bilo predloženo po prvem odstavku tega člena, oziroma kopijo letnega poročila, predloženega po drugem odstavku tega člena, proti plačilu nadomestila, ki ga določa s tarifo te organizacije. Kopije iz prejšnjega stavka mora organizacija, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, izročiti v taki obliki, kot je navedena v zahtevi, in sicer bodisi v ustrezni elektronski obliki bodisi v pisni obliki.

(7) V vsaki javni objavi celotnega letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila morajo biti ta poročila objavljena v obliki in besedilu, na podlagi katerega je bilo opravljeno revidiranje teh poročil. Hkrati mora biti objavljeno revizorjevo mnenje v celotnem besedilu, vključno z utemeljivijo morebitnega mnenja s pridržkom oziroma odklonilnega mnenja. Če izkazov oziroma poročila ni pregledal revizor, je treba na to okoliščino v objavi opozoriti.

(8) V vsaki objavi povzetka letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila je treba opozoriti, da gre za povzetek. V objavi povzetka mora biti naveden datum predložitve letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila po prvem oziroma drugem odstavku tega člena ter datum in način javne objave po tretjem odstavku tega člena. Če ta poročila še niso bila predložena po prvem oziroma drugem odstavku tega člena, je treba na to okoliščino v objavi opozoriti. Objava povzetka ne sme obsegati revizorjevega mnenja v celotnem besedilu. V objavi pa je treba navesti, ali je bilo revizorjevo mnenje pritrdilno, s pridržkom oziroma odklonilno.

(9) Če je revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, zavrnil izdelavo mnenja, je treba na to okoliščino pri objavi po sedmem oziroma osmem odstavku tega člena izrecno opozoriti.

(10) Družbe in podjetniki morajo organizaciji, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, za javno objavo po tretjem odstavku tega člena hkrati s predložitvijo poročil po prvem oziroma drugem odstavku tega člena plačati nadomestilo, ki ga določa tarifa te organizacije.

(11) Tarifo, s katero določi nadomestila iz tretjega, šestega in desetega odstavka tega člena sprejme organizacija, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, v soglasju z ministroma, pristojnima za pravosodje in finance. Nadomestila ne smejo biti višja od dejanskih stroškov, povezanih z zajemanjem poročil v informatizirani obliki in vzdrževanjem spletnih strani, namenjenih javni objavi letnih poročil oziroma stroškov, povezanih z izdelavo kopij poročil.

(12) Ministra, pristojna za pravosodje in finance, po predhodnem mnenju organizacije, pooblaščenca za obdelovanje in objavljanje podatkov, predpišeta podrobnejša pravila:

1. o načinu predložitve poročil po prvem oziroma drugem odstavku tega člena,

2. o načinu javne objave po tretjem odstavku tega člena ter o zasnovi spletnih strani iz tretjega odstavka tega člena,

3. o načinu obveščanja registrskega sodišča po četrtem odstavku tega člena.

2. oddelek:

SPLOŠNA PRAVILA O LETNEM POROČILU

Letno poročilo

56. člen

(1) Letno poročilo je sestavljeno iz bilance stanja, izkaza poslovnega izida, priloge s pojasnili k izkazom in dodatnih izkazov iz drugega odstavka tega člena. Ti sestavni deli letnega poročila tvorijo celoto.

(2) Letno poročilo družb iz prvega odstavka 54. člena tega zakona je sestavljeno tudi iz izkaza finančnega izida, izkaza gibanja kapitala in poslovnega poročila iz 66. člena tega zakona.

(3) Bilanca stanja prikazuje stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev ob koncu poslovnega leta.

(4) Izkaz poslovnega izida prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid v poslovnem letu.

(5) Izkaz gibanja kapitala prikazuje gibanje posameznih sestavin kapitala v poslovnem letu, vključno z uporabo čistega dobička in pokrivanjem izgube.

(6) Izkaz finančnega izida prikazuje gibanje prejemkov in izdatkov ali pritokov in odtokov v poslovnem letu ter pojasnjuje spremembe v stanju denarnih sredstev.

Splošno pravilo

57. člen

(1) Letno poročilo mora biti sestavljeno jasno in pregledno. Izkazovati mora resničen in pošten prikaz premoženja in obveznosti družbe, njenega finančnega položaja ter poslovnega izida.

(2) Če uporaba 58. do 66. člena tega zakona in Slovenskih računovodskih standardov ne zadošča za resničen in pošten prikaz iz prvega odstavka tega člena, mora priloga k izkazom obsegati ustrezna pojasnila.

(3) Če v izjemnih primerih zaradi uporabe posamezne od določb 58. do 66. člena tega zakona ni mogoče izpolniti obveznosti iz prvega odstavka tega člena, se taka določba ne sme uporabiti, če se z opustitvijo njene uporabe doseže resničen in pošten prikaz iz prvega odstavka tega člena. V takem primeru je treba v prilogi k izkazom pojasniti razloge za opustitev uporabe posamezne določbe in opisati, kakšne učinke bi imela uporaba take določbe na prikaz premoženja

in obveznosti družbe, njenega finančnega položaja ter poslovnega izida.

Splošna pravila o členitvi izkazov

58. člen

(1) V izkazih ni dovoljeno pobotati posameznih aktivnih postavk s posameznimi pasivnimi postavkami oziroma posameznih postavk prihodkov s posameznimi postavkami odhodkov.

(2) V bilancah stanja in izkazih poslovnega izida za zaporedna poslovna leta je treba uporabljati enak način členitve postavk. Način členitve postavk je dovoljeno spremeniti samo izjemoma. V takem primeru je treba v dodatku k računovodskemu izkazom opozoriti na to okoliščino in pojasniti razloge za spremembo načina členitve postavk.

(3) V bilanci stanja oziroma izkazu poslovnega izida morajo biti postavke iz 61. člena oziroma 62. člena tega zakona prikazane ločeno in v enakem zaporedju kot je določeno v navedenih določbah tega zakona. Nadaljnja členitev postavk znotraj posameznih postavk, določenih v 61. členu oziroma 62. členu tega zakona, je dovoljena. Nove postavke je dovoljeno dodati samo, če se po vsebini ne prekrivajo s postavkami iz 61. oziroma 62. člena tega zakona.

(4) Način členitve, nomenklaturo in poimenovanje postavk, ki so v bilanci stanja oziroma izkazu poslovnega izida označene z arabskimi številkami, je dovoljeno prilagoditi posebnim značilnostim dejavnosti družbe. Slovenski računovodski standardi določijo posebna pravila za prilagoditev iz prejšnjega stavka za družbe, ki opravljajo dejavnost s področja posameznih gospodarskih panog, in sicer zlasti za banke in zavarovalnice.

(5) Postavke v bilanci stanja oziroma izkazu poslovnega izida, ki so označene z arabskimi številkami, se lahko združijo:

1. če je vrednost posameznih postavk, ki se združijo, nepomembna za resničen in pošten prikaz po prvem odstavku 57. člena tega zakona, ali

2. če se z združitvijo postavk doseže boljša preglednost; v tem primeru morajo biti združene postavke ločeno prikazane v prilogi k izkazom.

(6) V bilanci stanja in izkazu poslovnega izida je treba pri vsaki postavki navesti tudi vrednost te postavke v preteklem letu. Če te vrednosti niso primerljive, je treba vrednost postavke preteklega leta ustrezno prilagoditi. Neprimerljivost postavk in njihove prilagoditve morajo biti prikazane v prilogi k izkazom z ustreznimi pojasnili.

(7) V bilanci stanja in izkazu poslovnega izida ni treba prikazati tistih postavk, katerih vrednost je enaka nič, razen če je to potrebno zaradi primerjave z vrednostjo teh postavk v preteklem letu.

3. oddelek:

BILANCA STANJA

Udeležba in družbe v skupini

59. člen

(1) Udeležba so deleži v kapitalu drugih družb, ne glede na to, ali so izraženi v vrednostnih papirjih, ki jih je družba pridobila z namenom, da bi trajne povezave s temi družbami prispevale k njenemu lastnemu poslovanju. Domneva se, da obstaja udeležba po prejšnjem stavku, če je družba v kapitalu druge družbe udeležena z najmanj 20%.

(2) Družbe v skupini so družbe, ki spadajo v isti najširši koncern. Pri tem ni pomembno, ali je za ta najširši koncern treba izdelati konsolidirano letno poročilo in ali so družbe vključene v konsolidirano letno poročilo tega najširšega koncerna.

Rezerve

60. člen

(1) Kot kapitalne rezerve (obveznosti do virov sredstev – postavka A.II.) se izkažejo:

1. zneski, ki jih družba pridobi iz vplačil, ki presegajo nominalne zneske deležev (vplačani presežek kapitala),

2. zneski, ki jih družba pridobi pri izdaji zamenljivih obveznic ali obveznic z delniško nakupno opcijo nad nominalnim zneskom obveznic,

3. zneski, ki jih dodatno vplačajo družbeniki za pridobitev dodatnih pravic iz deležev,

4. zneski drugih vplačil družbenikov na podlagi statuta (na primer naknadna vplačila družbenikov),

5. zneski na podlagi poenostavljenega zmanjšanja osnovnega kapitala oziroma na podlagi zmanjšanja osnovnega kapitala z umikom deležev.

(2) Rezerve iz dobička (obveznosti do virov sredstev – postavka A.III.) se lahko oblikujejo samo iz zneskov čistega dobička poslovnega leta in čistega dobička preteklih let. Rezerve iz dobička se delijo na:

1. zakonske rezerve (tretji odstavek tega člena; obveznosti do virov sredstev postavka A.III.1.),

2. rezerve za lastne deleže (peti odstavek tega člena; obveznosti do virov sredstev postavka A.III.2.),

3. statutarne rezerve (osmi odstavek tega člena; obveznosti do virov sredstev postavka A.III.3.),

4. druge rezerve iz dobička (obveznosti do virov sredstev – postavka A.III.4.).

(3) Družba mora oblikovati zakonske rezerve v taki višini, da je vsota zneska zakonskih rezerv in kapitalskih rezerv iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena enaka 10% oziroma v statutu določenem višjem odstotku osnovnega kapitala.

(4) Če zakonske in kapitalne rezerve iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena skupaj ne dosežajo deleža osnovnega kapitala iz tretjega odstavka tega člena in družba v poslovnem letu izkaže čisti dobiček, mora pri sestavi bilance stanja za to poslovno leto v zakonske rezerve odvesti 5% zneska čistega dobička, zmanjšane za znesek, ki je bil uporabljen za kritje morebitne prenesene izgube, dokler zakonske rezerve in kapitalne rezerve iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena ne dosežejo deleža iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če je družba v poslovnem letu pridobila lastne deleže, mora v bilanci stanja za to poslovno leto oblikovati rezerve za lastne deleže v višini zneskov, ki so bili plačani za pridobitev lastnih deležev. Ne glede na prvi stavek drugega odstavka tega člena, se rezerve za lastne deleže lahko oblikujejo tudi:

1. iz statutarne rezerv, če statut določa, da jih je dovoljeno uporabiti za te namene,

2. iz zneska drugih rezerv iz dobička, ki presega morebitni znesek prenesene izgube, ki je ni bilo mogoče pokriti iz morebitnega čistega dobička poslovnega leta.

(6) Rezerve za lastne deleže se morajo sprostiti in se lahko sprostiti samo, če so bili lastni deleži odtujeni ali če je bil odpisan znesek, ki je bil vplačan za pridobitev lastnih deležev.

(7) Statut lahko določi, da ima družba poleg zakonskih tudi statutarne rezerve. V takem primeru mora statut tudi določiti:

1. višino statutarnih rezerv bodisi v absolutnem znesku bodisi v deležu od osnovnega oziroma celotnega lastnega kapitala,

2. delež zneska čistega dobička, zmanjšanega za morebitne zneske, uporabljene za kritje prenesene izgube, oblikovanje zakonskih rezerv in rezerv iz dobička, ki se v posameznem poslovnem letu nameni za oblikovanje statutarnih rezerv,

3. namene, za katere se lahko statutarne rezerve uporabijo.

(8) Statutarne rezerve se lahko uporabijo samo za namene, določene s statutom.

(9) Druge rezerve iz dobička se lahko uporabijo za katerekoli namene, razen v primeru iz petega odstavka tega člena ali če statut določa drugače.

(10) Kapitalske rezerve in zakonske rezerve se smejo uporabiti samo pod naslednjimi pogoji in na naslednji način:

1. če skupni znesek teh rezerv ne dosega z zakonom oziroma statutom določenega odstotka osnovnega kapitala, se lahko uporabijo samo:

– za kritje čiste izgube poslovnega leta, če je ni mogoče pokriti v breme prenesenega čistega dobička oziroma drugih rezerv iz dobička,

– za kritje prenesene izgube, če je ni mogoče pokriti v breme čistega dobička poslovnega leta oziroma drugih rezerv iz dobička;

2. če skupni znesek teh rezerv presega z zakonom oziroma statutom določeni odstotek osnovnega kapitala, se lahko te rezerve v presežnem znesku uporabijo:

– za povečanje osnovnega kapitala iz sredstev družbe, če se hkrati ne uporabijo rezerve iz dobička za izplačilo dobička družbenikom,

– za kritje čiste izgube poslovnega leta, če je ni mogoče pokriti v breme prenesenega čistega dobička,

– za kritje prenesene čiste izgube, če je ni mogoče pokriti v breme čistega dobička poslovnega leta.

(11) Uporaba čistega dobička posameznega poslovnega leta za naslednje namene:

1. za kritje prenesene izgube,

2. za oblikovanje zakonskih rezerv po četrtem odstavku tega člena,

3. za oblikovanje rezerv za lastne deleže po petem odstavku tega člena,

4. za oblikovanje statutarnih rezerv v primeru iz osmega odstavka tega člena,

5. za oblikovanje drugih rezerv iz dobička v primeru iz tretjega oziroma četrtega odstavka 228. člena tega zakona, se upošteva že pri sestavi bilance stanja za to poslovno leto.

(12) Pri postavki kapitalske rezerve je treba bodisi v bilanci stanja bodisi v prilogi k izkazom ločeno izkazati:

1. znesek, ki je bil v poslovnem letu pripisan,

2. znesek, ki je bil v poslovnem letu odpisan.

(13) Pri vsaki od postavk rezerv iz dobička je treba bodisi v bilanci stanja bodisi v prilogi k izkazom ločeno izkazati:

1. zneske, ki so bili odvedeni v rezerve iz bilančnega dobička preteklega poslovnega leta po sklepu skupščine o uporabi bilančnega dobička preteklega poslovnega leta,

2. zneske, ki so bili odvedeni v rezerve iz čistega dobička poslovnega leta,

3. znesek, za katerega so bile rezerve zmanjšane zaradi uporabe v poslovnem letu.

(14) Kadar družba sestavlja izkaz gibanja kapitala, se podatki iz dvanajstega in trinajstega odstavka tega člena namesto v bilanci stanja oziroma prilogi k izkazom, izkažejo v izkazu gibanja kapitala.

Členitev bilance stanja

61. člen

(1) Družba razčleni bilanco stanja po drugem odstavku tega člena.

(2) Sredstva (aktiva):

A) Stalna sredstva

I. Neopredmetena dolgoročna sredstva

1. Dolgoročno odloženi stroški ustanovitve oziroma razširitve poslovanja

2. Dolgoročno odloženi stroški razvoja

3. Koncesije, patenti, licence, blagovne in storitvene znamke ter podobne premoženjske pravice

a) pridobljene odplačno (če niso izkazane pod postavko 4)

b) pridobljene z lastnim razvojem

4. Dobro ime, če je pridobljeno odplačno

5. Predujmi za pridobitev neopredmetenih dolgoročnih sredstev

II. Opredmetena osnovna sredstva

1. Zemljišča, stavbne in druge podobne pravice, zgradbe

2. Proizvodne naprave in stroji

3. Druge naprave in oprema

4. Predujmi za pridobitev opredmetenih osnovnih sredstev in opredmetena osnovna sredstva, ki se gradijo oziroma izdelujejo

III. Dolgoročne finančne naložbe

1. Deleži v družbah v skupini

2. Terjatve do družb v skupini

3. Udeležbe

4. Terjatve do drugih družb, v katerih je udeležena družba oziroma, ki so udeležene v družbi

5. Drugi deleži, ki so stalna sredstva

6. Druga posojila

7. Lastni deleži

B) Gibljiva sredstva

I. Zaloge

1. Surovine ter pomožna in pogonska sredstva

2. Nedokončani izdelki

3. Končani izdelki in trgovsko blago

4. Predujmi za zaloge

II. Terjatve (pri vsaki postavki morajo biti ločeno izkazani zneski, ki zapadejo v plačilo v enem letu, in zneski, ki zapadejo v plačilo kasneje kot v enem letu)

1. Terjatve na podlagi dobav blaga oziroma opravljenih storitev

2. Terjatve do družb v skupini

3. Terjatve do drugih družb, v katerih je udeležena družba oziroma, ki so udeležene v družbi

4. Druge terjatve

5. Osnovni kapital, ki je bil vpoklican in če ni vplačan

III. Kratkoročne finančne naložbe

1. Deleži v družbah v skupini

2. Lastni deleži

3. Druge kratkoročne finančne naložbe

IV. Dobroimetja pri bankah, čeki in gotovina

C) Aktivne časovne razmejitve

Obveznosti do virov sredstev:

A) Lastni kapital:

I. Vpoklicani kapital

1. Osnovni kapital

2. Nvpoklicani kapital (kot odbitna postavka)

II. Kapitalske rezerve

III. Rezerve iz dobička

1. Zakonske rezerve
2. Rezerve za lastne deleže
3. Statutarne rezerve
4. Druge rezerve iz dobička
- IV. Preneseni čisti dobiček/izguba
- V. Čisti dobiček/izguba poslovnega leta

VI. Prevrednotevalni popravek sestavin lastnega kapitala

B) Rezervacije

1. Rezervacije za pokojnine in podobne obveznosti
2. Rezervacije za davčne obveznosti
3. Druge rezervacije

C) Obveznosti (pri vsaki postavki in za vse postavke skupaj morajo biti ločeno izkazani zneski, ki zapadejo v plačilo v enem letu, in zneski, ki zapadejo v plačilo kasneje kot v enem letu)

1. Obveznosti na podlagi obveznic, pri čemer morajo biti ločeno prikazane obveznosti na podlagi zamenljivih obveznic oziroma obveznic z delniško nakupno opcijo
2. Obveznosti do bank
3. Predujmi prejeti na podlagi naročil, če niso izkazani kot odbitna postavka pri zalogah
4. Obveznosti za dobavljeno blago in opravljene storitve
5. Menične obveznosti
6. Obveznosti do družb v skupini
7. Obveznosti do drugih družb, v katerih je udeležena družba oziroma, ki so udeležene v družbi
8. Druge obveznosti, od teh
  - davčne obveznosti
  - obveznosti iz naslova socialne varnosti

D) Pasivne časovne razmejitev

(3) Kot zabilančne potencialne obveznosti je treba izkazati obveznosti iz naslova poroštev in drugih jamstev, ki niso izkazane kot obveznosti v bilanci stanja. Te potencialne obveznosti je treba razčleniti po vrstah jamstev z navedbo morebitnih stvarnih jamstev. Ločeno je treba izkazati obveznosti iz naslova poroštev in drugih jamstev do družb v skupini.

(4) Če spada določeno premoženje (sredstvo) oziroma določena obveznost do virov sredstev pod več členitvenih postavk, je treba bodisi pri postavki, pod katero je izkazano, bodisi v prilogi k izkazom, pojasniti to okoliščino, če je to potrebno zaradi jasnosti in preglednosti letnega poročila. Lastni deleži in deleži v družbah v skupini se smejo izkazovati samo v postavkah, ki so predvidene za njihovo izkazovanje.

(5) Majhne družbe lahko pri členitvi bilance stanja po drugem odstavku tega člena to razčlenijo samo na postavke, označene s črkami in rimskimi številkami, pri čemer pa morajo:

1. ločeno izkazati postavko A)I. 1. sredstev ter postavki A)I. 1. in 2. obveznosti do virov sredstev,
2. pri postavki B)II. sredstev in postavki C) obveznosti do virov sredstev ločeno izkazati zneske terjatev oziroma obveznosti, ki zapadejo v plačilo v enem letu, in zneske terjatev oziroma obveznosti, ki zapadejo v plačilo kasneje kot v enem letu.

(6) Tretji odstavek tega člena velja tudi za majhne družbe.

(7) Srednje družbe morajo izdelati popolno bilanco stanja. Pri javni objavi bilance stanja srednje družbe (55. člen) zadošča, da je bilanca stanja razčlenjena samo na postavke, označene s črkami in rimskimi številkami, pri čemer

morajo biti v javno objavljeni bilanci stanja oziroma javno objavljeni prilogi k izkazom:

1. ločeno izkazane naslednje postavke sredstev (pri členitvi po drugem oziroma tretjem odstavku tega člena): A)I. 1 in 4, A)II. 1 do 4 in 7, B)II. 2 in 3 ter B)II. 1 in 2;

2. ločeno izkazane naslednje postavke obveznosti do virov sredstev (pri členitvi po drugem odstavku tega člena): A)I. 1 in 2 ter C)1, 2, 6, in 7, oziroma (pri členitvi po tretjem odstavku tega člena): D)1, 2, 6 in 7 ter G)1, 2, 6 in 7;

3. pri členitvi morajo biti pri postavki B)II. sredstev in pri postavki C) obveznosti do virov sredstev ločeno izkazani zneski terjatev oziroma obveznosti, ki zapadejo v plačilo v enem letu, in zneski terjatev oziroma obveznosti, ki zapadejo v plačilo kasneje kot v enem letu, in sicer za vse postavke skupaj ter ločeno za postavke B)II. 2 in 3 sredstev in postavke C)1, 2, 6 in 7 obveznosti do virov sredstev.

4. oddelek:

IZKAZ POSLOVNEGA IZIDA**Členitev izkaza poslovnega izida**

62. člen

(1) Družba lahko razčleni izkaz poslovnega izida bodisi po drugem bodisi po tretjem odstavku tega člena.

(2)

1. Čisti prihodki od prodaje
2. Sprememba vrednosti zalog proizvodov in nedokončanih proizvodov
3. Drugi usredstveni proizvodi in storitve, izdelani oziroma opravljeni za lastne potrebe družbe
4. Drugi poslovni prihodki
5. a) Stroški materiala
- b) Drugi zunanji stroški
6. Stroški dela
  - a) Plače
  - b) Stroški socialnih zavarovanj, pri katerih je treba ločeno izkazati stroške pokojninskih zavarovanj
7. Odpisi vrednosti
  - a) Amortizacija in drugi odpisi neopredmetenih dolgoročnih sredstev in opredmetenih osnovnih sredstev
  - b) Odpisi gibljivih sredstev, če presegajo odpise, ki so običajni za družbo
8. Drugi poslovni odhodki
9. Prihodki iz udeležb ločeno je treba izkazati prihodke od naložb v družbe v skupini
10. Prihodki iz drugih vrednostnih papirjev in drugih terjatev, ki so finančne naložbe, ločeno je treba izkazati prihodke od terjatev do družb v skupini
11. Druge obresti in podobni prihodki, od tega od terjatev do družb v skupini
12. Odpisi finančnih naložb in naložb v vrednostne papirje, ki so gibljiva sredstva, ločeno je treba izkazati odpise finančnih naložb in naložb v vrednostne papirje družb v skupini
13. Obresti in podobni odhodki ločeno je treba izkazati te odhodke v razmerju do družb v skupini
14. Davek od dobička iz rednega poslovanja
15. Poslovni izid iz rednega poslovanja po odbitku davka
16. Izredni prihodki
17. Izredni odhodki
18. Poslovni izid zunaj rednega poslovanja
19. Davek od dobička, ustvarjenega zunaj rednega poslovanja

20. Drugi davki, ki niso izkazani pod drugimi postavkami

21. Poslovni izid poslovnega leta: čisti dobiček/izguba poslovnega leta (po plačilu davkov)

(3)

1. Čisti prihodki od prodaje

2. Proizvodni stroški prodanih proizvodov oziroma nabavne vrednosti prodanega blaga

3. Kosmati dobiček od prodaje

4. Stroški prodaje

5. Splošni stroški poslovanja

6. Drugi prihodki iz poslovanja

Postavke 7. do 19. se členijo enako kot postavke 9. do 21. po drugem odstavku tega člena.

(4) Postavki davek od dobička iz rednega poslovanja in davek od dobička, ustvarjenega zunaj rednega poslovanja, se lahko združita v skupno postavko, ki se uvrsti za postavko "Poslovni izid zunaj rednega poslovanja". V primeru iz prejšnjega stavka je treba v prilogi k izkazu pojasniti, v kakšnem obsegu bremeni davek od dobička dobiček iz rednega poslovanja in dobiček, ustvarjen zunaj rednega poslovanja.

(5) Srednje družbe lahko postavke 1 do 5 iz drugega odstavka tega člena oziroma postavke 1 do 3 in 6 iz tretjega odstavka tega člena združijo v eno postavko z oznako "Kosmati poslovni izid".

(6) Za postavko "Poslovni izid poslovnega leta" (postavka 21 po drugem odstavku oziroma postavka 19 po tretjem odstavku tega člena) je treba izkazati še naslednje postavke:

22. oziroma 20. Preneseni dobiček/Prenesena izguba

23. oziroma 21. Zmanjšanje (sprostitvev) kapitalskih rezerv

24. oziroma 22. Zmanjšanje (sprostitvev) rezerv iz dobička ločeno po posameznih vrstah teh rezerv

25. oziroma 23. Povečanje (dodatno oblikovanje) rezerv iz dobička ločeno po posameznih vrstah teh rezerv

26. oziroma 25. Bilančni dobiček/Bilančna izguba (kot vsota čistega dobička/izgube in ustreznih postavk 22 oziroma 20, 24 oziroma 22 in 25 oziroma 23).

(7) Namesto v izkazu poslovnega izida so lahko podatki iz šestega odstavka tega člena izkazani v dodatku k izkazu.

(8) Kadar družba sestavlja izkaz gibanja kapitala, se podatki iz šestega odstavka tega člena namesto v bilanci stanja oziroma prilogi k izkazu, izkažejo v izkazu gibanja kapitala.

5. oddelek:

VREDNOTENJE POSTAVK V RAČUNOVODSKIH IZKAZIH

Splošna pravila vrednotenja

63. člen

(1) Za vrednotenje postavk v letnih računovodskih izkazih veljajo naslednja splošna pravila:

1. predpostavlja se nadaljevanje družbe kot delujočega podjetja;

2. uporaba metod vrednotenja se brez utemeljenih razlogov ne sme spreminjati iz poslovnega leta v poslovno leto (stalnost vrednotenja);

3. treba je upoštevati načelo previdnosti, in sicer zlasti tako:

– da se izkažejo samo dobički, ki so do bilančnega presečnega dne že uresničeni;

– da se upoštevajo vsa predvidljiva tveganja in izgube, nastale v poslovnem letu ali v katerem od prejšnjih poslovnih let, tudi če ta tveganja oziroma izgube postanejo znane šele v obdobju po bilančnem presečnem dnevu do dneva izdelave letnih računovodskih izkazov;

– amortizacijo in druge odpise je treba upoštevati ne glede na to, ali se poslovno leta konča z dobičkom ali z izgubo;

4. odhodke in prihodke je treba upoštevati ne glede na to, kdaj so bili plačani oziroma prejeti;

5. sestavine sredstev in obveznosti do virov sredstev je treba vrednotiti posamično;

6. začetna bilanca stanja poslovnega leta se mora ujemati s končno bilanco stanja prejšnjega poslovnega leta.

(2) Od splošnih pravil, določenih v prvem odstavku tega člena, je dovoljeno odstopiti samo v izjemnih primerih, določenih v Slovenskih računovodskih standardih. V takem primeru je treba v prilogi k izkazu pojasniti razloge za takšen odstop in opisati, kakšne učinke ima to za prikaz premoženja in obveznosti družbe, njenega finančnega položaja ter poslovnega izida.

6. oddelek:

LETNO POROČILO IN PRAVILA VREDNOTENJA V PRIMERU ZDRUŽITEV IN DELITEV

Zaključno poročilo prevzetih oziroma prenosnih družb; vrednotenje po združitvi oziroma delitvi

64. člen

(1) Prevzeta oziroma prenosna družba mora izdelati zaključno poročilo po stanju na dan obračuna združitve oziroma delitve. Za zaključno poročilo se primerno uporabljajo določbe 50. do 54. člena, 56. do 63. člena in 65. člen tega zakona. Dan obračuna združitve oziroma delitve (bilančni presečni dan zaključnega poročila) je lahko največ devet mesecev pred vložitvijo predloga za vpis pripojitve oziroma delitve v register.

(2) Sredstva in obveznosti do virov sredstev, ki na podlagi združitve oziroma delitve preidejo na prevzemno družbo, mora ta ovrednotiti:

– bodisi po njihovih vrednostih, ki so bile podlaga za določitev menjalnega razmerja, po stanju na dan obračuna združitve oziroma delitve,

– bodisi po vrednostih, po katerih so izkazane v zaključnem poročilu prevzete oziroma prenosne družbe iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če je skupna vrednost sredstev, zmanjšanih za obveznosti, ki je bila ugotovljena na način iz druge alineje drugega odstavka tega člena, manjša od skupne vrednosti delnic prevzemne družbe in morebitnih denarnih doplačil oziroma denarnih nadomestil, ki so bila zagotovljena kot nadomestilo, lahko prevzemna družba razliko med vrednostima izkaže kot "Dobro ime".

7. oddelek:

PRILOGA K IZKAZOM

Vsebina priloge k izkazom

65. člen

(1) Poleg podatkov in pojasnil, ki jih mora obsegati priloga k izkazu po določbah drugih členov tega poglavja

in po Slovenskih računovodskih standardih, mora ta obsegati tudi:

1. Metode, ki so bile uporabljene za vrednotenje posameznih postavk v letnih računovodskih izkazih, in metode, ki so bile uporabljene za izračun odpisov vrednosti. Pri postavkah, ki se izvorno glasijo na tujo valuto, mora biti pojasnjen tudi tečaj in način, po katerem so bile preračune v domačo valuto.

2. Naslednje podatke za vsako od družb, v katerih kapitalu je družba bodisi sama neposredno bodisi prek osebe, ki deluje za račun družbe, udeležena z najmanj 20%:

- njeno firmo in sedež,
- delež, s katerim je udeležena v njenem kapitalu,
- višino njenega lastnega kapitala in njen poslovni izid v poslovnem letu. Podatkov o družbi iz prejšnjega stavka ni treba razkriti, če so ti nepomembni za resničen in pošten prikaz po prvem odstavku 57. člena tega zakona. V zvezi z družbo, ki letnega poročila ne objavlja javno in v katere kapitalu je družba neposredno oziroma posredno udeležena z manj kot 50%, ni treba izkazati podatkov o višini njenega lastnega kapitala in njenem poslovnem izidu.

3. Če je družba družbenik v drugi družbi in neomejeno osebno odgovarja za obveznosti te družbe: podatke o firmi, sedežu in pravnoorganizacijski obliki te druge družbe. Podatkov o družbi iz prejšnjega stavka ni treba razkriti, če so ti nepomembni za resničen in pošten prikaz po prvem odstavku 57. člena tega zakona.

4. Če ima družba odobreni kapital oziroma je pogojno povečala osnovni kapital: višino odobrenega kapitala in število ter nominalno vrednost delnic, ki so bile v poslovnem letu izdane za odobreni kapital oziroma na podlagi pogojnega povečanja osnovnega kapitala.

5. Če ima družba lastne deleže oziroma je med poslovnim letom imela lastne deleže:

- nominalni znesek lastnih deležev, ki jih je družba oziroma tretja oseba za račun družbe pridobila oziroma odtujila v poslovnem letu, njihov delež v osnovnem kapitalu družbe, datum njihove pridobitve, razlog za pridobitev oziroma odtujitev lastnih deležev in denarno vrednost nasprotne dajatve,

– nominalni znesek lastnih deležev, ki jih je družba oziroma tretja družba za račun družbe, v poslovnem letu sprejela v zastavo, in njihov delež v osnovnem kapitalu;

– skupni nominalni znesek lastnih deležev, katerih imetnik je družba oziroma tretja oseba za račun družbe na bilančni presečni dan, in njihov delež v osnovnem kapitalu, ter skupni nominalni znesek lastnih deležev, ki jih ima družba oziroma tretja oseba za račun družbe na bilančni presečni dan v zastavi, in njihov delež v osnovnem kapitalu.

6. Če je družba izdala več razredov delnic: število delnic vsakega razreda in njihov nominalni znesek.

7. Če je družba izdala dividendne obveznice, zamenljive obveznice, obveznice s prednostno pravico do nakupa delnic oziroma druge vrednostne papirje, ki dajejo imetniku pravico do udeležbe v dobičku družbe oziroma pravico do nakupa ali zamenjave za delnice družbe za vsako od teh vrst vrednostnih papirjev: njihovo število in pravice, ki iz njih izhajajo.

8. Razčlenitev in pojasnilo zneskov rezervacij, izkazanih pod postavko druge rezervacije, če je obseg teh rezervacij pomembnejši.

9. Višina vseh obveznosti z rokom dospelosti daljšim od petih let, ločeno za vsako postavko obveznosti iz drugega oziroma tretjega odstavka 61. člena tega zakona.

10. Višina vseh obveznosti, ki so zavarovane s stvarnim jamstvom (zastavno pravico in podobno), s podatki o obliki in načinu zagotovitve stvarnega jamstva, ločeno za

vsako postavko obveznosti iz drugega oziroma tretjega odstavka 61. člena tega zakona.

11. Skupni znesek finančnih obveznosti, ki niso izkazane v bilanci stanja, če so ti podatki pomembni za oceno finančnega položaja družbe. Pri tem morajo biti ločeno izkazane obveznosti iz naslova izplačila pokojnin in obveznosti do družb v skupini.

12. Razčlenitev čistih prihodkov od prodaje po posameznih področjih poslovanja družbe oziroma po posameznih zemljepisnih trgih, če se glede organizacije prodaje proizvodov, ki so značilni za redno poslovanje, oziroma opravljanje storitev, ki so značilne za redno poslovanje družbe, posamezna področja poslovanja družbe oziroma posamezni zemljepisni trgi, na katerih posluje družba, med seboj pomembno razlikujejo. Podatkov iz prejšnjega stavka ni treba razkriti, če bi zaradi tega družbi lahko nastala pomembnejša škoda. V primeru iz prejšnjega stavka mora biti v prilogi k izkazom pojasnjeno, da je bilo zaradi navedenih razlogov opuščeno razkritje podatkov iz prvega stavka te točke.

13. Povprečno število zaposlenih v poslovnem letu, razčlenjeno po skupinah glede na izobrazbo.

14. Če je bila uporabljena členitev izkaza poslovnega izida po tretjem odstavku 62. člena tega zakona: znesek stroškov dela v poslovnem letu iz 6. točke drugega odstavka 62. člena tega zakona.

15. Obseg, v katerem so na poslovni izid poslovnega leta vplivale metode vrednotenja posameznih postavk, ki so bile uporabljene zaradi uveljavitve davčnih olajšav. Če bo uporaba teh metod vrednotenja pomembneje vplivala na višino davčnih obveznosti v prihodnosti, mora biti ta vpliv podrobneje pojasnjen.

16. Skupni znesek vseh prejemkov, ki so jih za opravljanje funkcije oziroma nalog v družbi v poslovnem letu prejeli člani uprave, drugi delavci družbe, zaposleni na podlagi pogodbe, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, in člani nadzornega sveta, ločeno za vsako od teh skupin oseb.

17. Predujmi in posojila, ki jih je družba odobrila članom uprave, drugim delavcem družbe, zaposlenim na podlagi pogodbe, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, in članom nadzornega sveta, ter poročila družbe za obveznosti teh oseb, z naslednjimi podatki, ločeno za vsako od teh skupin oseb:

- skupni znesek predujmov oziroma neodplačanih kreditov oziroma skupni znesek danih poroštev,
- obrestna mera in drugi pomembnejši pogoji posojila,
- skupni znesek odplačil iz naslova vračil posojil v poslovnem letu.

18. Firma in sedeže obvladujoče družbe, ki sestavlja konsolidirano letno poročilo za najširši krog družb v skupini in v razmerju do katere je družba odvisna družba, ter navedbo mesta, kjer je mogoče pridobiti to konsolidirano letno poročilo.

19. Firma in sedež obvladujoče družbe, ki sestavlja konsolidirano letno poročilo za najožji krog družb v skupini in v razmerju do katere je družba odvisna družba, ter navedbo mesta, kjer je mogoče pridobiti to konsolidirano letno poročilo.

(2) Družba lahko opusti razkritje podatkov o posamezni drugi družbi iz 2. oziroma 3. točke prvega odstavka tega člena, če bi zaradi tega tej drugi družbi lahko nastala občutna škoda. V takem primeru mora biti v prilogi k izkazom opozorjeno, da je bilo opuščeno razkritje teh podatkov iz navedenih razlogov.

(3) Majhnim družbam v prilogi k izkazom ni treba razkriti oziroma pojasniti:

- podatkov iz 7. do 19. točke prvega odstavka tega člena,

– podatkov iz drugega stavka četrtega odstavka 62. člena tega zakona. Vendar pa morajo podatke iz 9. in 10. točke prvega odstavka tega člena prikazati skupno za vse postavke obveznosti.

(4) Srednjim družbam v prilogi k izkazom ni treba razkriti podatkov iz 12. točke prvega odstavka tega člena. Pri javni objavi poslovnega poročila lahko dodatno opustijo naslednje podatke:

– podatke iz 7., 9., 10. in 15. točke prvega odstavka tega člena,

– podatke iz drugega stavka četrtega odstavka 62. člena tega zakona, vendar morajo podatke iz 9. in 10. točke prvega odstavka tega člena prikazati skupno za vse postavke obveznosti.

8. oddelek:

POSLOVNO POROČILO

Poslovno poročilo

66. člen

V poslovnem poročilu mora biti opravljen najmanj pošten prikaz razvoja poslovanja in položaja družbe. V poslovnem poročilu morajo biti prikazani tudi:

1. pomembni poslovni dogodki, ki so nastopili po koncu poslovnega leta,
2. pričakovani razvoj družbe,
3. aktivnosti družbe na področju raziskav in razvoja,
4. podružnice družbe,
5. aktivnosti podružnic družbe v tujini.“

13. člen

Drugi odstavek 72. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(2) Za podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za srednje oziroma velike družbe, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o registru (43. do 49. člen), ne uporabljajo pa se določbe o prigrasitvi (75. člen in prvi odstavek 76. člena).

14. člen

V 73. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“(2) Podjetnik lahko uporablja tudi skrajšano firmo, ki vsebuje vsaj njegovo ime, priimek in označbo s.p.“

Dosedanji drugi do šesti odstavek postanejo tretji do sedmi odstavek.

V tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se za besedo “firmi” črtata besedi “tega podjetja“.

15. člen

74. člen se spremeni, tako da se glasi:

“(1) Način vodenja poslovnih knjig in sestavljanja računovodskih izkazov podjetnika, katerega podjetje ustreza merilom za majhne družbe, ureja poseben Slovenski računovodski standard.

(2) Ne glede na četrti odstavek 51. člena tega zakona lahko podjetnik vodi poslovne knjige po sistemu enostavnega knjigovodstva v skladu s posebnim standardom iz prvega odstavka tega člena, če ni prekoračil dveh od naštetih kriterijev:

- da povprečno število zaposlenih ne presega 3,
- da so letni prihodki nižji od 10,000,000 tolarjev,

– da povprečna vrednost aktive v obračunskem letu (izračunana kot polovica seštevka vrednosti aktive na prvi in zadnji dan obračunskega leta) ne presega 6,000,000 tolarjev.

(3) Merila za določitev sistema vodenja poslovnih knjig se določijo na podlagi podatkov iz zadnje odmerne odločbe za davek iz dejavnosti in podatka o povprečni vrednosti aktive v poslovnem letu (izračunane kot polovica seštevka vrednosti aktive na prvi in zadnji dan poslovnega leta).

16. člen

75. člen se spremeni, tako da se glasi:

“(1) Podjetnik lahko začne opravljati dejavnost, ko Davčni uravi Republike Slovenije priglasi začetek opravljanja dejavnosti.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

- firmo podjetnika in podatke o sedežu,
- podatke o skrajšani firmi,
- ime in priimek podjetnika in njegovo prebivališče,
- navedbo dejavnosti, ki jo bo podjetnik opravljal.

(3) Če drug zakon za začetek opravljanja določene dejavnosti poleg pogoja iz prvega odstavka tega člena določa še posebne pogoje za opravljanje te dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: posebni pogoji), lahko podjetnik začne opravljati to dejavnost, ko izpolni posebne pogoje, določene z drugim zakonom. Če v primeru iz prejšnjega stavka drug zakon določa, da sme podjetnik začeti z opravljanjem dejavnosti, ko pristojni državni organ oziroma organizacija z javnimi pooblastili izda odločbo, s katero ugotovi, da podjetnik izpolnjuje pogoje za opravljanje te dejavnosti, lahko podjetnik začne opravljati to dejavnost, ko pristojni organ izda tako odločbo.

(4) Davčna urava Republike Slovenije vodi vpisnik podjetnikov. Vpisnik je javen.

(5) Način in postopek vodenja vpisnika predpiše minister, pristojen za finance.“

17. člen

V prvem odstavku 76. člena se besedilo “organu, pristojnem za javne prihodke” nadomesti z besedilom “Davčni uravi Republike Slovenije“.

18. člen

V drugem odstavku 142. člena se beseda “neporavnane” nadomesti z besedo “neplačanega“.

19. člen

V 159. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Nosilec tihe družbe nastopa v pravnem prometu in je izključni nosilec vseh pravic in obveznosti iz poslovanja tihe družbe.“

20. člen

170. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Ustanovitelji

170. člen

Delniško družbo lahko ustanovi ena ali več fizičnih ali pravnih oseb (ustanovitelji), ki sprejmejo statut.“

21. člen

171. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Osnovni kapital

171. člen

Osnovni kapital in delnice se glasijo na nominalne zneske, izražene v tolarjih.“

22. člen

V 172. členu se številka “4,100.000“ nadomesti s številko “6,000.000“.

23. člen

Drugi odstavek 173. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(2) Višji nominalni zneski se morajo glasiti na večkratnik 1000 tolarjev.“

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

“(4) S spremembo statuta se lahko pri nespremenjenem osnovnem kapitalu delnice razdelijo na delnice z nižjim nominalnim zneskom ali združijo v delnice z višjim nominalnim zneskom. Za združitev delnic po prejšnjem stavku je potrebno soglasje vsakega delničarja.“

24. člen

V petem odstavku 177. člena se beseda “razdelitvi“ nadomesti z besedo “uporabi“.

25. člen

V četrti alineji prvega odstavka 184. člena se za besedo “nominalno“ dodata besedi “in emisijsko“.

Drugi odstavek se spremeni, tako da se glasi:

“(2) Statut lahko posamezna vprašanja, ki jih ureja zakon, uredi drugače samo, če zakon tako izrecno določa. S statutom se lahko dodatna vprašanja uredijo le, če zakon teh vprašanj ne ureja celovito.“

26. člen

Za 188. členom se doda nov pododdelek z naslovom “1.A pododdelek: Poustanovitev“ z novim 188.a členom, ki se glasi:

“Naknadna ustanovitev poustanovitev

188.a člen

(1) Pogodba, ki jo sklene družba v prvih dveh letih po vpisu ustanovitve v register in na podlagi katere družba pridobi stvari oziroma pravice za ceno, ki dosega najmanj desetino osnovnega kapitala družbe (v nadaljnjem besedilu: pogodba o poustanovitvi), začne veljati, ko skupščina sprejme sklep o soglasju za sklenitev pogodbe in ko je vpisana v register. Pravna dejanja družbe, opravljena za izpolnitev pogodbe o poustanovitvi, h kateri skupščina ni dala soglasja za sklenitev in ki ni vpisana v register, so neveljavna.

(2) Pogodba o poustanovitvi mora biti sklenjena v pisni obliki, razen kadar zakon za posamezne vrste pogodb določa, da morajo biti sklenjene v obliki notarskega zapisa. Družba mora vsakemu delničarju na sedežu družbe omogočiti, da pregleda pogodbo o poustanovitvi in mu na njegovo zahtevo najkasneje naslednji delovni dan in brezplačno dati prepis te pogodbe.

(3) Uprava mora izdelati pisno poročilo o pogodbi o poustanovitvi. V poročilu mora uprava zlasti razložiti namen pridobitve premoženja, ki je predmet pogodbe o poustanovitvi.

(4) Pogodbo o poustanovitvi mora pregledati revizor. Za revizijo pogodbe o poustanovitvi se smiselno uporablja 194.a člen tega zakona.

(5) Nadzorni svet mora na podlagi poročila uprave in poročila o reviziji pogodbe o poustanovitvi pregledati pogodbo in o tem izdelati pisno poročilo.

(6) Na zasedanju skupščine je treba predložiti pogodbo o poustanovitvi in poročila iz tretjega do petega odstavka tega člena. Na začetku obravnave na skupščini mora uprava ustno razložiti vsebino pogodbe o poustanovitvi.

(7) Sklep skupščine o soglasju za sklenitev pogodbe o poustanovitvi je veljavno sprejet, če zanj glasuje najmanj tri četrtine pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala. Kadar je pogodba o poustanovitvi sklenjena v prvem letu po vpisu družbe v register, je sklep skupščine o soglasju za sklenitev veljavno sprejet, če zanj glasuje najmanj tri četrtine celotnega osnovnega kapitala. Statut lahko določi tudi višje kapitalске večine in druge zahteve.

(8) Pogodba o poustanovitvi, o kateri je odločala skupščina, se vključi v zapisnik skupščine, ali pa se mu priloži.

(9) Uprava mora vložiti predlog za vpis pogodbe o poustanovitvi v register. Predlogu je treba priložiti:

- pogodbo o poustanovitvi v izvorniku oziroma notarsko overjenemu prepisu,
- zapisnik skupščine, ki je odločala o soglasju za sklenitev pogodbe o poustanovitvi,
- poročila iz tretjega do petega odstavka tega člena.

(10) Registrsko sodišče lahko zavrne predlog za vpis, če ustanoviteni revizor ugotovi ali če je očitno, da je cena za pridobitev premoženja, ki je predmet pogodbe o poustanovitvi, neustrezno visoka.

(11) Pri vpisu pogodbe o poustanovitvi registrsko sodišče v register vpiše:

- datum sklenitve pogodbe in datum zasedanja skupščine, ki je sprejela sklep o soglasju k pogodbi,
- premoženje, ki je predmet pogodbe,
- ceno.

(12) Za odškodninsko odgovornost članov uprave, članov nadzornega sveta in drugih oseb za škodo, ki nastane družbi s pridobitvijo premoženja v nasprotju z določbami prvega do enajstega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe 202. in 203. člena tega zakona.

(13) Določbe prvega do dvanajstega odstavka tega člena ne veljajo za premoženje, ki ga družba pridobi pri rednem poslovanju oziroma, ki ga pridobi na podlagi izvršbe.“

27. člen

V 191. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

“(6) Če družbo ustanovi en ustanovitelj, mora delnice v celoti vplačati pred vpisom družbe v register ali zagotoviti družbi ustrezno varščino.“

28. člen

Za 194. členom se doda nov 194.a člen, ki se glasi:

“Obseg ustanovitvene revizije

194.a člen

(1) Ustanovitvena revizija mora ugotoviti zlasti:

- ali so podatki ustanoviteljev o prevzemu delnic, o vložkih v osnovni kapital ter določbah iz 187. in 188. člena tega zakona pravilni in popolni;
- ali vrednost stvarnih vložkov in stvarnega prevzema dosega najmanj emisijsko vrednost delnic ali vrednost plačil, ki jih je treba za to zagotoviti.

(2) O vsaki reviziji se izdelata pisno poročilo, v katerem se opiše predmet stvarnega vložka oziroma stvarnega prevzema ter navede ocenjevalne metode, ki so bile pri tem uporabljene.

(3) Ustanovitveni revizor dostavi po en izvod poročila registrskemu sodišču ter upravi družbe. Poročilo si lahko vsakdo ogleda na registrskem sodišču.

(4) Glede poteka revidiranja in pogojev revidiranja se za ustanovitveno revizijo smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o reviziji letnih poročil. Glede odškodninske odgovornosti pripojitvenih revizorjev se smiselno uporablja tretji odstavek 54. člena tega zakona.“

29. člen

Za 204. členom se doda nov 204.a člen, ki se glasi:

“Družba z enim delničarjem

204.a člen

Če postane imetnik vseh delnic en sam delničar ali poleg njega še družba, mora biti to vpisano v register. V register se vpišeta tudi ime in priimek ter naslov edinega delničarja.“

30. člen

225. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Prepoved vračila in obrestovanja vložkov

225. člen

(1) Vložki se ne smejo vrniti in ne obrestovati.

(2) Za vračilo vložkov se ne šteje:

- plačilo deleža v bilančnem dobičku v skladu s tem zakonom,
- plačilo zaradi dopustne pridobitve lastnih delnic v skladu s tem zakonom.

(3) Nedopustno je zlasti plačilo za dajatve oziroma storitve delničarja ali z njim povezanih družb v višini, ki presega njihovo pravo vrednost, ne glede na to ali je bilo plačilo dano delničarju oziroma z njim povezani družbi ali tretjemu po njegovem naročilu (prikrito izplačilo dobička).

(4) Glede posojil družbi namesto lastnega kapitala se za delničarje, ki imajo v družbi več kot 25-odstotni delež delnic z glasovalno pravico, smiselno uporabljata določbi 433. in 434. člena tega zakona.“

31. člen

V drugem, tretjem in četrtem odstavku 227. člena se beseda “povišanje” nadomesti z besedo “povečanje“.

32. člen

228. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Uporaba čistega dobička in bilančnega dobička

228. člen

(1) Če družba v poslovnem letu izkaže čisti dobiček, ga mora najprej uporabiti za naslednje namene in po naslednjem vrstnem redu:

1. za kritje prenesene izgube,
2. za oblikovanje zakonskih rezerv po četrtem odstavku 60. člena tega zakona,
3. za oblikovanje rezerv za lastne deleže po petem odstavku 60. člena tega zakona,
4. za oblikovanje statutarnih rezerv v primeru iz sedmega odstavka 60. člena tega zakona.

(2) Uporabo dobička za namene iz prvega odstavka tega člena mora upoštevati že uprava ob sestavi letnega poročila.

(3) Uprava in nadzorni svet lahko pri sprejemu letnega poročila iz zneska čistega dobička, ki ostane po uporabi čistega dobička za namene iz prvega odstavka tega člena, oblikujeta druge rezerve iz dobička, vendar za ta namen ne smeta uporabiti več kot polovice zneska čistega dobička, ki ostane po uporabi dobička za namene iz prvega odstavka tega člena. Statut lahko pooblasti upravo in nadzorni svet, da smeta za namen iz prejšnjega stavka uporabiti tudi delež, ki je večji od polovice zneska čistega dobička, ki ostane po uporabi dobička za namene iz prvega odstavka tega člena. Če se z delnicami delniške družbe ne trguje na organiziranem trgu, lahko statut pooblastilo uprave in nadzornega sveta iz prvega stavka tega člena omeji tudi tako, da lahko uprava in nadzorni svet uporabita samo delež, ki je manjši od polovice zneska čistega dobička, ki ostane po uporabi dobička za namene iz prvega odstavka tega člena. Če statut pooblašča upravo in nadzorni svet, da smeta za namen iz prvega stavka uporabiti delež, ki je večji od polovice zneska čistega dobička, ki ostane po uporabi dobička za namene iz prvega odstavka tega člena, to pooblastilo ne velja, kadar druge rezerve iz dobička že dosegajo polovico osnovnega kapitala ali kadar bi druge rezerve iz dobička presegle polovico osnovnega kapitala, če bi bilo statutarno pooblastilo za oblikovanje rezerv iz dobička uporabljeno.

(4) Kadar o sprejemu letnega poročila v skladu s tem zakonom odloča skupščina, lahko ta ob sprejemu letnega poročila odloči, da se iz zneska čistega dobička, ki ostane po uporabi dobička za namene iz prvega odstavka tega člena, oblikujejo druge rezerve iz dobička, vendar za ta namen ne sme uporabiti več kot polovice čistega dobička, ki ostane po uporabi čistega dobička za namene iz prvega odstavka tega člena.

(5) O uporabi bilančnega dobička odloča skupščina.

(6) S sklepom o uporabi bilančnega dobička lahko skupščina odloči, da se v druge rezerve iz dobička poleg morebitnih zneskov iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena odvede dodatni znesek. Če statut določa, da je bilančni dobiček dovoljeno uporabiti poleg njegove uporabe za oblikovanje drugih rezerv iz dobička po prvem stavku tega odstavka in za razdelitev med delničarje tudi za druge namene (na primer za izplačilo zaposlenim oziroma članom uprave oziroma članom nadzornega sveta), lahko skupščina s sklepom o uporabi bilančnega dobička odloči, da se bilančni dobiček uporabi tudi za te, v statutu določene, druge namene.

(7) Delničarji imajo pravico do deleža v bilančnem dobičku, razen če je skupščina s sklepom o uporabi bilančnega dobička v skladu z zakonom oziroma statutom odločila, da se bilančni dobiček uporabi za namene iz šestega odstavka tega člena oziroma da se bilančni dobiček ne razdeli delničarjem (preneseni dobiček).

(8) Pred likvidacijo družbe je dovoljeno med delničarje razdeliti samo bilančni dobiček.

33. člen

Za 228. členom se doda nov 228.a člen, ki se glasi:

“Razdelitev bilančnega dobička delničarjem

228.a člen

(1) Deleži delničarjev v bilančnem dobičku se določijo v sorazmerju z nominalnim zneskom delnic.

(2) Če vložki v osnovni kapital niso vplačani v celoti ali če niso vplačani za vse delnice v istem razmerju, se deleži delničarjev v bilančnem dobičku določijo v sorazmerju z opravljenimi vplačili. Vložki, ki so bili vplačani med poslov-

nim letom, se upoštevajo v sorazmerju z obdobjem od vplačila do konca poslovnega leta.

(3) Drugačna udeležba delničarjev v bilančnem dobičku je dovoljena samo, če tako določa zakon oziroma statut v skladu z zakonom.“

34. člen

Na koncu prvega odstavka 230. člena se doda besedilo: “Delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala ali nominalni znesek 100 milijonov tolarjev, lahko to terjatev družbe uveljavljajo ob smiselni uporabi 73. člena zakona o prevzemih (Uradni list RS, št. 47/97), pri čemer predhodni sklep skupščine ni potreben.“

35. člen

Drugi odstavek 233. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(2) Statut lahko omeji prenosljivost imenskih delnic tako, da v skladu z določbami tega zakona določi, da je za prenos potrebno dovoljenje družbe (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za prenos delnic). O dovoljenju iz prejšnjega stavka odloča uprava družbe. Statut lahko določi, da o dovoljenju iz prvega stavka odloča nadzorni svet družbe oziroma skupščina.“

36. člen

Za 233. členom se dodajo novi 233.a do 233.č členi, ki se glasijo:

“Dovoljenje za prenos delnic, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev

233.a člen

(1) Kadar se z imenskimi delnicami ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in statut določa, da je za prenos teh delnic potrebno dovoljenje družbe, mora statut določiti utemeljene razloge, zaradi katerih sme družba odkloniti dovoljenje za prenos.

(2) Utemeljeni razlogi po prvem odstavku tega člena so razlogi, ki ob upoštevanju strukture delničarjev družbe, upravičujejo zavrnitev dovoljenja za prenos delnic v primerih, ko bi bilo zaradi prenosa delnic lahko ogroženo doseganje ciljev družbe oziroma njena gospodarska samostojnost.

(3) Družba lahko od osebe, ki bi pridobila delnice na podlagi dovoljenja za prenos delnic, zahteva, da se izjavi o tem, ali namerava delnice pridobiti v svojem imenu in za svoj račun. V primeru iz prejšnjega stavka lahko družba zavrne dovoljenje za prenos delnic tudi, če oseba, ki bi pridobila delnice na podlagi dovoljenja za prenos delnic, ne poda izrecne izjave, da namerava delnice pridobiti v svojem imenu in za svoj račun.

(4) Kadar je pravni temelj pridobitve delnic dedovanje, skupno premoženje zakoncev oziroma prodaja, opravljena v postopku prisilne izvršbe, lahko družba zavrne dovoljenje za prenos delnic samo, če pridobitelju ponudi prevzem teh delnic proti plačilu njihove tržne vrednosti.

(5) Če pridobitelj ponudbe za prevzem delnic iz četrtega odstavka tega člena v roku enega meseca od prejema ponudbe ne zavrne, se šteje, da jo je sprejel.

(6) Če se pridobitelj ne strinja s ponujenim plačilom za prevzem delnic po četrtem odstavku tega člena, določi tržno vrednost na predlog pridobitelja sodišče v nepravdnem postopku.

(7) Statut za prenos imenskih delnic, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, ne sme določiti strožjih pogojev od pogojev, določenih v tem členu in 233.b členu tega zakona.

Učinek dovoljenja za prenos delnic, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev

233.b člen

(1) Dokler družba ne izda dovoljenja za prenos delnic, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, pridobitelj iz teh delnic v razmerju do družbe nima nikakršnih pravic.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, pridobitelj, ki je delnice pridobil na podlagi dedovanja, skupnega premoženja zakoncev oziroma prodaje, opravljene v postopku prisilne izvršbe, pridobi premoženjske pravice iz delnic že s pridobitvijo, upravljalvske pravice pa šele na podlagi dovoljenja družbe za prenos delnic.

(3) Če družba o dovoljenju za prenos ne odloči v roku treh mesecev po prejemu zahteve pridobitelja ali če neupravičeno zavrne dovoljenje za prenos, se šteje, da je bilo dovoljenje dano.

Dovoljenje za prenos delnic, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev

233.c člen

(1) Kadar se z imenskimi delnicami trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in statut določa, da je za prenos teh delnic potrebno dovoljenje družbe, lahko statut kot razlog za zavrnitev dovoljenja za prenos določi samo okoliščino, da bi s pridobitvijo pridobitelj skupaj z delnicami, katerih imetnik je bil pred pridobitvijo, prekoračil določen delež glasovalnih pravic oziroma delež v kapitalu družbe.

(2) Družba lahko od pridobitelja zahteva, da se izjavi o tem, ali namerava delnice pridobiti v svojem imenu in za svoj račun. V primeru iz prejšnjega stavka lahko družba zavrne dovoljenje za prenos delnic tudi, če pridobitelj ne poda izrecne izjave, da je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun.

(3) Kadar je pravni temelj pridobitve delnic dedovanje, skupno premoženje zakoncev oziroma prodaja, opravljena v postopku prisilne izvršbe, družba dovoljenja za prenos ne more zavrniti.

(4) Statut za prenos imenskih delnic, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, ne sme določiti strožjih pogojev od pogojev, določenih v tem členu in 233.č členu tega zakona.

Učinek prenosa delnic, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev

233.č člen

(1) Pridobitelj imenskih delnic, s katerimi se trguje na organiziranem trgu in katerih prenos je omejen v skladu s prvim odstavkom 233.c člena tega zakona, pridobi premoženjska upravičenja iz delnic že s pridobitvijo teh delnic, upravljalvska upravičenja pa šele na podlagi dovoljenja družbe za prenos.

(2) Dokler družba ne izda dovoljenja za prenos delnic, pridobitelj iz teh delnic ne more izvrševati glasovalne pravice, kakor tudi ne drugih, z glasovalno pravico povezanih pravic, lahko pa izvršuje vse druge pravice iz teh delnic, vključno s pravico do prednostnega vpisa novih delnic.

(3) Dokler družba ne izda dovoljenja za prenos delnic, veljajo glasovalne pravice iz teh delnic na skupščini za nezastopane.

(4) Če družba zahteve pridobitelja za izdajo dovoljenja za prenos delnic ne zavrne v roku 20 dni po prejemu zahteve, se šteje, da je dovoljenje izdala.

(5) Če družba zavrne zahtevo pridobitelja v nasprotju z določbami tega zakona, pridobi pridobitelj glasovalne pravice iz delnic z dnem pravnomočnosti sodbe, s katero sodišče družbi naloži, da izda dovoljenje za prenos delnic. V takem primeru mora družba pridobitelju tudi povrniti škodo, ki mu je nastala zaradi neutemeljene zavrnitve dovoljenja za prenos delnic.“

37. člen

V prvem odstavku 240. člena se doda nova osma alineja, ki se glasi:

“- na podlagi pooblastila skupščine za nakup lastnih delnic, ki velja 18 mesecev in določa najnižjo in najvišjo prodajno ceno, kakor tudi delež teh delnic, katerih skupni nominalni znesek ne sme presežati 10% osnovnega kapitala. Pri tem družba ne sme pridobiti lastnih delnic izključno z namenom trgovanja. Za pridobivanje in odsvajanje lastnih delnic se uporablja 219. člen tega zakona. Domneva se, da je pridobitev oziroma odsvojitve lastnih delnic v skladu z 219. členom tega zakona, če je bila opravljena na podlagi posla, sklenjenega na organiziranem trgu. Drugačno odsvajanje lastnih delnic lahko določi le skupščinski sklep. Pri pridobivanju in pri odsvajanju lastnih delnic se smiselno uporabljajo določbe o prednostni pravici delničarjev do novih delnic iz 313. člena tega zakona. Za sprejem sklepa velja določba prvega odstavka 319. člena tega zakona. Skupščina lahko tudi pooblasti upravo, da lastne delnice umakne brez nadaljnega sklepanja o zmanjšanju osnovnega kapitala.“

V prvem stavku drugega odstavka se za besedo “tretje“ dodata besedi “in osme“. Drugi stavek drugega odstavka se spremeni, tako da se glasi: “Takšna pridobitev lastnih delnic je dovoljena le, če družba pridobi delnice tako, da oblikuje rezerve za lastne delnice, ne da bi zmanjšala osnovni kapital ali po zakonu ali statutu prepisane rezerve, ki se ne smejo uporabljati za plačilo delničarjem in če je za delnice plačan celotni nominalni oziroma višji emisijski znesek.“

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

“(4) Pravni posel o pridobitvi lastnih delnic, ki je v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena, je ničen, pridobitev delnic s strani družbe pa ni neveljavna.“

38. člen

V prvem odstavku 241. člena se beseda “si“ črta.

39. člen

V četrtem odstavku 246. člena se doda nova tretja alineja, ki se glasi:

“- če je bil kot član uprave podjetja, nad katerim je bil začel stečajni postopek, pravnomočno obsojen na plačilo odškodnine upnikom po 19. členu zakona o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99 in 110/99), in sicer za obdobje dveh let po pravnomočnosti sodbe.“

40. člen

Četrti odstavek 248. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(4) Statut družbe ali nadzorni svet, če je to s statutom predvideno, lahko določi, da so za zastopanje pooblašteni člani uprave posamično oziroma skupaj vsaj dva člana uprave oziroma član uprave skupaj s prokuristom.“

41. člen

250. člen se spremeni, tako da se glasi:

“(1) Člane uprave in predsednika imenuje nadzorni svet za dobo največ petih let z možnostjo neomejenega

ponovnega imenovanja. Ponovno imenovanje se ne sme opraviti prej kot eno leto pred iztekom mandata.

(2) Nadzorni svet lahko odpokliče posameznega člana uprave oziroma predsednika:

- če huje krši obveznosti, ali
- če ni sposoben voditi poslov, ali
- če mu skupščina izreče nezaupnico, razen če je nezaupnico izrekla iz očitno neutemeljenih razlogov, ali
- iz drugih ekonomsko-poslovnih razlogov (pomembnejše spremembe v strukturi delničarjev, reorganizacija, uvajanje novih proizvodov, večja sprememba dejavnosti in podobno).“

42. člen

Drugi odstavek 256. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(2) Nadzorni svet lahko zahteva poročilo tudi o drugih vprašanih. Uprava mora obveščati nadzorni svet o vprašanih, ki zadevajo poslovanje družbe in z njo povezanih družb.“

Tretji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

“(3) Uprava mora sestaviti letno poročilo v dveh mesecih po koncu poslovnega leta in ga nemudoma predložiti nadzornemu svetu. Če je potrebno letno poročilo revidirati, je treba letno poročilo predložiti skupaj z revizijskim poročilom. K letnemu poročilu mora uprava priložiti tudi predlog za uporabo bilančnega dobička, ki ga bo predložila skupščini.“

43. člen

V tretjem odstavku 258. člena se za besedama “so dolžni“ dodata besedi “še zlasti“, besedilo “čeprav je nadzorni svet odobril dejanje“ pa se črta.

Četrti odstavek se spremeni, tako da se glasi:

“(4) Članom uprave ni treba povrniti škode, če dejanje temelji na zakonitem skupščinskem sklepu. Odškodninska odgovornost članov uprave ni izključena, čeprav je nadzorni svet odobril dejanje. Družba se odškodninskim zahtevkom lahko odreče ali jih pobota šele tri leta po nastanku zahtevka, če s tem soglašata skupščina in če temu pisno ne ugovarja manjšina, ki ima skupno vsaj desetino osnovnega kapitala.“

44. člen

V peti alineji drugega odstavka 261. člena se beseda “imenskih“ črta.

Tretji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

“(3) Če družba nima nadzornega sveta, se s statutom določi, katere pristojnosti nadzornega sveta izvršuje skupščina oziroma drugi organi družbe.“

45. člen

Druga alineja drugega odstavka 263. člena se črta, na koncu pa se doda nova alineja, ki se glasi:

“- član nadzornega sveta že v petih družbah. K najvišjemu številu ne šteje do pet članstev, ki jih zaseda zastopnik obvladujoče koncernske družbe v koncernsko povezanih družbah.“

46. člen

V 264. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“(2) Statut lahko določi, da največ eno tretjino članov nadzornega sveta, ki zastopajo interese delničarjev, imenujejo imetniki imenskih delnic, za prenos katerih je potrebno dovoljenje družbe.“

47. člen

Drugi odstavek 267. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(2) Sodišče odpokliče člana nadzornega sveta na predlog nadzornega sveta ali delničarjev, katerih delnice predstavljajo vsaj 10% osnovnega kapitala, če gre za utemeljene razloge.“

48. člen

Za 274. členom se doda nov 274.a člen, ki se glasi:

“Pristojnosti nadzornega sveta v zvezi z letnim poročilom

274.a člen

(1) Nadzorni svet mora preveriti sestavljeno letno poročilo in predlog za uporabo bilančnega dobička, ki ju je predložila uprava. Vsak član nadzornega sveta ima pravico pregledati in preveriti vse podlage za letno poročilo, ki mu jih je treba na njegovo zahtevo predložiti, če nadzorni svet ne odloči drugače.

(2) Nadzorni svet mora o rezultatu preveritve iz prvega odstavka tega člena sestaviti pisno poročilo za skupščino. V poročilu mora navesti, na kakšen način in v kakšnem obsegu je preverjal vodenje družbe med poslovnim letom. Če je k letnemu poročilu priloženo tudi revizijsko poročilo, mora nadzorni svet v svojem poročilu zavzeti stališče do revizijskega poročila. Na koncu poročila mora nadzorni svet navesti, ali ima po končni preveritvi k letnemu poročilu kakšne pripombe in ali letno poročilo potrjuje. Če nadzorni svet potrdi letno poročilo, je letno poročilo sprejeto.

(3) Nadzorni svet mora v enem mesecu od predložitve sestavljenega letnega poročila svoje poročilo izročiti upravi, sicer mora uprava nadzornemu svetu nemudoma postaviti dodaten rok, ki ne sme biti daljši od enega meseca. Če nadzorni svet tudi v dodatnem roku poročila ne izroči, se šteje, da nadzorni svet letnega poročila ni potrdil.“

49. člen

282. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Pristojnosti skupščine

282. člen

(1) Skupščina odloča o:

- sprejemu letnega poročila,
- uporabi bilančnega dobička,
- imenovanju in odpoklicu članov nadzornega sveta,
- podelitvi razrešnice članom uprave in nadzornega sveta,
- spremembah statuta,
- ukrepah za povečanje in zmanjšanje kapitala,
- prenehanju družbe in statusnem preoblikovanju,
- imenovanju revizorja,
- drugih zadevah, če tako v skladu z zakonom določa statut, oziroma v drugih zadevah, ki jih določa zakon.

(2) Skupščina je pristojna za sprejem letnega poročila samo, če nadzorni svet letnega poročila ni potrdil ali če uprava in nadzorni svet prepustita odločitve o sprejemu letnega poročila skupščini; v tem primeru morajo biti v poročilu, ki ga nadzorni svet predloži skupščini, navedeni ustrezni sklepi uprave in nadzornega sveta.

(3) Skupščina mora pri sprejemu letnega poročila upoštevati določbe tega zakona in Slovenske računovodske standarde. Če skupščina spremeni sestavljeno letno poročilo, ki mora biti po določbah tega zakona revidirano, ga mora v roku dveh tednov po sprejemu letnega poročila na skupščini ponovno pregledati revizor v skladu s 54. členom tega zakona.

(4) Skupščina odloča o uporabi bilančnega dobička na predlog uprave in nadzornega sveta. Pri odločanju o uporabi bilančnega dobička ni vezana na predlog uprave in nadzornega sveta, vezana pa je na sprejeto letno poročilo. Sklep o uporabi bilančnega dobička mora obsegati podatke:

1. o višini bilančnega dobička,

2. o delu bilančnega dobička, ki se razdeli delničarjem,

3. o delu bilančnega dobička, ki se odvede v druge rezerve iz dobička,

4. o delu bilančnega dobička, o katerega uporabi bo odločeno v naslednjih poslovnih letih (preneseni dobiček),

5. o delu bilančnega dobička, ki se uporabi za druge namene, določene v statutu.

(5) S sklepom o uporabi bilančnega dobička se sprejeto letno poročilo ne spremeni.

(6) Skupščina ne more odločati o vprašanih vodenja poslov, razen če to zahteva uprava.

(7) Če družba nima nadzornega sveta, lahko skupščina imenuje osebo, ki nadzoruje delo uprave in opravi pregled po določbah prvega in drugega odstavka 274. člena tega zakona med dvema zasedanjema skupščine, sicer mora tak pregled opraviti revizor. O pregledu je treba sestaviti poročilo za prvo naslednje zasedanje skupščine.“

50. člen

Za 282. členom se doda nov 282.a člen, ki se glasi:

“Razrešnica

282.a člen

(1) Hkrati z odločanjem o uporabi bilančnega dobička odloča skupščina tudi o podelitvi razrešnice upravi in nadzornemu svetu. O podelitvi razrešnice posameznemu članu se glasuje ločeno, če tako odloči skupščina ali če to zahtevajo delničarji, katerih skupni deleži dosegajo desetino osnovnega kapitala.

(2) S podelitvijo razrešnice skupščina potrdi in odobri delo uprave in nadzornega sveta v poslovnem letu. Zahtevki iz naslova odgovornosti za škodo se lahko uveljavljajo tudi proti osebam, ki jim je skupščina podelila razrešnico.

(3) Razprava o podelitvi razrešnice se poveže z razpravo o uporabi bilančnega dobička. Uprava mora skupščini predložiti letno poročilo in poročilo nadzornega sveta iz 274.a člena tega zakona. Letno poročilo in poročilo nadzornega sveta morata biti od objave sklica skupščine dalje dostopni delničarjem na sedežu družbe. V objavi sklica se objavi kraj, kjer je dostopno letno poročilo in poročilo nadzornega sveta. Na delničarjevo zahtevo je treba temu najkasneje naslednji delovni dan brezplačno izročiti prepis letnega poročila in poročila nadzornega sveta. Zasedanje skupščine, na katerem skupščina odloča o uporabi bilančnega dobička in o razrešnici, mora biti v prvih osmih mesecih po koncu poslovnega leta.

(4) Če skupščina upravi oziroma posameznemu članu uprave ne podeli razrešnice, se s tem še ne šteje, da je izrekla nezaupnico.“

51. člen

Na koncu tretje alineje drugega odstavka 287. člena se doda besedilo “čeprav je bila za to pooblaščen v skladu z 298. členom tega zakona“.

52. člen

295. člen se črta.

53. člen

Zadnji stavek prvega odstavka 297. člena se nadomesti z novima stavkoma, ki se glasita: "Omejitve glasovalne pravice iz drugega stavka tega odstavka ni mogoče določiti za posamezne delničarje. Te omejitve tudi ni mogoče določiti za glasovalne pravice iz delnic, s katerimi se trguje na organiziranem trgu."

54. člen

Za 313. členom se doda nov 313.a člen, ki se glasi:

"Zagotovitev opcij in drugih upravičenj do vpisa novih delnic

313.a člen

(1) Opcije in druga upravičenja do vpisa novih delnic se lahko zagotovijo samo ob upoštevanju določb tega zakona o prednostni pravici delničarjev do novih delnic.

(2) Če so opcije oziroma druga upravičenja do vpisa novih delnic zagotovljena pred sprejemom ustreznega sklepa o povečanju osnovnega kapitala, je taka zagotovitev v razmerju do družbe brez pravnega učinka."

55. člen

Na koncu druge alinee prvega odstavka 318. člena se dodajo besede "ali zaradi zagotovitve odpravnine delničarjem v zvezi s statusnimi preoblikovanji družb, kadar se po določbah tega zakona odpravnina lahko zagotovi v delnicah,".

Na koncu tretje alinee prvega odstavka se doda besedilo "in zagotovitve opsijskih upravičenj do nakupa delnic, ki jih je družba zagotovila članom uprave, nadzornega sveta in delavcem družbe ali z njo povezane družbe."

56. člen

Prvi odstavek 333. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(1) Skupščina lahko sklene, da se osnovni kapital poveča s preoblikovanjem drugih postavk lastnega kapitala v osnovni kapital."

Tretji odstavek se spremeni, tako da se glasi:

"(3) Skupščina lahko o povečanju osnovnega kapitala odloča šele po tem, ko je bilo sprejeto letno poročilo za zadnje poslovno leto, ki se je končalo pred odločanjem o povečanju osnovnega kapitala."

57. člen

334. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Rezerve in dobiček, ki se lahko preoblikujejo v osnovni kapital

334. člen

(1) V osnovni kapital se lahko preoblikujejo naslednje druge postavke lastnega kapitala in v naslednjem obsegu:

1. kapitalske rezerve iz 4. in 5. točke prvega odstavka 60. člena tega zakona;

2. kapitalske rezerve iz 1. do 3. točke prvega odstavka 60. člena tega zakona v znesku, v katerem te skupaj z zakonskimi rezervami presega dolež osnovnega kapitala iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona pred njegovim povečanjem;

3. statutarne rezerve, če statut določa, da jih je dovoljeno uporabiti za ta namen;

4. druge rezerve iz dobička;

5. preneseni dobiček;

6. sorazmeren del prevrednotevalnega popravka drugih sestavin lastnega kapitala iz prejšnjih točk, ki se preoblikujejo v osnovni kapital.

(2) Postavke lastnega kapitala, ki se preoblikujejo v osnovni kapital, morajo biti izkazane v zadnji letni bilanci stanja oziroma vmesni bilanci stanja. Vmesna bilanca stanja iz prejšnjega stavka mora biti sestavljena v skladu z določbami tega zakona o sestavi letne bilance stanja.

(3) Preoblikovanje drugih postavk lastnega kapitala v osnovni kapital ni dopustno, če je v bilanci stanja, ki je podlaga za preoblikovanje (drugi odstavek), izkazana prenesena izguba oziroma čista izguba poslovnega leta."

58. člen

Prvi odstavek 335. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(1) Sklep o povečanju osnovnega kapitala mora temeljiti na bilanci stanja iz drugega odstavka 334. člena tega zakona, katere bilančni presečni dan je največ osem mesecev pred vložitvijo predloga za vpis povečanja osnovnega kapitala v register in ki jo je pregledal revizor ter k njej dal pritrdilno mnenje."

59. člen

Drugi odstavek 336. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(2) Registrsko sodišče vpiše sklep o povečanju osnovnega kapitala v register, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 335. člena tega zakona."

60. člen

Prvi in drugi odstavek 354. člena se spremenita tako, da glasita:

"(1) Zmanjšanje osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube oziroma čiste izgube poslovnega leta ali prenosu zneskov v kapitalske rezerve, se lahko izvede tudi poenostavljeno. V sklepu o zmanjšanju osnovnega kapitala mora biti naveden namen zmanjšanja osnovnega kapitala.

(2) Poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala ni dovoljeno, če je mogoče preneseno izgubo oziroma izgubo poslovnega leta pokriti z uporabo

1. čistega dobička poslovnega leta oziroma prenesenega dobička,

2. drugih rezerv iz dobička,

3. statutarnih rezerv, če jih je dovoljeno uporabiti za te namene,

4. kapitalskih in zakonskih rezerv."

61. člen

Naslov 355. člena se spremeni, tako da se glasi "Omejitve uporabe dobička po poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala", besedilo člena pa se spremeni, tako da se glasi:

"Po poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala se bilančni dobiček ne sme razdeliti delničarjem oziroma uporabiti za druge namene, določene v statutu, dokler skupni znesek kapitalskih rezerv iz 1. do 3. točke prvega odstavka 60. člena tega zakona in zakonskih rezerv ne doseže deleža osnovnega kapitala iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona po njegovem zmanjšanju. Do takrat omejitev višine deleža čistega dobička, ki ga je dovoljeno letno odvesti v zakonske rezerve, iz četrtega odstavka 60. člena tega zakona, ne velja."

62. člen

Druga alineja tretjega odstavka 356. člena se spremeni, tako da se glasi:

“- v breme bilančnega dobička ali statutarnih rezerv oziroma drugih rezerv iz dobička, če jih je dovoljeno uporabiti za te namene.”

V petem odstavku se pred besedo “rezerve” doda beseda “kapitalske”.

63. člen

359. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Ničnostni razlogi

359. člen

Sklep skupščine je poleg primerov, določenih v prvem in drugem v zvezi s tretjim odstavkom 318. člena, v 338. členu in v drugem odstavku 343. člena tega zakona, ničen tudi:

- če je bil sprejet na skupščini, ki ni bila sklicana v skladu z drugim odstavkom 283. člena tega zakona, razen če so se skupščine udeležili vsi delničarji oziroma so bili veljavno zastopani;

- če ni potrjen v skladu s prvim in drugim odstavkom 292. člena tega zakona;

- če ni združljiv z bistvom delniške družbe ali če je po svoji vsebini v nasprotju s tistimi določbami tega zakona, ki se uporabljajo izključno ali pretežno za zaščito upnikov družbe ali so sicer v javnem interesu;

- če je po svoji vsebini v nasprotju z moralo ali javnim redom;

- sklep skupščine iz 353. člena tega zakona je ničen, če v šestih mesecih po njegovem sprejemu sklep o povečanju osnovnega kapitala ter izvedba povečanja osnovnega kapitala nista vpisana v register; ta rok ne teče, dokler pred sodiščem teče postopek zaradi uveljavljanja ničnosti oziroma izpodbojnosti.”

64. člen

360. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Roki za uveljavljanje ničnosti

360. člen

(1) Ničnosti skupščinskega sklepa zaradi razloga iz druge alineje prvega odstavka 359. člena tega zakona ni več mogoče uveljavljati po tem, ko je bil sklep vpisan v register.

(2) Ničnosti skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prve, tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka 359. člena tega zakona ni več mogoče uveljavljati po preteku treh let od vpisa sklepa v register, če v tem roku ni bila vložena tožba za ugotovitev ničnosti sklepa.”

65. člen

Prvi odstavek 362. člena se črta.

66. člen

364. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Razlogi za izpodbojnost; konvalidacija izpodbojnih sklepov

364. člen

(1) Sklep skupščine je izpodbojen:

1. če je vsebina sklepa v nasprotju z zakonom ali statutom, ali

2. če so bile pri sprejemu sklepa kršene določbe zakona oziroma statuta in te kršitve vplivajo na veljavnost sklepa (na primer, ker za sprejem sklepa ni glasovala zadostna večina).

(2) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena je sklep skupščine vedno izpodbojen, če je bila v zvezi s sprejemom sklepa kršena delničarjeva pravica do obveščnosti iz 293. člena tega zakona.

(3) Izpodbijanje se lahko opira tudi na to, da je delničar z uresničevanjem glasovalne pravice zase ali v korist tretjega poskušal pridobiti posebne ugodnosti na škodo družbe oziroma drugih delničarjev, če je na podlagi sprejetega sklepa skupščine ta namen mogoče doseči. Določba prejšnjega stavka ne velja, kadar je drugim delničarjem na podlagi sklepa zagotovljeno primerno nadomestilo za tako škodo.

(4) Izpodbijanje sklepa skupščine se ne more opirati na kršitev 290. člena tega zakona.

(5) Sklepa skupščine ni več mogoče razveljaviti, če je skupščina izpodbojni sklep potrdila z novim sklepom in če proti temu novemu sklepu v izpodbojnem roku ni bila vložena tožba za njegovo razveljavitev oziroma ugotovitev ničnosti ali če je bila taka tožba umaknjena ali če je bil tožbeni zahtevek za razveljavitev novega sklepa oziroma ugotovitev njegove ničnosti pravnomočno zavržen.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko oseba iz sedmega odstavka tega člena, ki izkaže pravni interes, da se sklep za čas do sprejema novega (potrditvenega) sklepa razveljavi, od sodišča zahteva, da ugotovi, da izpodbojni sklep do sprejema novega (potrditvenega) sklepa ni veljal.

(7) Sklep skupščine lahko izpodbija:

- vsak delničar pod pogoji, ki jih določa ta zakon,

- uprava,

- vsak član uprave in nadzornega sveta, če bi člani z izvršitvijo sklepa skupščine storili kaznivo dejanje oziroma ravnali v nasprotju z zakonom.”

67. člen

368. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Izpodbojnost sklepa o uporabi bilančnega dobička

368. člen

(1) Sklep skupščine o uporabi bilančnega dobička se lahko izpodbija, če je v nasprotju z zakonom ali statutom ali če je skupščina odločila, da se delničarjem dobiček ne deli najmanj v višini 4% osnovnega kapitala, če to po presoji dobrega gospodarstvenika ni bilo nujno glede na okoliščine, v katerih družba posluje.

(2) Tožbo zaradi izpodbijanja sklepa skupščine o uporabi bilančnega dobička lahko vložijo delničarji, katerih skupni deleži dosegaajo dvajsetino osnovnega kapitala ali nominalni znesek 100 milijonov tolarjev.”

68. člen

369. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Izpodbijanje sklepa o povečanju osnovnega kapitala

369. člen

(1) Sklep o povečanju osnovnega kapitala z vložki se lahko izpodbija po določbah 364. člena tega zakona.

(2) Če je bila prednostna pravica delničarjev v celoti ali delno izključena, se izpodbijanje lahko opira tudi na to, da je emisijski znesek ali najnižji znesek, pod katerim se nove delnice ne smejo izdati, v sklepu o povečanju osnovnega kapitala določen nesorazmerno nizko. To ne velja, če nove

delnice prevzame tretja oseba z obveznostjo, da jih bo ponudila delničarjem.“

69. člen

370. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Ničnost letnega poročila in izpodbojnost sklepa o sprejemu letnega poročila

370. člen

(1) Letno poročilo je nično:

– če je njegova vsebina v nasprotju s tistimi določbami tega zakona, ki se uporabljajo izključno oziroma pretežno za zaščito upnikov družbe ali so sicer v javnem interesu;

– če bi po določbah tega zakona moralo biti revidirano (54. člen), pa revizija ni bila opravljena oziroma je bila opravljena v nasprotju z načinom in pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje;

– če so bile pri sprejemu letnega poročila kršene določbe tega zakona oziroma statuta o oblikovanju (povečanju) oziroma uporabi (zmanjšanju) kapitalskih rezerv in rezerv iz dobička.

(2) Letno poročilo, o sprejemu katerega sta odločila uprava in nadzorni svet, je nično tudi, če nadzorni svet pri sprejemu letnega poročila ni ravnal v skladu s prvim in drugim odstavkom 274. a člena tega zakona.

(3) Kadar je skupščina pri sprejemu letnega poročila spremenila sestavljeno letno poročilo (drugi stavek tretjega odstavka 282. člena) je letno poročilo nično tudi, če v roku dveh tednov od sprejema letnega poročila sprememb letnega poročila ni pregledal revizor oziroma če revizor, ki je pregledal spremembe letnega poročila, k tem spremembam ni dal pritrdilnega mnenja.

(4) Letno poročilo, ki ga je sprejela skupščina, je nično tudi, kadar je sklep skupščine o sprejemu letnega poročila ničen zaradi razlogov iz prve ali druge alineje 359. člena tega zakona.

(5) Sklep skupščine o sprejemu letnega poročila se lahko izpodbija po določbah 364. člena tega zakona, pri čemer se izpodbijanje ne more opirati na neskladnost vsebine letnega poročila z zakonom in statutom.“

70. člen

V 371. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Delničarji, katerih skupni deleži dosegajo dvajsetino osnovnega kapitala, ter vsak član uprave in nadzornega sveta lahko s tožbo zahteva, da sodišče odloči o prenehanju družbe, če meni, da ni mogoče v zadostni meri doseči ciljev družbe, ali da obstajajo kakšni drugi utemeljeni razlogi za prenehanje družbe, zlasti pomanjkljivosti določb statuta glede višine osnovnega kapitala, opredelitve delnic oziroma dejavnosti družbe, ki niso v skladu z določbami tega zakona. Če se pomanjkljivosti lahko odpravijo, se lahko tožbo vložijo še po tem, ko je upravičenec do tožbe družbo pozval, da odpravi pomanjkljivosti in ta v treh mesecih ni ukrepala oziroma nepravilnosti niso odpravljene v roku enega leta.“

71. člen

V drugem stavku četrtega odstavka 410. člena se besedilo “ki ga je družba prevzela“ nadomesti z besedilom “ki jih je družba prevzela“.

Doda se nov enajsti odstavek, ki se glasi:

“(11) Tretji odstavek tega člena ne velja v primeru, ko je osnovni kapital zagotovljen v denarju v višini najmanj 1,400.000 tolarjev, skupna vrednost, za katero se dajejo stvarni vložki, pa znaša več kot 10 milijonov tolarjev.“

72. člen

V četrtri alineji prvega odstavka 413. člena se pred podpičjem doda besedilo “z izjavo banke, da lahko družba s sredstvi prosto razpolaga; za resničnost izjave banka družbi odgovarja.“

73. člen

V tretjem in četrtem odstavku 415. člena se besedi “dela“ oziroma “delov“ črtata.

74. člen

V 433. členu se doda nov četrty odstavek, ki se glasi:

“(4) Ne šteje se za posojilo družbi namesto lastnega kapitala, če tretji ni izkoristil pravice zahtevati zavarovanje oziroma pravice odpovedi pogodbe in vračila danega posojila.“

75. člen

Drugi odstavek 435. člena se nadomesti z novima drugim in tretjim odstavkom, ki se glasita:

“(2) Družba lahko odplačno pridobi lastne poslovne deleže, za katere so vložki v celoti vplačani, vendar plačil za pridobitev teh lastnih poslovnih deležev ne sme opraviti, dokler ne oblikuje rezerv za lastne deleže po petem odstavku 60. člena tega zakona. Določba prejšnjega stavka se smiselno uporablja tudi za zastavo lastnih poslovnih deležev.

(3) Za plačila, ki so v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, se smiselno uporablja 431. člen tega zakona.“

Dosedanji tretji odstavek postane četrty odstavek.

76. člen

Na koncu prvega odstavka 436. člena se doda nov stavek, ki se glasi: “Če po družbeni pogodbi o izključitvi družbenika odloča skupščina, se ne uporablja določba tretjega odstavka 440. člena tega zakona.“

V drugem odstavku se za besedo “škodo,“ doda besedilo “če družba oziroma družbeniki ovirajo oziroma onemogočajo uresničitev družbenikove pravice do izstopa.“

77. člen

437. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Prenehanje poslovnega deleža zaradi izstopa oziroma izključitve družbenika

437. člen

(1) Z izstopom oziroma z izključitvijo družbenika preneha poslovni delež tega družbenika in vse s tem deležem povezane pravice in obveznosti.

(2) V treh mesecih po izstopu oziroma izključitvi družbenika morajo drugi družbeniki:

– bodisi sprejeti sklep o zmanjšanju osnovnega kapitala za znesek, ki je enak nominalni višini poslovnega deleža, ki po prvem odstavku tega člena preneha,

– bodisi v sorazmerju s svojimi sedanjimi poslovnimi deleži prevzeti nove poslovne deleže oziroma povečati svoje sedanje poslovne deleže tako, da je višina osnovnega kapitala enaka višini osnovnega kapitala pred prenehanjem poslovnega deleža po prvem odstavku tega člena.

(3) Za zmanjšanje osnovnega kapitala iz prve alineje drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 454. člena tega zakona. Za prevzem novih poslovnih deležev oziroma povečanje poslovnih deležev po drugi alineji drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tretjega oziroma četrtega odstavka 451. člena tega zakona.

(4) Če družbeniki v treh mesecih po izstopu oziroma izključitvi družbenika ne sprejmejo sklepa iz prve oziroma druge alinee drugega odstavka tega člena, se šteje, da so sprejeli sklep o zmanjšanju osnovnega kapitala iz prve alinee drugega odstavka tega člena in mora poslovodja ravnati po 454. členu tega zakona.

(5) Družbenik, ki je izstopil iz družbe, ima pravico do izplačila ocenjene vrednosti svojega poslovnega deleža po stanju ob izstopu. Družba mu mora to vrednost izplačati najkasneje v treh letih od dneva izstopa, z obrestni po obrestni meri, po kateri se obrestujejo bančni denarni depoziti na vpogled. Družbenik, ki je v družbo vložil stvarni vložek, lahko namesto izplačila iz prejšnjega stavka zahteva vrnitev stvari in pravic, ki so bile predmet stvarnega vložka, če vrednost teh stvari oziroma pravic ne presega ocenjene vrednosti poslovnega deleža, vendar ne prej kot v treh mesecih po izstopu.

(6) Družbenik, ki je bil izključen iz družbe, ima pravico do izplačila ocenjene vrednosti svojega poslovnega deleža po stanju ob izključitvi. Družba mu mora to vrednost izplačati najkasneje v šestih letih od dneva izključitve, z obrestni po obrestni meri, po kateri se obrestujejo bančni denarni depoziti na vpogled. Če družba oziroma družbeniki od izključenega družbenika zahtevajo plačilo odškodnine, sme družba izplačilo ocenjene vrednosti poslovnega deleža zadržati do pravnomočnosti sodbe, s katero je odločeno o tem odškodninskem zahtevku, oziroma do sklenitve poravnave med družbo in izključenim družbenikom.

(7) Plačilo ocenjene vrednosti poslovnega deleža po petem oziroma šestem odstavku tega člena oziroma vračilo predmeta stvarnega vložka po petem odstavku tega člena, se lahko opravi šele po vpisu zmanjšanja osnovnega kapitala v register oziroma po vpisu spremembe določb družbene pogodbe o spremembi poslovnih deležev družbenikov v skladu z drugo alineo drugega odstavka tega člena v register.“

78. člen

Tretji odstavek 449. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(3) Skupščina družbenikov lahko kadarkoli odpokliče poslovodjo, ne glede na to, ali je imenovan za določen ali nedoločen čas. V družbeni pogodbi se lahko določi, da skupščina odpokliče poslovodjo samo iz razlogov, določenih z družbeno pogodbo. Za zahtevke iz pogodbe o opravljanju funkcije poslovodje se uporabljajo pravila, s katerimi so urejena obligacijska razmerja.“

79. člen

Četrty odstavek 450. člena se nadomesti z novima četrty in petim odstavkom, ki se glasita:

“(4) Poslovodja mora spremembo družbene pogodbe prijaviti za vpis v register. Prijavi se priloži prečiščeno besedilo družbene pogodbe, ki mu mora biti priloženo notarjevo potrdilo, da se spremenjene določbe družbene pogodbe ujemajo s sklepom o spremembi družbene pogodbe. Če je za spremembo družbene pogodbe potrebno dovoljenje državnega oziroma drugega organa, se prijavi priloži tudi ta listina.

(5) Sprememba družbene pogodbe začne veljati z vpisom v register.“

80. člen

451. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Povečanje osnovnega kapitala

451. člen

(1) Skupščina družbenikov lahko sklene, da se poveča osnovni kapital.

(2) Povečanje osnovnega kapitala se lahko opravi kot povečanje osnovnega kapitala z vložki ali kot povečanje osnovnega kapitala iz sredstev družbe.

(3) Kadar se osnovni kapital poveča z novimi vložki, lahko nove vložke prevzamejo bodisi dosedanji družbeniki bodisi druge osebe. Družbena pogodba lahko določi, da smejo nove vložke prevzeti le dosedanji družbeniki ali da imajo ti prednost pri prevzemu. Z vplačilom novih vložkov pridobijo dosedanji družbeniki nov in samostojen poslovni delež. Za povečanje osnovnega kapitala z vložki se smiselno uporablja 410. člen tega zakona, razen določbe tretjega odstavka 410. člena tega zakona.

(4) Pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe se poslovni deleži dotedanjih družbenikov povečajo v sorazmerju z njihovimi deleži v dotedanjem osnovnem kapitalu. Za povečanje osnovnega kapitala iz sredstev družbe se smiselno uporabljajo določbe 333. člena, 334. člena in prvega odstavka 335. člena tega zakona, razen določbe o revidiranju bilance, kadar družba ni zavezana k revidiranju letnih poročil.“

81. člen

V 454. členu se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

“(5) Zmanjšanje osnovnega kapitala se lahko opravi tudi po poenostavljenem postopku. Za zmanjšanje osnovnega kapitala po prejšnjem stavku se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 354. člena tega zakona.

(6) Zmanjšanje osnovnega kapitala se lahko opravi tudi z umikom poslovnih deležev. Za zmanjšanje osnovnega kapitala iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe 356. do 358. člena tega zakona.“

82. člen

Za 458. členom se doda nov 458.a člen, ki se glasi:

“Veljavnost pravnih poslov

458.a člen

(1) Pravni posli, ki jih sklene edini družbenik v imenu družbe s samim seboj kot drugo pogodbeno stranko, morajo biti v pisni obliki, pri čemer kolizijski zastopnik družbe ni potreben.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za pravne posle, sklenjene v okviru rednega poslovanja.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za delniško družbo z enim delničarjem.“

83. člen

V 459. členu tega zakona se doda drugi odstavek, ki se glasi:

“(2) Notarska zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, predpiše podrobnejši način vodenja knjige sklepov.“

84. člen

Četrty odstavek 465. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(4) Družba, ki prejme sporočilo, ga mora takoj objaviti.“

85. člen

V prvem stavku prvega odstavka 475. člena se beseda "drugi" črta.

86. člen

479. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Poročilo o odnosih do povezanih družb"

479. člen

Revizorju je treba istočasno z računovodskimi izkazi in poslovnim poročilom predložiti tudi poročilo o odnosih do povezanih družb."

87. člen

482. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Zakonske rezerve"

482. člen

V zakonske rezerve se odvajajo zneski v skladu s tem zakonom in akti družbe."

88. člen

V drugem odstavku 485. člena se besedi "ob spojitvi" nadomestita z besedama "ob združitvi".

Na koncu tretjega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi: "Sklep, s katerim je skupščina potrdila pogodbo, se ne more izpodbijati, ker nadomestilo ni primerno."

Četrty odstatek se spremeni, tako da se glasi:

"(4) Če v pogodbi določeno nadomestilo ni primerno, lahko vsak zunanji delničar zahteva, da primerno nadomestilo določi sodišče. Za postopek določitve primerne nadomestila se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka in 1. točke tretjega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona, razen določb drugega stavka četrtega odstavka 529.c člena in drugega do šestega odstavka 529.g člena tega zakona."

89. člen

V tretjem odstavku 486. člena se besedi "pri spojitvi" nadomestita z besedama "pri združitvi".

Četrty odstatek se spremeni, tako da se glasi:

"(4) Sklep, s katerim je skupščina potrdila pogodbo, se ne more izpodbijati, ker odpravnina sploh ni bila ponujena oziroma ker ni bila ponujena primerna odpravnina. Če pogodba ne določa odpravnine ali če je odpravnina neprimerne, lahko vsak zunanji delničar zahteva, da sodišče določi primerno odpravnino. Za postopek določitve primerne odpravnine se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka in 1. točke tretjega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona."

90. člen

Drugi odstatek 487. člena se spremeni, tako da se glasi:

"(2) Omejitev uresničevanja pravic iz deležev ne velja za družbo, ki je obvestila drugo družbo o svoji udeležbi v skladu s prvim odstavkom 465. člena tega zakona, preden je od druge družbe sprejela takšno obvestilo oziroma preden je za obstoj medsebojne udeležbe izvedela."

91. člen

Prvi stavek drugega odstavka 488. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Sklep o vključitvi je veljaven, če da k sklepu soglasje skupščina glavne družbe, ki mora biti sprejeto z najmanj tričetrtinsko večino pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala."

Doda se nov peti odstatek, ki se glasi:

"(5) Določbe tega zakona o vključenih družbah se smiselno uporabljajo tudi, kadar je glavna oziroma vključena družba družba z omejeno odgovornostjo."

92. člen

V drugem odstavku 489. člena se besedi "pri spojitvi" nadomestita z besedama "pri združitvi".

Tretji odstatek se spremeni, tako da se glasi:

"(3) Če ponujena odpravnina ni primerna, lahko vsak izstopajoči delničar predlaga, da sodišče določi primerno odpravnino. Enako velja, če glavna družba ni ponudila odpravnine ali je ni ponudila pravilno. Za postopek določitve primerne odpravnine se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka in 1. točke tretjega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona."

93. člen

492. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Vodenje in odgovornost glavne družbe"

492. člen

(1) Glavna družba ima pravico, da upravi vključene družbe daje navodila za vodenje. Za vodenje in odgovornost glavne družbe se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 474. člena ter določbe 476. in 477. člena tega zakona, ne uporabljajo pa se določbe 478. do 481. člena tega zakona.

(2) Plačila vključene družbe glavni družbi se ne štejejo za kršitev določb 225., 228. ter 228.a člena tega zakona.

(3) Glavna družba mora vključeni družbi poravnati bilančno izgubo.

(4) Za vključene družbe se ne uporabljajo določbe tega zakona o obveznosti oblikovanja zakonskih rezerv in o njihovi uporabi."

94. člen

Naslov 495. člena se spremeni, tako da se glasi: "Holding"

V prvem odstavku se besedi "samostojnega podjetja" nadomestita z besedama "samostojne družbe".

95. člen

V tretjem odstavku 504. člena se beseda "družbe" nadomesti z besedo "združenja", beseda "statuta" pa se nadomesti z besedama "ustanovitvene pogodbe".

96. člen

508. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Nesposobnost člana"

508. člen

V primeru začetka stečaja, likvidacije ali izgube poslovne sposobnosti posameznega člana združenja, takemu članu preneha članstvo z dnem začetka stečaja ali postopka likvidacije oziroma z dnem ugotovitve izgube sposobnosti. Združenje v takšnem primeru obstaja še naprej, razen če je v ustanovitveni pogodbi določeno, da združenje avtomatično preneha ob prenehanju posameznega člana."

97. člen

Peta alineja prvega odstavka 509. člena se črta.

98. člen

Za 509. členom se dodata nova 509.a in 509.b člen, ki se glasita:

“Evropsko gospodarsko interesno združenje

509.a člen

(1) V Republiki Sloveniji se lahko ustanovi Evropsko gospodarsko interesno združenje v skladu z določili uredbe Evropske skupnosti št. 2137/85 z dne 25. julija 1985 (v nadaljnjem besedilu: evropsko združenje).

(2) Glede vprašanj, ki z uredbo iz prejšnjega odstavka niso izrecno urejena, se tudi za evropsko združenje uporabljajo določbe tega poglavja, ki veljajo za gospodarsko interesno združenje.

Posebne določbe za evropsko združenje

509.b člen

(1) Evropsko združenje pridobi lastnost pravne osebe z vpisom v register v Republiki Sloveniji.

(2) Član uprave evropskega združenja je lahko tudi pravna oseba, pod pogojem, da imenuje za svojega stalnega predstavnika fizično osebo, ki odgovarja enako, kot da bi bila sama članica uprave.

(3) Članu evropskega združenja avtomatično preneha članstvo v združenju z dnem začetka stečaja ali likvidacije.

(4) Evropsko združenje mora v vseh aktih in dokumentih, namenjenih tretjim osebam, uporabljati jasno označeno ime združenja z dodatkom “Evropsko gospodarsko interesno združenje” ali kratico “EGIZ”.

99. člen

Naslov devetega poglavja II. dela se spremeni, tako da se glasi: “STATUSNO PREOBLIKOVANJE DRUŽB”.

100. člen

510. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Splošno pravilo

510. člen

Družba se lahko statusno preoblikuje:

- z združitvijo,
- z delitvijo,
- s prenosom premoženja,
- s spremembo pravnoorganizacijske oblike.“

101. člen

511. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Pojem

511. člen

(1) Dve ali več delniških družb se lahko združi bodisi s pripojitvijo bodisi s spojitvijo.

(2) Pripojitev se opravi s prenosom celotnega premoženja ene ali več delniških družb (prevzeta družba) na drugo delniško družbo (prevzemna družba).

(3) Spojitev se opravi z ustanovitvijo nove delniške družbe (prevzemna družba), na katero se prenese celotno premoženje družb, ki se spajajo (prevzete družbe).

(4) Prevzete družbe z združitvijo prenehajo, ne da bi bila prej opravljena njihova likvidacija. Delničarjem prevzetih družb pa se zagotovijo delnice prevzemne družbe.

(5) Kadar razmerje, v katerem se zamenjajo delnice prevzete družbe za delnice prevzemne družbe, ni enako ena ali več delnic prevzemne družbe za eno delnico prevzete družbe, lahko delničarjem prevzete družbe, ki ne razpolagajo z ustreznim številom delnic prevzete družbe, da bi lahko prejeli celo število delnic prevzemne družbe, bodisi prevzemna družba bodisi druga oseba zagotovi denarno doplačilo. Vsota denarnih doplačil, ki jih zagotovi prevzemna družba, ne sme presegati desetine skupnega nominalnega zneska delnic, ki jih prevzemna družba zagotovi delničarjem prevzete družbe zaradi izvedbe pripojitve.

(6) Z združitvijo preide na prevzemno družbo vse premoženje ter pravice in obveznosti prevzete družbe. Prevzemna družba kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja, katerih subjekt je bila prevzeta družba.“

102. člen

512. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Pogodba o pripojitvi

512. člen

(1) Uprave družb, ki se združujejo, morajo skleniti pogodbo o pripojitvi.

(2) Pogodba o pripojitvi mora vsebovati:

1. firmo in sedež vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi;

2. dogovor o prenosu celotnega premoženja vsake prevzete družbe na prevzemno družbo s pravnimi posledicami iz četrtega in šestega odstavka 511. člena tega zakona;

3. razmerje, v katerem se zamenjajo delnice prevzete družbe za delnice prevzemne družbe (menjalno razmerje);

4. v primeru iz petega odstavka 511. člena tega zakona:

– višino denarnega doplačila, ki mora biti izražena v denarnem znesku na celotno delnico prevzete družbe, in

– navedbo, da bo denarno doplačilo zagotovila prevzemna družba, oziroma firma in sedež oziroma ime in priimek druge osebe, ki bo zagotovila denarno doplačilo;

5. natančen opis postopkov v zvezi s prenosom delnic prevzemne družbe in plačilom denarnega doplačila; če prevzemna družba po 519. členu tega zakona ne bo zagotovila delnic je treba navesti tudi razloge, zaradi katerih prevzemna družba delnic ne bo zagotovila;

6. dan, od katerega dalje so delnice prevzemne družbe, ki jih bo ta zagotovila zaradi izvedbe pripojitve, udeležene v dobičku prevzemne družbe, in vse podrobnosti v zvezi z uveljavitvijo te pravice;

7. dan, od katerega dalje se šteje, da so dejanja prevzete družbe opravljena za račun prevzemne družbe (dan obračuna pripojitve);

8. kadar je prevzeta družba izdala delnice brez glasovalne pravice, prednostne delnice, obveznice s pravico do prednostnega nakupa delnic ali dividendne obveznice oziroma posameznim osebam drugače zagotovila posebne pravice do udeležbe v dobičku (523. člen):

– pravice, ki jih bo tem delničarjem prevzete družbe oziroma drugim imetnikom teh pravic zagotovila prevzemna družba, ali

– druge ukrepe (na primer v obliki denarnega doplačila), ki jih bo zaradi uresničitve teh pravic opravila prevzemna družba;

9. vse posebne ugodnosti, ki bodo zagotovljene članom uprav oziroma nadzornih svetov družb, ki so udeležene pri pripojitvi, ali pripojitvenim revizorjem;

10. v primeru iz drugega odstavka 528.a člena tega zakona: višino ponujene denarne odpravnine in navedbo, da bo odpravnino zagotovila prevzemna družba, oziroma firmo in sedež oziroma ime in priimek druge osebe, ki bo zagotovila denarno odpravnino.

(3) Izjava druge osebe, da ponuja denarno doplačilo (4. točka drugega odstavka tega člena) ali denarno odpravnino (10. točka drugega odstavka tega člena) mora biti v obliki notarskega zapisa.“

103. člen

513. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Poročilo uprave o pripojitvi

513. člen

(1) Uprava vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, mora izdelati podrobno pisno poročilo o pripojitvi.

(2) V poročilu o pripojitvi mora uprava razložiti ter pravno in ekonomsko utemeljiti:

1. razloge za pripojitev in predvidene posledice pripojitve;

2. vsebino pogodbe o pripojitvi, in še zlasti:

– menjalno razmerje delnic (3. točka drugega odstavka 512. člena),

– višino morebitnih denarnih doplačil (4. točka drugega odstavka 512. člena),

– ukrepe za uresničitev pravic imetnikov posebnih pravic iz 523. člena tega zakona (8. točka drugega odstavka 512. člena).

(3) Uprave družb, ki so udeležene pri pripojitvi, lahko izdelajo skupno poročilo o pripojitvi.

(4) V poročilu o pripojitvi je treba opozoriti na morebitne posebne težave, ki so nastale pri ocenjevanju vrednosti družb, ki so udeležene pri pripojitvi, in na posledice teh težav za določitev menjalnega razmerja oziroma drugih pravic.

(5) V poročilu o pripojitvi uprava ni dolžna razkriti informacij iz prve in pete alineje drugega odstavka 293. člena tega zakona.“

104. člen

514. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Revizija pripojitve

514. člen

(1) Pogodbo o pripojitvi mora za vsako družbo, ki je udeležena pri pripojitvi, pregledati eden ali več revizorjev (pripojitveni revizor).

(2) Pripojitvenega revizorja za posamezno družbo, ki je udeležena pri pripojitvi, imenuje nadzorni svet te družbe.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena lahko za vse družbe, ki so udeležene pri pripojitvi, opravi revizijo pripojitve isti pripojitveni revizor oziroma revizorji, če s tem soglašajo nadzorni sveti vseh družb, ki so udeležene pri pripojitvi. V takem primeru pripojitvenega revizorja oziroma revizorje imenuje sodišče na skupen predlog nadzornih svetov.

(4) Pripojitveni revizorji morajo o reviziji pripojitve izdelati pisno poročilo. Poročilo o reviziji pripojitve je lahko tudi skupno za vse družbe, ki so udeležene pri pripojitvi.

(5) Poročilo o reviziji pripojitve mora vsebovati mnenje revizorja oziroma revizorjev o tem, ali je zagotovitev delnic prevzemne družbe po menjalnem razmerju, predlaganem v pogodbi o pripojitvi, in višina morebitnih denarnih doplačil

oziroma ponujena odpravnina primerno nadomestilo za delnice prevzete družbe. Pri tem je treba zlasti razložiti:

1. z uporabo katerih metod ocenjevanja vrednosti podjetij je bilo določeno menjalno razmerje, ki je predlagano v pogodbi o pripojitvi;

2. razloge, zaradi katerih je uporaba teh metod v konkretnem primeru primerna za določitev menjalnega razmerja;

3. kadar je bilo za določitev menjalnega razmerja uporabljenih več metod: kakšno menjalno razmerje bi bilo ugotovljeno pri uporabi posamezne od teh metod; hkrati je treba razložiti, v kakšnem deležu je bila upoštevana posamezna od teh metod pri določitvi menjalnega razmerja in katere posebne težave so se pokazale pri ocenjevanju vrednosti družb, ki so udeležene pri pripojitvi.

(6) Pripojitveni revizor oziroma revizorji morajo predložiti revizijsko poročilo upravi in nadzornemu svetu družbe, za katero so opravili revizijo pripojitve.

(7) Glede poteka revidiranja in pogojev revidiranja se za revizijo pripojitve smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o reviziji letnih poročil.

(8) Glede odškodninske odgovornosti pripojitvenih revizorjev se smiselno uporablja tretji odstavek 54. člena tega zakona. Pripojitveni revizorji odškodninsko odgovarjajo vsem družbam, ki so udeležene pri pripojitvi, in vsem delničarjem teh družb.“

105. člen

Za 514. členom se doda nov 514.a člen, ki se glasi:

“Pregled pripojitve po nadzornem svetu

514.a člen

Nadzorni svet vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, mora na podlagi poročila uprave o pripojitvi in poročila o reviziji pripojitve pregledati nameravano pripojitev in o tem izdelati pisno poročilo. V poročilu o pregledu pripojitve nadzorni svet ni dolžan razkriti informacij iz prve in pete alineje drugega odstavka 293. člena tega zakona.“

106. člen

515. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Soglasje skupščine za pripojitev

515. člen

(1) Za veljavnost pogodbe o pripojitvi je potrebno soglasje skupščine vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi. Skupščina lahko da soglasje bodisi pred bodisi po sklenitvi pogodbe o pripojitvi.

(2) Sklep skupščine o soglasju za pripojitev je veljavno sprejet, če zanj glasuje najmanj tri četrtine pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala. Statut lahko določi tudi višjo kapitalsko večino in druge zahteve.

(3) Če obstaja več razredov delnic, je za veljavnost sklepa skupščine o soglasju za pripojitev potrebno soglasje delničarjev vsakega razreda. O soglasju morajo delničarji vsakega razreda sprejeti izredni sklep. Za sprejem izrednega sklepa velja določba drugega odstavka tega člena.

(4) Pogodba o pripojitvi oziroma predlog pogodbe o pripojitvi, o kateri je odločala skupščina, se vključi v zapisnik skupščine ali pa se mu priloži.“

107. člen

516. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Priprava in izvedba skupščine

516. člen

(1) Uprava vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, mora vsaj mesec dni pred dnevom zasedanja skupščine, ki bo odločala o soglasju za pripojitev, registrskemu sodišču predložiti pogodbo o pripojitvi, ki jo je pred tem pregledal nadzorni svet te družbe. Obvestilo o predložitvi pogodbe registrskemu sodišču mora družba objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije. V objavi je treba delničarje opozoriti na njihove pravice iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(2) Vsaj mesec dni pred zasedanjem skupščine, ki bo odločala o soglasju za pripojitev, je treba delničarjem vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, na sedežu te družbe omogočiti pregled naslednjih listin:

1. pogodbe o pripojitvi;
2. letnih poročil vseh družb, ki so udeležene pri pripojitvi, za zadnja tri poslovna leta;
3. kadar dan obračuna združitve ni enak bilančnemu presečnemu dnevu zadnjega letnega poročila posameznih prevzetih družb: zaključnih poročil teh družb (prvi odstavek 64. člena tega zakona), če so bila ta do takrat že revidirana;
4. kadar se zadnje letno poročilo posameznih družb, ki so udeležene pri pripojitvi, nanaša na poslovno leto, ki se je končalo več kot šest mesecev pred sklenitvijo pogodbe o pripojitvi oziroma sestave predloga pogodbe o pripojitvi: vmesnih bilanc stanja teh družb, ki morajo biti sestavljene po stanju na dan zaključka zadnjega trimesečja pred sklenitvijo pogodbe o pripojitvi oziroma sestave predloga te pogodbe;
5. poročila oziroma poročil uprav družb, ki so udeležene pri pripojitvi, o pripojitvi (513. člen);
6. poročila oziroma poročil o reviziji pripojitve (514. člen);
7. poročil nadzornih svetov družb, ki so udeležene pri pripojitvi, o pregledu pripojitve (514.a člen).

(3) Za sestavo vmesne bilance stanja iz 4. točke drugega odstavka tega člena veljajo določbe tega zakona o bilanci stanja z naslednjimi izjemami:

1. Pri sestavi vmesne bilance stanja ni treba preveriti, ali se stanje posameznih aktivnih in pasivnih postavk v poslovnih knjigah ujema z dejanskim stanjem.
2. Postavke se lahko v vmesni bilanci stanja izkažejo po vrednostih, po katerih so bile ovrednotene v zadnji letni bilanci stanja. Pri tem je treba upoštevati:
  - odpise in pripise zaradi spremembe vrednosti sredstev,
  - rezervacije,
  - pomembnejše spremembe dejanske vrednosti sredstev, ki niso razvidne iz poslovnih knjig.

(4) Vsakemu delničarju je treba na njegovo zahtevo najkasneje naslednji delovni dan brezplačno dati prepis listin iz drugega odstavka tega člena.

(5) Na zasedanju skupščine je treba predložiti listine iz drugega odstavka tega člena. Na začetku obravnave na skupščini mora uprava ustno razložiti vsebino pogodbe o pripojitvi. Pred odločanjem o soglasju za pripojitev mora uprava delničarje obvestiti o vseh pomembnih spremembah premoženja družbe v obdobju od sklenitve pogodbe o pripojitvi oziroma sestave predloga pogodbe o pripojitvi do zasedanja skupščine. Za pomembno se šteje zlasti tista sprememba, zaradi katere bi bilo primerno drugačno merjalno razmerje.

(6) Vsakemu delničarju mora uprava na zasedanju skupščine na njegovo zahtevo ustno pojasniti tudi zadeve o drugih družbah, ki so udeležene pri pripojitvi, če so te pomembne za pripojitev. Za dolžnost uprave dati pojasnila se smiselno uporabljata prva in peta alineja drugega odstavka 293. člena tega zakona.“

108. člen

518. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Povečanje osnovnega kapitala zaradi izvedbe pripojitve

518. člen

(1) Če prevzemna družba poveča osnovni kapital, da bi izvedla pripojitev, se ne uporabljajo določbe tega zakona o povečanju osnovnega kapitala družbe, ki se nanašajo na:

- prepoved, da se osnovni kapital ne povečuje, dokler dotedanji vložki niso v celoti vplačani (peti odstavek 309. člena);
- zahtevo, da je potrebno v prijavi sklepa o povečanju osnovnega kapitala za vpis v register navesti, kateri vložki še niso vplačani (drugi odstavek 311. člena);
- pogoje za vpisovanje novih delnic ter glede sestavin vpisnega potrdila (312. člen tega);
- prednostno pravico delničarjev do nakupa novih delnic (313. člen);
- vsebino prijave za vpis v register (drugi odstavek ter prva alineja tretjega odstavka 314. člena).

(2) Prvi odstavek tega člena velja tudi v primeru povečanja osnovnega kapitala po določbah tega zakona o odobrenem kapitalu (328. člen). V takem primeru se poleg določb, navedenih v prvem odstavku tega člena, ne uporablja tudi določba tretjega odstavka 329. člena tega zakona.

(3) Povečanje osnovnega kapitala za izvedbo pripojitve mora pregledati eden ali več revizorjev v naslednjih primerih:

1. kadar je prevzemna družba sredstva in obveznosti, ki preidejo nanjo na podlagi pripojitve, ovrednotila na način iz prve alineje drugega odstavka 64. člena tega zakona, ali
2. v primeru iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona.

(4) Za revizijo povečanja osnovnega kapitala zaradi izvedbe pripojitve se smiselno uporabljajo določbe 194., 194.a, 195. in 196. člena tega zakona. Revizijo lahko opravi tudi pripojitveni revizor.

(5) Tudi kadar je prevzemna družba sredstva in obveznosti, ki preidejo nanjo na podlagi pripojitve, ovrednotila na način iz druge alineje drugega odstavka 64. člena tega zakona, lahko registrsko sodišče zahteva dodatna pojasnila in dokaze oziroma odredi revizijo povečanja osnovnega kapitala zaradi izvedbe pripojitve, če dvomi, da je skupna vrednost sredstev, zmanjšanih za obveznosti, ki na podlagi pripojitve preidejo na prevzemno družbo, najmanj enaka skupni vrednosti delnic in morebitnih denarnih doplačil, ki so bila zagotovljena kot nadomestilo delničarjem prevzetih družb.“

109. člen

519. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Primeri, ko se zaradi izvedbe pripojitve ne zagotovijo delnice

519. člen

(1) Prevzemna družba ne sme zagotoviti delnic za izvedbo pripojitve zaradi zamenjave:

1. za delnice prevzete družbe, katerih imetnik je sama, in
2. za lastne delnice prevzete družbe.

(2) Prevzemna družba ni dolžna zagotoviti delnic zaradi izvedbe pripojitve:

1. bodisi kadar so iste osebe (delničarji) v enakem razmerju udeležene tako v kapitalu prevzemne kakor tudi v kapitalu prevzete družbe, razen če bi bila s tem kršena prepoved vračila vložkov ali prepoved oprostitve dolžnosti vplačila vložkov;

2. bodisi kadar se delničarji prevzete družbe odpovedo pravici do zagotovitve delnic prevzemne družbe z izjavo v obliki notarskega zapisa.

(3) Kadar je prevzeta družba imetnik delnic prevzemne družbe in so bile te delnice v celoti vplačane, je treba te delnice uporabiti za izpolnitev obveznosti prevzemne družbe zagotoviti delnice delničarjem prevzete družbe. Za izpolnitev obveznosti prevzemne družbe ni dovoljeno uporabiti tistih delnic, katerih imetnik je prevzeta družba, ki niso bile v celoti vplačane.

(4) Kot delnice, katerih imetnik je prevzemna oziroma prevzeta družba, se štejejo tudi delnice, katerih imetnik je druga oseba za račun prevzete oziroma prevzemne družbe.“

110. člen

520. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Predlog za vpis pripojitve

520. člen

(1) Uprava vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, mora vložiti predlog za vpis pripojitve pri registrskem sodišču po sedežu prevzemne družbe. Predlog za vpis pripojitve lahko za prevzeto družbo vloži tudi uprava prevzemne družbe.

(2) Predlogu za vpis pripojitve pri prevzemni družbi je treba priložiti:

1. izjavo uprave vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi:

– da proti sklepu skupščine o soglasju za pripojitev v roku za izpodbijanje tega sklepa ni bila vložena tožba za izpodbijanje tega sklepa oziroma za ugotovitev njegove ničnosti, ali

– da je bil tožbeni zahtevek za izpodbijanje sklepa skupščine o soglasju za pripojitev oziroma za ugotovitev njegove ničnosti pravnomočno zavrnjen oziroma tožba zavrnjena oziroma umaknjena, ali

– da so se vsi delničarji z izjavo v obliki notarskega zapisa odpovedali pravici do izpodbijanja sklepa skupščine o soglasju za pripojitev oziroma uveljavljanju njegove ničnosti;

2. kadar po prvem odstavku 528. člena tega zakona o soglasju za pripojitev ni odločala skupščina prevzemne družbe: izjavo uprave prevzemne družbe, da delničarji prevzemne družbe niso uresničili pravice zahtevati, da naj o soglasju za pripojitev odloča skupščina prevzemne družbe, ali da so se tej pravici odpovedali z izjavo v obliki notarskega zapisa;

3. pogodbo o pripojitvi;

4. zapisnike zasedanj skupščin vseh družb, ki so udeležene pri pripojitvi, na katerih so odločale o soglasju za pripojitev;

5. poročilo oziroma poročila uprav družb, ki so udeležene pri pripojitvi, o pripojitvi (513. člen);

6. poročilo oziroma poročila o reviziji pripojitve (514. člen);

7. poročila nadzornih svetov družb, ki so udeležene pri pripojitvi, o pregledu pripojitve (514. a člen);

8. zaključna poročila prevzetih družb;

9. kadar je za pripojitev potrebno dovoljenje oziroma soglasje pristojnega državnega oziroma drugega organa: dovoljenje oziroma soglasje tega organa;

10. dokaz, da je bila nameravana pripojitev objavljena v skladu s prvim odstavkom 516. člena tega zakona;

11. izjave oseb iz tretjega odstavka 512. člena tega zakona.

(3) Kadar uprava ne predloži izjave iz 1. točke drugega odstavka tega člena, ker je bila proti sklepu skupščine o

soglasju za pripojitev pravočasno vložena tožba za izpodbijanje tega sklepa oziroma za ugotovitev njegove ničnosti in o tožbenem zahtevku še ni bilo pravnomočno odločeno, registrsko sodišče prekine postopek odločanja o vpisu pripojitve do pravnomočne odločitve o tožbenem zahtevku.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena registrsko sodišče ne prekine postopka oziroma razveljavi sklep o prekinitvi postopka in opravi vpis pripojitve še pred pravnomočno odločitvijo o tožbenem zahtevku, če znatno prevladuje interes za hitro odločitev o vpisu in če so izpolnjeni drugi pogoji za vpis.

(5) Pri presoji, ali prevladuje interes za hitro odločitev, registrsko sodišče upošteva pomen pravice, katere kršitev se s tožbo zatrjuje, verjetnost, da bi tožnik s tožbo uspel, ter škodo, ki lahko družbam, udeleženi pri pripojitvi, nastane zaradi kasnejšega vpisa.“

111. člen

521. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Vpis pripojitve; pravne posledice pripojitve

521. člen

(1) Registrsko sodišče po sedežu prevzemne družbe v register hkrati vpiše pripojitev vseh prevzetih družb prevzemni družbi. Če je prevzemna družba zaradi izvedbe pripojitve povečala osnovni kapital, se to povečanje vpiše v register hkrati z vpisom pripojitve. Pri vpisu pripojitve je treba v register vpisati tudi firme vseh prevzetih družb in številke registrskih vložkov, pod katerimi so bile vpisane v register.

(2) Vsaka prevzeta družba mora imenovati zastopnika za prevzem delnic prevzemne družbe, ki jih je treba zagotoviti delničarjem prevzete družbe in morebitnih denarnih doplačil. Pripojitev se sme vpisati šele, ko zastopnik sporoči registrskemu sodišču po sedežu prevzemne družbe, da so mu bile delnice izročene oziroma vplačan denarni znesek za izplačilo denarnih doplačil. Prepoved izdaje delnic in začasnic (317. člen) ter prepoved izdaje delnic (323. člen) ne veljata za izdajo delnic zastopniku.

(3) Z vpisom pripojitve v register nastanejo naslednje pravne posledice:

1. Premoženje prevzetih družb preide skupaj z njihovimi obveznostmi na prevzemno družbo. Kadar ob pripojitvi obstajajo dvostranske pogodbe, ki jih nobena od pogodbenih strank še ni v celoti izpolnila, in zaradi pravnih posledic pripojitve na podlagi take pogodbe nastaneta kot vzajemni obveznosti:

– obveznosti prevzema, dobave oziroma druge podobne vzajemne obveznosti, ki so med seboj nezdružljive, ali

– katerih hkratna izpolnitev bi za prevzemno družbo pomenila nepravilno breme,

se obseg teh obveznosti pravično spremeni ob upoštevanju interesov obeh pogodbenih strank.

2. Prevzete družbe prenehajo.

3. Delničarji prevzetih družb postanejo delničarji prevzemne družbe, razen v primerih iz 519. člena tega zakona. Hkrati preidejo pravice tretjih na delnicah prevzete družbe na delnice prevzemne družbe, ki se zagotavljajo zaradi pripojitve, oziroma na pravice do morebitnih denarnih doplačil.

(4) Za zamenjavo delnic prevzete družbe se smiselno uporablja določba 237. člena tega zakona, za njihovo združitve pa določba 351. člena tega zakona; dovoljenje sodišča ni potrebno.“

112. člen

522. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Varstvo upnikov

522. člen

(1) Upniki vseh družb, ki so bile udeležene pri pripojitvi, imajo pravico zahtevati zavarovanje za njihove nezapadle, negotove ali pogojne terjatve, če tako zavarovanje zahtevajo v šestih mesecih po objavi vpisa pripojitve v register. Upniki lahko to pravico uveljavljajo samo, če verjetno izkažejo, da je zaradi pripojitve ogrožena izpolnitev njihovih terjatev. Upnike je treba na to pravico opozoriti v objavi vpisa pripojitve v register.

(2) Pravice zahtevati zavarovanje nimajo tisti upniki, ki imajo v primeru stečajnega postopka pravico do prednostnega poplačila.“

113. člen

523. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Varstvo imetnikov posebnih pravic

523. člen

Kadar je prevzeta družba izdala zamenljive obveznice, obveznice s pravico do prednostnega nakupa delnic ali dividendne obveznice oziroma posameznim osebam drugače zagotovila posebne pravice do udeležbe v dobičku (346. člen), je treba imetnikom teh pravic zagotoviti enakovredne pravice v prevzemni družbi. Če prevzemna družba ne zagotovi enakovrednih pravic, lahko vsak imetnik posebne pravice od prevzemne družbe zahteva denarno doplačilo. Za postopek določitve denarnega doplačila, do katerega so upravičeni imetniki posebnih pravic, se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona, razen določb drugega stavka četrtega odstavka 529.c člena in drugega do šestega odstavka 529.g člena tega zakona.“

114. člen

524. člen se črta.

115. člen

525. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Odškodninska odgovornost uprave in nadzornega sveta prevzete družbe

525. člen

(1) Člani uprave in nadzornega sveta prevzete družbe solidarno odgovarjajo za škodo, ki jo pripojitev povzroči prevzeti družbi, njenim delničarjem in upnikom prevzete družbe iz 522. člena tega zakona. Za odgovornost članov uprave oziroma nadzornega sveta iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja drugi odstavek 258. člena oziroma 279. člen tega zakona.

(2) Za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov po prvem odstavku tega člena in morebitnih odškodninskih zahtevkov za škodo zaradi pripojitve po splošnih pravilih o odškodninski odgovornosti, se šteje, da prevzeta družba obstaja še naprej. Medsebojne terjatve in obveznosti se v tem obsegu s pripojitvijo ne pobotajo.

(3) Tožbeni zahtevki po prvem in drugem odstavku tega člena zastarajo v petih letih od objave vpisa pripojitve v register.“

116. člen

Za 525. členom se dodata nova 525.a in 525.b člen, ki se glasita:

“Uveljavljanje odškodninskih zahtevkov

525.a člen

(1) Tožbo za uveljavitev odškodninskih zahtevkov po 525. členu tega zakona lahko vloži samo posebni zastopnik, ki te zahtevke uveljavlja za račun vseh delničarjev in za račun vseh upnikov, ki imajo po 522. členu tega zakona pravico zahtevati zavarovanje, pa jim ga prevzemna družba ni zagotovila.

(2) Posebnega zastopnika imenuje sodišče, ki je krajeno pristojno po sedežu prevzemne družbe. Za posebnega zastopnika je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za stečajnega upravitelja po zakonu, ki ureja prisilno poravnavo, stečaj in likvidacijo.

(3) Sodišče imenuje posebnega zastopnika na predlog:

1. delničarjev, ki izpolnjujejo pogoje iz 2. točke tretjega odstavka 529.a člena tega zakona, ali

2. upnika, ki ima po 522. členu tega zakona pravico zahtevati zavarovanje in mu ga prevzemna družba ni zagotovila.

(4) Predlagatelj mora založiti predjem za stroške objave iz šestega odstavka tega člena in za stroške postopkov za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov.

(5) Sodišče s sklepom, s katerim imenuje posebnega zastopnika, določi tudi rok, v katerem se morajo posebnemu zastopniku prijaviti delničarji in upniki iz 522. člena tega zakona. Ta rok ne sme biti krajši od 30 dni, šteto od objave oklica o imenovanju.

(6) Sodišče objavi oklic o imenovanju posebnega zastopnika v Uradnem listu Republike Slovenije. Oklic mora obsegati:

1. ime in priimek posebnega zastopnika in naslov, na katerem se prijavljajo delničarji in upniki,

2. obvestilo, da je bil posebni zastopnik imenovan za uveljavitev odškodninskih zahtevkov po 525. členu tega zakona,

3. poziv delničarjem in upnikom iz 522. člena tega zakona, da se v roku, ki ga je s sklepom o imenovanju določilo sodišče, prijavijo posebnemu zastopniku.

(7) Iz zneskov, ki jih zastopnik prejme na podlagi uveljavljenih odškodninskih zahtevkov, se najprej poplačajo stroški in nagrada zastopnika, nato pa se ti zneski uporabijo za poplačilo terjatev upnikov iz 522. člena tega zakona, ki jim prevzemna družba ni zagotovila ustreznega zavarovanja. Morebitni ostanek se razdeli delničarjem. Za razdelitev delničarjem se smiselno uporablja 387. člen tega zakona.

(8) Posebni zastopnik ima pravico do povrnitve stroškov in nagrade za svoje delo. Za stroške in nagrado posebnega zastopnika se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za stroške in nagrado stečajnega upravitelja. O povrnitvi stroškov in nagrade odloči sodišče, ki je posebnega zastopnika imenovalo. Stroški in nagrada posebnega zastopnika se izplačajo iz zneskov, ki jih zastopnik doseže z uveljavitvijo odškodninskih zahtevkov. Glede na okoliščine primera lahko sodišče odloči, da morajo stroške in nagrado posebnega zastopnika plačati delničarji in upniki, za račun katerih zastopnik uveljavlja odškodninske zahtevke.

Zastaranje odškodninskih zahtevkov proti članom uprave in nadzornega sveta prevzemne družbe

525.b člen

Odškodninski zahtevki proti članom uprave in nadzornega sveta prevzemne družbe za škodo zaradi pripojitve zastarajo v petih letih od objave vpisa pripojitve v register.“

117. člen

526. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Ničnost in izpodbojnost sklepa skupščine prevzete družbe o soglasju za pripojitev

526. člen

Po vpisu pripojitve v register se tožba za ugotovitev ničnosti oziroma za izpodbijanje sklepa skupščine prevzete družbe o soglasju za pripojitev vložiti proti prevzemni družbi.“

118. člen

527. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Konvalidacija sklepa o soglasju za pripojitev

527. člen

Po vpisu pripojitve v register morebitne pomanjkljivosti pripojitve ne vplivajo na pravne posledice pripojitve iz tretjega odstavka 521. člena tega zakona. Tožnik, ki je pred vpisom pripojitve v register vložil tožbo za ugotovitev ničnosti oziroma za izpodbijanje sklepa o soglasju za pripojitev, lahko brez soglasja toženca tožbo spremeni tako, da zahteva povračilo škode, ki mu je nastala z vpisom pripojitve v register.“

119. člen

528. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Poenostavljena pripojitev

528. člen

(1) Za veljavnost pogodbe o pripojitvi ni potrebno soglasje skupščine prevzemne družbe za pripojitev:

1. kadar je prevzemna družba v kapitalu prevzete družbe udeležena z najmanj devetimi desetimi; pri izračunu udeležbe prevzemne družbe v kapitalu prevzete družbe se odštejejo lastne delnice prevzete družbe in delnice, katerih imetnik je druga oseba za račun prevzete družbe; ali

2. kadar delnice, ki jih mora prevzemna družba zagotoviti delničarjem prevzete družbe ne presegajo desetine osnovnega kapitala prevzemne družbe; če mora prevzemna družba zaradi izvedbe pripojitve povečati osnovni kapital, se pri izračunu upošteva tako povečani osnovni kapital.

(2) Če uprava prevzemne družbe v skladu s prvim odstavkom tega člena ne zahteva, da bi o soglasju za pripojitev odločala skupščina prevzemne družbe, mora prevzemna družba izpolniti obveznosti iz prvega in drugega odstavka 516. člena tega zakona najmanj mesec dni pred zasedanjem skupščine prevzete družbe, ki bo odločala o soglasju za pripojitev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora skupščina prevzemne družbe odločati o soglasju za pripojitev, kadar delničarji prevzemne družbe, katerih deleži dosegajo dvajsetino osnovnega kapitala prevzemne družbe, v roku enega meseca od dneva zasedanja skupščine prevzete družbe, ki je sprejela sklep o soglasju za pripojitev, zahtevajo sklic skupščine prevzemne družbe, ki naj odloči o soglasju za pripojitev. Statut prevzemne družbe lahko določi, da imajo pravico zahtevati sklic skupščine po prejšnjem stavku delničarji, ki so v osnovnem kapitalu družbe udeleženi z manjšim deležem. V objavi iz prvega odstavka 516. člena tega zakona morajo biti delničarji opozorjeni na to pravico.

(4) Kadar je prevzemna družba imetnica vseh delnic prevzete družbe in je pri pripojitvi udeležena samo ta prevzemna družba, ni treba upoštevati določb tega zakona o navedbi

oziroma utemeljitvi menjalnega razmerja in denarnih doplačil (3. in 4. točka drugega odstavka 512. člena in prva in druga alineja 2. točke drugega odstavka 513. člena) in določb o reviziji pripojitve (514. člen).

(5) Pri pripojitvi ni treba upoštevati določb tega zakona o poročilu uprave o pripojitvi (513. člen), o reviziji pripojitve (514. člen) in o pripravi skupščine (prvi in drugi odstavek 516. člena), če vsi delničarji vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, dajo izjavo v obliki notarskega zapisa, da se odpovedujejo uporabi teh določb. Izjavo o odpovedi lahko dajo delničarji tudi ustno na zasedanju skupščine, ki odloča o soglasju za pripojitev. V takem primeru se ta izjava vnese v zapisnik skupščine.“

120. člen

Za 528. členom se dodajo novi 528.a do 528.č členi, ki se glasijo:

“Ponudba denarne odpravnine v pogodbi o pripojitvi

528.a člen

(1) Kadar so delnice prevzete družbe prosto prenosljive, statut prevzemne družbe pa prenos delnic prevzemne družbe pogojuje z dovoljenjem družbe, lahko vsak delničar prevzete družbe, ki je na skupščini prevzete družbe na zapisnik ugovarjal sklepu o soglasju za pripojitev, od prevzemne družbe zahteva, da prevzame delnice, ki mu jih mora zagotoviti zaradi izvedbe pripojitve, proti plačilu primerne denarne odpravnine. To pravico ima tudi delničar prevzete družbe, ki se skupščine ni udeležil, če mu je bila protipravno preprečena udeležba na skupščini ali če skupščina ni bila pravilno sklicana ali če predmet odločanja na skupščini ni bil pravilno objavljen.

(2) Prevzemna družba mora v pogodbi o pripojitvi ponuditi denarno odpravnino. V objavi sklica zasedanja skupščin vseh družb, ki so udeležene v pripojitvi, na katerem bodo odločale o soglasju za pripojitev, mora biti navedeno, da je prevzemna družba ponudila denarno odpravnino.

(3) Stroške v zvezi s prevzemom delnic iz prvega odstavka tega člena nosi prevzemna družba.

Višina denarne odpravnine in revizija primernosti višine denarne odpravnine

528.b člen

(1) Pri določitvi višine denarne odpravnine je treba ustrezno upoštevati razmerja v prevzeti družbi, kot obstajajo v obdobju zasedanja skupščine prevzete družbe, ki odloča o soglasju za pripojitev. Za obrestovanje denarne odpravnine se smiselno uporablja prvi odstavek 529.g člena tega zakona.

(2) Primernost višine denarne odpravnine, ki jo prevzemna družba ponuja v pogodbi o pripojitvi, mora pregledati pripojitveni revizor. Za revizijo primernosti višine denarne odpravnine se smiselno uporablja 514. člen tega zakona.

(3) Upravičenci do denarne odpravnine se lahko reviziji primernosti višine denarne odpravnine ali poročilu o reviziji primernosti višine denarne odpravnine odpovedo. Izjava o odpovedi mora biti dana v obliki notarskega zapisa.

Sprejem ponudbe denarne odpravnine

528.c člen

Ponudba denarne odpravnine veže prevzemno družbo do izteka dveh mesecev od objave vpisa pripojitve v register.

V primeru sodnega preizkusa denarne odpravnine, veže ponudba denarne odpravnine prevzemno družbo do izteka dveh mesecev od objave po 529.h členu v zvezi s 528.č členom tega zakona.

Sodni preizkus višine denarne odpravnine

528.č člen

Delničarji iz prvega odstavka 528.a člena tega zakona lahko zahtevajo sodni preizkus višine denarne odpravnine. Za sodni preizkus višine denarne odpravnine se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona, razen določb drugega stavka četrtega odstavka 529.c člena in drugega do šestega odstavka 529.g člena tega zakona.“

121. člen

529. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Izključitev razlogov za izpodbijanje

529. člen

Sklepa skupščine, ki je udeležena pri pripojitvi, o soglasju za pripojitev ni mogoče izpodbijati zaradi naslednjih razlogov:

1. ker zagotovitev delnic prevzemne družbe po menjalnem razmerju, določenem v pogodbi o pripojitvi, oziroma morebitnih denarnih doplačil niso primerno nadomestilo za delnice prevzete družbe,

2. ker višina denarne odpravnine ni primerna oziroma ker denarna odpravnina ni bila ponujena oziroma ni bila pravilno ponujena,

3. ker utemeljitev oziroma obrazložitev menjalnega razmerja in morebitnih denarnih doplačil v poročilu uprave o pripojitvi (513. člen), poročilu o reviziji pripojitve (514. člen) oziroma poročilu nadzornega sveta o pregledu pripojitve (514.a člen) ni v skladu z določbami tega zakona.“

122. člen

Za 529. členom se dodajo novi 529.a do 529.j členi, ki se glasijo:

“Sodni preizkus menjalnega razmerja; upravičeni predlagatelji

529.a člen

(1) Kadar zagotovitev delnic prevzemne družbe, po menjalnem razmerju, določenem v pogodbi o pripojitvi, oziroma morebitna denarna doplačila, določena v pogodbi o pripojitvi, niso primerno nadomestilo za delnice prevzete družbe, lahko vsak delničar družbe, ki je bila udeležena pri pripojitvi, od prevzemne družbe zahteva dodatno denarno doplačilo zaradi izravnave (v nadaljnjem besedilu: dodatno denarno doplačilo).

(2) Pravico iz prvega odstavka tega člena uveljavlja delničar s predlogom za sodni preizkus menjalnega razmerja.

(3) Predlog za sodni preizkus menjalnega razmerja lahko vložijo delničarji, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. ki:

– so imeli položaj delničarja v celotnem obdobju od dneva, ko je skupščina družbe, katere delničarji so bili, sprejela sklep o soglasju za pripojitev, do dneva vložitve predloga za sodni preizkus menjalnega razmerja; in

– se niso odpovedali pravici do dodatnega denarnega doplačila po 529.b členu tega zakona; in

2. če so:

– bodisi njihovi skupni deleži v posamezni družbi, ki je bila udeležena pri pripojitvi, dosegali najmanj eno stotino osnovnega kapitala te družbe ali vrednost najmanj 6,000.000 tolarjev,

– bodisi so skupaj imetniki vseh delnic, ki izpolnjujejo pogoje iz 1. točke tega odstavka.

Odpoved pravici do dodatnega denarnega doplačila

529.b člen

Delničarji se lahko odpovedo pravici do dodatnega denarnega doplačila z izjavo, ki mora biti v obliki notarskega zapisa. Izjavo o odpovedi lahko dajo delničarji tudi ustno na zasedanju skupščine, ki odloča o soglasju za pripojitev. V takem primeru se ta izjava vnese v zapisnik skupščine. Odpoved pravici do dodatnega denarnega doplačila učinkuje tudi za nadaljnje pridobitelje delnic, katerih imetniki so se pravici do dodatnega denarnega doplačila odpovedali.

Postopek sodnega preizkusa menjalnega razmerja

529.c člen

(1) Za odločanje o predlogu za sodni preizkus menjalnega razmerja se uporabljajo določbe zakona, ki ureja nepravdni postopek, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Sodišče lahko v postopku ugotavlja tudi dejstva, ki jih udeleženci niso navedli, in izvede dokaze, ki jih udeleženci niso predlagali.

(3) Predlog za sodni preizkus menjalnega razmerja se lahko vloži v roku enega meseca. Rok za vložitev predloga začne teči z dnem objave vpisa pripojitve v register. Sodišče mora v Uradnem listu Republike Slovenije objaviti obvestilo o vložitvi predloga za sodni preizkus menjalnega razmerja. Delničarji, ki izpolnjujejo pogoje iz 1. točke tretjega odstavka 529.a člena tega zakona, lahko v roku enega meseca od objave obvestila o vložitvi predloga vložijo svoje predloga za preizkus menjalnega razmerja. Po poteku tega roka predloga za preizkus menjalnega razmerja ni več dopustno vložiti. V objavi je treba na okoliščino iz prejšnjega stavka posebej opozoriti.

(4) Nasprotni udeleženelec v postopku sodnega preizkusa menjalnega razmerja je prevzemna družba. Ta lahko v postopku na prvi stopnji predlaga, da ji sodišče dovoli, da namesto dodatnih denarnih doplačil zagotovi dodatne delnice.

(5) Proti sodni odločbi, s katero je sodišče odločilo o predlogu za preizkus menjalnega razmerja, je dovoljena pritožba v mesecu dni od vročitve prepisa te sodne odločbe. Pritožbo lahko vložijo samo prevzemna družba, vsak predlagatelj in vsak skupni zastopnik (529.č člen). Če je sodišče prevzemni družbi dovolilo, da namesto dodatnih denarnih doplačil zagotovi dodatne delnice, lahko vložijo pritožbo proti sodni odločbi, s katero je sodišče odločilo o predlogu za preizkus menjalnega razmerja, tudi delničarji prevzemne družbe, katerih pravice so zaradi zagotovitve dodatnih delnic okrnjene. Rok za odgovor na pritožbo je en mesec.

(6) V postopku sodnega preizkusa menjalnega razmerja je dovoljena revizija.

Skupni zastopnik

529.č člen

(1) Zaradi varstva pravic delničarjev vsake družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, ki niso vložili predloga za sodni preizkus menjalnega razmerja in ki se niso odpovedali pravi-

ci do dodatnega denarnega doplačila po 529.b členu tega zakona, sodišče po uradni dolžnosti imenuje skupnega zastopnika teh delničarjev.

(2) Skupni zastopnik ima položaj zakonitega zastopnika. Pri uveljavljanju interesov delničarjev mora ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika, in sicer zlasti, ko sprejema odločitve o sklenitvi poravnave, o nadaljevanju postopka po umiku vseh predlogov za sodni preizkus menjalnega razmerja ali o vložitvi pravnega sredstva. Če zaradi napačne odločitve skupnega zastopnika nastane delničarjem škoda, jo je dolžan povrniti le, če jo je povzročil naklepno ali iz hude malomarnosti.

(3) Za skupnega zastopnika je lahko imenovan le odvetnik, notar ali revizor. Imenovana oseba lahko imenovanje odkloni le, če za to obstajajo utemeljeni razlogi.

(4) Za skupnega zastopnika ne more biti imenovana oseba:

1. ki je imetnik delnic prevzemne družbe, na podlagi katerih je v osnovnem kapitalu prevzemne družbe udeležena z najmanj 5%,

2. ki je član uprave ali nadzornega sveta prevzemne družbe ali je zaposlena pri prevzemni družbi,

3. ki je član uprave ali nadzornega sveta kapitalske družbe ali družbenik osebne družbe, če je ta družba udeležena v prevzemni družbi oziroma je prevzemna družba udeležena v tej družbi na način, določen v prvem odstavku 59. člena tega zakona.

(5) Skupnega zastopnika delničarjev posamezne družbe, ki je udeležena pri pripojitvi, ni treba imenovati, če so se vsi delničarji te družbe, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje 1. točke tretjega odstavka 529.a člena tega zakona, odpovedali pravici do skupnega zastopnika z izjavo, ki mora biti v obliki notarskega zapisa. Izjavo o odpovedi lahko dajo delničarji tudi ustno na zasedanju skupščine, ki odloča o soglasju za pripojitev. V takem primeru se ta izjava vnese v zapisnik skupščine. Odpoved pravici do skupnega zastopnika učinkuje tudi za nadaljnje pridobitelje delnic, katerih imetniki so se pravici do dodatnega denarnega doplačila odpovedali.

(6) Skupni zastopnik ima pravico do povrnitve stroškov in nagrade za svoje delo. Višino stroškov in nagrade skupnega zastopnika odmeri sodišče. Stroški in nagrada skupnega zastopnika so stroški postopka (529.i člen). Sodišče lahko prevzemni družbi na zahtevo skupnega zastopnika naloži tudi plačilo predujma za kritje stroškov in nagrade skupnega zastopnika.

(7) Skupni zastopnik mora po umiku vseh predlogov za sodni preizkus menjalnega razmerja nadaljevati s postopkom, če je po presoji dobrega gospodarstvenika mogoče pričakovati ugoden izid postopka.

Poravnalni odbor izvedencev za preizkus menjalnega razmerja

529.d člen

(1) Sodišče lahko pridobi izvedensko mnenje poravnalnega odbora izvedencev za preizkus menjalnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: poravnalni odbor izvedencev) oziroma ga mora pridobiti, če to zahteva kateri od udeležencev postopka. Poravnalni odbor mora izvedensko mnenje predložiti brez nepotrebne odlašanja.

(2) Poravnalni odbor izvedencev ima tri člane, od katerih je eden predsednik. Člana morata izpolnjevati pogoje iz druge alineje drugega odstavka 529.j člena tega zakona. Če

je pri pripojitvi udeležena družba, s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu, mora biti poravnalni odbor izvedencev razširjen z dvema dodatnima članoma, ki morata izpolnjevati pogoje iz tretjega odstavka 529.j člena tega zakona.

(3) Administrativne zadeve za poravnalni odbor izvedencev opravlja strokovna služba Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(4) Predsednik vodi seje poravnalnega odbora izvedencev. Seja mora biti sklicana takoj, ko je sodišče zahtevalo predložitev izvedenskega mnenja.

(5) Poravnalni odbor izvedencev je sklepčen, če so prisotni vsi njegovi člani. Ob predvideni odsotnosti enega izmed članov mora predsednik ali njegov namestnik poskrbeti, da se na sejo povabi namestnik odsotnega člana. Poravnalni odbor izvedencev svoje sklepe sprejema z večino glasov vseh članov; posamezni član se glasovanja ne more vzdržati.

(6) Poravnalni odbor izvedencev lahko pred predložitvijo svojega mnenja pritegne zunanje izvedence in naroči izdelavo izvedenskih mnenj; s tem povezani stroški so stroški postopka (prvi odstavek 529.i člena).

(7) Poravnalni odbor izvedencev ima pravico zahtevati pojasnila od vseh družb, udeleženih pri pripojitvi. Uprave teh družb morajo poravnalnemu odboru izvedencev omogočiti, da pregleda poslovne knjige in dokumentacijo družbe. Obveznost dati pojasnila poravnalnemu odboru izvedencev velja tudi za zunanje izvedence iz šestega odstavka tega člena.

Poravnava pred poravnalnim odborom izvedencev

529.e člen

(1) Poravnalni odbor izvedencev opozori udeleženca postopka na možnost poravnave in jim pomaga, da se poravnajo. Sporazum udeležencev o poravnavi pred poravnalnim odborom izvedencev se vpiše v zapisnik. Poravnava je sklenjena, ko vsi člani poravnalnega odbora izvedencev ter udeleženci postopka ali njihovi zastopniki podpišejo ta zapisnik.

(2) Zapisnik o sklenjeni poravnavi se pošlje sodišču, ki sklenjeno poravnavo potrdi, če so izpolnjeni pogoji iz drugega in tretjega stavka prvega odstavka tega člena. Potrjena poravnava ima učinke sodne poravnave. Udeležencem postopka se na njihovo zahtevo izda overjen prepis zapisnika, v katerem je vpisana poravnava.

Učinki pravnomočnih sodnih odločb in poravnav

529.f člen

(1) Pravnomočna sodna odločba, s katero je sodišče odločilo o predlogu za preizkus menjalnega razmerja, pravnomočna sodna poravnava in pravnomočno potrjena poravnava pred poravnalnim odborom izvedencev učinkujejo za prevzemno družbo in za vse delničarje družb, ki so bile udeležene pri pripojitvi.

(2) Vsem delničarjem mora biti s sodno odločbo oziroma poravnavo iz prvega odstavka tega člena za vsako delnico zagotovljeno enako dodatno denarno doplačilo oziroma enako število dodatnih delnic. To velja tudi, če so delničarji ali njihov skupni zastopnik zahtevali nižje dodatno denarno doplačilo.

(3) Določba drugega odstavka tega člena ne velja za delničarje, ki so se po 529.b členu tega zakona odpovedali pravici do dodatnega denarnega doplačila.

Obrestovanje dodatnih denarnih doplačil, izdaja dodatnih delnic

529.g člen

(1) Dodatna denarna doplačila, ki so bila določena s pravnomočno sodno odločbo oziroma poravnavo iz prvega odstavka 529.f člena tega zakona, se od dneva vpisa pripojitve v register obrestujejo po obrestni meri, po kateri poslovna banka prevzemne družbe obrestuje denarne depozite, vezane za obdobje, ki je enako obdobju od vpisa pripojitve v register do izdaje sodne odločbe oziroma sklenitve poravnave.

(2) Če ima prevzemna družba na podlagi pravnomočne sodne odločbe oziroma poravnave iz prvega odstavka 529.f člena tega zakona pravico namesto dodatnih denarnih doplačil zagotoviti dodatne delnice, sme prevzemna družba namesto dodatnih denarnih doplačil zagotoviti dodatne delnice, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

(3) Prevzemna družba mora zaradi zagotovitve dodatnih delnic najprej uporabiti lastne delnice.

(4) Če prevzemna družba nima lastnih delnic oziroma če lastne delnice ne zadoščajo za izpolnitev obveznosti prevzemne družbe zagotoviti dodatne delnice, lahko prevzemna družba izda nove delnice po postopku povečanja osnovnega kapitala, če so te namenjene samo delničarjem, ki imajo pravico do dodatnih delnic. Vložki za dodatne delnice se ne vplačajo.

(5) Povečanje osnovnega kapitala prevzemne družbe zaradi zagotovitve dodatnih delnic iz četrtega odstavka tega člena je dopustno samo:

1. če je v zadnji oziroma vmesni bilanci stanja, ki je sestavljena na presečni dan največ osem mesecev pred odločanjem o povečanju osnovnega kapitala, skupni znesek drugih rezerv iz dobička in prenesenega dobička najmanj enak skupnemu nominalnemu znesku dodatnih delnic, ali

2. če je skupni znesek osnovnega kapitala po povečanju in rezerv, ki jih družba mora oblikovati in jih ne sme uporabiti za povečanje osnovnega kapitala, enak oziroma manjši od skupne vrednosti sredstev družbe, zmanjšane za obveznosti družbe.

(6) Za povečanje osnovnega kapitala zaradi izdaje dodatnih delnic se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 518. člena tega zakona, v primeru iz 2. točke petega odstavka tega člena pa tudi tretji in četrti odstavek 518. člena tega zakona.

Objava pravnomočne sodne odločbe oziroma poravnave

529.h člen

Uprava prevzemne družbe mora izrek pravnomočne sodne odločbe oziroma poravnave iz prvega odstavka 529.f člena tega zakona objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije v roku 30 dni, šteto od dne, ko je zvedela za pravnomočnost.

Stroški postopka

529.i člen

(1) Stroške postopka za sodni preizkus menjalnega razmerja skupaj s stroški skupnih zastopnikov predhodno krije prevzemna družba. Sodišče lahko na predlog prevzemne družbe predlagateljem postopka naloži, da tej povrne vse stroške postopka oziroma del teh stroškov, če bi ti od

vložitve predloga oziroma kasnejšega dne morali vedeti, da nastajajo stroški, ki so nesorazmerni s pravicami, ki se v postopku uveljavljajo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena vsak udeleženec postopka predhodno sam krije stroške svojih pravnih pooblaščenec.

(3) Sodišče prevzemni družbi naloži, da predlagateljem povrne stroške njihovih pravnih pooblaščenec, če so bila v postopku sodnega preizkusa menjalnega razmerja ugotovljena bistvena odstopanja od menjalnega razmerja oziroma denarnih doplačil, določenih v pogodbi o pripojitvi.

(4) Če utemeljitev oziroma obrazložitev menjalnega razmerja in morebitnih denarnih doplačil v poročilu uprave o pripojitvi (513. člen), poročilu o reviziji pripojitve (514. člen) oziroma poročilu nadzornega sveta o pregledu pripojitve (514.a člen) ni bila v skladu z določbami tega zakona, sodišče prevzemni družbi naloži, da predlagateljem povrne tiste stroške njihovih pooblaščenec, ki so nastali do dne, do katerega predlagatelji niso mogli vedeti, da nastajajo stroški, ki so nesorazmerni s pravicami, ki se v postopku uveljavljajo.

Imenovanje članov poravnalnega odbora izvedencev; varovanje zaupnih podatkov; nagrada članom poravnalnega odbora izvedencev

529.j člen

(1) Za člane poravnalnega odbora izvedencev so lahko imenovane osebe, ki še niso dopolnile 75. leta starosti in ki izpolnjujejo pogoje iz četrtega odstavka 246. člena tega zakona.

(2) Ministra, pristojna za pravosodje ter za finance, imenujeta:

- predsednika ter vsaj enega namestnika, ki sta upokojena sodnika;
- dva člana ter zadostno število nadomestnih članov, ki so lahko revizorji, davčni svetovalci ali strokovnjaki s področja prava in financ.

(3) Dva člana, ki sta imenovana za primere, ko je pri pripojitvi udeležena družba, s katere denicami se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev (drugi odstavek 529.d člena), imenujeta ministra, pristojna za pravosodje ter finance, na predlog Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(4) Člani poravnalnega odbora izvedencev so imenovani za dobo petih let z možnostjo neomejenega ponovnega imenovanja.

(5) Ministra, pristojna za pravosodje ter finance, razrešita člana poravnalnega odbora izvedencev, če prenehajo pogoji iz prvega odstavka tega člena ter imenujeta drugega člana.

(6) Za izločitev članov poravnalnega odbora izvedencev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravni postopek o izločitvi sodnika. Člani poravnalnega odbora izvedencev morajo kot zaupne varovati vse podatke, ki so jih dobili pri opravljanju funkcije člana poravnalnega odbora izvedencev in jih smejo uporabiti le pri opravljanju te funkcije. Pri opravljanju svoje funkcije so člani poravnalnega odbora izvedencev neodvisni.

(7) Ministra, pristojna za pravosodje ter za finance, izdada predpis o merilih za določanje nagrade članom poravnalnega odbora izvedencev.“

123. člen

Naslov 3. pododdelka 2. oddelka devetega poglavja II. dela se spremeni, tako da se glasi "Združitev družb z omejeno odgovornostjo".

124. člen

532. in 533. člen se nadomestita z novimi 532., 532.a do 532.c in 533. členom, ki se glasijo:

“Splošno; vsebina pogodbe o združitvi

532. člen

(1) Družbe z omejeno odgovornostjo so lahko udeležene pri združitvi kapitalskih družb.

(2) Za združitev kapitalskih družb, pri kateri so udeležene tudi družbe z omejeno odgovornostjo, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o združitvi delniških družb, če ni v tem pododdelku drugače določeno.

(3) Če je družba z omejeno odgovornostjo udeležena pri pripojitvi kot prevzemna družba, mora pogodba o pripojitvi vsebovati tudi nominalno vrednost poslovnega deleža prevzemne družbe, ki ga pridobi posamezen družbenik oziroma delničar prevzete družbe v zameno za poslovne deleže oziroma delnice prevzete družbe.

(4) Če bo družba z omejeno odgovornostjo kot prevzemna družba družbenikom oziroma delničarjem prevzetih družb v zameno za poslovne deleže oziroma delnice prevzete družbe zagotovila poslovne deleže, iz katerih izhajajo drugačne pravice oziroma obveznosti kot iz drugih poslovnih deležev prevzemne družbe, morajo biti te drugačne pravice oziroma obveznosti določene v pogodbi o pripojitvi.

(5) Če bo družba z omejeno odgovornostjo kot prevzemna družba posameznim družbenikom oziroma delničarjem prevzetih družb v zameno za poslovne deleže oziroma delnice prevzete družbe zagotovila lastne poslovne deleže, morajo biti v pogodbi o pripojitvi navedeni družbeniki oziroma delničarji, ki jim bo družba zagotovila lastne poslovne deleže, in nominalna višina teh poslovnih deležev.

(6) Kadar je pri združitvi kot prevzeta družba udeležena delniška družba in je oziroma bo prevzemna družba organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo, lahko vsak delničar prevzete delniške družbe, ki je na skupščini prevzete delniške družbe na zapisnik ugovarjal sklepu o soglasju za pripojitev, od prevzemne družbe zahteva, da prevzame poslovni delež, ki mu ga mora zagotoviti zaradi izvedbe pripojitve, proti plačilu primerne denarne odpravnine. To pravico ima tudi delničar prevzete delniške družbe, ki se skupščine ni udeležil, če mu je bila protipravno preprečena udeležba na skupščini ali če skupščina ni bila pravilno sklicana ali če predmet odločanja na skupščini ni bil pravilno objavljen. Za denarno odpravnino iz tega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 528.a člena in določbe 529.b do 529.č člena tega zakona.

(7) Kadar je pri združitvi kot prevzeta družba udeležena družba z omejeno odgovornostjo in je oziroma bo prevzemna družba organizirana kot delniška družba, se za pravice družbenika prevzete družbe z omejeno odgovornostjo smiselno uporablja določba šestega odstavka tega člena.

Priprava in izvedba skupščine

532.a člen

(1) Za pripravo skupščine družbe z omejeno odgovornostjo, ki je udeležena pri združitvi, se ne uporabljajo prvi, četrti in šesti odstavek 516. člena tega zakona.

(2) Najmanj 14 dni pred zasedanjem skupščine družbe z omejeno odgovornostjo, ki bo odločala o soglasju za združitev, je treba vsakemu družbeniku te družbe skupaj z vabilom na skupščino poslati vse listine iz drugega odstavka 516. člena tega zakona.

(3) Po sklicu skupščine družbe z omejeno odgovornostjo morajo poslovodje družbe vsakemu družbeniku na

njegovo zahtevo pojasniti tudi zadeve o drugih družbah, ki so udeležene pri pripojitvi, če so te pomembne za pripojitev. Za obveznost poslovodij dati pojasnila se smiselno uporabljata prva in peta alineja drugega odstavka 293. člena tega zakona. V sklicu skupščine je treba družbenike opozoriti na to pravico.

Soglasje skupščine za združitev

532.b člen

(1) Sklep skupščine družbe z omejeno odgovornostjo o soglasju za združitev je veljavno sprejet, če zanj glasujejo družbeniki, ki imajo najmanj tri četrtine vseh glasov. Družbena pogodba lahko določi višjo večino ter druge zahteve. Sklep mora potrditi notar.

(2) Če so posamezni družbeniki družbe z omejeno odgovornostjo, ki je prevzeta družba, po družbeni pogodbi imeli pravice v zvezi z vodenjem poslov, v zvezi z imenovanjem poslovodij oziroma nadzornega sveta ali v zvezi s prenosom poslovnih deležev in jim po pogodbi o združitvi ne bodo zagotovljene enakovredne pravice na podlagi statuta oziroma družbene pogodbe prevzemne družbe, je za veljavnost sklepa skupščine o soglasju za združitev potrebno tudi soglasje teh družbenikov.

(3) Če je po družbeni pogodbi družbe z omejeno odgovornostjo kot prevzete družbe za odtujitev poslovnega deleža osebi, ki ni družbenik, potrebno soglasje posameznega družbenika, je za veljavnost sklepa skupščine o soglasju za združitev potrebno tudi soglasje tega družbenika.

(4) Če je na podlagi družbene pogodbe družbe z omejeno odgovornostjo kot prevzete družbe za veljavnost posameznih sklepov potrebna večina, ki je višja od tretjih četrtin vseh glasov, je tudi za veljavnost sklepa o soglasju za združitev potrebna taka večina, razen kadar statut oziroma družbena pogodba prevzemne družbe zagotavlja enakovredno varstvo manjšinskih pravic.

(5) Če osnovni vložki v posamezni družbi, ki je udeležena pri združitvi, niso v celoti vplačani, je za veljavnost sklepa o soglasju za združitev skupščin drugih družb z omejeno odgovornostjo, ki so udeležene pri združitvi, potrebno soglasje vseh družbenikov teh družb.

(6) Družbenik prevzete družbe lahko da soglasje iz drugega do petega odstavka tega člena tudi zunaj skupščine, če je izjava tej družbi posredovana najkasneje v treh mesecih po sprejemu sklepa o soglasju za združitev. Izjava o soglasju iz prejšnjega stavka mora biti dana v obliki notarskega zapisa, v katerega je vključena pogodba o združitvi.

Pregled po nadzornem svetu; revizija združitve

532.c člen

(1) Družbeniki družbe z omejeno odgovornostjo, ki je udeležena pri združitvi, se lahko odpovedo tudi uporabi določb o pregledu združitve po nadzornem svetu (514.a člen tega zakona). Za odpoved iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja peti odstavek 528. člena tega zakona.

(2) Določbe 514. člena tega zakona o reviziji pripojitve se za družbo z omejeno odgovornostjo, ki je udeležena pri združitvi, uporabljajo samo, če tako predlaga eden izmed družbenikov te družbe. Če družba nima nadzornega sveta, imenuje pripojitvenega revizorja sodišče.

(3) Če družba ne upošteva predloga družbenika iz drugega odstavka tega člena, mora družbenik na zasedanju skupščine, ki odloča o soglasju za pripojitev, na zapisnik izjaviti, da njegov predlog ni bil upoštevan. Izjava iz prejšnjega stavka se šteje za ugovor proti združitvi.

Povečanje osnovnega kapitala

533. člen

Če družba z omejeno odgovornostjo kot prevzemna družba zaradi izvedbe pripojitve poveča osnovni kapital, se za tako povečanje ne uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka 451. člena in določbe 453. člena tega zakona.“

125. člen

V devetem poglavju II. dela se za 533. členom doda novi oddelek 2.A, s tremi pododdelki in novimi 533.a do 533.o členom, ki se glasijo:

"2.A oddelek

DELITEV

1. pododdelek

Splošno pravilo**Pojem**

533.a člen

(1) Kapitalska družba se lahko deli bodisi z razdelitvijo bodisi z oddelitvijo.

(2) Razdelitev se opravi s hkratnim prenosom vseh delov premoženja prenosne družbe, ki z razdelitvijo preneha, ne da bi bila opravljena njena likvidacija, bodisi

- na nove kapitalske družbe, ki se ustanovijo zaradi razdelitve (razdelitev z ustanovitvijo novih družb), bodisi
- na prevzemne kapitalske družbe (razdelitev s prevzemom).

(3) Oddelitev se opravi s prenosom posameznih delov premoženja prenosne družbe, ki z oddelitvijo ne preneha, bodisi

- na nove kapitalske družbe, ki se ustanovijo zaradi oddelitve (oddelitev z ustanovitvijo novih družb), bodisi
- na prevzemne kapitalske družbe (oddelitev s prevzemom).

(4) Delitev se lahko opravi tudi tako, da se deli premoženja prenosne družbe hkrati prenesejo na nove in na prevzemne družbe.

(5) Z delitvijo preide na novo oziroma prevzemno družbo del premoženja prenosne družbe, določen z delitvenim načrtom, ter pravice in obveznosti prenosne družbe v zvezi s tem premoženjem. Nova oziroma prevzemna družba kot univerzalni pravni naslednik vstopi v vsa pravna razmerja v zvezi s tem premoženjem, katerih subjekt je bila prenosna družba.

(6) Družbenikom oziroma delničarjem prevzete družbe se zagotovijo deleži (delnice oziroma poslovni deleži) nove oziroma prevzemne družbe.

(7) Kadar razmerje, v katerem se zamenjajo delnice oziroma poslovni deleži prenosne družbe za delnice oziroma poslovne deleže posamezne nove oziroma prevzemne družbe, ni enako ena ali več delnic oziroma poslovnih deležev posamezne nove oziroma prevzemne družbe za eno delnico oziroma poslovni delež prenosne družbe, lahko delničarjem oziroma družbenikom prenosne družbe, ki ne razpolagajo z ustreznim številom delnic oziroma poslovnih deležev prenosne družbe, da bi lahko prejeli celo število delnic

oziroma poslovnih deležev posamezne nove oziroma prevzemne družbe, bodisi nova oziroma prevzemna družba bodisi druga oseba zagotovi denarno doplačilo. Vsota denarnih doplačil, ki jih zagotovi posamezna nova oziroma prevzemna družba, ne sme presežati desetine skupnega nominalnega zneska delnic oziroma poslovnih deležev, ki jih nova oziroma prevzemna družba zagotovi delničarjem oziroma družbenikom prenosne družbe zaradi izvedbe delitve.

(8) Posamezni pojmi, uporabljeni v tem poglavju, imajo pri uporabi določb tega poglavja naslednji pomen, če ni v posameznem primeru drugače določeno:

1. nova družba je kapitalska družba, ki se ustanovi zaradi delitve,

2. prevzemna družba je kapitalska družba, na katero z delitvijo preide del premoženja prenosne družbe,

3. uprava je uprava delniške družbe, poslovodje družbe z omejeno odgovornostjo in komplementarji komanditne delniške družbe,

4. deleži so delnice delniške družbe oziroma komanditne delniške družbe in poslovni deleži družbe z omejeno odgovornostjo,

5. statut je statut delniške družbe oziroma komanditne delniške družbe in družbena pogodba družbe z omejeno odgovornostjo.

2. pododdelek

Delitev z ustanovitvijo novih družb**Delitveni načrt**

533.b člen

(1) Uprava prenosne družbe mora sestaviti delitveni načrt.

(2) Delitveni načrt mora vsebovati:

1. firmo in sedež prenosne družbe;

2. predlog statutih novih družb;

3. izjavo o prenosu delov premoženja prenosne družbe na nove družbe s pravnimi posledicami iz drugega ter petega do sedmega odstavka 533.a člena tega zakona;

4. razmerja, v katerih se zamenjajo deleži prenosne družbe za deleže posamezne nove družbe (menjalna razmerja);

5. v primeru iz sedmega odstavka 533.a člena tega zakona:

- višino denarnega doplačila, ki mora biti izražena v denarnem znesku na celotno delnico prenosne družbe, in

- navedbo firme nove družbe, ki bo zagotovila denarno doplačilo, oziroma firmo in sedež oziroma ime in priimek druge osebe, ki bo zagotovila denarno doplačilo;

6. kadar bo prenosna družba zaradi oddelitve z ustanovitvijo novih družb zmanjšala osnovni kapital po drugem odstavku 533.c členu tega zakona: natančen opis postopkov v zvezi z zmanjševanjem nominalnega zneska delnic oziroma združevanjem deležev prenosne družbe;

7. natančen opis postopkov v zvezi z zagotovitvijo deležev novih družb;

8. dan, od katerega dalje zagotavljajo deleži, ki jih bo posamezna nova družba zagotovila, pravico do dela dobička;

9. dan, od katerega dalje se šteje, da so dejanja prenosne družbe opravljena za račun posamezne nove družbe (dan obračuna delitve);

10. kadar je prenosna družba izdala delnice oziroma poslovne deleže brez glasovalne pravice, prednostne delni-

ce oziroma poslovne deleže z večjim številom glasov ali dividendne obveznice oziroma posameznim osebam drugače zagotovila posebne pravice do udeležbe v dobičku:

– pravice, ki jih bo tem delničarjem oziroma družbenikom prenosne družbe oziroma drugim imetnikom teh pravic zagotovila posamezna nova družba, ali

– druge ukrepe (na primer v obliki denarnega doplačila), ki jih bo zaradi uresničitve teh pravic opravila posamezna nova družba;

11. vse posebne ugodnosti, ki bodo zagotovljene članom uprav oziroma nadzornih svetov prenosne oziroma novih družb, ki so udeležene pri delitvi, ali delitvenim revizorjem;

12. določen opis in dodelitev delov premoženja in obveznosti, ki se prenesejo na posamezno novo družbo; pri tem se je dovoljeno sklicevati na listine (na primer zaključno poročilo in računovodske izkaze iz 14. točke tega odstavka), če je na podlagi njihove vsebine mogoče določiti premoženje, ki se prenese na posamezno novo družbo;

13. določilo o dodelitvi tistih delov premoženja, ki jih sicer na podlagi delitvenega načrta ne bi bilo mogoče dodeliti nobeni izmed družb, ki je udeležena pri delitvi;

14. zaključno poročilo prenosne družbe in otvoritvene bilance novih družb, v primeru oddelitve pa tudi otvoritveno bilanco prenosne družbe, ki izkazuje stanje premoženja in obveznosti po oddelitvi;

15. v primeru iz 533. j člena tega zakona: višino denarne odpravnine, ki jo ponuja posamezna nova družba oziroma druga oseba, razen kadar so se vsi družbeniki oziroma delničarji prenosne družbe veljavno odpovedali pravici do denarne odpravnine.

(3) Izjava druge osebe, da ponuja denarno doplačilo (5. točka drugega odstavka) ali denarno odpravnino (15. točka drugega odstavka) mora biti v notarski obliki.

(4) Za varstvo imetnikov posebnih pravic iz 10. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 523. člen tega zakona.

Ohranitev kapitala; uporaba pravil o ustanovitvi; odgovornost organov

533.c člen

(1) Skupna višina osnovnih kapitalov družb, ki so udeležene pri delitvi, mora biti po delitvi najmanj enaka osnovnemu kapitalu prenosne družbe pred delitvijo. Vsota drugih postavk lastnega kapitala (kapitalske rezerve, revalorizacijski popravek sestavin kapitala, rezerve iz dobička in preneseni čisti dobiček/izguba), izkazanih v otvoritveni bilanci stanja družb, ki so udeležene pri delitvi, mora biti najmanj enaka vsoti teh postavk, izkazanih v zaključnem poročilu prenosne družbe.

(2) Pri oddelitvi lahko prenosna družba zmanjša osnovni kapital, ne da bi upoštevala določbe tega zakona o zmanjšanju osnovnega kapitala. Če pa prenosna družba zaradi izvedbe oddelitve zmanjša osnovni kapital po določbah tega zakona o rednem zmanjšanju osnovnega kapitala, glede na tak način zmanjšanega osnovnega kapitala ni treba upoštevati prvega stavka prvega odstavka tega člena.

(3) Za ustanovitev novih družb veljajo določbe tega zakona o ustanovitvi, razen določb tretjega odstavka 191. člena oziroma tretjega odstavka 410. člena tega zakona, če ni v tem oddelku drugače določeno. Za ustanovitelja se šteje prenosna družba.

(4) Ustanovitev novih družb mora pregledati eden ali več ustanovitvenih revizorjev. Pri oddelitvi mora ustanovitveni revizor pregledati tudi, ali je po oddelitvi skupna vrednost sredstev prenosne družbe, zmanjšanih za obveznosti, naj-

manj enaka višini osnovnega kapitala, povečani za vsoto rezerv, ki jih družba mora oblikovati. Za revizijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ustanovitveni reviziji delniške družbe, pri čemer ustanovitveno poročilo iz 193. člena tega zakona ni potrebno.

(5) Člani uprave in nadzornega sveta prenosne družbe solidarno odgovarjajo za škodo, ki jo delitev povzroči družbam, ki so udeležene pri delitvi, in imetnikom deležev v teh družbah. Za odgovornost članov uprave in nadzornega sveta iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja drugi odstavek 258. člena oziroma 279. člen tega zakona. Za uveljavljanje odškodninskih zahtevkov se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 525. člena in določba 525.a člena tega zakona.

Poročilo uprave o delitvi

533.č člen

(1) Uprava prenosne družbe mora izdelati podrobno pisno poročilo o delitvi.

(2) V poročilu o delitvi mora uprava razložiti ter pravno in ekonomsko utemeljiti;

1. razloge za delitev in predvidene posledice delitve;

2. vsebino delitvenega načrta, in še zlasti:

– menjalna razmerja (4. točka drugega odstavka 533.b člena);

– višino morebitnih denarnih doplačil (5. točka drugega odstavka 533.b člena);

– ukrepe za uresničenje pravic imetnikov posebnih pravic (10. točka drugega odstavka 533.b člena);

– ukrepe za zavarovanje pravic upnikov po petem odstavku 533.m člena tega zakona.

(3) V poročilu o delitvi je treba opozoriti na morebitne posebne težave, ki so nastale pri ocenjevanju vrednosti družb, ki so udeležene pri delitvi, in na ugotovitve poročila o reviziji ustanovitve iz četrtega odstavka 533.c člena tega zakona.

(4) V poročilu o delitvi mora uprava navesti sodišča, katerim bodo predložena poročila ustanovitvenih revizorjev po prvem odstavku 533.l člena tega zakona.

(5) V poročilu o delitvi uprava ni dolžna razkriti informacij iz prve in pete alineje drugega odstavka 293. člena tega zakona.

(6) Menjalnega razmerja ni treba pojasniti, če so imetniki deležev prenosne družbe v novih družbah udeleženi v enakih kapitalskih razmerjih, kot so bili v prenosni družbi (delitev, ki ohranja kapitalska razmerja).

(7) Poročilo o delitvi ni potrebno, če vsi imetniki deležev prenosne družbe dajo izjavo v obliki notarskega zapisa, da se odpovedujejo uporabi določb tega zakona o poročilu uprave o delitvi. Izjavo o odpovedi lahko dajo delničarji tudi ustno na zasedanju skupščine prenosne družbe, ki odloča o delitvi. V takem primeru se izjava vnese v zapisnik skupščine.

Revizija delitve

533.d člen

(1) Delitveni načrt mora pregledati revizor (delitveni revizor).

(2) Delitvenega revizorja imenuje nadzorni svet. Če družba nima nadzornega sveta, imenuje delitvenega revizorja uprava.

(3) Delitveni revizor mora o reviziji delitve izdelati pisno poročilo.

(4) Kadar delitev ne ohranja kapitalskih razmerij (tretji odstavek 533.g člena), mora poročilo o reviziji delitve vse-

bovati mnenje revizorja o tem, ali je zagotovitev deležev v novih družbah po menjalnem razmerju, predlaganem v delitvenem načrtu in višina morebitnih denarnih doplačil ter ponujena odpravnina primerno nadomestilo za deleže v novih družbah. Pri tem je treba zlasti razložiti:

1. z uporabo katerih metod ocenjevanja vrednosti podjetij so bila določena menjalna razmerja, ki so predlagana v delitvenem načrtu;

2. razloge, zaradi katerih je uporaba teh metod v konkretnem primeru primerna za določitev menjalnih razmerij;

3. kadar je bilo za določitev menjalnih razmerij uporabljenih več metod: kakšno menjalno razmerje bi bilo ugotovljeno pri uporabi posamezne od teh metod; hkrati je treba razložiti, v kakšnem deležu je bila upoštevana posamezna od teh metod pri določitvi menjalnih razmerij in katere posebne težave so se pokazale pri ocenjevanju vrednosti družb, ki so udeležene pri delitvi.

(5) Delitveni revizor mora predložiti poročilo o reviziji delitve upravi in nadzornemu svetu prenosne družbe.

(6) Glede poteka revidiranja in pogojev revidiranja se za revizijo delitve smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o reviziji letnih poročil.

(7) Glede odškodninske odgovornosti delitvenega revizorja se smiselno uporablja tretji odstavek 54. člena tega zakona. Delitveni revizor odškodninsko odgovarja vsem družbam, ki so udeležene pri delitvi, in vsem imetnikom deležev v teh družbah.

(8) Revizija delitve ni potrebna, če vsi imetniki deležev prenosne družbe dajo izjavo v obliki notarskega zapisa, da se odpovedujejo uporabi določb tega zakona o reviziji delitve. Izjavo o odpovedi lahko dajo delničarji tudi ustno na zasedanju skupščine prenosne družbe, ki odloča o delitvi. V takem primeru se izjava vnese v zapisnik skupščine.

Pregled delitve po nadzornem svetu

533.e člen

Nadzorni svet prenosne družbe mora na podlagi poročila uprave o delitvi in poročila o reviziji delitve pregledati nameravano delitev in o tem izdelati pisno poročilo. V poročilu o pregledu delitve nadzorni svet ni dolžan razkriti informacij iz prve in pete alineje drugega odstavka 293. člena tega zakona.

Priprava in izvedba skupščine

533.f člen

(1) Uprava prenosne družbe mora vsaj mesec dni pred dnevom zasedanja skupščine, ki bo odločala o delitvi, registrskemu sodišču predložiti delitveni načrt, ki ga je pred tem pregledal nadzorni svet te družbe. Obvestilo o predložitvi delitvenega načrta registrskemu sodišču mora družba objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije. V objavi je treba imetnike deležev prenosne družbe opozoriti na njihove pravice iz drugega in šestega odstavka tega člena, upnike ter svet delavcev pa na njihove pravice iz petega odstavka tega člena.

(2) Kadar je prenosna družba organizirana kot delniška družba oziroma komanditna delniška družba, je treba vsaj mesec dni pred zasedanjem skupščine, ki bo odločala o delitvi, na sedežu družbe omogočiti pregled naslednjih listin:

1. delitvenega načrta;
2. letnega poročila prenosne družbe za zadnja tri poslovna leta;
3. kadar dan obračuna delitve ni enak bilančnemu presečnemu dnevu zadnjega letnega poročila prenosne družbe:

zaključnega poročila prenosne družbe (prvi odstavek 64. člena), če je bilo do takrat že revidirano;

4. kadar se zadnje letno poročilo prenosne družbe nanaša na poslovno leto, ki se je končalo več kot šest mesecev pred sestavo delitvenega načrta: vmesne bilance stanja te družbe, ki mora biti sestavljena po stanju na dan zaključka zadnjega trimesečja pred sestavo delitvenega načrta;

5. poročila uprave o delitvi (533.č člen);

6. poročila o reviziji delitve (533.d člen);

7. poročila nadzornega sveta o pregledu delitve (533.e člen).

Vsakemu delničarju je treba na njegovo zahtevo najkasneje naslednji delovni dan brezplačno dati prepis teh listin.

(3) Za vmesno bilanco stanja iz 4. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 516. člena tega zakona.

(4) Kadar je prenosna družba organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo, je treba najmanj 14 dni pred zasedanjem skupščine družbe, ki bo odločala o delitvi, vsakemu družbeniku te družbe skupaj z vabilom za skupščino poslati listine iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vsakemu upniku in svetu delavcev, če je ta oblikovan, je treba na njegovo zahtevo najkasneje naslednji delovni dan brezplačno dati prepis delitvenega načrta.

(6) Na zasedanju skupščine je treba predložiti listine iz drugega odstavka tega člena. Na začetku obravnave na skupščini mora uprava ustno razložiti vsebino delitvenega načrta. Pred odločanjem o soglasju za delitev mora uprava imetnike deležev obvestiti o vseh pomembnih spremembah premoženja družbe v obdobju od sestave delitvenega načrta do zasedanja skupščine. Za pomembno se šteje zlasti tista sprememba, zaradi katere bi bilo primerno drugačno menjalno razmerje oziroma drugačna dodelitev deležev v novih družbah.

Soglasje skupščine za delitev

533.g člen

(1) Za delitev je potreben sklep skupščine o soglasju za delitev. Kadar je prenosna družba organizirana kot delniška družba oziroma komanditna delniška družba, je sklep veljavno sprejet, če zanj glasuje najmanj tri četrtine pri sklopanju zastopanega osnovnega kapitala. Kadar je prenosna družba organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo, je sklep veljavno sprejet, če zanj glasujejo družbeniki, ki imajo najmanj tri četrtine glasov vseh družbenikov. Sklep iz prejšnjega stavka mora potrditi notar. Statut oziroma družbena pogodba lahko določi višjo večino ter druge zahteve.

(2) Kadar je prenosna družba organizirana kot delniška družba oziroma komanditna delniška družba in obstaja več razredov delnic, je za veljavnost sklepa o soglasju za delitev potrebno soglasje delničarjev vsakega razreda. O soglasju morajo delničarji vsakega razreda sprejeti izreden sklep. Za sprejem izrednega sklepa velja določba drugega stavka prvega odstavka tega člena.

(3) Kadar imetniki deležev v kapitalu novih družb niso udeleženi v enakih razmerjih, kot so bili udeleženi v kapitalu prenosne družbe pred delitvijo (delitev, ki ne ohranja kapitalskih razmerij), je sklep o soglasju za delitev veljavno sprejet, če zanj glasuje devet desetin osnovnega kapitala. Kadar ta večina na skupščini ni dosežena, je sklep veljaven samo, če imetniki deležev, ki so glasovali proti sprejemu sklepa oziroma se glasovanja niso udeležili, prenosni družbi najkasneje v treh mesecih po zasedanju skupščine pošljejo izjavo o soglasju za delitev, tako da je skupaj z naknadnimi izjavami o soglasju ta večina dosežena.

(4) Izjave o soglasju iz tretjega odstavka tega člena morajo biti v obliki notarskega zapisa, v katerega je vključen delitveni načrt.

Izključitev razlogov za izpodbijanje

533.h člen

Sklepa skupščine prenosne družbe o delitvi ni mogoče izpodbijati zaradi naslednjih razlogov:

1. ker zagotovitev deležev v novih družbah po menjalnih razmerjih, določenih v delitvenem načrtu, skupaj z morebitnimi denarnimi doplačili niso primerno nadomestilo za deleže v prenosni družbi;

2. ker višina denarne odpravnine iz 533.j člena tega zakona ni primerna oziroma ker denarna odpravnina ni bila ponujena oziroma ni bila pravilno ponujena;

3. ker utemeljitev oziroma obrazložitev menjalnih razmerij in morebitnih denarnih doplačil v poročilu uprave o delitvi (533.č člen), poročilu o reviziji delitve (533.d člen) oziroma poročilu nadzornega sveta o pregledu pripojitve (533.e člen) ni v skladu z določbami tega zakona.

Posebne zahteve za soglasje skupščine za delitev

533.i člen

(1) Če imajo posamezni imetniki deležev prenosne družbe po statutu pravice v zvezi z vodenjem poslov, v zvezi z imenovanjem uprave oziroma nadzornega sveta ali v zvezi s soglasjem za prenos deležev, in jim po delitvenem načrtu v novih družbah ne bodo zagotovljene enakovredne pravice, je za veljavnost sklepa skupščine o soglasju za delitev potrebno tudi soglasje teh imetnikov deležev.

(2) Če je po statutu prenosne družbe za veljavnost posameznih sklepov skupščine potrebna večina, ki je višja od treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala oziroma od treh četrtin vseh glasov, je tudi za veljavnost sklepa skupščine o soglasju za delitev potrebna taka večina, razen kadar statuti novih družb zagotavljajo enakovredno varstvo manjšinskih pravic.

(3) Imetnik deležev lahko da soglasje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena tudi zunaj skupščine, če je izjava prenosni družbi posredovana najkasneje v treh mesecih po sprejemu sklepa o soglasju za delitev na skupščini. Izjava o soglasju iz prejšnjega stavka mora biti dana v obliki notarskega zapisa, v katerega je vključen delitveni načrt.

Ponudba denarne odpravnine

533.j člen

(1) Kadar delitev ne ohranja kapitalskih razmerij (tretji odstavek 533.g člena), lahko vsak imetnik deležev prenosne družbe, ki je na skupščini prenosne družbe na zapisnik ugovarjal sklepu o soglasju za delitev, od novih družb kot solidarnih dolžnikov zahteva, da prevzamejo deleže, ki mu jih morajo zagotoviti zaradi izvedbe delitve, proti plačilu primerne denarne odpravnine. Pravice do denarne odpravnine iz prejšnjega stavka nima tisti imetnik deležev, ki v kapitalu novih družb ohrani enak delež, kot ga je imel v kapitalu prenosne družbe pred delitvijo.

(2) Kadar so deleži prenosne družbe prosto prenosljivi, statuti posameznih oziroma vseh novih družb pa prenos deležev pogojujejo z dovoljenjem nove družbe oziroma posameznih imetnikov deležev nove družbe, lahko vsak imetnik deležev prenosne družbe, ki je na skupščini prenosne družbe na zapisnik ugovarjal sklepu o soglasju za delitev, od vsake od teh novih družb zahteva, da prevzame deleže, ki

mu jih mora zagotoviti zaradi izvedbe delitve, proti plačilu primerne denarne odpravnine.

(3) Kadar ima posamezna nova družba drugačno pravnoorganizacijsko obliko kot prenosna družba, lahko vsak imetnik deležev prenosne družbe, ki je na skupščini prenosne udeležba na zapisnik ugovarjal sklepu o soglasju za delitev, od te nove družbe zahteva, da prevzame deleže, ki mu jih mora zagotoviti zaradi izvedbe delitve, proti plačilu primerne denarne odpravnine.

(4) Pravico iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ima tudi imetnik deležev prenosne družbe, ki se skupščine ni udeležil, če mu je bila protipravno preprečena udeležba na skupščini ali če skupščina ni bila pravilno sklicana ali če predmet odločanja na skupščini ni bil pravilno objavljen.

(5) Upravičencem do denarne odpravnine iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena je treba za izpolnitev obveznosti plačati denarno odpravnino dati ustrezno zavarovanje.

(6) Za pravico do denarne odpravnine iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljata določbi drugega in tretjega odstavka 528.a člena in določbe 528.b do 528.č člena tega zakona.

Predlog za vpis delitve

533.k člen

(1) Uprava prenosne družbe in uprave novih družb morajo hkrati predlagati vpis delitve in vpis novih družb v register.

(2) Predlogu za vpis pripojitve je treba priložiti:

1. izjavo uprave prenosne družbe:

– da proti sklepu skupščine o soglasju za delitev v roku za izpodbijanje tega sklepa ni bila vložena tožba za izpodbijanje tega sklepa oziroma za ugotovitev njegove ničnosti, ali

– da je bil tožbeni zahtevek za izpodbijanje sklepa skupščine oziroma za ugotovitev njegove ničnosti pravnomočno zavrnjen oziroma tožba zavrnjena oziroma umaknjena, ali

– da so se vsi imetniki deležev z izjavo v obliki notarskega zapisa odpovedali pravici do izpodbijanja sklepa skupščine o soglasju za delitev oziroma uveljavljanju njegove ničnosti;

2. delitveni načrt;

3. izjave o soglasju posameznih imetnikov deležev, če so potrebne;

4. poročilo uprave o delitvi (533.č člen);

5. poročilo o reviziji delitve (533.d člen);

6. poročilo nadzornega sveta o delitvi (533.e člen);

7. za nove družbe: listine, ki jih je treba predložiti ob vpisu ustanovitve družbe v register;

8. kadar je za delitev potrebno dovoljenje oziroma soglasje pristojnega državnega oziroma drugega organa: dovoljenje oziroma soglasje tega organa;

9. dokaz, da je bila nameravana delitev objavljena v skladu s prvim odstavkom 533.f člena tega zakona;

10. izjave oseb iz tretjega odstavka 533.b člena tega zakona;

11. dokaze o zagotovitvi zavarovanja iz petega odstavka 533.j člena tega zakona.

(3) Kadar uprava ne predloži izjave iz 1. točke drugega odstavka tega člena, ker je bila proti sklepu skupščine o soglasju za delitev vložena tožba za izpodbijanje tega sklepa oziroma ugotovitev njegove ničnosti, se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 520. člena tega zakona.

Vpis delitve; pravne posledice delitve

533.l člen

(1) Registrsko sodišče po sedežu prenosne družbe v register hkrati vpiše delitev in ustanovitev novih družb. Če je prenosna družba v primeru oddelitve zmanjšala osnovni kapital, se to zmanjšanje v register vpiše hkrati z vpisom delitve in ustanovitve novih družb. Pri vpisu novih družb je treba v register vpisati, da je družba nastala z delitvijo in firmo prenosne družbe ter številko registrskega vložka, pod katerim je prenosna družba vpisana v register. Pri prenosni družbi pa je v primeru razdelitve treba vpisati, da je družba prenehala zaradi delitve, in v vseh primerih delitve firme novih družb in številke registrskih vložkov, pod katerimi so bile vpisane v register.

(2) Z vpisom delitve v register nastanejo naslednje pravne posledice:

1. Premoženje prenosne družbe skupaj z obveznostmi preide na nove družbe v skladu z delitvenim načrtom.

2. Pri razdelitvi prenosna družba preneha. Pri oddelitvi začnejo veljati spremembe statuta prenosne družbe, ki so predvidene v delitvenem načrtu. Na to okoliščino je treba pri vpisu posebej opozoriti.

3. Imetniki deležev prenosne družbe postanejo imetniki deležev novih družb v skladu z delitvenim načrtom. Hkrati preidejo pravice tretjih na deležih prenosne družbe na deleže novih družb, ki se zagotovijo zaradi delitve, in na pravice do morebitnih denarnih doplačil.

(3) Po vpisu delitve v register morebitne pomanjkljivosti delitve ne vplivajo na pravne posledice delitve iz drugega odstavka tega člena. Tožnik, ki je pred vpisom pripojitve v register vložil tožbo za ugotovitev ničnosti oziroma za izpodbijanje sklepa o soglasju za delitev, lahko brez soglasja toženca tožbo spremeni tako, da zahteva povračilo škode, ki mu je nastala z vpisom pripojitve v register.

(4) Dokler dolжник prenosne družbe ni obveščen, kateri izmed družb, ki so udeležene pri delitvi, je dodeljena terjatev od tega dolžnika, lahko veljavno izpolni katerikoli izmed njih.

(5) Dokler upnik prenosne družbe ni obveščen, kateri izmed družb, ki so udeležene pri delitvi, je dodeljena obveznost do tega upnika, lahko zahteva izpolnitev od katerekoli izmed njih.

(6) Za zamenjavo delnic prenosne družbe se smiselno uporablja določba 237. člena tega zakona, za njihovo združitve pa določba 351. člena tega zakona; dovoljenje sodišča ni potrebno.

Varstvo upnikov in imetnikov posebnih pravic

533.m člen

(1) Za vse obveznosti družbe, ki so nastale do vpisa delitve v register, odgovarjajo poleg družbe, kateri je v delitvenem načrtu dodeljena obveznost, kot solidarni dolžniki vse druge družbe, ki so udeležene pri delitvi, in sicer vsaka do višine vrednosti premoženja, ki ji je bilo dodeljeno v delitvenem načrtu, zmanjšane za obveznosti, ki so ji bile dodeljene v delitvenem načrtu. Določba prejšnjega stavka ne velja za obveznosti, za katere je bilo dano zavarovanje iz drugega odstavka tega člena.

(2) Upniki prenosne družbe imajo pravico zahtevati zavarovanje za njihove nezapadle, negotove ali pogojne terjatve, če je zaradi delitve ogrožena izpolnitev njihove terjatve in če tako zavarovanje zahtevajo v šestih mesecih po objavi vpisa delitve v register. Domneva se, da je zaradi delitve ogrožena izpolnitev terjatev iz prejšnjega stavka. Upnike je treba na to pravico opozoriti v objavi vpisa delitve v register.

(3) Pravice zahtevati zavarovanje nimajo tisti upniki, ki imajo v primeru stečajnega postopka pravico do prednostnega poplačila.

(4) Kadar je prenosna družba izdala zamenljive obveznice, dividendne obveznice, obveznice s pravico do prednostnega nakupa delnic oziroma posameznim osebam drugače zagotovila posebne pravice do udeležbe v dobičku (346. člen tega zakona), je treba imetnikom teh pravic zagotoviti enakovredne pravice v novih družbah. Če nobena od novih družb ne zagotovi enakovrednih pravic, lahko vsak imetnik od prevzemne družbe zahteva denarno doplačilo. Za postopek določitve denarnega doplačila se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona, razen določb drugega stavka četrtega odstavka 529.c člena in drugega do šestega odstavka 529.g člena tega zakona.

Pravica do obveščeniosti

533.n člen

(1) Vsak, čigar pravni interes je zaradi delitve prizadet, lahko od katerekoli družbe, ki je bila udeležena pri delitvi, zahteva pojasnila o dodelitvi posameznih delov premoženja oziroma obveznosti.

(2) O pravici iz prvega odstavka tega člena odloča sodišče v nepravdnem postopku. Predlagatelj mora verjetno izkazati pravni interes. Sodišče lahko odredi predložitev poslovnih knjig in druge dokumentacije in naloži družbi, da predlagatelju oziroma izvedencu omogoči pregled poslovnih knjig oziroma druge dokumentacije. Predlagatelj in izvedenec iz prejšnjega stavka morata vse podatke o družbi varovati kot zaupne.

3. pododdelek

Delitev s prevzemom**Uporaba določb**

533.o člen

(1) Za delitev s prevzemom se smiselno uporabljajo določbe 533.b do 533.n člena tega zakona, če ni v tem členu drugače določeno. Pri uporabi določb iz prejšnjega stavka se upošteva:

1. Delitveni načrt (533.b člena) se nadomesti s pogodbo o delitvi in prevzemu, ki mora biti sklenjena v obliki notarskega zapisa. Pogodbo o delitvi in prevzemu skleneta upravi prenosne in prevzemne družbe.

2. Nova družba se nadomesti s prevzemno družbo.

3. Kadar pri oddelitvi s prevzemom prenosna družba zmanjša osnovni kapital, se ne uporablja prvi stavek drugega odstavka 533.c člena tega zakona.

4. Pri razdelitvi s prevzemom se smiselno uporablja 350. člen tega zakona.

(2) Kadar prevzemna družba zaradi izvedbe delitve poveča osnovni kapital se smiselno uporablja 518. člen tega zakona in drugi odstavek 521. člena tega zakona. V takem primeru mora biti povečanje osnovnega kapitala vpisano v register hkrati z vpisom delitve.

(3) Za prevzemne in prenosne družbe, ki so udeležene pri delitvi, se smiselno uporabljajo tudi določbe tega zakona o pripojitvi.“

126. člen

Za 533.o členom se doda nov oddelek 2.B z novim členom 533.p:

“2.B oddelek

ZDRUŽITEV IN DELITEV OSEBNIH DRUŽB

Uporaba določb za združitev in delitev osebnih družb

533.p člen

Za združitve in delitve, pri katerih so udeležene osebne družbe, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o združitvah in delitvah, pri katerih so udeležene družbe z omejeno odgovornostjo, oziroma določbe, ki se nanašajo na združitev oziroma delitev družb z omejeno odgovornostjo. Za sklep o združitvi oziroma delitvi je potrebno soglasje osebno odgovornih družbenikov v osebni družbi ter soglasje družbenikov v kapitalski družbi, ki bodo po združitvi oziroma delitvi odgovarjali za obveznosti družbe z vsem svojim premoženjem.“

127. člen

Naslov četrtega oddelka devetega poglavja II. dela se spremeni, tako da se glasi: “Sprememba pravnoorganizacijske oblike“.

128. člen

545. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Izključitev razlogov za izpodbijanje; denarna odpravnina

545. člen

(1) Vsak delničar, ki je na skupščini ugovarjal proti sklepu o preoblikovanju, lahko od družbe zahteva, da prevzame njegov poslovni delež proti plačilu primerne denarne odpravnine. To pravico ima tudi delničar, ki se skupščine ni udeležil, če mu je bila protipravno preprečena udeležba na skupščini ali če skupščina ni bila pravilno sklicana ali če predmet odločanja na skupščini ni bil pravilno objavljen.

(2) Sklepa skupščine o preoblikovanju ni mogoče izpodbijati, ker denarna odpravnina iz prvega odstavka tega člena, ki jo ponudi družba, ni primerna oziroma ker denarna odpravnina sploh ni bila ponujena.

(3) Za pravico do denarne odpravnine iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona, razen določb drugega stavka četrtega odstavka 529.c člena in drugega do šestega odstavka 529.g člena tega zakona. Če je bila proti sklepu o preoblikovanju vložena tožba za izpodbijanje oziroma ugotovitev ničnosti, začne teči rok za vložitev predloga za določitev primerne denarne odpravnine od dneva pravomočnosti sodbe, s katero je sodišče tožbeni zahtevek zavrnilo, oziroma od dneva umika tožbe.“

129. člen

550. člen se spremeni, tako da se glasi:

“Izključitev razlogov za izpodbijanje; denarna odpravnina

550. člen

(1) Vsak družbenik, ki je na skupščini ugovarjal proti sklepu o preoblikovanju, lahko od družbe zahteva, da prevzame njegove delnice proti plačilu primerne denarne odpravnine. To pravico ima tudi delničar, ki se skupščine ni udeležil, če mu je bila protipravno preprečena udeležba na

skupščini ali če skupščina ni bila pravilno sklicana ali če predmet odločanja na skupščini ni bil pravilno objavljen.

(2) Sklepa skupščine o preoblikovanju ni mogoče izpodbijati, ker denarna odpravnina iz prvega odstavka tega člena, ki jo ponudi družba, ni primerna oziroma ker denarna odpravnina sploh ni bila ponujena.

(3) Za pravico do denarne odpravnine iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 529.a člena in določbe 529.b do 529.j člena tega zakona, razen določb drugega stavka četrtega odstavka 529.c člena in drugega do šestega odstavka 529.g člena tega zakona. Če je bila proti sklepu o preoblikovanju vložena tožba za izpodbijanje oziroma ugotovitev ničnosti, začne teči rok za vložitev predloga za določitev primerne denarne odpravnine od dneva pravomočnosti sodbe, s katero je sodišče tožbeni zahtevek zavrnilo, oziroma od dneva umika tožbe.“

130. člen

V 555. členu se za besedama “preoblikovanje v“ doda beseda “komanditno“.

131. člen

Za 558. členom se doda nov 558.a člen, ki se glasi:

“Preoblikovanje kapitalskih družb v osebne družbe ter preoblikovanje osebnih družb v kapitalske družbe

558.a člen

(1) Za preoblikovanje kapitalskih družb v osebne družbe se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o preoblikovanju delniške družbe v druge družbe s tem, da je za sklep o preoblikovanju potrebno soglasje tistega družbenika, ki v osebni družbi za obveznosti družbe odgovarja z vsem svojim premoženjem.

(2) Za preoblikovanje osebnih družb v kapitalske družbe se uporablja določba prejšnjega odstavka tega člena. Osebno odgovorni družbeniki še naprej odgovarjajo za obveznosti družbe, ki so nastale pred vpisom preoblikovanja v register. V primeru prenehanja družbe se glede zastaranja uporabljata določbi 134. in 135. člena tega zakona.“

132. člen

Za 558.a členom se doda nov 558.b člen, ki se glasi:

“Preoblikovanje zavodov v gospodarske družbe

558.b člen

Za preoblikovanje zavodov v gospodarske družbe se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o preoblikovanju delniške družbe v druge družbe, s tem da je za sklep o preoblikovanju, poleg sklepa pristojnega organa zavoda, v skladu z aktom o ustanovitvi oziroma statutom, potrebno še soglasje ustanoviteljev, katerih ustanoviteljski deleži znašajo devet desetih in družbenika, ki bo v družbi po preoblikovanju odgovarjal za obveznosti družbe z vsem svojim premoženjem. Za ustanovitelje, ki niso glasovali za sklep o preoblikovanju, se smiselno uporablja določba 545. člena tega zakona.“

133. člen

V prvem odstavku 570. člena se besede “najmanj 5,000.000 tolarjev“ nadomestijo z besedami “od 5,000.000 do 15,000.000 tolarjev“.

Pred 1. točko prvega odstavka se doda nova 1. točka, ki se glasi:

“1. če krši drugi odstavek 10. člena tega zakona;“

Dosedanji 1. in 2. točka prvega odstavka postaneta 2. in 3. točka.

Dosedanje 3., 4. in 5. točka prvega odstavka se nadomestijo z novima 4. in 5. točko, ki se glasita:

“4. če ne vodi poslovnih knjig v skladu s četrtem odstavkom 51. člena tega zakona;

5. če uporabi čisti dobiček v nasprotju s 1. do 3. točko prvega odstavka 228. člena tega zakona.“

V tretjem odstavku se besede “najmanj 250.000 tolarjev“ nadomestijo z besedami “od 250.000 do 1,500.000 tolarjev“.

134. člen

V prvem odstavku 571. člena se besede “najmanj 3,000.000 tolarjev“ nadomestijo z besedami “od 3,000.000 do 10,000.000 tolarjev“.

1. točka prvega odstavka se nadomesti z novo 1. točko, ki se glasi:

“1. če letnega in poslovnega poročila iz prvega odstavka 54. člena tega zakona oziroma konsolidiranega letnega poslovnega poročila iz drugega odstavka 54. člena tega zakona ne predloži zaradi javne objave skupaj z revizorjevim poročilom organizacij, pooblaščen za objavlanje podatkov, v osmih mesecih po koncu poslovnega leta (prvi odstavek 55. člena);“

V tretjem odstavku se besede “najmanj 150.000 tolarjev“ nadomestijo z besedami “od 150.000 do 1,000.000 tolarjev“.

135. člen

V prvem odstavku 572. člena se besede “najmanj 1,500.000 tolarjev“ nadomestijo z besedami “od 1,500.000 do 5,000.000 tolarjev“;

2. točka prvega odstavka se spremeni, tako da se glasi:

“2. če v primeru iz drugega odstavka 55. člena tega zakona ne predloži letnega poročila zaradi javne objave organizaciji, pooblaščen za obdelovanje in objavlanje podatkov, v treh mesecih po koncu poslovnega leta;

V tretjem odstavku se besede “najmanj 75.000 tolarjev“ nadomestijo z besedami “od 75.000 do 500.000 tolarjev“.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Uskladitev statutov

136. člen

(1) Delniške družbe morajo uskladiti svoje statute z določbami tega zakona v roku 18 mesecev, šteto od začetka poslovnega leta, ki se začne po uveljavitvi tega zakona.

(2) Za sklep skupščine o povečanju osnovnega kapitala zaradi uskladitve s 172. členom zakona zadošča navadna večina.

(3) Delniške družbe, ki v roku iz prvega odstavka tega člena ne uskladijo osnovnega kapitala z najnižjim zneskom osnovnega kapitala, izbrše sodišče iz registra po postopku, določenim z zakonom o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99 in 110/99).

Uskladitev s pravili o letnih poročilih

137. člen

(1) Določbe 7. poglavja I. dela zakona, tretjega odstavka 256. člena zakona in določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se prvič uporabijo za letno poročilo za poslov-

no leto, ki se začne po uveljavitvi tega zakona. Določbe drugega do četrtega odstavka tega člena se prvič uporabijo za koledarsko leto, ki se začne po uveljavitvi tega zakona.

(2) Družbe in podjetniki morajo v treh mesecih po koncu koledarskega leta podatke iz letnih poročil o svojem premoženjskem in finančnem poslovanju ter poslovnem izidu posredovati organizaciji, pooblaščen za obdelovanje in objavlanje podatkov v skladu z zakonom, ki ureja državno statistiko.

(3) Družbe in podjetniki iz drugega odstavka 55. člena zakona, katerih poslovno leto je enako koledarskemu letu, lahko izpolnijo obveznost iz drugega odstavka tega člena tudi tako, da ob predložitvi letnega poročila zaradi javne objave po drugem odstavku 55. člena zakona, navedejo, da naj se podatki iz letnega poročila uporabijo za namene iz drugega odstavka tega člena.

(4) Organizacija iz drugega odstavka tega člena lahko podatke o premoženjskem in finančnem položaju ter poslovnem izidu družb in podjetnikov iz drugega odstavka tega člena uporabi samo za izdelavo uskupinjenih informacij o ekonomskih gibanjih in podatkov o posamezni družbi oziroma podjetniku ne sme posredovati drugim osebam, niti jih javno objavljati.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena mora organizacija iz drugega odstavka tega člena podatke o premoženjskem in finančnem položaju ter poslovnem izidu družb in podjetnikov posredovati državnim organom in pravnim osebam, ki so po zakonu pooblaščen za pridobivanje in uporabo takšnih podatkov za evidenčne, analitsko-informativne in raziskovalne namene. Podatke mora posredovati v ustreznih elektronski obliki. Državnim organom in članom Ekonomsko-socialnega sveta mora podatke iz prvega stavka posredovati brezplačno, pravnim osebam pa proti plačilu dejanskih stroškov obdelave oziroma posredovanja podatkov.

(6) Državni organi in pravne osebe iz petega odstavka tega člena smejo podatke iz petega odstavka tega člena uporabiti samo za evidenčne, analitsko-informativne in raziskovalne namene in podatkov o posamezni družbi oziroma podjetniku ne smejo posredovati drugim osebam, niti jih javno objavljati.

(7) Določbe 228., 274.a, 282. in 282.a člena zakona se prvič uporabijo za odločanje v zvezi z letnim poročilom za poslovno leto, ki se konča po uveljavitvi tega zakona.

(8) Če so v primeru združitve oziroma delitve gospodarskih družb, skupščine družb, ki so udeležene pri združitvi oziroma delitvi, pred uveljavitvijo tega zakona že odločile o združitvi oziroma delitvi, se za združitev oziroma delitev uporabljajo določbe zakona, kot so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

(9) Določbe 74. člena zakona se prvič uporabijo za poslovno leto 2003.

(10) Določba drugega odstavka 74. člena zakona preneha veljati 1.1.2005.

138. člen

(1) Z denarno kaznijo od 1,500.000 do 5,000.000 se za prekršek kaznuje družba, če v roku treh mesecev po koncu koledarskega leta ne posreduje podatkov iz letnega poročila o svojem premoženjskem in finančnem položaju ter poslovnem izidu v skladu z drugim odstavkom 137. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 75.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba v družbi, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 400.000 tolarjev se za prekršek kaznuje podjetnik, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.“

Podzakonski predpisi

139. člen

(1) Ministra, pristojna za pravosodje in finance, morata imenovati predsednika in člane poravnalnega odbora izvedencev ter njihove namestnike in izdati predpis iz 529.j člena zakona v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Minister, pristojen za pravosodje, mora v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona uskladiti uredbo o vpisu družb in drugih pravnih oseb v sodni register (Uradni list RS, št. 20/94) z določbami tega zakona.

(3) Slovenski inštitut za revidiranje mora v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona predložiti ministru, pristojnemu za finance, v soglasje Slovenske računovodske standarde iz osmega odstavka 51. člena zakona. Minister, pristojen za finance, mora o soglasju odločiti v roku enega meseca od predložitve.

(4) Ministra, pristojna za pravosodje in finance, morata izdati predpis iz dvanajstega odstavka 55. člena zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(5) Notarska zbornica mora v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona predložiti ministru, pristojnemu za pravosodje, v soglasje predpis iz drugega odstavka 459. člena zakona. Minister, pristojen za pravosodje, mora o soglasju odločiti v roku enega meseca od predložitve.

Uveljavitev posameznih določb

140. člen

Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji začne veljati določba desetega odstavka 51. člena zakona in določbe 509.a in 509.b člena zakona.

Uveljavitev zakona

141. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 001-03/92-1/42

Ljubljana, dne 24. maja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2549. Zakon o zunanjih zadevah (ZZZ-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1)**

Razglaszam zakon o zunanjih zadevah (ZZZ-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 25. maja 2001.

Št. 001-22-64/01

Ljubljana, dne 4. junija 2001.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O ZUNANJIH ZADEVAH (ZZZ-1)****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

(predmet urejanja)

Ta zakon ureja opravljanje zunanjih zadev, delovanje ministrstva za zunanje zadeve, pravice in obveznosti diplomatov, postopek ustanavljanja predstavništev Republike Slovenije v tujini in tujih predstavništev v Republiki Sloveniji, ter postopek sklepanja in izvajanja mednarodnih pogodb.

Vprašanja, ki jih ne ureja ta zakon, se urejajo z drugimi predpisi in s pravili običajnega mednarodnega prava in pogodbenega mednarodnega prava, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

2. člen

(nosilec izvajanja in sodelovanja)

Ministrstvo za zunanje zadeve v okviru pristojnosti vlade izvaja opravljanje zunanjih zadev v skladu s splošnimi usmeritvami, ki jih določa Državni zbor.

Ministrstvo za zunanje zadeve opravlja zadeve, ki se nanašajo na globalne odnose Republike Slovenije z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami, pripravlja vladi, državnemu zboru in predsedniku republike ter drugim državnim organom strokovne podlage za sprejemanje stališč, ocen in ukrepov na področju zunanje politike, kadar gre za zadeve, pomembne za izvajanje zunanje politike Republike Slovenije, v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi in službami skrbi za slovensko manjšino v sosednjih državah in Slovence po svetu ter opravlja druge naloge, določene s tem zakonom in drugimi predpisi.

Druga ministrstva in vladne službe opravljajo zunanje zadeve v okviru svojih pooblastil. O zadevah, ki zadevajo izvajanje zunanje politike, se predhodno usklajujejo z ministrstvom za zunanje zadeve in ga po opravljeni nalogi obveščajo. Do uskladitve druga ministrstva in vladne službe delujejo v skladu s stališči oziroma napotili ministrstva za zunanje zadeve.

Organi državne uprave izvajajo mednarodne obiske praviloma na podlagi okvirnega polletnega programa obiskov. Ministrstvo za zunanje zadeve vsebinsko in protokolarno usklajuje program mednarodnih obiskov in sodeluje v njegovem uresničevanju.

3. člen

(sodelovanje z Državnim zborom)

Ministrstvo za zunanje zadeve obvešča Državni zbor o pomembnih zadevah s področja zunanje politike. Ministrstvo za zunanje zadeve daje na pobudo Državnega zbora in njegovih delovnih teles pojasnila o zunanjepolitični dejavnosti, minister za zunanje zadeve pa odgovarja na poslanska vprašanja iz njegove pristojnosti.

Na predlog ministrstva za zunanje zadeve vlada lahko predlaga Državnemu zboru, da se opredeli do določenega zunanjepolitičnega vprašanja.

4. člen

(sodelovanje s predsednikom republike)

Ministrstvo za zunanje zadeve v okviru svojih pristojnosti obvešča predsednika republike o pomembnih zadevah s področja mednarodnih odnosov in na zahtevo predsednika republike ali na lastno pobudo daje mnenje in predloge glede mednarodnih dejavnosti, ki jih predsednik republike opravlja pri izvrševanju njegove funkcije.

O pomembnih mednarodnih dejavnostih predsednika republike lahko daje vlada predsedniku republike mnenja in priporočila.

5. člen

(mnenja o zunanje-političnem interesu in navezovanje stikov)

Na zahtevo državnih organov ali po lastni presoji da ministrstvo za zunanje zadeve mnenja in predlaga ukrepe za zagotovitev usklajenosti zunanje politike in za uresničevanje zunanje-političnega interesa Republike Slovenije.

Ministrstvo za zunanje zadeve sodeluje pri navezovanju stikov s tujino preko predstavništev v tujini.

Stiki tujih diplomatskih in konzularnih predstavnikov z državnimi organi v Republiki Sloveniji potekajo v skladu z običajno diplomatsko prakso.

II. MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE

1. Naloge in organizacija

6. člen

(ministrstvo in predstavništva)

Ministrstvo za zunanje zadeve opravlja svoje naloge neposredno in po predstavništvih v tujini.

7. člen

(generalni sekretar)

Generalni sekretar je diplomat v nazivu veleposlanik, imenovan na ta položaj, da neposredno pomaga ministru pri usklajevanju organizacije dela, izvrševanju javnih nalog in usklajevanju dela notranjih organizacijskih enot in predstavništev v tujini. Generalni sekretar zagotavlja kontinuirano delo v ministrstvu.

Generalnega sekretarja imenuje in razrešuje vlada na predlog ministra za zunanje zadeve.

8. člen

(notranji nadzor)

Ministrstvo za zunanje zadeve skrbi za urejeno, učinkovito, uravnoteženo in gospodarno delovanje predstavništev v tujini ter zagotavlja ugledu države primerne in v posameznih državah primerljive personalne, materialne in prostorske pogoje za delovanje predstavništev.

Zaradi zagotavljanja cilja iz prejšnjega odstavka lahko imenuje minister osebo za zagotavljanje notranjega nadzora, ki je diplomat v nazivu veleposlanik ali pooblaščen minister.

Minister lahko v pomoč osebi za zagotavljanje notranjega nadzora imenuje tudi posamezne strokovne osebe iz ministrstva ali drugega državnega organa.

Podrobnejše način dela osebe za zagotavljanje notranjega nadzora določi minister.

9. člen

(pridobivanje prostorov in oddajanje javnih naročil)

Ministrstvo za zunanje zadeve pridobiva prostore za delovanje diplomatskih predstavništev in konzulatov z nakupom ali najemom. Nakup prostorov se opravi na podlagi letnega načrta nabav, ki ga sprejme vlada, v skladu z veljavno zakonodajo o javnih financah.

Postopki za pridobivanje prostorov se izvajajo na krajevno običajen način. Predstavništvo mora pri tem v največji možni meri uveljaviti načelo konkurenčnega pridobivanja ponudb.

Predstavništvo v tujini za svoje potrebe oddaja javna naročila, kadar se postopki oddaje ne izvajajo v Sloveniji, v skladu s pravilnikom, ki ga sprejme minister za zunanje zadeve v soglasju z ministrom za finance po predhodno pridobljenem mnenju Urada za javna naročila.

Pri oddaji javnih naročil morajo biti spoštovana temeljna načela javnega naročanja po zakonu o javnih naročilih.

10. člen

(izpopolnjevanje in usposabljanje)

Ministrstvo za zunanje zadeve skrbi za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje zaposlenih v ministrstvu. Oblike, način in trajanje določi minister.

11. člen

(diplomatska akademija)

V okviru ministrstva za zunanje zadeve deluje diplomatska akademija. Delovanje diplomatske akademije se uredi s posebnim predpisom.

12. člen

(informacijski in telekomunikacijski sistem)

Za podporo opravljanju upravnih in strokovno političnih zadev, organizira ministrstvo skladno z razvojnimi cilji vlade in sprejetimi mednarodnimi obveznostmi, enoten in avtonomen informacijski ter telekomunikacijski sistem, ki na področju zunanjih zadev zagotavlja povezanost in združljivost z ustreznimi sistemi mednarodnih združenj in organizacij, v katere se Republika Slovenija vključuje, ob tem pa servisira tudi potrebe drugih državnih organov, ki nimajo vzpostavljene sistema lastnih telekomunikacijskih povezav s tujino.

Zgradba, sestavine in rešitve v strojni in programski opremi informacijskega sistema na področju zunanjih zadev, zlasti pa vse varnostne komponente, se ob nabavi obravnavajo kot naročila zaupne narave in se po vrstni namenu določijo s predpisi vlade o namenski opremi.

2. Predstavništva v tujini

13. člen

(vrste predstavništev)

Predstavništva Republike Slovenije v tujini so diplomatska predstavništva in konzulati.

Diplomatska predstavništva so veleposlaništva in stalna predstavništva pri mednarodnih organizacijah. Konzulati so generalni konzulati, konzulati, vicekonzulati in konzularni uradi.

14. člen

(odpiranje in zapiranje predstavništev)

Diplomatsko predstavništvo se odpre ali zapre z ukazom predsednika republike. Predlog pripravi minister za zunanje zadeve, določi ga vlada po predhodnem mnenju delovnega telesa državnega zbora, pristojnega za zunanjo politiko.

Konzulat se odpre ali zapre s sklepom vlade, izdanim na predlog ministra za zunanje zadeve. V sklepu o odprtju konzulata določi vlada v soglasju s sprejemno državo tudi vrsto konzulata, njegov sedež, stvarno pristojnost in konzularno območje.

Pri odločanju o odprtju ali zaprtju predstavništva se upoštevajo intenzivnost bilateralnih odnosov, gospodarsko sodelovanje, prisotnost slovenske narodne manjšine ter slovenskih izseljencev in zdomcev oziroma drugi razlogi.

Ukaz oziroma sklep o odprtju ali zaprtju predstavništva v tujini se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

15. člen

(osebje v predstavništvih v tujini)

V predstavništvih Republike Slovenije v tujini so zaposleni diplomati, v konzulatih kot konzularni funkcionarji, vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov iz drugega odstavka 27. člena tega zakona in delavci, ki opravljajo spremljajoča dela.

V predstavništvih delajo tudi zaposleni, ki jih je minister za zunanje zadeve na podlagi pisnega sporazuma s predstojniki državnih in drugih organov in organizacij imenoval za določen čas za opravljanje nalog na gospodarskem, obrambnem, kulturnem, znanstvenem, informativnem in drugih področjih. Za čas, ko so imenovani, jim delovno razmerje v organu, iz katerega so prerazporejeni, razen v primeru vojaških oseb, miruje. V pisnem sporazumu se uredi za vojaške osebe tudi delovnopравни status, naziv in druga vprašanja.

Za čas ko ti uslužbenci delajo v predstavništvu, so glede svojih dolžnosti in pravic izenačeni z diplomati, poleg tega pa ravnajo po navodilih organa oziroma organizacije iz katere so bili napoteni na delo.

V konzulatih lahko opravljajo naloge tudi častni konzularni funkcionarji.

16. člen

(zaposlovanje lokalnega osebja)

Predstavništva Republike Slovenije v tujini lahko po potrebi in pod pogoji, ki jih določi minister, sklepajo pogodbe z lokalnim osebjem za opravljanje spremljajočih dejavnosti ter administrativno-tehničnih del. Lokalno osebje so tuji državljani ali državljani Republike Slovenije, ki živijo v sprejemni državi.

Medsebojne pravice in dolžnosti se uredijo v skladu s predpisi, veljavnimi v kraju sedeža predstavništva.

17. člen

(vodja diplomatskega predstavništva)

Diplomatska predstavništva vodijo veleposlaniki. Veleposlanika postavi in odpokliče predsednik republike na predlog vlade, ki ga pripravi minister za zunanje zadeve.

Po določitvi predloga vlade opravi pogovor s kandidatom za veleposlanika delovno telo Državnega zbora, pristojno za zunanjo politiko.

Postavitev in odpoklic vodje diplomatskega predstavništva se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik republike izda vodji diplomatskega predstavništva poverilna pisma.

Če razmere narekujejo, lahko minister za zunanje zadeve vodenje diplomatskega predstavništva zaupa odpravniku poslov. Poverilna pisma v tem primeru izda minister.

Če razmere narekujejo, se lahko imenuje nerezidenčni veleposlanik, ki je akreditiran v eni ali več državah, ne glede na to ali ima v teh državah Republika Slovenija diplomatsko ali konzularno predstavništvo. V času odsotnosti nerezidenčnega veleposlanika vodi diplomatsko predstavništvo v sprejemni državi začasni odpravnik poslov.

Pri mednarodni organizaciji stalno predstavništvo vodi veleposlanik ali pooblaščen minister.

18. člen

(naloge vodje diplomatskega predstavništva)

Vodja diplomatskega predstavništva opravlja naloge v skladu z dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih (Uradni list SFRJ - MP, št. 2/64, akt o notifikaciji nasledstva konvencij, Uradni list RS - MP, št. 9/92) oziroma dunajsko konvencijo o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja (Uradni list SFRJ - MP, št. 3/77, akt o notifikaciji nasledstva konvencij, Uradni list RS - MP, št. 9/92). Te naloge so zlasti:

1. predstavljanje in zastopanje Republike Slovenije in njenih organov v sprejemni državi oziroma v mednarodni organizaciji;

2. podpisovanje ali parafiranje diplomatskih instrumentov;

3. dajanje izjav in zavzemanje stališč v imenu Republike Slovenije.

Vodja diplomatskega predstavništva opravlja tudi naslednje naloge:

1. vodi diplomatsko predstavništvo, organizira njegovo delo, razporeja naloge in ukrepa v zadevah v pristojnosti predstavništva;

2. v skladu s predpisi odloča o pravicah in dolžnostih uslužbencev v predstavništvu;

3. odloča v okviru predračuna o finančnem poslovanju predstavništva;

4. opravlja druge naloge v skladu s predpisi in navodili ministra za zunanje zadeve.

Vodja diplomatskega predstavništva je neposredno odgovoren ministru za zunanje zadeve za izvajanje zunanje politike Republike Slovenije v sprejemni državi in za ravnanje v skladu z njegovimi navodili, usmeritvami in pooblastili.

Vodja diplomatskega predstavništva usklajuje in nadzira dejavnost konzulatov Republike Slovenije v sprejemni državi.

19. člen

(naloge diplomatskega predstavništva)

Diplomatsko predstavništvo opravlja dejavnosti, navedene v dunajski konvenciji o diplomatskih odnosih oziroma dunajski konvenciji o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja. Te naloge so zlasti:

1. predstavljanje in zastopanje Republike Slovenije v sprejemni državi oziroma v mednarodni organizaciji;

2. varovanje in uresničevanje interesov Republike Slovenije, njenih državljanov in pravnih oseb;

3. pospeševanje in razvijanje prijateljskih odnosov ter sodelovanja med Republiko Slovenijo in sprejemno državo na vseh področjih;

4. sodelovanje v pogajanjih z vlado sprejemne države ali organi mednarodne organizacije;

5. uveljavljanje stališč in interesov Republike Slovenije v mednarodnih organizacijah;

6. poročanje ministrstvu za zunanje zadeve in preko njega drugim državnim organom o notranjem in zunanjem političnem položaju ter dejavnosti sprejemne države oziroma dogajanjih v mednarodni organizaciji;

7. seznanjanje organov, institucij in javnosti v sprejemni državi oziroma mednarodne organizacije z dosežki, značilnostmi in stališči Republike Slovenije.

Diplomatsko predstavništvo razvija svojo dejavnost predvsem na političnem, gospodarskem, obrambnem, kulturnem, znanstveno-tehničnem, informacijskem in drugih po-

dročjih. Posebno pozornost posveča sodelovanju s slovensko narodno manjšino ter slovenskimi izseljenci in zdomci.

Diplomatska predstavništva lahko v soglasju s sprejemno državo za opravljanje svoje dejavnosti na določenem področju odprejo dislocirane enote. Dislocirana enota za opravljanje dejavnosti na kulturnem področju je kulturni center Republike Slovenije.

20. člen

(opravljanje konzularnih nalog)

Diplomatsko predstavništvo opravlja v sprejemni državi tudi konzularne naloge. Kadar je v sprejemni državi tudi konzulat Republike Slovenije, opravlja diplomatsko predstavništvo konzularne naloge na tistem delu ozemlja sprejemne države, ki ne spada v konzularno območje konzulata.

21. člen

(nadomeščanje vodje diplomatskega predstavništva)

Kadar je mesto vodje diplomatskega predstavništva izpraznjeno, opravlja njegovo funkcijo začasni odpravnik poslov, ki ga imenuje minister za zunanje zadeve. Če je vodja diplomatskega predstavništva odsoten ali ne more opravljati svoje funkcije, opravlja njegovo funkcijo začasni odpravnik poslov, ki ga imenuje vodja diplomatskega predstavništva v soglasju z ministrom.

Če v predstavništvu ni diplomata, opravlja s soglasjem sprejemne države član osebja diplomatskega predstavništva, ki mu je vodja diplomatskega predstavništva zaupal nadomeščanje, samo tekoče administrativne zadeve in varuje arhive.

22. člen

(akreditacija v več državah)

Vodja diplomatskega predstavništva in drugi diplomati, ki so hkrati akreditirani v več državah, opravljajo v državi zunaj svojega sedeža enake naloge kot v državi, v kateri je sedež diplomatskega predstavništva.

23. člen

(vodja konzulata)

Konzulat vodi poklicni ali častni konzularni funkcionar. Vodjo konzulata imenuje in razrešuje vlada na predlog ministra za zunanje zadeve.

Minister za zunanje zadeve izda vodji konzulata patentno pismo.

Imenovanje in razrešitev vodje konzulata se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

24. člen

(naloge konzulata)

Konzulat opravlja zlasti naslednje naloge:

1. varovanje interesov Republike Slovenije, njenih državljanov in pravnih oseb ter opravljanje konzularno-pravnih zadev;

2. spodbujanje razvijanja odnosov na področju gospodarstva, kulture, znanosti in izobraževanja;

3. poročanje o dogajanjih na vseh področjih življenja na konzularnem območju in širše o dogajanju v sprejemni državi;

4. razvijanje sodelovanja s slovensko narodno manjšino ter slovenskimi izseljenci in zdomci ter posebna skrb za ohranjanje slovenskega jezika in kulture med njimi;

5. vzdrževanje stikov z državnimi in lokalnimi organi na konzularnem območju;

6. skrb za delovno-pravno in socialno varstvo državljanov Republike Slovenije na delu v sprejemni državi.

Konzulat opravlja ob upoštevanju mednarodnega prava še druge naloge, ki so določene s predpisi in navodili ministra za zunanje zadeve.

25. člen

(nadomeščanje vodje konzulata)

Če je mesto vodje konzulata izpraznjeno, če je odsoten ali ne more opravljati svoje funkcije, se smiselno uporabljajo določbe 21. člena tega zakona.

26. člen

(diplomatske naloge)

Če v državi ni diplomatskega predstavništva ali to ne more ukrepati, lahko konzulat v soglasju s sprejemno državo po posebnem pooblastilu ministra za zunanje zadeve prevzame določene diplomatske naloge in jih opravlja v skladu z navodili ministrstva za zunanje zadeve.

27. člen

(izbor vodij diplomatskih predstavništev in konzulatov)

Vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov ter pooblašteni ministri so imenovani iz vrst diplomatov.

Za vodjo diplomatskega predstavništva ali konzulata se lahko imenuje tudi druga oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv. Pred imenovanjem se pridobi mnenje izbirne komisije iz 40. člena tega zakona.

Po imenovanju ministrstvo za zunanje zadeve sklene z osebo iz drugega odstavka delovno razmerje za določen čas, ki pa ne sme biti daljši od štirih let. Položaj, na katerega je bila imenovana, zasede po posebnih pripravah v notranji službi. Po razrešitvi s položaja vodje diplomatskega predstavništva ali konzulata lahko nadaljuje delo v ministrstvu za zunanje zadeve, če izbirna komisija na osnovi po 41. členu tega zakona sprejetih kriterijev oceni njeno delo kot uspešno. Za to osebo se ne uporablja 40. člen tega zakona.

Za vodjo diplomatskega predstavništva iz drugega odstavka tega člena je lahko imenovan državljan Republike Slovenije, ki ima univerzitetno izobrazbo in zna dva tuja jezika, od tega enega svetovnega.

Za vodjo predstavništva iz drugega odstavka se z izjemo prvih treh odstavkov 38. člena ne uporabljajo določbe od 33. do 42. člena tega zakona. 41. člen tega zakona se za te osebe uporablja glede določanja delovne uspešnosti.

28. člen

(častni konzularni funkcionar)

Ne glede na določbo prejšnjega člena lahko minister za zunanje zadeve predlaga častnega konzularnega funkcionarja izmed oseb, ki živijo v sprejemni državi in uživajo ugled ter zaupanje, da bodo lahko primerno opravljale konzularne naloge.

Častni konzularni funkcionar vodi konzulat in opravlja naloge, določene v 24. členu tega zakona, če zakon, drug predpis ali navodilo ministra za zunanje zadeve ne določajo drugače.

Častni konzularni funkcionar deluje v skladu z navodili in pod nadzorom pristojnega diplomatskega predstavništva. O vseh pomembnejših zadevah se posvetuje z vodjo pristojnega diplomatskega predstavništva. V javnih nastopih ravna v skladu s stališči ministrstva za zunanje zadeve. O svoji dejavnosti tekoče obvešča pristojno diplomatsko predstavništvo in z njim usklajuje svoje delo. V primerih, ko ni pristojnega diplomatskega predstavništva, njegovo vlogo neposredno prevzame ministrstvo za zunanje zadeve.

Častni konzularni funkcionar krije stroške za delovanje konzulata, razen poštnih stroškov in denarnih podpor dr-

žavljanom Republike Slovenije. Ministrstvo za zunanje zadeve priskrbi zastavo, grb, tablo z uradnim nazivom konzulata, pečate, koleke in tiskovine. Ministrstvo lahko izjemoma krije tudi del drugih stroškov za delovanje konzularnega predstavništva, če to zahteva velik obseg konzularnih opravil.

O kritju teh stroškov odloča minister.

29. člen

(zaščita interesov Republike Slovenije po tretji državi in zaščita interesov tretjih držav)

Vlada se lahko dogovori s tretjo državo, da ta prevzame zaščito interesov Republike Slovenije in njenih državljanov, vključno z izdajanjem vizumov.

Na temelju enakega dogovora lahko predstavništva Republike Slovenije v tujini prevzamejo zaščito interesov tretje države in njenih državljanov, vključno z izdajanjem vizumov.

30. člen

(posebna misija)

Posebna misija je začasna misija, ki predstavlja Republiko Slovenijo in jo le-ta pošlje v drugo državo z njenim soglasjem, da bi se pogajala o določenih vprašanih ali da bi izpolnila določeno nalogo.

Vlada s sklepom določi vodjo in člane posebne misije ter njen mandat in način financiranja misije.

Naloge, povezane z delovanjem posebne misije, opravlja ministrstvo za zunanje zadeve.

31. člen

(urad)

V posebej utemeljenih primerih in ko je to v zunanjepolitičnem interesu države, lahko vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve dovoli odprtje urada Republike Slovenije v tujini.

3. Mednarodne civilne misije

32. člen

(sodelovanje v mednarodnih civilnih misijah)

Ministrstvo za zunanje zadeve v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministrstvi zagotavlja udeležbo v mednarodnih civilnih misijah.

Podrobneje se udeležba v mednarodnih civilnih misijah uredi s podzakonskimi akti.

III. ZAPOSLENI V MINISTRSTVU ZA ZUNANJE ZADEVE

1. Splošna določba

33. člen

(vrste zaposlenih)

Javne naloge na področju zunanjih zadev opravljajo diplomati, vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov iz drugega odstavka 27. člena tega zakona, javni uslužbenci iz drugega odstavka 15. člena tega zakona, spremljajoča dela pa delavci.

Glede pravic in obveznosti zaposlenih iz prejšnjega odstavka tega člena veljajo določbe zakona o javnih uslužbencih, če ta zakon ali na njegovi osnovi sprejeti predpisi ne določajo drugače.

2. Diplomati

34. člen

(diplomat)

Diplomat je javni uslužbenec, ki v delovnem razmerju z ministrstvom za zunanje zadeve za nedoločen čas opravlja javne naloge na področju zunanjih zadev.

Javne naloge na področju zunanjih zadev diplomati izvršujejo v nazivu.

Za imenovanje diplomatov na položaj vodij diplomatskih predstavništev in konzulatov ter njihov odpoklic se uporabljajo ustrezne določbe tega zakona.

35. člen

(sklenitev delovnega razmerja)

Oseba mora za sklenitev delovnega razmerja poleg splošnih pogojev za delo v javnem sektorju izpolnjevati tudi posebne pogoje.

Posebni pogoji za sklenitev delovnega razmerja so:

1. aktivno obvladanje dveh tujih jezikov, od tega enega svetovnega;

2. psihofizična sposobnost;

3. osebnostna primernost;

4. da osebi ni prenehalo delovno razmerje v državnem organu iz krivdnih razlogov na njeni strani.

Oseba je osebnostno primerna, če se je ali se obnaša tako, da je mogoče utemeljeno sklepati, da bo delo opravljal ob polnem spoštovanju dolžnosti, kot jih določa ta zakon in diplomatske etike, kot jo urejajo diplomatski običaji in diplomatsko pravo.

36. člen

(notranja in zunanja služba)

Minister za zunanje zadeve v skladu z zakonom in drugimi predpisi glede na delovne potrebe ob upoštevanju njihovih družinskih razmer razporeja diplomate v notranjo in zunanjo službo.

Zunanja služba se opravlja v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije ter posebnih misijah.

Prva razporeditev v zunanjo službo praviloma ni možna pred potekom dveh let dela v notranji službi.

37. člen

(trajanje razporeditve v zunanjo službo)

Čas razporeditve diplomata v zunanjo službo traja praviloma štiri leta od dneva prihoda v kraj službovanja.

Minister za zunanje zadeve lahko zaradi delovnih potreb ali zaradi drugih upravičenih razlogov skrajša oziroma podaljša čas razporeditve. Med upravičene razloge za skrajšanje razporeditve se štejejo zlasti prošnja prizadetega, negativna ocena dela in predlog sprejemne države, med upravičene razloge za podaljšanje pa dokončanje šolanja otrok na osnovni in srednji stopnji. Skupna doba neprekinjenega službovanja v tujini ne sme preseči osem let.

Spremembe iz prejšnjega odstavka morajo biti diplomatu sporočene najmanj tri mesece pred njihovo izvršitvijo.

Po zaključenem službovanju v zunanji službi mora diplomat pred ponovnim odhodom v tujino v skladu s potrebnimi deli v ministrstvu ostati določen čas v notranji službi, vendar ne manj kot dve leti. Na delo v notranjo službo razporedi diplomata in imenuje v naziv z odločbo minister za zunanje zadeve. Diplomata, ki je v zunanji službi imel naziv veleposlanika, se imenuje v naziv pooblaščenega ministra ali veleposlanika.

38. člen

(razporejanje diplomatov na delo v druge državne organe)

Diplomat je lahko razporejen na delo v drug državni organ zaradi opravljanja nalog s področja zunanjih zadev, ki ustrezajo njegovemu nazivu. Razporeditev se opravi po dogovoru s predstojnikom drugega državnega organa za določen čas na podlagi pisnega sporazuma.

V primeru iz prvega odstavka tega člena diplomat sklene delovno razmerje v organu, v katerega je bil razporejen, pravice in obveznosti v ministrstvu za zunanje zadeve pa mu mirujejo.

39. člen

(diplomatski in konzularni nazivi)

Diplomatski nazivi so: veleposlanik, pooblaščen minister, minister svetovalec, prvi svetovalec, svetovalec, I. sekretar, II. sekretar, III. sekretar in ataše.

Konzularni nazivi so: generalni konzul, konzul I. razreda, konzul, vicekonzul in konzularni agent.

Konzularni nazivi se uporabljajo v konzulatih in se primerjajo z diplomatskimi nazivi kot sledi: generalni konzul – pooblaščen minister, minister svetovalec; konzul I. razreda – prvi svetovalec, svetovalec, konzul – I. in II. sekretar; vicekonzul – III. sekretar; konzularni agent – ataše.

Nazivi se uporabljajo v obliki za moški in ženski spol.

Nazivi so pogoj za imenovanje na delovna mesta.

40. člen

(imenovanje v naziv)

Pogoji za imenovanje v naziv so univerzitetna izobrazba, državni izpit iz javne uprave, diplomatski izpit in delovne izkušnje v ministrstvu za zunanje zadeve.

Za delovnim izkušnjam v ministrstvu za zunanje zadeve se za imenovanje v naziv kot enakovredne štejejo delovne izkušnje, pridobljene med delom na področju mednarodnih odnosov v drugih državnih organih in znanstveno raziskovalnih ter visokošolskih zavodih in mednarodnih organizacijah.

Diplomatski izpit se opravlja po postopku in programu, ki ga določi minister za zunanje zadeve.

Glede spregleda državnega izpita iz javne uprave se uporabljajo določbe zakona o javnih uslužbencih. Osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega in tretjega odstavka tega člena, se lahko imenujejo v naziv brez diplomatskega izpita, pod pogojem, da ga opravijo v roku enega leta.

Diplomate imenuje v naziv in jih razreši naziva minister za zunanje zadeve.

Vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve določi podrobnejše pogoje za imenovanje v nazive glede smeri zahtevane izobrazbe in zahtevanih delovnih izkušenj.

41. člen

(javni natečaj)

Ministrstvo za zunanje zadeve objavi javni natečaj za kandidate za diplomate.

Izbirni postopek med kandidati, ki se prijavijo na javni natečaj in izpolnjujejo pogoje iz 35. člena opravi izbirna komisija. Izbirna komisija izbere kandidate na osnovi rezultatov preizkusa osebnostne primernosti in obvladovanja tujih jezikov.

Člane izbirne komisije imenuje in razrešuje minister.

Minister podrobneje določi izbirni postopek iz drugega odstavka tega člena.

Z izbranimi kandidati, ki prvič sklepajo delovno razmerje, se sklene delovno razmerje za določen čas trajanja pripraviške dobe. Po opravljenem državnem izpitu iz javne uprave se z osebo sklene delovno razmerje do pridobitve

diplomatskega izpita, vendar največ za čas dveh let ter se jo imenuje v naziv v skladu z zakonom o javnih uslužbencih.

42. člen

(ocenjevanje)

Uspešnost diplomata se redno ocenjuje v skladu z zakonom o javnih uslužbencih. Natančnejše predpise o kriterijih ocenjevanja predpiše minister za zunanje zadeve v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo.

Ocena uspešnosti diplomata je eden od kriterijev za določanje delovne uspešnosti, za napredovanje in razporejanje.

43. člen

(napredovanje)

Kriterije, postopek in pravila za napredovanje diplomata določi minister za zunanje zadeve v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo.

3. Posebne pravice in obveznosti diplomatov

44. člen

(plača)

Plače, dodatke in druge prejemke zaposlenih iz prvega odstavka 33. člena tega zakona določi z uredbo vlada na predlog ministra. Pri tem upošteva posebne delovne pogoje pri opravljanju del v predstavništvih v tujini, uporabo tujih jezikov pri izvrševanju javnih funkcij in javne službe, opravljanje nalog na različnih lokacijah in vpliv opravljanja službe na družino diplomata.

Pri določanju višine plače v posameznih državah se upoštevajo življenjski stroški v različnih državah, ki jih letno objavljajo pristojni organi Organizacije združenih narodov in druge relevantne okoliščine.

Pri vodji diplomatskega predstavništva se pri določitvi plače upošteva tudi obseg in zahtevnost dela v določenem predstavništvu.

45. člen

(obveznosti in prepovedi)

Posebne obveznosti diplomatov so:

1. varovati interese Republike Slovenije, ugled države, njenih institucij in ustanov;
2. izvrševati naloge kot izhajajo iz določb tega zakona;
3. delovati v skladu z določbami tega zakona na podlagi pooblastil, usmeritev in navodil ministrstva za zunanje zadeve;
4. varovati pravice in interese državljanov in pravnih oseb Republike Slovenije;
5. delovati v okviru načel mednarodnega prava ter dosledno ravnati po določbah mednarodnega diplomatskega in konzularnega prava;
6. poročati ministrstvu za zunanje zadeve in vodji predstavništva tekoče, natančno in objektivno o zadevah v zvezi z opravljanjem nalog, o ugotovitvah in informacijah, pomembnih za interese Republike Slovenije;
7. izvrševati naloge, ki jim jih dajeta ministrstvo oziroma vodja predstavništva;
8. varovati premoženje, opremo, dokumente in podatke;
9. upoštevati predpise, običaje in pravila obnašanja ter protokolarna pravila;
10. v sprejemni državi;
11. delovati in živeti nazivu primerno.

Vsem diplomatom je prepovedano ukvarjati se s pridobitno dejavnostjo, razen:

1. gospodarjenja z lastnim premoženjem;
  2. samostojnega znanstvenega, pedagoškega, umetniškega in publicističnega dela;
  3. interesnega delovanja v političnih strankah, društvih in ustanovah, ki je združljivo z njihovo funkcijo;
  4. delovanja v sindikatih, strokovnih združenjih in drugih oblikah varovanja interesov iz delovnega razmerja.
- Diplomat ne sme imeti funkcij v organih političnih strank.

46. člen

(ukrepi zaradi kršitve obveznosti in prepovedi)

Za kršitve obveznosti in prepovedi iz 45. člena tega zakona se izrečejo ukrepi v skladu z zakonom.

Sankcije po postopku, kot ga določa zakon, izreče pristojni organ.

V primeru uvedbe disciplinskega postopka kršitve obveznosti in prepovedi iz 45. člena tega zakona ali v primeru v skladu z zakonom o javnih uslužbencih ugotovljene nesposobnosti opravljanja nalog delovnega mesta v zunanji službi lahko minister izda odločbo o vrnitvi v notranjo službo. Odločba postane dokončna z vročitvijo. Zoper odločbo ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.

Za uvedbo in vodenje disciplinskih postopkov v tujini veljajo enkrat daljši zastaralni roki, kot jih določa zakon.

47. člen

(delo preko polnega delovnega časa)

Diplomati so dolžni tudi brez naloga nadrejenega neodložljive naloge opraviti preko polnega delovnega časa, v soboto, nedeljo, državnih praznikov ali na drug z zakonom določen dela prost dan. Te naloge so posebej nudenje konzularne zaščite državljanom Republike Slovenije v tujini, če bi odlašanje imelo resne posledice, ter pridobitev in posredovanje iz službenih razlogov nujno potrebnih informacij.

Diplomati so dolžni v skladu z zakonom opravljati delo preko polnega rednega delovnega časa, delo v soboto, nedeljo in državnih praznikov ali na drug z zakonom določen dela prost dan.

V zunanji službi je opravljanje dela preko polnega delovnega časa upoštevano pri določitvi plače.

48. člen

(pripravljenost za delo)

Pripravljenost za delo je poseben delovni pogoj, pri katerem mora biti diplomat v pripravljenosti za delo na delovnem mestu, na določenem kraju ali doma.

Pripravljenost za delo se ne šteje v število ur delovne obveznosti.

Če diplomat med pripravljenostjo za delo dela, se to število ur šteje v število ur delovne obveznosti diplomata.

V primeru, ko število opravljenih delovnih ur diplomata presega število ur njegove mesečne delovne obveznosti, se razlika ur šteje kot delo preko polnega delovnega časa.

V zunanji službi se pripravljenost za delo ne šteje kot poseben delovni pogoj, se pa upošteva pri določitvi plače.

49. člen

(delo v posebnih razmerah v zunanji službi)

Diplomati v zunanji službi so dolžni, kadar je to potrebno za izvajanje z zakonom določenih nalog, opravljati delo v posebnih razmerah.

Posebne razmere so:

- delo v posebnih življenjskih pogojih;
- delo na nevarnih območjih;
- delo v težkih podnebnih razmerah.

Delo na nevarnih območjih odredi minister, če tako izhaja iz obveznosti, ki jih je sprejela Republika Slovenija ali če je to v interesu države.

V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena je diplomat upravičen do posebnega zavarovanja, ki ga sklene ministrstvo za zunanje zadeve.

50. člen

(posebno vrednotenje dela)

Diplomatom, ki opravlja delo v zunanji službi v posebnih življenjskih pogojih, na nevarnih območjih ali v težkih podnebnih razmerah pripada poseben dodatek.

51. člen

(priznanje zavarovalne dobe in pravica do vrnitve zakonca v delovno razmerje)

Čas bivanja zakonca diplomata, ki je na delu v tujini, se všteje v zavarovalno dobo, če je bil zakonec do odhoda v tujino v delovnem razmerju ali prijavljen na zavodu za zaposlovanje. Prispevke krije proračun.

Zakonec diplomata iz prvega odstavka tega člena, ki z diplomatom biva v tujini, ima pravico do vrnitve na delo v organizacijo oziroma k delodajalcu, kjer je imel sklenjeno delovno razmerje.

52. člen

(kritje stroškov in zavarovanje)

Ministrstvo za zunanje zadeve krije zaposlenim stroške, ki nastanejo v zvezi z razporeditvijo in bivanjem zaposlenih in njihovih družinskih članov v tujini.

Ministrstvo za zunanje zadeve krije stroške zavarovanja osebja v predstavništvih v tujini, ki so ob upoštevanju zaposlitev v tujini potrebni za zaščito življenja, zdravja in premoženja diplomatov in njihovih družinskih članov.

Pravice v zvezi s kritjem stroškov in zavarovanjem uredi vlada z uredbo.

53. člen

(nesreča pri delu in poklicna bolezen)

Za nesrečo pri delu in poklicno bolezen se v smislu veljavnih predpisov štejejo tudi nesreče in bolezni zaradi bivanja v kraju službovanja, ki so posledica tamkajšnjih, od življenjskih razmer v domovini bistveno različnih okoliščin. V teh primerih ima diplomat pravico do polnega nadomestila plače za čas zadržanosti z dela zaradi bolezni, poškodbe ali nege ožjega družinskega člana.

4. Delavci, ki opravljajo spremljajoča dela

54. člen

(smiselna uporaba določb in sklenitev delovnega razmerja za določen čas)

Določbe 36., 37., 42., prvega in drugega odstavka 44. člena, 1., 2., 3., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 45. člena ter določbe 46. do 53. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za delavce, ki opravljajo spremljajoča dela v zunanji službi.

Za delo v zunanji službi lahko minister za zunanje zadeve s pogodbo sklene delovno razmerje za določen čas do štirih let z osebami, ki bodo v predstavništvih v tujini opravljale spremljajoča dela, če se na podlagi internega razpisa ugotovi, da v notranji službi za taka dela ni primernih kandidatov.

55. člen

(imenovanje v konzularni naziv)

Delavci, ki opravljajo spremljajoča dela, se lahko ob soglasju izbirne komisije imenujejo v konzularni naziv, če imajo univerzitetno izobrazbo in najmanj petletne delovne izkušnje v ministrstvu za zunanje zadeve.

IV. TUJA PREDSTAVNIŠTVA V REPUBLIKI SLOVENIJI

1. Tuja diplomatska predstavništva

56. člen

(odpiranje tujih diplomatskih predstavništev)

Država, s katero je Republika Slovenija navezala diplomatske odnose, lahko v Ljubljani odpre diplomatsko predstavništvo.

Pristojni organi o lokaciji prostorov diplomatskega predstavništva in rezidence odločajo na podlagi mnenja ministrstva za zunanje zadeve.

Določba drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi za tuja konzularna predstavništva in predstavništva mednarodnih organizacij.

57. člen

(dislocirane enote tujih diplomatskih predstavništev)

Tuja diplomatska predstavništva s sedežem v Republiki Sloveniji lahko odprejo enote, ki so ločene od sedeža predstavništva, za opravljanje dejavnosti na konzularnem, gospodarskem, informativnem, izobraževalnem in kulturnem področju, če njihovo delo vodijo osebe, ki so akreditirane v skladu s prvim odstavkom 60. člena tega zakona.

Soglasje za odprtje dislocirane enote in njen sedež izda ministrstvo za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov.

58. člen

(nerezidenčni vodje tujih diplomatskih predstavništev)

Država, s katero ima Republika Slovenija diplomatske odnose, lahko s soglasjem ministrstva za zunanje zadeve v Republiki Sloveniji akreditira vodjo diplomatskega predstavništva s sedežem v drugi državi, potem ko je ta kot vodja diplomatskega predstavništva že akreditiran v državi, kjer ima svoj sedež.

59. člen

(soglasje za imenovanje vodje tujega diplomatskega predstavništva)

Soglasje za imenovanje vodje diplomatskega predstavništva tuje države, razen za odpravnika poslov, daje predsednik Republike Slovenije po pridobitvi mnenja ministrstva za zunanje zadeve, ki o izdanem soglasju obvesti tujo državo.

Soglasje za imenovanje odpravnika poslov daje minister za zunanje zadeve.

60. člen

(poverilna pisma vodij tujih diplomatskih predstavništev)

Poverilno pismo vodje tujega diplomatskega predstavništva, z izjemo odpravnika poslov, sprejme predsednik Republike Slovenije potem, ko je kopijo že sprejel minister za zunanje zadeve oziroma funkcionar ministrstva za zunanje zadeve, ki ga nadomešča.

Poverilno pismo odpravnika poslov sprejme minister za zunanje zadeve oziroma funkcionar ministrstva za zunanje zadeve, ki ga nadomešča.

61. člen

(akreditacija tujega diplomatskega osebja)

Tuje diplomatsko predstavništvo s sedežem v Republiki Sloveniji pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditira člane diplomatskega ter drugega osebja predstavništva.

Diplomatsko predstavništvo, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditira samo tiste člane diplomatskega in drugega osebja, ki opravljajo delo v zvezi z odnosi z Republiko Slovenijo.

62. člen

(diplomatske, konzularne in službene izkaznice)

Ministrstvo za zunanje zadeve akreditiranim članom diplomatskega ter drugega osebja predstavništva ter članom osebja mednarodnih organizacij v skladu z mednarodnimi pogodbnimi, ki veljajo za Republiko Slovenijo izdaja diplomatske in službene izkaznice, vodjem konzulata ter članom konzularnega osebja pa konzularne in službene izkaznice.

Izdane izkaznice so hkrati tudi dovoljenje za začasno bivanje tujca v Republiki Sloveniji. Obrazec izkaznice vsebuje naslednje podatke; ime in priimek, datum in kraj rojstva, državljanstvo, funkcijo imetnika, naziv predstavništva, lastno-ročni podpis imetnika in veljavnost izkaznice.

Imetniki izkaznice, ki so nerezidenčni člani diplomatskega osebja ter drugega osebja predstavništva, ne potrebujejo vizumov za vstop in bivanje v Republiki Sloveniji.

63. člen

(imunitete in privilegiji tujih diplomatskih predstavništev)

Način izvajanja imunitet in privilegijev tujih diplomatskih predstavništev in konzulatov, predvidenih v mednarodnem pravu, ureja vlada z uredbo, če to že ni urejeno z drugimi predpisi.

2. Tuji konzulati

64. člen

(odpiranje tujih konzulatov)

Država, s katero je Republika Slovenija navezala diplomatske ali konzularne odnose, lahko v Republiki Sloveniji odpre konzulat.

Sklep o soglasju za odprtje tujega konzulata z navedbo vrste konzulata, sedeža in konzularnega območja sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenje pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

65. člen

(eksekvatura)

Predsednik Republike Slovenije na predlog ministrstva za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov izda eksekvaturu vodji tujega konzulata.

Ministrstvo za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov izda eksekvaturu drugim tujim konzularnim funkcionarjem, če tako dovoljenje zahteva tuja država.

Vzajemno se je mogoče dogovoriti za drugačen način izdaje eksekvature konzularnim funkcionarjem.

Za čas trajanja postopka iz prvega odstavka tega člena ministrstvo za zunanje zadeve na zahtevo tujega diplomatskega predstavništva ali konzulata lahko izda začasno dovoljenje za delo novo imenovanega vodje konzulata.

66. člen

(tuji častni konzularni funkcionarji)

Država, ki v Republiki Sloveniji odpre konzulat, lahko imenuje častnega konzularnega funkcionarja, ki je lahko

slovenski ali tuj državljan, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji.

Sklep o soglasju za odprtje tujega konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, z navedbo vrste konzulata, sedeža in konzularnega območja sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenje pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ministrstvo za zunanje zadeve izda tudi dovoljenje za delo tujega častnega konzularnega funkcionarja.

3. Mednarodne organizacije

67. člen

(sedež in odpiranje predstavništva)

Mednarodna organizacija ima lahko v Republiki Sloveniji svoj sedež oziroma odpre agencijo, oddelek ali predstavništvo, če je to v skladu z obveznostmi, ki jih je v okviru članstva v omenjeni organizaciji prevzela Republika Slovenija, oziroma je to določeno z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Sklep o soglasju o sedežu, agenciji, oddelku ali predstavništvu mednarodne organizacije sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenja pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

V posebej utemeljenih primerih in ko je to v zunanje političnem interesu države, lahko vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve dovoli odprtje predstavništva, ki ni predstavništvo države ali mednarodne organizacije.

68. člen

(ureditev statusnih vprašanj ter imunitete in privilegiji)

Vprašanja v zvezi s sedežem, odprtjem agencije, oddelka ali predstavništva, statusna vprašanja ter vprašanja imunitet in privilegijev se uredi s sporazumom med Republiko Slovenijo in mednarodno organizacijo, če niso urejena na drug način.

V. MEDNARODNE POGODBE

1. Splošna določba

69. člen

(pojem mednarodne pogodbe)

Mednarodna pogodba je sporazum, ki ga Republika Slovenija sklene pisno z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami in za katerega velja mednarodno pravo, ne glede na število listin, iz katerih je sestavljen, in ne glede na njegovo posebno ime.

Mnenje o tem, ali je mednarodni akt mednarodna pogodba, daje ministrstvo za zunanje zadeve pred začetkom postopka za sklenitev mednarodne pogodbe.

2. Sklepanje

70. člen

(začetek postopka)

Postopek za sklenitev mednarodne pogodbe začne s pobudo pristojni upravni organ, lahko pa tudi drug državni organ.

Kadar postopka ne začne ministrstvo za zunanje zadeve, mora biti pobudi priloženo njegovo pisno soglasje. Ministrstvo za zunanje zadeve v tridesetih dneh od prejema pobude izda soglasje oziroma pobudo zavrne.

Pobuda vsebuje:

1. razloge, zaradi katerih se predlaga sklenitev mednarodne pogodbe;
2. bistvene elemente pogodbe vključno z morebitnimi pridržki in začasno uporabo;
3. predlog stališč delegacije;
4. predlog za sestavo delegacije, predračun stroškov za njeno delo in način njihovega pokritja;
5. predlog, kdo naj pogodbo parafira oziroma podpiše;
6. navedbo, kateri organ bo mednarodno pogodbo ratificiral ter navedbo ali zahteva sklenitev mednarodne pogodbe izdajo novih ali spremembo veljavnih predpisov;
7. oceno potrebnih finančnih sredstev za izpolnitev mednarodne pogodbe in način njihove zagotovitve;
8. predlog odobritve začasne uporabe pogodbe;
9. izjavo pristojnega upravnega organa iz prvega odstavka tega člena o primernosti sklenitve pogodbe z vidika skladnosti s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije.

Če je mogoče in smiselno, vsebuje pobuda tudi osnutek mednarodne pogodbe.

Odločitev o pobudi sprejme vlada. V primerih, ko je za ratifikacijo mednarodne pogodbe pristojen državni zbor, vlada pobudo predloži v potrditev delovnemu telesu državnega zbora, pristojnemu za zunanjo politiko.

71. člen

(delegacija za pogajanja in njena pooblastila)

Ob odločanju o pobudi vlada določi delegacijo za pogajanja, njena pooblastila in morebitno obveznost predložitve poročila pred podpisom skupaj z usklajenim oziroma parafiranim besedilom.

Delegacija med pogajanjem deluje v okviru stališč in pooblastil, vsebovanih v pobudi.

Če druga stran med pogajanjem ne sprejme stališč delegacije ali če predlaga obravnavanje vprašanj, ki v pobudi niso zajeta, mora delegacija v primeru, da gre za bistvene elemente pogodbe, kot so vsebovani v pobudi, ali vprašanje z materialnimi posledicami zaprositi vlado za nova stališča ter po potrebi preložiti pogajanja. Kadar vlada oblikuje nova stališča za pogajanja o mednarodni pogodbi, za katere ratifikacija je pristojen državni zbor, jih predloži v potrditev delovnemu telesu, pristojnemu za zunanjo politiko.

Vodja delegacije potrdi usklajenost besedil mednarodne pogodbe s parafiranjem.

72. člen

(začasna uporaba)

Če je za ratifikacijo mednarodne pogodbe pristojna vlada, sme delegacija z njenim soglasjem sprejeti klavzulo, da se bo pogodba začasno uporabljala pred njeno uveljavitvijo.

73. člen

(podpis pogodbe)

Če je besedilo pogodbe usklajeno s sprejetimi stališči, lahko pooblaščen oseba pogodbo podpiše.

Pooblastilo za pogajanja in podpis mednarodne pogodbe izda minister za zunanje zadeve, če je to potrebno.

Pristojni upravni organ pošlje izvornik podpisane pogodbe ministrstvu za zunanje zadeve.

74. člen

(pridržki)

O pridržku k mednarodni pogodbi in umiku pridržka odloči organ, pristojen za njeno ratifikacijo. Državni zbor

lahko za umik pridrška k posamezni mednarodni pogodbi pooblasti vlado.

K mednarodnim pogodbam o človekovih pravicah, ki ne vsebujejo določb o pridrških, ti niso dopustni.

75. člen (ratifikacija)

Postopek za ratifikacijo mednarodne pogodbe začne ministrstvo za zunanje zadeve na predlog organa, ki je vodil pogajanja za sklenitev mednarodne pogodbe. Ta ministrstvu skupaj s predlogom za začetek postopka ratifikacije predloži obrazložen osnutek akta o ratifikaciji z vso potrebno dokumentacijo.

Akt o ratifikaciji vključuje besedilo mednarodne pogodbe v slovenskem in tujem jeziku, vsebuje pa lahko še:

- pridrške in interpretativne izjave k pogodbi,
- določbe o zagotovitvi finančnih sredstev za izvajanje pogodbe,
- naročila glede uskladitve notranjih predpisov z mednarodno pogodbo,
- navodilo pristojnim organom v zvezi z izvajanjem mednarodne pogodbe.

Mednarodne pogodbe ratificira državni zbor, razen tistih, ki jih v skladu s petim odstavkom tega člena ratificira vlada.

V posebej utemeljenih primerih vlada predlog akta o ratifikaciji obravnava prednostno in ga pošlje v državni zbor z zaprosilom za prednostno obravnavo.

Vlada ratificira mednarodne pogodbe, ki:

- urejajo vprašanja, za katera je vlada pristojna po notranjem pravnem redu;
- se sklepajo zaradi izvajanja za Republiko Slovenijo obvezujočih aktov mednarodnih organizacij;
- se sklepajo zaradi uresničevanja sklenjenih mednarodnih pogodb;
- jih sklepajo ministrstva o izmenjavi izkušenj in vzdrževanju stikov z ministrstvi drugih držav;
- urejajo vprašanja v zvezi z diplomatskimi in konzularnimi odnosi;
- na področju obrambe ali notranjih zadev pomenijo izvedbo prevzetih obveznosti ali sprejetih odločitev o mednarodnem sodelovanju Republike Slovenije;
- urejajo mednarodno kulturno in znanstveno ter sodelovanje na področju izobraževanja.

Pred ratifikacijo ministrstvo za zunanje zadeve pošlje kopijo besedila mednarodne pogodbe delovnemu telesu državnega zbora, pristojnemu za zunanje zadeve.

Vlada je pristojna za ratifikacijo mednarodnih pogodb iz petega odstavka samo, če ne zahtevajo izdaje novih ali spremembe veljavnih zakonov.

Z zapisniki, programi sodelovanja in drugimi nepogodbenimi mednarodnimi akti, ki jih zaradi izvajanja mednarodnih pogodb sklenejo s temi pogodbami ustanovljena skupna telesa, in s katerimi pogodbenice ne prevzemajo novih pravnih obveznosti, se vlada seznanja in se shranijo ter evidentirajo v ministrstvu za zunanje zadeve.

76. člen (listine o ratifikaciji ali pristopu)

Listine o ratifikaciji mednarodnih pogodb in pristopu k mednarodnim pogodbam izda predsednik Republike Slovenije.

3. Objava

77. člen

(objava mednarodnih pogodb in drugih aktov)

Mednarodna pogodba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije v slovenščini in tujem jeziku. Če med jeziki, v katerih je mednarodna pogodba sklenjena, ni slovenščine, se poleg enega tujega jezika objavi tudi njen prevod v slovenščino.

Mednarodna pogodba mora biti objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije pred njeno uveljavitvijo po mednarodnem pravu. Obvestilo o začetku in prenehanju veljavnosti se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

V Uradnem listu Republike Slovenije se lahko po sklepu državnega zbora ali vlade objavijo tudi mednarodni akti, ki niso mednarodne pogodbe.

4. Uveljavitev, registracija, hramba, evidenca

78. člen (uveljavitev)

Mednarodna pogodba začne veljati v Republiki Sloveniji v skladu z določbami same pogodbe in tega zakona. Če mednarodna pogodba ne vsebuje določbe o začetku veljavnosti, začne veljati v Republiki Sloveniji, ko so vse podpisnice pristale, da jih pogodba zavezuje, in v skladu z določbami tega zakona.

79. člen

(registracija, hramba, evidenca)

Za dejanja, potrebna za uveljavitev in registracijo mednarodne pogodbe, skrbi ministrstvo za zunanje zadeve.

Veljavne mednarodne pogodbe in druge mednarodne akte hrani in evidentira ministrstvo za zunanje zadeve.

5. Nasledstvo mednarodnih pogodb

80. člen (uporaba prava)

Glede nasledstva mednarodnih pogodb se uporabljajo pravila mednarodnega prava, določbe tega poglavja ter drugi predpisi Republike Slovenije.

81. člen

(nasledstvo dvostranskih pogodb)

Ministrstvo za zunanje zadeve opravi konzultacije o nasledstvu dvostranskih mednarodnih pogodb z drugo pogodbenico.

Vlada predloži predlog akta o notifikaciji nasledstva dvostranskih mednarodnih pogodb v sprejem Državnemu zboru.

Po sprejemu akta o notifikaciji nasledstva v Državnem zboru ministrstvo za zunanje zadeve z drugo pogodbenico sklene dogovor o nasledstvu dvostranskih pogodb.

82. člen

(nasledstvo mnogostranskih pogodb)

Vlada predloži predlog akta o notifikaciji o nasledstvu mnogostranskih mednarodnih pogodb v sprejem Državnemu zboru. Ministrstvo za zunanje zadeve notificira nasledstvo depozitarju.

83. člen
(objava)

Seznam naslednjih mednarodnih pogodb z datumom nasledstva ministrstvo za zunanje zadeve objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

6. Izvajanje84. člen
(izvajanje)

Za izvajanje mednarodnih pogodb skrbi vlada preko pristojnih upravnih organov.

Ministrstva seznanjajo vlado z izvajanjem mednarodnih pogodb s svojega delovnega področja.

Vlada seznanja državni zbor z izvajanjem mednarodnih pogodb.

7. Sprememba in prenehanje mednarodne pogodbe85. člen
(sprememba mednarodne pogodbe)

Za spremembo mednarodne pogodbe se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za sklepanje mednarodnih pogodb.

86. člen
(odpoved mednarodne pogodbe)

Odpoved mednarodne pogodbe je v pristojnosti vlade.

Za odpoved mednarodne pogodbe, ki jo je ratificiral državni zbor, je potrebno soglasje pristojnega delovnega telesa državnega zbora.

87. člen

(neskladje mednarodne pogodbe z notranjo zakonodajo)

Če so določbe mednarodne pogodbe v nasprotju z zakonom ali drugim predpisom, vlada začne postopek za spremembo ali dopolnitev zakona ali drugega predpisa oziroma za spremembo ali odpoved mednarodne pogodbe.

Do odločitve pristojnega organa se uporablja mednarodna pogodba.

8. Smiselna uporaba določb88. člen
(smiselna uporaba določb)

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za sklepanje mednarodnih pogodb na zasedanjih meddržavnih komisij, v mednarodnih organizacijah, na mednarodnih konferencah ali za pristop k mednarodnim pogodbam.

V primeru pristopa k mednarodni pogodbi ali drugega načina, s katerim Republika Slovenija izjavi, da jo zavezuje mednarodna pogodba, predloži ministrstvo za zunanje zadeve na predlog resornega ministrstva v postopek predlog akta o ratifikaciji mednarodne pogodbe ter po sprejemu in objavi akta o ratifikaciji opravi pri depozitarju dejanja, potrebna za uveljavitev mednarodne pogodbe.

VI. DRUGI MEDNARODNI AKTI89. člen
(sprejetje drugih mednarodnih aktov)

Z zakonom ali uredbo vlade se v Republiki Sloveniji uveljavijo drugi mednarodni akti, ki jih v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, spre-

jemajo mednarodne organizacije, mednarodne integracije in institucije.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE90. člen
(podzakonski predpisi)

Podzakonski predpisi, ki jih predvideva ta zakon, se sprejmejo v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

91. člen
(dokončanje že začelih postopkov)

Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se vodijo po dosedanjih predpisih.

92. člen
(pridobitev nazivov)

Uslužbenci v notranji službi, ki opravljajo strokovna dela na področju zunanjih zadev, pridobijo z novo sistemizacijo naslednje nazive, v kolikor izpolnjujejo pogoj delovnih izkušenj, ki se zahteva za določen diplomatski naziv:

višji sodelavec	ataše (1 leto delovnih izkušenj)
višji referent	ataše (1 leto delovnih izkušenj)
svetovalec II	III. sekretar (3 leta delovnih izkušenj)
svetovalec I	II. sekretar (5 let delovnih izkušenj)
višji svetovalec	I. sekretar (8 let delovnih izkušenj)
svetovalec ministra	svetovalec (10 let delovnih izkušenj)
podsekretar	svetovalec I. (12 let delovnih izkušenj)
svetovalec vlade	minister svetovalec (15 let delovnih izkušenj)
državni podsekretar	pooblaščen minister, veleposlanik (20 let delovnih izkušenj)

Uslužbenci, ki ne izpolnjujejo pogoja delovnih izkušenj, se razporedijo v ustrezen diplomatski naziv v skladu z delovnimi izkušnjami, ki jih imajo.

Uslužbenci v notranji službi z univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo, ki opravljajo spremljajoče dejavnosti, pridobijo diplomatski naziv, če izpolnjujejo katerega od naslednjih pogojev:

- so najmanj dve leti z diplomatskim ali konzularnim nazivom službovali v tujini;
- so v ministrstvu za zunanje zadeve najmanj dve leti opravljali strokovna dela na področju zunanjih zadev.

93. člen
(razporeditev v notranjo službo)

Pogodbeni diplomat, kot ga določa zakon o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I), ki ob uveljavitvi tega zakona slušbuje v tujini, ima pravico do razporeditve v notranjo službo pod pogoji iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona.

94. člen
(veljavnost predpisov)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati zakon o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I), razen njegovega III. poglavja, ki preneha veljati, ko začne veljati zakon o javnih uslužbencih.

Določbe III. dela tega zakona se uporabljajo od dne, ko začne veljati zakon o javnih uslužbencih.

Uredba o plačah, nadomestilih in drugih prejemkih osebja v predstavnih Republike Slovenije v tujini (Uradni

list RS, št. 60/92, 42/93, 6/94, 62/96, 29/99 in 42/00) se uporablja do sprejema predpisa iz prvega odstavka 44. člena tega zakona.

95. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-01/91-3/10

Ljubljana, dne 25. maja 2001.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

USTAVNO SODIŠČE

2550. Odločba o razveljavitvi sodbe in sklep vrhovnega sodišča in o vrnitvi v novo odločanje

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. A. iz Ž., ki jo zastopa B. B., odvetnica v Ž., in mld. C. C. C. iz Ž., ki jo zastopa Č. Č. iz Ž., njo pa zastopajo D. D., E. E., F. F. in G. G. G., odvetniki v Ž., na seji dne 10. maja 2001

o d l o č i l o:

Sodba in sklep vrhovnega sodišča št. II Ips 378/99 z dne 19. 4. 2000 se razveljavita in se zadeva vrne vrhovnemu sodišču v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožbeni zahtevek za razvezo sporazuma o združitvi skupnega premoženja, ki sta ga sklenila tožnica in njen bivši mož (ta je med pravdo umrl, zato so v pravdo na stran tožene stranke stopili obe ustavni pritožnici in tožničini sin). Menilo je, da v konkretnem primeru ne gre za fiksno pogodbo, ki bi jo bilo mogoče razdreti brez naknadnega roka za izpolnitev, niti ne gre za primer, ko je iz dolžnikovega ravnanja razvidno, da pogodbe ne bo izpolnil niti v dodatnem roku, saj je toženec v začetku pravde in pred njo tožnici ponujal takojšen prepis lastninske pravice na celotnem gostinskem lokalu U., kar je tožnica zavrnila. Tožnica bi tako po mnenju sodišča prve stopnje morala tožniku postaviti dodatni rok za izpolnitev njegove obveznosti, česar ni storila, zato pogoji za razdrtje pogodbe niso bili izpolnjeni, zaradi česar je sodišče tožbeni zahtevek zavrnilo. Glede na to je moralo zavrnilo tudi ugotovitveni zahtevek o obsegu skupnega premoženja. Hkrati je sodišče prve stopnje zavrnilo zahtevek iz nasprotne tožbe (ki sta jo vložili ustavni pritožnici), da mora tožnica na račun izpolnitve sporazuma sprejeti osebni avtomobil in solastninski delež 40/100 poslovnega prostora na Z. v Ž., ker je menilo, da dolžnik od upnika ne more izsiliti prevzema izpolnitve s tožbo, če se stranki v pogodbi nista izrecno dogovorili, da je prevzem dolžnikove izpolnitve upnikova dolžnost. Zoper sodbo sodišča prve stopnje so se pritožili tožnica, njen sin kot tretjetožena stranka in drugotožena C. C. C. Sodišče druge

stopnje je pritožbo tožnice v celoti zavrnilo. Prav tako je v delu, ki je izpodbiral odločitev o glavni stvari, zavrnilo tudi pritožbo drugotožene stranke, ugodilo je le njeni pritožbi zoper sklep o stroških. Sodišče druge stopnje je pritožbo tretjetožene stranke glede odločitve o glavni stvari zavrnilo z argumentom, da stranka, ki je v pravdi v celoti uspela, nima pravnega interesa za vložitev pritožbe. Zahtevek tretjetožene stranke za povrnitev stroškov pritožbe je sodišče zavrnilo. Zoper odločitev sodišča druge stopnje je tožnica vložila revizijo. Vrhovno sodišče je reviziji ugodilo in sodbi sodišča prve in druge stopnje spremenilo tako, da je sporazum o združitvi skupnega premoženja razvezalo. Hkrati je razveljavilo odločitev sodišča prve in druge stopnje o zahtevku na ugotovitev obsega skupnega premoženja. Vrhovno sodišče je menilo, da dolžnik svoje obveznosti iz sporazuma ni izpolnil, ker tožnici ni ponudil lokala na V. cesti, temveč solastniski del lokala U. na Z. Sodišče je namreč ugotovilo, da je bila s sporazumom možnost ustreznega solastninskega deleža dogovorjena samo za nepremičnino na V., zato bi dolžnik svojo obveznost lahko izpolnil samo, če bi tožnici lokal na Z. ponudil v izključno last. Glede na to je tožnica upravičeno zavrnila podpis pogodbe o prenosu solastniškega deleža na lokalu U. Vrhovno sodišče opozarja, da sta si sodišči druge in prve stopnje napačno razlagali to, da je tožnica vseeno sprejela ključne lokala. Kot ugotavlja vrhovno sodišče, tega ravnanja tožnice ne gre razlagati kot sprejem nadomestne spolnitve, temveč kot tožničinu pripravljenost za nadaljnja pogajanja. Vrhovno sodišče meni, da je odveč razpravljati o tem, da bi morala tožnica dati dolžniku dodaten rok za izpolnitev obveznosti, saj naj bi se najpozneje v začetku pravde pokazalo, da toženec ne bo izpolnil pogodbe, zato je od tega trenutka dalje stranka smela razdreti pogodbo tudi brez naknadnega roka.

2. Ustavni pritožnici revizijskemu sodišču očitata, da pomenijo naslednje ugotovitve vrhovnega sodišča spremembo pravnorelevantnih dejstev, ki sta jih ugotovili sodišči prve in druge stopnje: da je tožnica s prevzemom lokala pokazala le pripravljenost za pogajanja o sklenitvi pogodbe; da se je najkasneje v času odgovora na tožbo izkazalo, da prvotni toženec ne namerava izpolniti obveznosti iz IV. točke sporazuma; ter da je treba IV. točko sporazuma interpretirati tako, da je izpolnitev v obliki solastninskega deleža možna le na lokalu na V., ne pa tudi v obliki solastniškega deleža, ki ustreza izmeri ca. 50 m² na drugem lokalu. Navajata, da ocena sodišča, da gre v teh primerih za presojo materialnega prava, ne pa za presojo dejstev, neutemeljeno odstopa od ustaljene sodne prakse. Pri tem sodišče ni povedalo, da od sodne prakse odstopa, niti ni za ta odstop navedlo razlogov. Vse to naj bi, kot navajata pritožnici, predstavljalo arbitrarno odločanje in s tem kršitev načela enakega varstva pravic (22. člen ustave), pravice do poštenega sojenja (6. člen Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP) in pravice do sodnega varstva (23. člen ustave). Mladoletna pritožnica tudi navaja, da jo je v postopku zastopal skrbnik, ki pa je imel le pooblastilo za zastopanje v zapuščinski pravdi. Nepravilno zastopanje naj bi po mnenju pritožnice nujno povzročilo njeno nemožnost, da pravilno in nedvoumno izjavi svojo voljo, kar naj bi predstavljalo kršitev načela enakega varstva pravic (22. člen ustave) v zvezi s kršitvijo pravic otrok (prvi odstavek 56. člena ustave oziroma 12. člen Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah; – Uradni list SFRJ, MP, št. 15/90, Uradni list RS, št. 35/92, MP, št. 9/92). Vrhovnemu sodišču nadalje očita, da je s tem, ko je sporazum razvezalo in prepustilo premoženje novi delitvi, zapustniku odvzelo pravico razpolaganja s tem premoženjem. S tem naj bi mladoletno pritožnico, ki naj

bi po ustavi uživala še prav posebno varstvo, prikrajšalo za delež, ki naj bi ji šel po zakonu in volji zapustnika. Tako naj bi ji kršilo tudi pravico do dedovanja (33. člen ustave) in pravico iz tretjega odstavka 53. člena ustave, ki otrokom in mladini zagotavlja posebno varstvo. Mladoletna pritožnica sodišču tudi očita, da je od trenutka vložitve tožbe do vročitve revizijske odločbe njenemu pooblaščenцу preteklo osem let, kar naj bi predstavljalo kršitev pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (23. člen ustave).

3. Senat ustavnega sodišča je dne 30. 1. 2001 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. V skladu z določbama 6. in 56. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) je ustavno sodišče ustavno pritožbo vročilo vrhovnemu sodišču, nasprotni stranki (tožnici) v pravdi ter tretjoženi stranki v pravdi. Nihče od njih na ustavno pritožbo ni odgovoril.

B)

4. Vrhovno sodišče je v obrazložitvi sodbe navedlo, da je revizijski razlog zmotne uporabe materialnega prava utemeljen in da svojo materialno presojo pri tem opira na dejanske ugotovitve izpodbijane sodbe. Izrecno je tudi navedlo, da so dejanske ugotovitve, na katere je revizijsko sodišče pri presoji materialnega prava vezano, naslednje: (1) da je prvotni toženec tožnici priskrbel poslovni prostor in ji ponudil v podpis dodatek k sporazumu, na podlagi katerega bi lahko dosegla prenos lastninske pravice na poslovnem prostoru, ter da je toženec tožnici najprej ponudil solastninski delež 40/100, s poravnalo pogodbo pa izključno lastnino in (2) da je tožnica pred iztekom enoletnega roka s sprejemom ključev lokala U. privollila v njegov prevzem in tudi nastopila posest poslovnega prostora ter da tožnica ni sprejela nobene od ponudb za sklenitev dodatka k sporazumu o delitvi skupnega premoženja. V nadaljevanju obrazložitve je vrhovno sodišče zapisalo, da ugotovljenih tožničnih dejanj, kot je prevzem ključev lokala U., ni mogoče razlagati na način, kot sta to storili sodišči prve in druge stopnje (da gre za pristanek na nadomestno izpolnitev), temveč ima prav tožnica, ki v reviziji zatrjuje, da prevzem ključev pomeni le izraz pripravljenosti za nadaljnja pogajanja. Vrhovno sodišče še ugotavlja, da je potem, ko je tožnica vložila tožbo in je prvotni toženec vztrajal pri stališču, da je toženki za izpolnitev obveznosti iz IV. točke sporne pogodbe dolžan izročiti le solastninski delež 40/100 poslovnega prostora, odveč govoriti, da bi mu morala tožnica določiti naknadni rok za izpolnitev obveznosti in da bi se šele po tem roku pogodba štela za razdrto. Po mnenju vrhovnega sodišča namreč iz pogodbe izhaja, da je izpolnitev v obliki solastninskega deleža mogoča samo na lokalu na V. cesti in ne na drugem lokalu. Ob tem je Vrhovno sodišče navedlo, da ima v tem primeru razlaga določb sporne pogodbe naravo uporabe materialnega prava, saj naj bi v mejah svobodnega urejanja obligacijskih razmerij tudi v našem pravu veljalo klasično pravilo, da ima pogodba za pogodbenike moč zakona. Na podlagi tega je vrhovno sodišče ugotovilo, da se je najpozneje v odgovoru na tožbo izkazalo, da prvotni toženec pogodbene obveznosti ne bo izpolnil, s čimer naj bi nastopili pogoji za razdrte pogodbe brez naknadnega roka.

5. Revizijo je mogoče vložiti zaradi kršitev določb pravnega postopka in zaradi zmotne uporabe materialnega prava (prvi odstavek 370. člena zakona o pravnem postopku, Uradni list RS, št. 26/99 – v nadaljevanju: ZPP), ni pa je mogoče vložiti zaradi nepravilne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja (tretji odstavek 370. člena ZPP). Glede na to revizijsko sodišče ne more posegati v dejansko stanje, kot sta ga ugotovili sodišči prve in druge stopnje. To tudi izrecno poudarja revizijsko sodišče v izpodbijani odločbi.

6. Pri presoji, ali gre v konkretnem primeru za dejansko ali pravno vprašanje, je treba razlikovati med ugotavljanjem konkretnega dejanskega stanja (življenjskega dogodka) in subsumpcijo teh dejstev pod pravno normo. Ugotavljanje konkretnih dejstev je dejansko vprašanje, ne glede na to, ali sodišče ta dejstva ugotavlja neposredno ali posredno – s sklepanjem z uporabo pravil logičnega mišljenja in splošne življenjske izkušnje z znanih dejstev na neznanu.¹ V slednjem primeru lahko sicer sodišče druge stopnje spremeni prvostopenjsko sodbo celo brez obravnave, vendar je splošno sprejeto stališče, da gre v tem primeru za spremembo dejanskega stanja.² Subsumpcija dejstev pod pravno normo pa pomeni presojo, ali se ugotovljena dejstva konkretnega življenjskega dogodka prilegajo opisu abstraktnega dejanskega stanu iz pravne norme. Subsumpcijo praviloma sestavljata določitev vsebine norme, ki je zlasti zapletena pri tako imenovanih nedoločenih pojmi ali pravnih standardih (npr. določitev vsebine pojma skrbnosti dobrega gospodarja) in subsumpcija v ožjem smislu (ugotovitev, ali konkretno ravnanje ustreza abstraktnemu pravnemu pojmu iz pravne norme). Bolj preprosta pa je subsumpcija takrat, kadar gre za pojme v pravni normi, ki jih poznamo iz vsakdanjega življenja. V nekaterih primerih mora sodišče opraviti samo sklepanje od splošnega k posebnemu, pri še bolj konkretiziranih pojmi pa lahko pride celo do tega, da se ugotovljeno dejstvo povsem prilega pojmu, uporabljenem v pravni normi. V teh primerih na zunaj niti ni vidne ločitve med dejanskim in pravnim sklepanjem: s tem ko sodišče ugotovi pravno relevantna dejstva, opravi tudi že subsumpcijo teh dejstev pod pravno normo.³ Kljub temu je ugotavljanje konkretnih dejstev (npr. kaj sta se stranki dogovorili, kako sta ravnali, kakšen je bil pri tem njun namen itd.) tudi v teh primerih še vedno dejansko vprašanje, samo subsumpcija je tem enostavnejša, čim bolj konkretizirana je pravna norma.

7. Pri revizijski presoji, ali je tožnica s prevzemom lokala pokazala le pripravljenost za pogajanja o sklenitvi pogodbe, bi sicer lahko šlo za vprašanje pravne kvalifikacije – to je za vprašanje, ali se dejstvo, da je tožeča stranka prevzela lokal v posest, prilega pravnemu pojmu "če upnik v sporazumu z dolžnikom sprejme nekaj drugega namesto tistega, kar mu ta dolguje" iz prvega odstavka 308. člena zakona o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 – v nadaljevanju: ZOR). To, ali je za presojo, ali pomeni prevzem stvari v posest prevzem nadomestne izpolnitve, pomemben tudi namen prevzemnika, je sicer pravno vprašanje, vendar pa je revizijsko sodišče s tem, ko je ugotovilo, da tožnica ni imela namena sprejeti nadomestne izpolnitve, temveč je samo pokazala pripravljenost za pogajanja, poseglo tudi na področje ugotavljanja dejanskega stanja. Prav tako bi revizijski zaključek, da se je najkasneje v času odgovora na tožbo izkazalo, da prvotni toženec ne namerava izpolniti obveznosti iz IV. točke sporazuma, sicer lahko pomenil presojo, ali ravnanje prvotnega toženca ustreza abstraktnemu dejanskemu stanu iz 127. člena ZOR, po katerem upniku ni treba dati dolžniku dodatnega roka za

¹ Glej Juhart, J., *Civilno procesno pravo Jugoslavije*, Ljubljana, 1961, str. 498, Triva, Belajec, Dika, *Građansko parnično procesno pravo*, Zagreb, 1986, str. 408, 562, 583, Ude L., *Civilni pravni postopek*, Ljubljana 1988, s. 266, Wedam-Lukić D., *Preizkus dejanskih ugotovitev na revizijski stopnji*, Pravnik 7-9/76, str. 269 in Grubiša M., *Prerušavanje činjeničnih u pravna pitanja*, Naša zakonitost 1-2/59, str. 8.

² Tako že Juhart, Ude, Wedam-Lukić, *Pravni postopek*, Ljubljana 1974, str. 435 (komentar k tedanjemu 360. členu zakona o pravnem postopku iz leta 1956), to stališče pa je sprejeto tudi v novejši praksi vrhovnega sodišča, npr. tudi v sodbi II Ips 481/95 z dne 13. 3. 1999, citirani v ustavni pritožbi.

³ Wedam-Lukić D., *Preizkus dejanskih ugotovitev na revizijski stopnji*, str. 267.

izpolnitev, "če iz dolžnikovega vedenja sledi, da svoje obveznosti niti v dodatnem roku ne bo izpolnil". Toda revizijsko sodišče je v tem primeru iz ugotovljenih dejstev sklepalo o tem, ali je toženec hotel izpolniti pogodbo. Vprašanje, kaj je toženec hotel, pa je presoja njegove volje, kar predstavlja dejansko vprašanje. Rezultat te presoje je zato nujno dejanske narave in s tem poseg v dejansko stanje. Pri revizijski ugotovitvi, da je treba IV. točko sporazuma interpretirati tako, da je izpolnitev v obliki solastninskega deleža mogoča le na lokalu na V., ne pa tudi v obliki solastniškega deleža v izmeri ca. 50 m² na drugem lokalu, pa je treba odgovoriti na vprašanje, ali pomeni razlaga pogodbe dejansko ali pravno vprašanje. Pravna teorija ugotavlja, da stranki s pogodbo urejata svoja razmerja v konkretnem primeru, zato je ugotavljanje pogodbene vsebine dejansko vprašanje, njena napačna razlaga pa pomeni nepravilno ugotovitev dejanskega stanja.⁴ Izjema so le splošni poslovni pogodbeni pogoji, ki so s časom dobili splošen pomen in prerasli v pravo nekega področja in s tem nadomestili zakon, česar v konkretnem primeru ne bi mogli trditi.

8. Iz povedanega sledi, da je revizijsko sodišče poseglo v dejansko stanje, kot sta ga ugotovili sodišči prve in druge stopnje. Vprašanje je, ali tak poseg v dejansko stanje že sam po sebi pomeni, da je sodišče uporabilo zakon tako, da mu je dalo vsebino, ki je v nasprotju z ustavo. Za presojo tega vprašanja je relevantna t.i. Schumannova formula, ki pravi, da bo ustavna pritožba uspešna, če izpodbijane odločitve sodišča zakonodajalec ne bi smel zapisati v pravni normi.⁵ Glede na to je v konkretnem primeru odločen odgovor na vprašanje, ali bi bilo v nasprotju z ustavo, če bi zakonodajalec določil, da sme revizijsko sodišče spremeniti dejansko stanje iz enakih razlogov kot drugostopenjsko sodišče (358. člen ZPP). Za tako normo ni videti posebnih zadržkov, še zlasti, ker tudi zoper odločitev sodišča druge stopnje ni predvideno, da bi stranka spremenjeno dejansko stanje lahko izpodbijala s kakšnim pravnim sredstvom, saj z revizijo ni mogoče izpodbijati pravilnosti ugotovitve dejanskega stanja na drugi stopnji.

9. Glede na to je moralo ustavno sodišče odgovoriti še na vprašanje, ali je odločitev revizijskega sodišča, ki je imela za posledico nedovoljen poseg v ugotovljeno dejansko stanje, tako očitno napačna oziroma brez razumne pravne utemeljitve, da jo je mogoče označiti za arbitrarno. Ustavni pritožnici sta v ustavni pritožbi navedli nekaj odločb revizijskega sodišča, v katerih naj bi to odločilo drugače, vendar se nobena od njih ne nanaša na povsem enak primer.

10. V sodni praksi in teoriji je kot splošno uveljavljeno stališče, da gre pri sklepanju z znanih dejstev na neznan za dejansko vprašanje. Prav za to gre tudi v primeru spornih ugotovitev vrhovnega sodišča, ki pa jih je to sodišče štelo za drugačno pravno presojo zadeve. Vrhovno sodišče ob tem ni povedalo, v čem naj bi se ta primer razlikoval od drugih primerov, v katerih je bilo glede tega sprejeto drugačno stališče. V obrazložitvi sodbe je sicer utemeljilo svojo odločitev, da pomeni razlaga sporne pogodbe pravno vprašanje, vendar ta utemeljitev ni prepričljiva. Po mnenju vrhovnega sodišča so za presojo odločilne določbe pogodbe popolnoma jasne, zato zanje velja pravilo, da se uporabljajo tako, kot se glasijo (prvi odstavek 99. člena ZOR). Iz tega naj bi glede na splošno pravilo, da ima v mejah svobodnega urejanja obligacijskih razmerij (10. člen ZOR) pogodba za pogodbenike moč zakona, izhajalo, da ima njena razlaga naravo uporabe materialnega prava.

⁴ Wedam-Lukić D., Preizkus dejanskih ugotovitev na revizijski stopnji, str. 270-271.

⁵ Bender M., Die Befugnis des Bundesverfassungsgerichts zur Prüfung gerichtlicher Entscheidung, C. H. Müller, Heidelberg, 1991, str. 74.

Presoja, ali je sodišče upoštevalo pogodbeno voljo strank, je sicer res vprašanje pravilne uporabe materialnega prava, vendar pa je vprašanje, kakšna je ta volja bila, še vedno dejansko vprašanje. Glede na to je po presoji ustavnega sodišča odločitev vrhovnega sodišča v tem delu tako očitno napačna, da pomeni kršitev pravice do enakega varstva pravic iz 22. člena ustave.

11. Ustavno sodišče tudi ugotavlja, da je vrhovno sodišče s svojo odločitvijo nedovoljeno in v nasprotju z določbo tretjega odstavka 370. člena ZPP, po kateri revizije ni mogoče vložiti zaradi nepravilne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, poseglo v dejansko stanje, kot sta ga ugotovili sodišči prve in druge stopnje. S tem je prekoračilo pooblastila, ki jih ima v skladu z namenom revizije kot pravnega sredstva za odpravo kršitev materialnega in procesnega prava po ZPP. Tako ravnanje je tudi iz tega razloga mogoče označiti kot poseg v pravico do enakega varstva pravic (22. člen ustave).

12. Glede na navedeno je ustavno sodišče izpodbijano odločitev vrhovnega sodišča razveljavilo in mu zadevo vrnilo v novo odločanje. Ker je odločitev o tožbenem zahtevku, glede katerega je vrhovno sodišče spremenilo sodbi sodišč prve in druge stopnje, neločljivo povezana z odločitvijo o zahtevku, glede katerega je vrhovno sodišče sodbi sodišča prve in druge stopnje razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje, je ustavno sodišče razveljavilo sodbo in sklep vrhovnega sodišča v celoti. Pri novem odločanju bo moralo sodišče spoštovati določbe pravnega reda, ki mu prepovedujejo poseganje v dejansko stanje, ki sta ga ugotovili sodišči prve in druge stopnje.

13. Mladoletna C. C. C. je v ustavni pritožbi uveljavljala tudi kršitve v zvezi z njenim zastopanjem. Ustavno sodišče ugotavlja, da dejstvo, da je otroka v postopku, kjer si interesi otroka in zakonitega zastopnika nasprotujejo, zastopal posebni neodvisni zastopnik, namreč ne more samo za to, ker ta zastopnik ni imel posebne pooblastila tudi za ta postopek, avtomatično povzročiti nepravilnosti pri izjavljanju volje otroka. Celo nasprotno, navedbe pritožnice govorijo za to, da ji načelo enakega varstva pravic (22. člen ustave) v zvezi s kršitvijo pravic otrok (prvi odstavek 56. člena ustave) oziroma 12. člen Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah ni bil kršen, saj ji je bila prav s postavitvijo posebne zastopnika de facto dana možnost, da v postopku izjavi svojo voljo.

14. Očitek mladoletne pritožnice C. C. C., da je bila z razvezo sporazuma o delitvi premoženja zapustniku odvzeta pravica do razpolaganja s tem premoženjem, kar naj bi pritožnico prikrajšalo za dedni delež in s tem za pravico do dedovanja (33. člen ustave) ter ji kršilo pravico iz tretjega odstavka 53. člena ustave, pomeni grajo pravilne uporabe materialnega prava in dokazne ocene sodišč, česar ustavno sodišče ne more presojati. Zgolj dejstvo, da mladoletna pritožnica v postopku ni uspela, pa še ne pomeni kršitve pravice do dedovanja (33. člen ustave) in pravice iz tretjega odstavka 53. člena ustave.

15. Glede očitka o kršitvi pravice do sojenja v razumnem roku pa ustavno sodišče opozarja, da se lahko po prvem odstavku 51. člena ZUstS ustavna pritožba vložijo šele, ko so izčrpana vsa pravna sredstva. Kolikor se očitek nanaša na zahtevek, o katerem postopek še teče, je ustavno sodišče že sprejelo stališče, da je za presojo o obstoju kršitve pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja v skladu z drugim odstavkom 157. člena pristojno upravno sodišče (tako npr. v sklepu št. Up-369/97 z dne 21. 1. 1998, OdlUS VII, 116). Smisel sodnega varstva zoper še trajajočo kršitev te pravice je namreč prav v tem, da se prepreči nadaljnje nepotrebno odlašanje sodišča. Ustavna

pritožnica ni izkazala, da je takšno pravno sredstvo vložila. Glede odločitve, s katero je vrhovno sodišče spremenilo sodbi druge in prve stopnje, pa je bil postopek z izdajo revizijske odločbe končan, zato kršenja pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja ne more več biti in ga tudi ni več mogoče preprečevati. Zato tudi sodno varstvo po drugem odstavku 157. člena ustave kot subsidiarno ne pride več v poštev (tako v odločbi št. Up-73/97 z dne 7. 12. 2000, Uradni list RS, št. 1/01). Ker pritožnica ni predhodno izčrpala pravnih sredstev iz prvega odstavka 51. člena ZUstS, ni formalnih pogojev za obravnavanje očitka kršitve pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja iz 23. člena ustave pred ustavnim sodiščem.

C)

16. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS in šeste alineje 52. člena poslovnika ustavnega sodišča Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 49/98) v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo s petimi glasovi za in tremi glasovi proti. Proti so glasovali sodnika Testen in Fišer ter sodnica Modrijan. Sodnik Testen je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. Up 232/00-21

Ljubljana, dne 10. maja 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2551. Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 12. člena statuta Madžarske samouprave Občine Lendava

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Irme Hrelja Csaszar iz Lendave, na seji dne 17. maja 2001

o d l o č i l o:

1. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti tretjega odstavka 8. člena statutarnega sklepa za volitve občinskih madžarskih narodnih svetov in članov Sveta Pomurske madžarske narodne samoupravne skupnosti na volitvah 1998 ter o delovanju svetov (Népújság, št. 38/98) in drugega odstavka 10. člena statutarnega sklepa o ustanovitvi Narodnostnega sveta Občine Lendava in Občine Dobrovnik, ter volitev članov Sveta MNSS Občine Lendava in Občine Dobrovnik na rednih volitvah 1998 (Uradni list RS, št. 64/98) se zavrže.

2. Tretji odstavek 12. člena statuta Madžarske samouprave Občine Lendava (Népújság, št. 15/00, 16/00 in 8/01) se razveljavi.

O b r a z l o ž i t e v

1. Pobudnica je dne 8. 2. 1999 vložila pobudo, s katero je izpodbijala določbe statutarnih sklepov, navedenih v 1. točki izreka. Z izpodbijanimi določbama navedenih statutarnih sklepov naj bi ji bila kot pripadnici madžarske manjšine kršena njena pravica, da odloča o svojih predstavnikih. Meni, da izpodbijani določbi, ki določata, da v primeru

zamenjave člana občinskega narodnega sveta postane član sveta neposredno tisti, ki mu sledi po številu glasov, nista v skladu z 29. členom zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZLV).

2. Madžarska narodna skupnost Občine Lendava (v nadaljevanju: MNS Občine Lendava) v odgovoru na pobudo z dne 16. 3. 2000 navaja, da so volitve v Svet MNS Občine Lendava dne 22. 11. 1998 potekale v skladu z zakoni in z izpodbijanimi statutarnimi sklepoma. Ker je Svet MNS Občine Lendava sprejel nov statut, je izpodbijani statutarni sklep prenehal veljati. Izpodbijane določbe naj bi urejale volitve članov sveta narodnih skupnosti, za katere se na podlagi drugega odstavka 8. člena zakona o samoupravnih narodnih skupnostih (Uradni list RS, št. 65/94 – v nadaljevanju: ZSNS) smiselno uporabljajo določbe ZLV, podrobnejša ureditev volitev v organe samoupravne narodne skupnosti pa naj bi bila prepuščena njenemu statutu (prvi odstavek 11. člena ZSNS). Po mnenju nasprotne udeleženke 29. člen ZLV, ki ureja nadomestne volitve za člane občinskih svetov, ne velja za volitve članov organov samoupravne narodne skupnosti. Zato naj bi bila izpodbijana določba sprejeta v okviru pristojnosti samoupravne narodne skupnosti, da samostojno uredi vprašanje, ki ga ZLV ni uredil, oziroma da podrobneje razčleni zakonsko ureditev, upoštevajoč posebnosti volitev v organe samoupravnih narodnih skupnosti. Ta pravica naj bi temeljila tudi na posebnem avtonomnem položaju narodnih skupnosti. Meni, da pobudnica z izpodbijanimi določbama ni bila odvzeta volilna pravica in da ureditev, ki odstopa od ureditve, določene v 29. členu ZLV, ni v neskladju z ustavo in zakonom.

B)–I

3. Ustavno sodišče je pristojno za odločanje o skladnosti splošnih aktov lokalnih skupnosti z ustavo in zakoni¹ in o skladnosti splošnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, z ustavo, zakoni in podzakonskimi akti (četrti in pete alineje prvega odstavka 160. člena ustave ter četrta in peta alineja prvega odstavka 21. člena zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Ustavno sodišče praviloma torej ni pristojno za presojo splošnih aktov, ki jih izdajo osebe javnega ali zasebnega prava (sklepi ustavnega sodišča, št. U-I-13/91 z dne 12. 3. 1992, OdlUS I, 15, št. U-I-136/92 z dne 11. 2. 1993, OdlUS II, 15, št. U-I-106/92 z dne 7. 10. 1993, OdlUS II, 90, št. U-I-28/94 z dne 16. 2. 1995, OdlUS IV, 13 in št. U-I-120/97 z dne 21. 1. 1999, OdlUS VIII, 16). Pristojnost ustavnega sodišča je podana le v primeru tistih splošnih aktov, ki jih osebe javnega ali zasebnega prava izdajo za izvrševanje javnih pooblastil (sklep št. U-I-224/95 z dne 14. 1. 1999, OdlUS VIII, 12 in št. U-I-255/97 z dne 22. 4. 1999, OdlUS VIII, 86).

4. Ustanovitev samoupravnih narodnih skupnosti, njihove naloge, organiziranost in njihovo razmerje do organov lokalnih skupnosti ter do državnih organov je na podlagi pooblastila iz četrtega odstavka 64. člena ustave uredil ZSNS. Ta določa, da so samoupravne narodne skupnosti osebe javnega prava (2. člen). Država lahko pooblasti samoupravne narodne skupnosti (na njihov predlog) za opravljanje določenih nalog iz državne pristojnosti (drugi odstavek 64. člena ustave in peta alineja 4. člena ZSNS).

5. Izpodbijana statutarna sklepa vsebujeta določbe o volitvah prvih svetov samoupravnih narodnih skupnosti v občinah Lendava, Dobrovnik, Moravske Toplice, Hodoš in

¹ Člen 7 zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in nasl. – v nadaljevanju: ZLS) določa, da so samoupravne lokalne skupnosti osebe javnega prava s pravico posedovati, pridobivati in razpolagati z vsemi vrstami premoženja.

Šalovci. ZSNS v 7. členu določa, da je najvišji organ občinske samoupravne narodne skupnosti svet, ki ga izvolijo pripadniki narodne skupnosti neposredno. Svet občinske narodne skupnosti ni le najvišji organ znotraj samoupravne narodne skupnosti, temveč je tudi tisti organ, ki na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZLS daje soglasje k aktom, ki v okviru pristojnosti občine urejajo vprašanja, ki zadevajo uresničevanje ter financiranje narodnih skupnosti v občinskih svetih. Gre za pristojnost, ki pomeni, da občinski akt, ki zadeva uresničevanje pravic in financiranje narodnih skupnosti, ne more biti sprejet, če z njim ne soglašajo svet narodne skupnosti. Po tretjem odstavku 39. člena ZLS morajo organi občine predhodno pridobiti mnenje samoupravne narodne skupnosti o vseh drugih vprašanjih, ki se nanašajo na uresničevanje posebnih pravic narodnih skupnosti. Na narodnostno mešanih območjih morajo občine ustanoviti komisije za narodnostna vprašanja, v katerih mora biti polovico članov pripadnikov narodne skupnosti (četrti odstavek 39. člena ZLS). Pri vseh navedenih pristojnostih sodeluje svet neposredno ali posredno prek svojih delovnih teles ali funkcionarjev, ki jih izvoli oziroma imenuje (10. člen ZSNS). Z novelo zakona o evidenci volilne pravice (zakon o dopolnitvah zakona o evidenci volilne pravice, Uradni list RS, št. 72/00) je samoupravna narodna skupnost tudi pristojna, da predpiše podrobnejša merila za vpis pripadnikov narodnih skupnosti v volilni imenik državljanov pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti (peti odstavek 19. člena).

6. Iz navedenega je razvidno, da izpodbijana statutarna sklepa urejata volitve organa, ki na podlagi zakona lahko opravlja zadeve iz državne pristojnosti. Zato je podana pristojnost ustavnega sodišča za presojo ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih aktov.

B)–II

7. Izpodbijana statutarna sklepa sta bila sprejeta v zvezi z volitvami članov madžarskih narodnih svetov tistih občin, ki so bile z zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin in o določitvi njihovega območja (Uradni list RS, št. 56/98) na novo ustanovljene ali pa se je spremenilo njihovo območje. Vsebujeta le določbe o volitvah prvih svetov samoupravni narodnih skupnosti v navedenih občinah (Lendava, Dobrovnik, Moravske Toplice, Hodoš in Šalovci), ki so se opravile hkrati z rednimi lokalnimi volitvami v letu 1998. Oba statutarna sklepa sta določala, da volitve v svet občinskih narodnih skupnosti potekajo po večinskem volilnem sistemu in da v primeru zamenjave člana sveta iz kateregakoli razloga postane član sveta neposredno tisti, ki mu sledi po številu glasov. Izpodbijana statutarna sklepa sta veljala, dokler niso novoizvoljeni sveti samoupravni narodnih skupnosti v posameznih občinah sprejeli aktov, s katerimi so uredili svojo organizacijo in delovanje (20. člen ZSNS). Tako je Svet MNS Občine Lendava sprejel statut, s katerim je med drugim uredil tudi volitve organov MNS Občine Lendava (8. do 13. člen). Izpodbijani statutarni sklep Pomurske madžarske narodne samoupravne skupnosti je prenehal veljati s sprejemom statuta Pomurske madžarske samouprave (Népújság, št. 28/99), ki pa ne ureja več volitev članov občinskih svetov samoupravni narodnih skupnosti. Pravna ureditev volitev sveta in drugih organov je v pristojnosti samih občinskih samoupravni narodnih skupnosti.

8. Ker sta izpodbijana statutarna sklepa med postopkom za oceno ustavnosti in zakonitosti prenehala veljati, bi ju ustavno sodišče presojalo le ob izpolnjenih pogojih iz 47. člena ZUstS. Ustavno sodišče lahko ugotovi, da predpis, ki je med postopkom prenehal veljati, ni bil v skladu z ustavo in

zakonom, če niso bile odpravljene posledice neustavnosti oziroma nezakonitosti. Pri podzakonskih aktih ali splošnih aktih, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil, ustavno sodišče odloči, ali ima njegova odločitev učinek odprave ali razveljavitve. Tudi če bi ustavno sodišče ugotovilo, da sta bili izpodbijani določbi statutarnih sklepov v neskladju z ustavo in zakonom, ne bi moglo odpraviti posledic, ki so nastale na podlagi izpodbijanih določb obeh statutarnih sklepov, to je, da član sveta SNS Občine Lendava ne bi postal tisti kandidat, ki je po odstopu izvoljenega člana dobil največje število glasov in isti volilni enoti. Odprava izpodbijanih določb bi pomenila, da bi se štel mandat navedenega člana sveta za neveljavnega in s tem bi se lahko postavilo vprašanje legitimnosti delovanje celotnega sveta. S tem ko je svet potrdil mandat kandidatu, ki je zamenjal izvoljenega člana sveta, je navedeni kandidat postal polnopraven član sveta in mu mandata ne bi bilo mogoče odvzeti zaradi kasnejše ugotovitve nezakonitosti in neustavnosti predpisa, na podlagi katerega je pridobil mandat. Ker torej niso izpolnjeni pogoji za oceno ustavnosti in zakonitosti izpodbijanih statutarnih sklepov, ki so med postopkom prenehali veljati, je ustavno sodišče pobudo zavrglo (1. točka izreka).

9. Na podlagi 30. člena ZUstS lahko ustavno sodišče oceni ustavnost in zakonitost drugih določb istega ali drugega predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, katerih ocena ni bila predlagana, če so te določbe v medsebojni zvezi ali če je to nujno za rešitev zadeve. V obravnavanem postopku je ustavno sodišče ugotovilo, da je statut MNS Občine Lendava v tretjem odstavku 12. člena vsebinsko v celoti povzel izpodbijano ureditev statutarnih sklepov. Ker gre za povsem enako ureditev, kot jo je izpodbijala pobudnica, le da je ta ureditev vsebovana v drugem predpisu, nasprotni udeleženec pa se je o njenih navedbah izjavil, je ustavno sodišče na podlagi 30. člena ZUstS opravilo oceno ustavnosti in zakonitosti tretjega odstavka 12. člena statuta (ustavno sodišče je enako storilo tudi v odločbi št. U-I-18/93 z dne 11. 4. 1996, Uradni list RS, št. 25/96 in OdlUS V, 40).

10. ZSNS v drugem odstavku 8. člena določa, da se pri volitvah članov sveta občinskih samoupravni skupnosti smiselno uporabljajo določbe ZLV. Na podlagi navedene zakonske določbe imajo občinske samoupravne skupnosti pooblastilo, da v svojih aktih uredijo tista vprašanja volitev, ki zaradi svoje posebnosti zahtevajo drugačno ureditev. Tako statut ureja volitve sveta kot najvišjega organa MNS Občine Lendava v 8. do 13. členu. Ker se lokalne volitve glede na število članov občinskega sveta lahko izvedejo po večinskem ali proporcionalnem sistemu, statut v skladu z navedenim zakonskim pooblastilom določa, da se pri volitvi članov sveta uporabi večinski volilni sistem (8. člen). Poleg splošnih določb, ki se ne razlikujejo od določb, ki jih vsebujeta že ZLV in ZSNS (npr. komu pripada aktivna in pasivna volilna pravica, volilni imenik), statut vsebuje tudi posebne določbe, npr. sestava volilne komisije, ki vodi volitve, način določanja kandidatov (10. in 11. člen), volilne enote (naselja predstavljajo volilne enote) in število članov sveta, ki se volijo v enem naselju (v eni volilni enoti). Gre za določbe, ki pomenijo prilagoditev drugačnim razmeram, v katerih delujejo samoupravne narodne skupnosti. Neposredna uporaba določb ZLV pri teh vprašanjih namreč ne bi bila mogoča ali smiselna.

11. Poleg navedenih posebnih določb je statut drugače uredil tudi vprašanje nadomestitve člana sveta, ki mu je "iz kakršnegakoli razloga" prenehala funkcija. Določil je, da postane član sveta "naslednji kandidat, ki je v danem naselju ali skupini naselij dobil največ glasov". ZLV v 29. členu določa, da se opravijo nadomestne volitve, če članu občin-

skega sveta, ki je bil izvoljen na večinskih volitvah, preneha mandat. V večinskem sistemu kandidirajo na volitvah kandidati kot posamezniki in volivci volijo posamezne kandidate. Pri večinskih volitvah lahko upravičeni predlagatelji določijo največ toliko kandidatov, kolikor članov občinskega sveta se voli v volilni enoti (50. in 55. člen ZLV). Izvoljen je tisti kandidat, ki je dobil največje število glasov v volilni enoti. Izvolitev določenega kandidata pomeni, da njegovi protikandidati niso bili izvoljeni. Zato se pri večinskem sistemu morajo opraviti nadomestne volitve, če preneha mandat izvoljenemu članu. Nadomestne volitve pomenijo nove volitve, ki jih je treba opraviti po povsem enakih pravilih, kot se opravljajo splošne volitve in izvoljeni kandidat pridobi mandat, kot da bi bil izvoljen na splošnih volitvah.

12. Določba tretjega odstavka 12. člena statuta pomeni, da v primeru prenehanja mandata izvoljenemu članu sveta, ni treba izvesti nadomestnih (novih) volitev, ker nadomesti člana sveta, ki mu je prenehal mandat, naslednji kandidat (protikandidat), ki mu sledi glede na število dobljenih glasov. Gre za ureditev, ki je v nasprotju z samo naravo večinskega volilnega sistema, na podlagi katerega volilci izbirajo med posameznimi kandidati. Določba tretjega odstavka 12. člena pomeni vsebinski odstop od načel večinskega sistema, ki ga ne zahteva potreba po prilagoditvi posebnostim volitev članov sveta občinskih samoupravnih narodnih skupnosti in je zato v neskladju z 29. členom ZLV. Ker navedena določba omogoča, da pridobi mandat kandidat, ki ga volivci niso izvolili, je s tem kršena tudi volilna pravica iz 43. člena ustave. Zato je ustavno sodišče določbo tretjega odstavka 12. člena statuta razveljavilo (2. točka izreka). S to odločitvijo pa ne izključuje možnosti ureditve morebitnih drugih načinov za izključitev nadomestnih volitev v primeru, ko članu, ki je bil izvoljen na večinskih volitvah, preneha mandat.

13. Razveljavitev učinkuje za naprej (44. člen ZUstS). To pomeni, da bo v primeru, če bo članu sveta prenehal mandat, treba izvesti nadomestne volitve. Člana sveta, ki bi mu iz kakršnegakoli razloga prenehal mandat, ne bi mogel nadomestiti naslednji kandidat, ki je dobil največje število glasov. Ker se v primeru prenehanja mandata članu sveta uporablja 29. člen ZLV, z razveljavitvijo tretjega odstavka 12. člena statuta ni nastala pravna praznina, ki bi jo bilo treba zapolniti. Zato je ustavno sodišče odločilo, da začne razveljavitev učinkovati naslednji dan po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. Razveljavitev te določbe pa ne pomeni, da se z ustreznimi spremembami in dopolnitvami statuta ne bi omogočila nadomestitev članov, ki jim preneha mandat pred potekom mandatne dobe, ne da bi se obvezno morale izvesti nadomestne volitve.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 25., tretjega odstavka 45. in 47. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-32/99-16

Ljubljana, dne 17. maja 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2552. Odločba o ugotovitvi, da 145.a in 145.b člena zakona o izvrševanju kazenskih sankcij nista v neskladju z ustavo, če se razlagata tako, da je mogoče vračanje zaplenjenega premoženja v naravi v vseh primerih, v katerih to premoženje še ni v zasebni lasti

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudi Nevenke Globočnik iz Ljubljane in Pavla Pestotnika iz Kopra ter Marka Gogale iz Ljubljane, na seji dne 17. maja 2001

odločilo:

Člena 145.a in 145.b zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list SRS, št. 17/78, 41/87, 32/89 in Uradni list RS, št. 8/90, 12/92, 58/93, 71/94, 29/95, 10/98 in 26/99) nista v neskladju z ustavo, če se razlagata tako, da je mogoče vračanje zaplenjenega premoženja v naravi v vseh primerih, v katerih to premoženje še ni v zasebni lasti.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnika Nevenka Globočnik in Pavel Pestotnik izpodbijata 145.a in 145.b člen zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (v nadaljevanju: ZIKS), ki sta bila uveljavljena z novelo iz leta 1998 (Uradni list RS, št. 10/98 – v nadaljevanju: ZIKS-G), ki ju v veljavi ohranja tudi novi zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (266. člen, Uradni list RS, št. 22/00 – v nadaljevanju: ZIKS-1). Navajata, da v postopku pred Okrajnim sodiščem v Ljubljani zahtevata vrnitev premoženja, ki je bilo s kazensko sodbo zaplenjeno pok. Pavlu Pestotniku. Med tem premoženjem naj bi bile tudi nepremičnine, na katerih naj bi imelo pravico uporabe družbeno podjetje. Izdana je bila začasna odredba, ki nasprotnim udeležencem (občinam in podjetju) do pravnomočnega zaključka nepravdnega postopka zaradi vrnitve zaplenjenega premoženja prepoveduje odtujitev in obremenitev določenih nepremičnin. Pobudnika pa naj bi s tožbo izpodbijala tudi pogodbo o prenosu pravice uporabe, sklenjeno med Občino Ljubljana Bežigrad in družbenim podjetjem. Menita, da bi bila ta pravda odveč, če bi bile za vrnitev zaplenjenega premoženja po določbah ZIKS kot zavezanci opredeljene tudi (bivše družbene) pravne osebe, v katerih premoženju so stvari, ki so bile zaplenjene s kasneje razveljavljenimi kazenskimi sodbami.

2. Pobudnika se sklicujeta na obrazložitev odločbe ustavnega sodišča št. U-I-107/96 z dne 5. 12. 1996 (Uradni list RS, št. 1/97 in OdlUS V, 174), s katero naj bi ustavno sodišče napotilo zakonodajalca, naj oceni, ali je upravičeno posebej razlikovati med odpravo posledic zaradi odvzema lastnine s strani sodišč in med odpravo posledic zaradi odvzema lastnine s strani upravnih organov. Glede na to, da so upravičenci do vračila zaplenjenega premoženja po določbah navedene novele ZIKS izenačeni z denacionalizacijskimi upravičenci glede oblik in obsega vračanja, omejitev v zvezi z vračanjem in glede vrednotenja premoženja (III. poglavje zakona o denacionalizaciji, Uradni list RS, št. 27/91 in nasl. – v nadaljevanju: ZDen), bi morali biti po mnenju pobudnikov izenačeni tudi glede določitve zavezancev za vračilo podržavljenega premoženja (IV. poglavje ZDen oziroma 51. člen ZDen). Člen 51 ZDen namreč izrecno določa, da je zavezanec za vrnitev podržavljene stvari pravna oseba, v katere premoženju so stvari, ki se po tem zakonu vrnejo upravičencem.

3. Glede na določbo tretjega odstavka 145. člena ZIKS in glede na določbo tretjega odstavka 16. člena ZDen naj bi bila možna interpretacija, po kateri so za vračanje zaplenjenega premoženja v sodnih postopkih zavezane tudi pravne osebe, v katerih premoženju so stvari, ki so bile zaplenjene v kazenskih postopkih. Ker določba 145.a člena ZIKS napotuje le na smiselno uporabo III. poglavja ZDen, v 145.b členu ZIKS pa med naštetimi zavezanci za vrnitev zaplenjenega premoženja ni pravnih oseb, naj bi bila možna tudi interpretacija, da vrnitev zaplenjenega premoženja v naravi ni mogoča, če je to premoženje med sredstvi (bivših) družbenopravnih oseb. V tem primeru naj bi bili upravičenci po ZIKS v primerjavi z upravičenci po ZDen v bistveno slabšem položaju. Zato naj bi bile določbe 145.a in 145.b člena ZIKS oziroma njihova interpretacija, da pravne osebe niso zavezanci za vračanje premoženja v sodnih postopkih po določbah ZIKS, v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom (drugi odstavek 14. člena ustave).

4. Pobudnik Marko Gogala navaja, da je bila njegova družina leta 1945 edina lastnica ene od najuspešnejših tovarn. Junija 1945 naj bi bila tovarna brez vsakega razloga zaplenjena, avgusta istega leta pa naj bi bili lastniki podjetja obsojeni na zaplembo celotnega premoženja in pogojne zaporne kazni. Ta kazenska sodba je bila leta 1993 razveljavljena. Pobudnik naj bi z ostalimi upravičenci že leta 1992 vložil zahteve za vrnitev premoženja po ZDen, ki naj bi jih upravni organi zavrnili zaradi vložitve zahtevka po ZIKS. Pobudnik navaja tudi, da je bil vložen zahtevek za izdajo začasne odredbe po zakonu o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92 in nasl. – v nadaljevanju: ZLPP) pri upravnih organih, kasneje pa tudi pri sodišču. Sodišče naj bi to začasno odredbo izdalo. Tudi pobudnik Marko Gogala navaja, da je v slabšem položaju kot denacionalizacijski upravičenci, ker naj bi mu zaradi ZIKS-G, s katerim je bil uveljavljen 145.b člen ZIKS, podržavljena tovarna ne mogla biti vrnjena v last in posest, temveč naj bi bil upravičen le do odškodnine v obveznicah. To, da naj bi bilo lastninsko preoblikovanje podjetij končano, zaradi česar naj bi ne bilo mogoče vračanje v naravi, po njegovem mnenju ni zadosten razlog za ugotovitev ustavnosti 145. člena ZIKS.

5. Državni zbor na pobudi ni odgovoril.

B)–I

6. Pobudnik Marko Gogala s pobudo z dne 14. 6. 1999 izpodbija nekatere določbe ZIKS, med katerimi je tudi 145.b člen. Ustavno sodišče je zaradi skupnega obravnavanja ta del pobude Marka Gogale združilo s pobudo Nevenke Globočnik in Pavla Pestotnika.

7. Predloga pobudnika Marka Gogale za razpis javne obravnave ustavno sodišče ni sprejelo, ker je dejansko stanje dovolj pojasnjeno in dodatno pojasnjevanje udeležencev ni potrebno. Ustavno sodišče je pobudi sprejelo in glede na izpolnjene pogoje, določene v četrtem odstavku 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

B)–II

8. Prvi odstavek 145. člena ZIKS določa, da se zaplenjeno premoženje vrne obsojencu oziroma njegovim dedičem, če je bila kazen zaplembe premoženja razveljavljena. Zavezanec za vrnitev premoženja v naravi je Republika Slovenija oziroma lokalna samoupravna skupnost, v katere lasti je premoženje, ki je bilo zaplenjeno (drugi odstavek 145. člena ZIKS). Če vrnitev zaplenjenega premoženja ali njegovih posameznih delov stvarno ali pravno ni več mogoča, je za plačilo dejanske vrednosti zaplenjenega

premoženja zavezana Republika Slovenija (tretji odstavek 145. člena ZIKS). Drugi odstavek 145. člena ZIKS izrecno določa, da sta zavezanca za vrnitev v naravi lahko le Republika Slovenija in lokalna skupnost. Po tej splošni določbi npr. podjetja niso zavezana za vrnitev v naravi. Določba tretjega odstavka 145. člena, ki ureja plačilo odškodnine, če vračilo v naravi stvarno ali pravno ni mogoče, se torej nanaša tudi na primere, ko je podržavljeno premoženje med sredstvi podjetja. V takih primerih namreč premoženja ne moreta vrniti ne država ne lokalna skupnost.

9. Če je bila kazen zaplembe premoženja, izrečena v kazenskih postopkih, ki so bili pravnomočno končani do 31. 12. 1958, razveljavljena, se po določbi 145.a člena ZIKS ne glede na določbe 145. člena glede oblik in obsega vračanja, omejitev v zvezi z vračanjem in glede vrednotenja premoženja smiselno uporabljajo določbe III. poglavja ZDen. Člen 145.b ZIKS pa določa zavezance za vrnitev premoženja, ki se vrača po 145.a členu. Za vračilo premoženja v naravi so tudi v teh primerih kot zavezanci navedeni Republika Slovenija ali samoupravna lokalna skupnost, v katere lasti je premoženje, ki je bilo zaplenjeno. Če gre za vračilo kmetijskih zemljišč, kmetij in gozdov v lasti Republike Slovenije, je zavezanec Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije. Plačilo odškodnine, kadar vrnitev v naravi ni več mogoča, pa zakon nalaga Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov, če gre za odškodnino v priznanicah, oziroma Republik Sloveniji, če gre za odškodnino v delnicah, s katerimi razpolaga Republika Slovenija, v obveznicah in v denarju.

10. Zastavlja se torej vprašanje, ali opisana ureditev omogoča razlago, po kateri so za vračanje zaplenjenega premoženja zavezane tudi pravne osebe, ki niso izrecno navedene v 145.b členu ZIKS.

11. Prejšnja ureditev, ki je bila uveljavljena že leta 1978 (tj. ureditev pred ZIKS-G), sama po sebi ni omogočala razlage, po kateri pravica uporabe oziroma upravljanja, ki so jo pridobila podjetja na družbeni lastnini, ne bi predstavljala pravne ovire za vračanje. Pravica upravljanja z družbeno lastnino je bila po mnenju teorije premoženjska pravica, saj je obsegala enaka upravičenja kot jih obsega lastninska pravica.¹ Določbe 145. člena ZIKS pred spremembo sicer niso izrecno opredeljevale zavezancev za vrnitev premoženja v naravi. Drugi odstavek 145. člena je določal družbenopolitično skupnost, ki je premoženje ob zaplembi prevzela, le kot zavezanca za plačilo vrednosti tega premoženja, če njegova vrnitev stvarno ali pravno ni bila mogoča.² Vendar pa so pritožbo zoper odločbo sodišča o vrnitvi premoženja, tako kot pritožbo zoper odločbo o odškodnini, lahko vložili le obsojenec oziroma njegovi dediči in javni pravobranilec. Stranki v postopku vračanja zaplenjenega premoženja po določbah ZIKS sta bili torej na eni strani upravičenec (obsojenec ali njegovi dediči) in na drugi strani država.

12. Tudi sodna praksa je kot zavezanca za vrnitev premoženja štela le tisto osebo, ki je premoženje prevzela.³ Če ga sama nima več, ga ne more vrniti, zato jo je zakonodajalec zavezal, da mora plačati odškodnino. Zakon o zaplembi premoženja in izvrševanju zaplembe (Uradni list FLRJ, št. 61/46, ki je potrdil vsebinsko enak predpis iz leta 1945), je določal, da zaplenjeno premoženje preide v državno last in da za obveze obsojenca jamči država. Premoženje pa je bilo na podlagi 22. člena tega zakona izročeno v posest

¹ A. Finžgar, Družbena lastnina in premoženjsko pravo, Pravniki, št. 10-12/1982.

² Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-43/96 z dne 3. 7. 1997 (Uradni list RS, št. 67/97 in OdlUS VI, 96) presodilo, da ta določba ni v neskladju z ustavo, če se razlaga tako, da je po ustanovitvi občin kot samoupravnih lokalnih skupnosti zavezanec iz te določbe le Republika Slovenija.

³ Npr. sklepa vrhovnega sodišča št. II lps 468/94 z dne 12. 12. 1995 in št. II lps 262/97 z dne 19. 2. 1998.

državnemu organu, ki je bil pristojen za njegovo upravljanje. Zakon o izvršitvi kazni, varnostnih ukrepov in poboljševalnih ukrepov (Uradni list FLRJ, št. 47/51) je v 99. členu določal, da po pravomočnosti sklepa iz 97. člena tega zakona sodišče izroči zaplenjeno premoženje, razen nepremičnin, ki so obremenjene z zakonito ali vknjiženo pravico užitka ali vknjiženo pravico stanovanja, krajevemu (mestnemu, rajonskemu) ljudskemu odboru, v katerega območju je premoženje, če ni s posebnimi predpisi določeno drugače. Dragocenosti, zlato in zlatina ter tuja plačilna sredstva pa so se izročila Narodni banki. Ker sta zaplenjeno premoženje prevzeli država ali upravnoteritorialna enota, je zakonodajalec leta 1978 v ZIKS določil, da naj tudi povrneta njegovo vrednost, če vrnitev stvarno ali pravno ni več mogoča, bodisi občina bodisi država.⁴

13. Zastavlja pa se vprašanje, ali bi zakonodajalec moral enako kot pri denacionalizaciji za vračanje zaplenjenega premoženja v teh postopkih zavezati podjetja oziroma vse bivše družbenopravne osebe, ki imajo zaplenjeno premoženje med svojimi sredstvi. Po spremembi ustavne ureditve namreč pravica na družbeni lastnini ne uživa ustavnopravnega varstva lastninske pravice. Kljub temu pa bi poseg v premoženjske pravice pravne osebe, tj. poseg v premoženje zadnjega upravljalca, zahteval posebno zakonsko ureditev. Takšno ureditev pozna ZDen, ki ob opredelitvi pravnih oseb kot zavezancev za vrnitev podržavljenega premoženja določa tudi pravice teh oseb (npr. 20. in 73. člen). Poleg tega je ZDen že pred uveljavitvijo ZLPP predvidel predhodno priglasitev denacionalizacijskih upravičenj, ki jih je bilo treba upoštevati v postopku lastninskega preoblikovanja in privatizacije podjetij (41. člen). ZLPP je nato zavarovanje zahtevkov za vračanje premoženja podrobneje uredil in določil rok za vložitev predlogov za izdajo začasnih odredb. Zaradi vzporednosti denacionalizacije in privatizacije podjetij je bilo namreč treba vzpostaviti instrumente, ki so upravičencem do vračila podržavljenega premoženja zagotovila nespremenjen pravni položaj, podjetjem pa omogočila lastninsko preoblikovanje.

14. Zakonodajalec je tako že ob sprejemu ZDen sprejel stališče, po katerem naj bi se tudi za vračanje premoženja, zaplenjenega s kazenskimi sodbami, uporabljale določbe ZDen. Denacionalizacijski upravičenci oziroma njihovi pravni nasledniki so lahko vložili zahtevo za denacionalizacijo, če je bila kazen zaplembe premoženja izrečena na podlagi predpisov iz 3. in 4. člena ZDen.⁵ V postopku vračanja premoženja po ZDen za utemeljenost zahteve za denacionalizacijo predhodna razveljavitev kazenske sodbe ni potrebna. Z 92. členom pa je zakon denacionalizacijo predvidel kot edini postopek za vračanje zaplenjenega premoženja tudi v primerih, v katerih je bila kazen zaplembe premoženja, izrečena v kazenskih postopkih, ki so bili pravomočno končani do 31. 12. 1958, razveljavljena na podlagi obnove postopka.

15. Razveljavitev 92. člena ZDen (odločba ustavnega sodišča št. U-I-10/92 z dne 5. 11. 1992, Uradni list RS, št. 56/92 in OdlUS I, 79) sama po sebi ni vplivala na utemeljenost denacionalizacijskih zahtevkov. Zahtevo za denacionalizacijo so lahko vložili tudi tisti upravičenci, katerih kazen zaplembe premoženja sploh (še) ni bila razveljavljena. Če je bila kazen zaplembe razveljavljena, so upravičenci (po razveljavitvi 92. člena ZDen) lahko vrnitev premoženja namesto v denacionalizacijskem upravnem postopku zahtevali v so-

dnem postopku po določbah ZIKS. Upravičencem, ki zahtevajo vračilo v naravi, kljub morebitni razveljavljeni kazni zaplembe premoženja, ni bilo treba vlagati predlogov za vračilo premoženja po določbah ZIKS. ZDen namreč kot primarno obliko denacionalizacije določa vračilo podržavljenega premoženja v naravi. Izbira postopka za vračanje premoženja pa ni vplivala na možnost uveljavljanja odškodnine iz naslova izgubljenega dobička.⁶ Vložitev zahteve za denacionalizacijo v upravnem postopku tudi sicer ne vpliva na druge odškodninske zahtevke, ki jih upravičenci še vedno lahko uveljavljajo v sodnih postopkih (npr. povrnitev negotne škode).

16. Dejstvo je, da je zakonodajalec s sprejemom 145.a in 145.c člena ZIKS izenačil položaj neupravičeno obsojenih s položajem vseh upravičencev do poprave povojnih krivic. Po presoji ustavnega sodišča (odločba št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998, Uradni list RS, št. 56/98 in OdlUS VII, 150) ta izenačitev, ki pomeni omejitve pravice do povrnitve škode od zaplembe premoženja dalje in pravice do povračila za zaplenjeno premoženje, ni v neskladju z ustavo.

17. Zastavlja se torej vprašanje, ali je ZIKS-G izenačil tudi pravni položaj upravičencev glede možnosti vračila podržavljenega premoženja v naravi. Po ustaljeni presoji ustavnega sodišča načelo enakosti pred zakonom ne pomeni, da bi predpis – kadar podlaga za različno urejanje niso okoliščine iz prvega odstavka 14. člena – ne smel različno urejati položajev pravnih subjektov, pač pa, da tega ne sme početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga. Za razlikovanje mora torej obstajati razumen, iz narave stvari izhajajoč razlog.

18. Izpodbijana ureditev velja za vse zahtevke za vračilo zaplenjenega premoženja, če so bile kazni izrečene v postopkih, ki so bili pravomočno končani do 31. 12. 1958. Zahtevke za vrnitev premoženja na podlagi določb ZIKS je še vedno mogoče vlagati in jih bo mogoče tudi v bodoče. Gospodarskih družb, nastalih z lastninskim preoblikovanjem podjetij na podlagi določb ZLPP oziroma določb zakona o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98 – ZZLPP), pa za primere morebitnih kasnejših razveljavitev kazenskih sodb ni mogoče opredeliti kot zavezancev za vrnitev zaplenjenega premoženja. Te pravne osebe imajo namreč že zagotovljeno ustavnopravno varstvo premoženja, ki ga imajo med svojimi sredstvi. Če ni bila vložena zahteva za denacionalizacijo in obenem v roku iz 11. člena ZLPP predlagana izdaja začasne odredbe, so se podjetja lahko lastninsko preoblikovala in izvedla privatizacijo z vsem premoženjem, torej tudi s tistim, ki je bilo predmet podržavljenja.

19. V primerih, v katerih se ugotovi, da pravne osebe nimajo veljavnega pravnega naslova za pridobitev premoženja med svoja sredstva in da je zato to premoženje še vedno last države ali lokalne skupnosti, je vračanje v naravi nedvomno možno tudi po določbah ZIKS. Zaradi morebitne spornosti navedenega (predhodnega) vprašanja, ki se lahko pojavi v posameznih primerih, je v postopku vračanja zaplenjenega premoženja možno izdati tudi ustrezne začasne odredbe z namenom preprečevanja nevarnosti onemogočenja ali otežitve uveljavljanja pravic.

20. Ustavno sodišče tako ugotavlja, da je zakonodajalec ob spremembah ZIKS v letu 1998 izhajal iz prej opisane-

⁴ Družbenopolitična skupnost je tedaj pomenila federacijo, republiko in občino.

⁵ Določba 4. člena ZDen se ne uporablja v primerih zaplembe, izrečenih v kazenskih postopkih na podlagi predpisov, ki so veljali po 31. 12. 1958 (tretji odstavek 90. člena ZDen).

⁶ ZIKS ureja vračanje premoženja, če je bila kazen zaplembe razveljavljena, ne pa tudi drugih odškodnin zaradi neupravičene obsodbe, z izjemo 145.c člena, ki izključuje priznanje "odškodninskih zahtevkov iz naslova nemožnosti uporabe oziroma upravljanja ter iz naslova vzdrževanja nepremičnin in iz naslova katerihkoli zahtevkov za izgubljeni dobiček po pravih odškodninskih prava". Zahtevki iz tega naslova so pred novelo ZIKS iz leta 1978 temeljili na določbah XXII. poglavja zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – ZKP), pred tem pa na določbah istega poglavja zakona o kazenskem postopku iz leta 1977 (Uradni list SFRJ, št. 4/77 in nasl. – ZKP77).

ga pravnega in dejanskega položaja, tj. iz položaja, ko je premoženje, ki je predmet zahtevkov po ZIKS, že olastnjen. Po navedenem zakonodajalec ni mogel poseči v novonastale lastniške položaje, ki imajo stvarnopravne značilnosti. Ustavno sodišče ugotavlja, da zaradi predhodno več let trajajočega procesa lastninskega preoblikovanja t.i. "družbenopravnih oseb", naknadna popolna izenačitev tudi glede zavezancev ni možna.

21. Dejstvo pa je, da so bila v nekaterih primerih sredstva oziroma del kapitala izločena iz lastninskega preoblikovanja in privatizacije, ker so bile izdanečasne odredbe, s katerimi je biločasno prepovedano razpolaganje s premoženjem, ki je predmet "spora". Kakšna je bila pravna narava takšnihčasnih odredb, niti ni pomembno. Pomembno je, da v teh primerih premoženje še nima – in ob spoštovanjučasnih odredb ne more imeti – znanega lastnika. V teh primerih zakonodajalec ni imel nobenega razumnega razloga, da ne bi ob siceršnji izenačitvi položaja upravičencev, ki uveljavljajo vračilo premoženja v postopku po ZIKS, z upravičenci, ki uveljavljajo vračilo premoženja v postopku po ZDen, tega položaja izenačil tudi glede možnosti vračila poddržavljenega premoženja v naravi. Če je po ZDen v koliziji z upravičenci do lastninjenja prevladalo pričakovano upravičenje tistih, ki so bili prikrajšani s krivičnim poddržavljenjem (tudi s kazenskimi zaplembami), je namreč vsaj toliko utemeljeno, da bi ob izenačitvi pravnega položaja upravičencev po ZDen in ZIKS tudi glede možnosti za vračilo v naravi pretehtala upravičenja žrtev krivičnih kazenskih sodb. Upravičenja slednjih namreč temeljijo na pravi restituciji, kar bi v koliziji s pravicami upravičencev do lastninskega preoblikovanja govorilo kvečjemu za močnejši pravni položaj upravičencev po ZIKS v primerjavi z upravičenci po ZDen. Nenazadnje gre za osebe, ki bi lahko vračilo zaplenjenega premoženja uveljavljale tako v postopku po ZDen kot v postopku po ZIKS. Ob uveljavitvi ZIKS-G pa navedene osebe zaradi prekluzivnega roka za vložitev zahteve za denacionalizacijo po ZDen te pravice ne morejo uveljavljati v denacionalizacijskem postopku, v katerem bi zaradi zavarovanja svojega zahtevka zaplenjeno premoženje lahko dobili vrnjeno v naravi. Primarnost vračanja v naravi je celo eno izmed načel ZDen.

22. Načelu enakosti ustreza samo takšna normativna različnost, ki ustreza različnosti dejanskih stanj, s tem da razlikovanje ne sme biti arbitrarno in mora predpis v okviru svojega namena izbrati sredstva, sorazmerna ugotovljeni različnosti položajev, ki so podlaga za normativno razlikovanje. Zato bi bila v neskladju z drugim odstavkom 14. člena ustave ureditev, po kateri kljub izenačitvi položaja glede vračanja premoženja, vračanje v naravi v postopku po ZIKS ne bi bilo mogoče tudi v tistih primerih, ko premoženje ni bilo predmet lastninskega preoblikovanja oziroma ko še ni bilo predmet privatizacije. V teh primerih, bi namreč šlo za različnost pravnega položaja med upravičenci kljub enakosti dejanskih stanj glede pojmovanja obstoja pravnih ovir za vračanje v naravi. Zato bi bila taka različnost brez razumnega razloga.

23. Po taki ureditvi namreč zavezanec za denacionalizacijo ne bi bila Slovenska razvojna družba, na katero je ob uveljavitvi ZZLPPO prešlo vse premoženje (stvari in kapitalski deleži), ki zaradi izdanihčasnih odredb ni bilo vključeno v otvoritvene bilance podjetij, ki so se že lastninsko preoblikovala. S tem bi bilo v postopku po ZIKS onemogočeno vračanje zaplenjenega premoženja v naravi, kljub temu, da to premoženje še ni privatizirano. Prav tako bi bilo po taki neustavni ureditvi v postopku po ZIKS onemogočeno vračanje v naravi celo v tistih primerih, v katerih podjetja do uveljavitve ZZLPPO sploh še niso izvedla lastninskega preoblikovanja. ZZLPPO, ki je bil sprejet le dobra dva meseca po ZIKS-G pa, kljub ureditvi o zaključku lastninjenja, z določba-

mi členov od 48 do 50 upošteva pravice upravičencev po "predpisih o denacionalizaciji", ki so vložili predlog za izdajočasnih odredb. Zakonodajalec torej ni mogel imeti nobenega razumnega razloga, da bi po izenačitvi položajev upravičencev, vračanje stvari ali lastniškega deleža v postopkih po ZIKS, onemogočil tudi, če podjetje po ZLPP še ni bilo lastninsko preoblikovano.

24. Ustavno sodišče ocenjuje, da ne gre za protiustavno pravno praznino, ki nastane takrat, ko predpis določenege vprašanja, ki bi ga moral urediti, ne ureja, pač pa gre za to, da se izpodbijana ureditev lahko razume in uporablja na več načinov, od katerih so nekateri ustavno dopustni, drugi pa ne. Razveljavitev izpodbijanih določb v takem primeru ni smiselna, saj bi prizadela tudi tiste, ki so normo uporabljali v skladu z ustavo. Pravice upravičencev po ZIKS, ki izhajajo iz izenačitve njihovega pravnega položaja s pravnim položajem upravičencev po ZDen, se namreč na drugi strani odražajo kot obveznosti tistih subjektov, katerih pravni položaj ne uživa ustavnopravnega varstva lastninske pravice. Zato je tudi možna razlaga, po kateri 145.b člen z navajanjem (tipičnih) zavezancev ne posega v pravico do vrnitve premoženja (sredstev ali kapitala), ki še ni v zasebni lasti. To pa nadalje pomeni, da je možna razlaga izpodbijanih določb, po kateri so navedene pravne osebe zavezanci za vračilo, ne glede na to, da v 145.b členu ZIKS niso izrecno navedene. Podobno velja tudi za vse druge (prej družbeno) pravne osebe, v premoženju katerih so stvari, ki (še) niso v zasebni lasti. To pomeni, da so vse pravne osebe, v premoženju katerih so stvari, ki (še) niso v zasebni lasti, zavezanci za vračilo teh stvari, ne glede na to, da v 145.b členu ZIKS niso izrecno navedene.

25. Po navedenem določbi 145.a in 145.b člena ZIKS nista v neskladju z ustavo le, če se razlagata tako, da je mogoče vračanje zaplenjenega premoženja v naravi v vseh primerih, v katerih to premoženje še ni v zasebni lasti.

C)

26. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-426/98-18
Ljubljana, dne 17. maja 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2553. Sklep o začetku postopka za oceno ustavnosti tretjega odstavka 292. člena in drugega odstavka 254. člena poslovnika Državnega zbora ter o začetku postopka za oceno ustavnosti zakona o preoblikovanju prostih carinskih prodajal na cestnih mejnih prehodih z državami članicami Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije, v mejne prodajalne in o posebnih ukrepih nadzora teh prodajal, ter o zadržanju izvrševanja navedenih določb poslovnika in zakona

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Nove stranke, Ljubljana, ki jo zastopata sopredsednik Gorazd Drevnšek in tajnik Blaž Babič, na seji dne 28. maja 2001

sklenilo:

1. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega odstavka 292. člena poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 40/93, 80/94, 3/95 – popr., 28/96, 26/97, 46/00, 3/01, 9/01 in 13/01) se sprejme.

2. Začne se postopek za oceno ustavnosti drugega odstavka 254. člena poslovnika Državnega zbora.

3. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti zakona o preoblikovanju prostih carinskih prodajaln na cestnih mejnih prehodih z državami članicami Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije, v mejne prodajalne in o posebnih ukrepih nadzora teh prodajaln (Uradni list RS, št. 13/01) se sprejme.

4. Izvrševanje tretjega odstavka 292. člena in drugega odstavka 254. člena poslovnika Državnega zbora se do končne odločitve ustavnega sodišča zadrži.

5. Izvrševanje v 3. točki tega izreka navedenega zakona se do končne odločitve ustavnega sodišča zadrži.

6. Zadržanje iz 4. in 5. točke tega izreka začne učinkovati z dnem vročitve tega sklepa Državnemu zboru.

Obrazložitev**A)**

1. Pobudnica izpodbija postopek sprejemanja zakona o preoblikovanju prostih carinskih prodajaln na cestnih mejnih prehodih z državami članicami Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije, v mejne prodajalne in o posebnih ukrepih nadzora teh prodajaln (v nadaljevanju: ZPPCPEU). Navaja, da je bil izpodbijani zakon sprejet po postopku, ki je v nasprotju z ustavo in z zakonom o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94 in nasl. – v nadaljevanju: ZRLI). Predsednik Državnega zbora je namreč z aktom št. 005-02/97-8/8 z dne 2. 3. 2001 zavrnil njeno pobudo volilcem za razpis naknadnega zakonodajnega referenduma. Pobudnica zatrjuje kršitev 1. člena ustave (načelo demokratičnosti), 2. člena ustave (načelo pravne države) in 3. člena ustave (načelo ljudske suverenosti), 44. člena ustave (sodelovanje pri upravljanju javnih zadev) drugega odstavka 90. člena ustave (zakonodajni referendum) in 91. člena ustave (razglasitev zakona) ter kršitev drugega in tretjega odstavka 21. člena ZRLI. Pobudnica izpodbija tudi tretji odstavek 292. člena poslovnika Državnega zbora (v nadaljevanju: PoDZ), prav tako pa opozarja še na spornost drugega odstavka 254. člena PoDZ in predlaga, naj ustavno sodišče začne postopek ocene ustavnosti te določbe po načelu koneksitete. Navaja, da del kršitev zakonodajnega postopka pri sprejemanju ZPPCPEU posredno izhaja prav iz določbe tretjega odstavka 292. člena PoDZ. Pobudnica predlaga zadržanje izvajanja ZPPCPEU do končne odločitve ustavnega sodišča.

B)

2. Ustavno sodišče je pobudo za oceno ustavnosti ZPPCPEU in pobudo za oceno ustavnosti določbe tretjega odstavka 292. člena PoDZ sprejelo. Na podlagi 30. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) je po načelu koneksitete začelo tudi postopek za oceno ustavnosti drugega odstavka 254. člena PoDZ. Omenjeni določbi PoDZ sta namreč v medsebojni zvezi in presoja ustavnosti le ene izmed njih ne bi bila mogoča. Obe določbi urejata vprašanje, kdaj se zakon pošlje v razglasitev, v povezavi z uveljavljanjem odločnega veta, tj. pravice Državnega sveta, da zahteva ponovno odločanje Državnega zbora o zakonu. V nadaljnjem postopku po ustavno sodišče ocenilo, ali navedeni določbi PoDZ onemogoča-

ta izvrševanje ustavno zagotovljene pravice do referenduma in sta zato v nasprotju z ustavo ter ali je bila v postopku sprejema ZPPCPEU kršena ustava z vidika učinkovitega uresničevanja ustavno zagotovljene pravice do referenduma in je zato zaradi neustavnosti postopka njegovega sprejema (in uveljavitve) ta zakon v neskladju z ustavo.

3. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-346/98-9 z dne 26. 10. 2000 zavrglo pobudo za oceno ustavnosti zakona, v kateri je pobudnik zatrjeval protiustavnost postopka sprejema zakona zaradi kršitve njegove pravice do referenduma, do katere naj bi prišlo zaradi odločitve predsednika Državnega zbora, da zavrne njegovo pobudo za razpis zakonodajnega referenduma, in v obrazložitvi tega sklepa med drugim zapisalo: "... Takšna odločitev predsednika Državnega zbora ima pravno naravo posamičnega akta in mora biti vročena pobudniku. Zoper takšno odločitev je pobudniku volilcem za vložitev zahteve za razpis referendumu zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu. ... Po izčrpanju pravnih sredstev lahko pobudnik vložil ustavno pritožbo... . Na ta način je pobudniku volilcem za vložitev zahteve za razpis referenduma zagotovljeno ustrezno sodno varstvo. Šele, če bi se v navedenih postopkih izkazalo, da je predsednik Državnega zbora s svojo odločitvijo kršil zakon oziroma ustavne pravice pobudnika, bi pobudnik lahko vložil pobudo za oceno ustavnosti zakonodajnega postopka, v katerem je bil sprejet zakon, katerega posamezna vprašanja so bila predmet pobude oziroma zahteve za razpis referenduma." V obravnavanem primeru gre za drugačen položaj. V zadevi št. U-I- 346/98 je bila zatrjevana kršitev pravice do referenduma v postopku sprejemanja zakona v zvezi s predhodnim zakonodajnim referendumom, medtem ko gre v obravnavani zadevi za naknadni zakonodajni referendum. Pri naknadnem zakonodajnem referendumu je glede vprašanja, kako zagotoviti učinkovito ustavnopravno varstvo v zvezi z njegovim uresničevanjem, treba upoštevati, da je v tem primeru zakon v Državnem zboru že sprejet in da je za njegovo uveljavitev potrebna le še razglasitev, objava in potek vakacijskega roka. V primeru ZPPCPEU je bil zakon že razglašen dne 22. 2. 2001 in objavljen dne 28. 2. 2001; v skladu z njegovim 20. členom je začel veljati petnajsti dan po objavi, torej 15. 3. 2001. Pri ZPPCPEU je treba upoštevati še nadaljnjo specifičnost primera in sicer, da gre za zakon, ki ukinja dosedanji pravni režim za poslovanje prostih carinskih prodajaln, določa prenehanje veljavnosti veljavnih dovoljenj za te prodajalne in za vnaprej vzpostavlja nov režim mejnih prodajaln, pri čemer ta sprememba (kot bistveni vsebinski učinek ZPPCPEU) nastopi dne 31. 5. 2001 glede ukinitve sedanjega pravnega režima, nov režim pa začne veljati dne 1. 6. 2001. V takem primeru učinkovitega varstva pravice do referenduma zaradi morebitnih kršitev v postopku sprejemanja in uveljavitve ZPPCPEU upravičenci ne morejo doseči v upravnem sporu niti z uporabo določb drugega odstavka 69. člena zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97 in nasl. – ZUS). Pobudnica izpodbija določbo PoDZ, ob uporabi katere je bil sprejet in uveljavljen ZPPCPEU. Od ocene ustavnosti navedene določbe PoDZ je odvisna tudi ocena ustavnosti ZPPCPEU z vidika ustavnosti postopka njegovega sprejema. Pobudnica, ki izpodbija določbo PoDZ in zatrjuje, da je v nasprotju z ustavo, ker onemogoča učinkovito uresničevanje z ustavo zagotovljene pravice do referenduma, zato izkazuje pravni interes tudi za izpodbijanje predpisa, ki je bil sprejet in uveljavljen ob uporabi navedene določbe PoDZ. Določbe ZPPCPEU o preoblikovanju bodo vsebinsko konzumirane s 1. 6. 2001, zato po tem datumu vlagateljica pobude ne more več doseči spremembe svojega pravnega položaja pobudnice za razpis referenduma.

4. Glede na navedeno je ustavno sodišče sprejelo pobudo in začelo postopek za oceno ustavnosti ZPPCPEU z vidika ustavnosti postopka sprejema tega zakona.

5. Po določbi 39. člena ZUstS sme ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali delno zadržati izvršitev predpisa ali splošnega akta za izvrševanje javnih pooblastil, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive škodljive posledice. Kadar ustavno sodišče odloča o začasnem zadržanju izvrševanja predpisa, tehta med škodljivimi posledicami, ki bi jih povzročilo izvrševanje morebiti protiuslavnega predpisa, in med škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če se predpis sploh ne bi izvrševal. Po oceni ustavnega sodišča bi v primeru nezadržanja izpodbijanih določb PoDZ in nezadržanja ZPPCPEU, ki je bil sprejet ob uporabi izpodbijanih določb PoDZ, prišlo do težje popravljivih posledic, kot če ustavno sodišče navedenih predpisov ne bi zadržalo. ZPPCPEU določa prenehanje veljavnosti dovoljenj za proste carinske prodajalne na dan 31. 5. 2001 in uveljavitev novega režima za mejne prodajalne s 1. 6. 2001. Če bi ustavno sodišče v nadaljevanju postopka ugotovilo zatrdljivo neskladje z ustavo, bi bila odločitev ustavnega sodišča lahko učinkovita le, če je izvrševanje izpodbijanih določb

PoDZ in izvrševanje ZPPCPEU zadržano. Glede na navedeno je ustavno sodišče tudi odločilo, da zadržanje izvrševanja izpodbijanega ZPPCPEU in določb PoDZ začne učinkovati z dnem vročitve tega sklepa Državnemu zboru.

C)

6. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 26. člena, 30. člena in 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, Milojka Modričan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukić. Prvo in drugo točko izreka je sprejelo soglasno, tretjo, četrto, peto in šesto točko pa s petimi glasovi proti štirimi. Proti so glasovali sodnici Modričan in Škrk ter sodnika Fišer in Janko. Sodnik Fišer je napovedal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-104/01-10
Ljubljana, dne 28. maja 2001.

Predsednik
Franc Testen l. r.

OBČINE

CELJE

2554. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o oddaji občinskih službenih stanovanj v najem

Na podlagi določil 4. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91, 21/94, 23/96 in 1/00), 6. člena odloka o ustanovitvi Stanovanjskega sklada občine Celje (Uradni list RS, št. 57/93) in sklepa Mestnega sveta mestne občine Celje o ustanovitvi Nepremičnine Celje d.o.o. z dne 30. 1. 2001 je nadzorni svet Nepremičnine Celje, d.o.o. na 2. redni seji 15. 5. 2001 sprejel

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o oddaji občinskih službenih stanovanj v najem

1. člen

V pravilniku o oddaji občinskih službenih stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 71/96 in 19/99) se spremeni 4. člen, tako da glasi:

“Najemnina za službeno stanovanje znaša 100% ne-profitne najemnine za konkretno stanovanje.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve pravilnika začnejo veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Celje, dne 15. maja 2001.

Predsednik
nadzornega sveta
Nepremičnine Celje d.o.o.,
Marijan Krajnc l. r.

KOZJE

2555. Odlok o spremembah odloka o komunalnih taksah v Občini Kozje

Na podlagi 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99) je Občinski svet občine Kozje na 21. redni seji dne 17. 5. 2001 sprejel

ODLOK o spremembah odloka o komunalnih taksah v Občini Kozje

1. člen

S tem odlokom se spreminja odlok o komunalnih takсах v Občini Kozje (Uradni list RS, št. 17/97).

2. člen

V posebnem delu odloka se spremeni točka b) in točka c) Tarifne številke 2:

- b) za elektronski igralni avtomat 1.000 točk
- c) za biljard (navadni ali avtomatski) 1.000 točk.

3. člen

V Tarifni številki 3 se spremeni točka a), b) in c):

a) dnevno od m² površine v uporabi se določi število točk:

- 1) glede na namen uporabe
  - za gostinstvo, slaščičarstvo - 2 točki
  - za trgovino - 0,5 točke
- 2) glede na opremljenost
  - nadstrešek - 0,5 točke
  - ograja - 0,5 točke

b) dnevno od m² površine v uporabi za namene gradbeništva (adaptacija poslovnih in stanovanjskih prostorov) - 1 točka

c) dnevno od m² površine v uporabi za ostale namene, ki niso zajeti v točki a) in b) - 1 točka.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 06202-21-0005/01
Kozje, dne 17. maja 2001.

Župan
Občine Kozje
Jožef Planinc l. r.

2556. Odlok o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda v Občini Kozje

Na podlagi 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, in 1/96), 21. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99 - odl. US, 70/00), 3. in 25. člena zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 25/83, 42/85, 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 87/97 in 73/98), 17. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99) ter 3. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Kozje (Uradni list RS, št. 71/96, 31/98, 98/99) je Občinski svet občine Kozje na 21. redni seji dne 17. 5. 2001 sprejel

O D L O K

o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda v Občini Kozje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen odloka)

Ta odlok določa pogoje in način odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda, gospodarjenje z objekti in

napravami, ki služijo odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda iz naselij in posameznih objektov, priključenih na javno kanalizacijsko omrežje (JKO), ter pravice in obveznosti lastnika, upravljalca in uporabnikov teh objektov in naprav.

2. člen

(lastnik)

Lastnik infrastrukturnih objektov in naprav na območju občine je Občina Kozje.

3. člen

(uporabnik)

Uporabnik kanalizacijskega omrežja je vsaka fizična ali pravna oseba (lastnik objekta ali zemljišča), ki stalno ali občasno odvaja odpadne in padavinske vode v javno kanalizacijsko omrežje (uporabnik).

4. člen

(upravljalac)

Upravljalac objektov in naprav za odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda, ki služijo enemu ali več naselij v Občini Kozje se določi v skladu z odlokom o gospodarskih javnih službah (upravljalac).

5. člen

(izvajanje javne službe)

Izvajanje javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda obsega:

- odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda,
- praznjenje greznic in individualnih čistilnih naprav,
- gospodarno izkoriščanje objektov in naprav v skladu s tem odlokom in drugimi predpisi,
- sodelovanje pri razvoju, načrtovanju in pospeševanju javne službe,
- investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje javne službe,
- redno vzdrževanje objektov in naprav,
- izvajanje potrebnih rekonstrukcij in tehnično tehnoloških izboljšav,
- izvajanje meritev in monitoringa,
- izdajanje mnenj in soglasij.

6. člen

(javna kanalizacija)

Javna kanalizacija je kanalizacijsko omrežje s pripadajočimi objekti in napravami, ki služijo odvajanju odpadnih in padavinskih voda in je v upravljanju upravljalca.

7. člen

(skrb upravljalca)

Upravljalac je dolžan skrbeti za nemoteno delovanje javne kanalizacije in za razširitev kanalizacijskega omrežja v skladu s sprejetim programom in finančnim načrtom Občine Kozje.

II. KANALIZACIJSKO OMREŽJE IN NAPRAVE

8. člen

(kanalizacijsko omrežje in naprave)

Primarno omrežje in naprave sestavljajo:

- kanalski vodi za odvajanje odpadnih in padavinskih voda z dveh ali več stanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja,

– črpališča za prečrpavanje odpadnih in padavinskih voda iz več stanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja,

– naprave za čiščenje odpadnih voda za več stanovanjskih ali drugih območij v ureditvenem območju naselja.

Sekundarno omrežje in naprave sestavljajo:

– kanalski vodi mešanega ali ločenega kanalskega sistema, ki služijo za neposredno priključevanje uporabnikov na posameznem stanovanjskem ali drugem območju,

– črpališča za prečrpavanje odpadnih in padavinskih voda na sekundarnem omrežju,

– naprave za čiščenje odpadnih voda v posameznem stanovanjskem ali drugem območju.

Kanalizacija je javna ali interna.

Za javno kanalizacijo se šteje primarno in sekundarno kanalizacijsko omrežje, naprave za čiščenje odpadnih voda ter vsi objekti in naprave, ki so potrebni za nemoteno delovanje kanalizacije.

Interna kanalizacija so objekti in naprave v zgradbi uporabnika, ki služijo za odvajanje odpadnih voda s kanalizacijskim priključkom ter drugi objekti in naprave, ki so sestavni del posameznih stanovanjskih ali poslovnih objektov ter služijo istemu namenu.

Pri načrtovanju in gradnji novega kanalizacijskega omrežja je potrebno dati prednost ločenemu sistemu; graditi meteorno kanalizacijo za odvajanje padavinskih voda in fekalno kanalizacijo za odvajanje odpadnih voda.

III. OBJEKTI IN NAPRAVE UPRAVLJALCA IN UPORABNIKOV

9. člen

(objekti in naprave upravljalca)

Objekti in naprave, za katere je odgovoren upravljalec, so:

- primarni vodi z revizijskimi jaški,
- sekundarni vodi z revizijskimi jaški,
- razbremenilniki visokih voda,
- zadrževalni bazeni visokih voda,
- črpališča in prečrpališča odpadnih in drugih voda,
- čistilna naprava,
- drugi objekti in naprave, ki so potrebni za normalno obratovanje javne kanalizacije.

Za objekte in naprave meteorne kanalizacije, ki služijo odvajanju padavinskih voda s cestnih in drugih javnih površin, je odgovoren upravljalec cest in drugih javnih površin.

10. člen

(objekti in naprave uporabnikov)

Objekti in naprave, za katere so odgovorni uporabniki, so:

- vertikalna in horizontalna kanalizacija v objektu,
- naprave za akumulacijo, prečrpavanje, čiščenje in nevtralizacijo odpadnih voda,
- dvoriščna kanalizacija,
- spojni kanal z revizijskim jaškom,
- kontrolni jašek na spojnem kanalu,
- interne čistilne naprave industrijskih objektov in delavnic,
- kanalizacijski priključek od zbirnega jaška do iztoka v javno kanalizacijo.

Objekti in naprave so last oziroma osnovno sredstvo uporabnika, ki z njimi upravlja in razpolaga ter jih vzdržuje.

11. člen

(kataster, register)

Upravljalec je dolžan voditi kataster kanalizacijskega omrežja, ki mora vsebovati seznam in lego objektov in naprav iz 8. člena tega odloka.

Upravljalec je dolžan voditi register priključkov na javno kanalizacijo.

IV. PRIKLJUČITEV NA JAVNO KANALIZACIJO

12. člen

(predpisi)

Priključitev na kanalizacijsko omrežje mora biti izvedeno v skladu z veljavnimi predpisi in zahtevami projektne dokumentacije.

13. člen

(dolžnost upravljalca)

Upravljalec je dolžan omogočiti priključitev na kanalizacijsko omrežje, če uporabnik vloži vlogo z veljavno (tehnično) dokumentacijo in če to dopuščajo razpoložljive kapacitete kanalizacijskega omrežja, na katerega se uporabnik priključuje.

V primeru, da razmere ne dovoljujejo novih priključitev, je upravljalec dolžan uporabnika seznaniti o razmerah in pogojih, pod katerimi bi bilo to mogoče.

14. člen

(mnenje, soglasje)

Upravljalec izdaja mnenja ali soglasja:

- k lokacijski dokumentaciji,
- k projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja,
- k priključitvi zgradb na kanalizacijsko omrežje,
- k drugim posegom v prostor.

Upravljalec izda mnenje ali soglasje po postopku in v obliki, kakor določa pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav javne kanalizacije.

15. člen

(vloga za pridobitev soglasja)

Uporabnik predloži upravljalcu k vlogi za pridobitev soglasja iz 14. člena tega odloka ali pred priključitvijo na javno kanalizacijsko omrežje naslednjo dokumentacijo:

a) za pridobitev mnenja ali soglasja k lokacijski dokumentaciji:

- situacijski načrt objekta in predvidene lokacije trase priključka v merilu 1:1000 ali 1:500,
- opis specifičnosti objekta, zlasti glede predvidenega odvajanja odpadnih in padavinskih voda,
- uradno kopijo katastrskega načrta;

b) za pridobitev soglasja k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja:

- projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja,
- projekt izvedbe priključka,
- projekt predčiščenja, če je to glede na tehnološki postopek potrebno;

c) za pridobitev soglasja za priključitev stavb na javno kanalizacijsko omrežje:

- gradbeno dovoljenje, razen za objekte, zgrajene pred letom 1967,
- projekt izvedbe priključka,
- soglasje lastnikov parcel preko katerih bo potekal priključek, oziroma sodno odločitev, ki nadomesti njihovo soglasje,

– pravilnik o obratovanju interne industrijske kanalizacije za industrijske kanale;

d) za pridobitev soglasja k drugim posegom v prostor, ki so vezani na priključitev na javno kanalizacijo:

– ustrezen projekt, iz katerega je razviden predviden poseg v prostor.

Upravljalca je dolžan izdati soglasje iz tega člena najkasneje v 30 dneh po prejemu popolne vloge.

16. člen
(določila soglasja)

Pri izdaji soglasja iz 15. člena tega odloka mora upravljalca določiti:

– minimalni odmik objektov od kanalizacijskega omrežja,

– traso, globino in profil priključnih cevi in priključno mesto na javno omrežje,

– lokacijo, obliko in velikost zbirnega kanalizacijskega jaška,

– lokacijo razmejitvenega kanalizacijskega jaška med javno in interno kanalizacijo,

– posebne zaščitne ukrepe za objekte, ki so locirani na območju podtalnice, zajetij vodnih virov ali predvidenih območjih za zajem pitne vode, določenih z odloki o varstvu vodnih virov vodovodnih sistemov,

– pogoje za priključitev industrijskih oziroma tehnoloških voda,

– pogoje križanja komunalnih vodov in drugih vodov s kanalizacijskim omrežjem,

– mesto priključitve na objekte in naprave, za katere je odgovoren upravljalca,

– pogoje zunanje ureditve objektov na mestih, kjer je predvidena trasa kanalizacijskega priključka.

Upravljalca ne izda soglasja iz prejšnjega odstavka, če predložena dokumentacija ni v skladu s tehničnimi predpisi, ki urejajo priključitev na kanalizacijsko omrežje.

Pred izvedbo priključka je dolžan uporabnik poravnati:

– stroške izdaje soglasja upravljalca,

– plačilo prispevka za priklop na javno kanalizacijsko omrežje,

– potrdilo o plačilu soudeležbe pri gradnji skupne kanalizacije.

Višino stroškov soglasja določi upravljalca. Višina prispevka za priklop na obstoječe kanalizacijsko omrežje se zaračuna po veljavnem ceniku upravljalca.

17. člen
(odškodnina)

Pri gradnji novega kanalizacijskega omrežja in pri opravljanju vzdrževalnih del na objektih in napravah iz 8. člena tega odloka je uporabnik upravičen do odškodnine za nastalo škodo na njegovem zemljišču in kulturi ter vzpostavitve zemljišča v prvotno stanje.

18. člen
(priključek)

Priključek objekta na kanalizacijsko omrežje se lahko izvede za vsak objekt posebej ali za več objektov skupaj, z upoštevanjem velikosti in namembnosti teh objektov.

Priključitev objekta lahko izvede upravljalca ali za to usposobljen izvajalca pod nadzorom upravljalca.

19. člen
(nadzor interne kanalizacije)

Uporabnik kanalizacije je dolžan omogočiti pooblaščenim delavcem upravljalca nadzor interne kanalizacije in ostalih naprav (interne čistilne naprave, zadrževalni bazeni,

greznice, črpalke, lovilci olj in maščob), zaradi ugotavljanja okvar, ki bi lahko povzročile škodo upravljalcu in ogrozile nemoteno delovanje kanalizacijskega omrežja. Na prijavo uporabnikov, da je interna kanalizacija neustrezna, je upravljalca dolžan preveriti, ali je zaradi morebitne napake ogroženo kanalizacijsko omrežje.

20. člen
(opravljanje del na omrežju)

Vsa dela na obstoječem kanalizacijskem omrežju in kanalizacijskih priključkih opravlja izključno upravljalca, le v izjemnih primerih lahko upravljalca pooblasti druge, za to dejavnost registrirane izvajalce, da v njegovem imenu opravijo posamezna dela.

21. člen
(interni industrijski kanali in naprave)

Z internimi industrijskimi kanali in napravami za odvajanje odpadnih in padavinskih voda upravljajo lastniki, ki uporabljajo te kanale in naprave.

Lastnik lahko upravljalcu s pogodbo preda v upravljanje industrijske kanale in naprave.

22. člen
(obvezna priključitev)

V naseljih, kjer obstaja kanalizacijsko omrežje, je za vse objekte, v katerih nastajajo odpadne vode, priključitev nanj obvezna, če je to tehnično izvedljivo in če odpadne vode na iztoku izpolnjujejo pogoje iz soglasja.

V primeru, da v naselju obstaja kanalizacijsko omrežje, priključitev nanj pa tehnično ni izvedljiva, je uporabnik dolžan do priključitve na omrežje odvajati odpadno vodo v vodotesno greznico ali lastno čistilno napravo.

V primeru ločenega sistema odvajanja odpadnih in padavinskih voda se mora izvajati dosledno priključevanje odpadnih voda na fekalni kanal in padavinskih voda na meteorni kanal.

Po izgradnji novega kanalizacijskega omrežja in pridobitvi uporabnega dovoljenja zanj so se najkasneje v šestih mesecih dolžni priključiti nanj vsi objekti, v skladu s 15. in 16. členom tega odloka, razen objektov iz prejšnjega odstavka tega člena. Stroški za priključitev na kanalizacijsko omrežje bremenijo uporabnika.

Če je pred priključitvijo na kanalizacijsko omrežje uporabnik odvajal vode v greznico ali individualno čistilno napravo, je dolžan v 30 dneh od priključitve opuščen objekt izprazniti, očistiti in dezinficirati.

Način spraznitve obstoječih greznic ali individualnih čistilnih naprav določi upravljalca javnega kanalizacijskega omrežja.

V. ODVAJANJE ODPADNIH IN PADAVINSKIH VODA
NA OBMOČJIH, KJER NI JAVNE KANALIZACIJE

23. člen
(greznice, čistilne naprave)

Na območjih, kjer ni javne kanalizacije ali je zgrajena, ni pa zaključena s čistilno napravo, je obvezna izgradnja lastnih objektov za čiščenje odpadnih vod (greznice, čistilne naprave). Lastni objekti za čiščenje odpadnih voda, ki morajo biti zgrajeni v skladu z veljavnimi predpisi, imajo na območjih, kjer je po občinskih planih predvidena gradnja kanalizacije, lahko samo začasen značaj.

24. člen

(praznjenje greznic in čistilnih naprav)

Uporabniki, ki niso priključeni na javno kanalizacijo in tisti, ki so priključeni na javno kanalizacijo preko greznice, morajo greznice oziroma čistilne naprave redno prazniti s specialnimi vozili za praznjenje, vsebino pa odvažati na čistilno napravo.

Praznjenje individualnih greznic in čistilnih naprav se izvaja na podlagi naročila uporabnikov.

VI. PREVZEM OBJEKTOV IN NAPRAV
V UPRAVLJANJE

25. člen

(prevzem)

Investitor del na javnem kanalizacijskem omrežju mora najkasneje v 30 dneh po pridobitvi uporabnega dovoljenja prenesti objekte in naprave v upravljanje upravljalcu.

Za prevzem objektov in naprav javne kanalizacije v upravljanje, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

1. objekti in naprave, ki se predajajo, morajo imeti vso potrebno dokumentacijo (uporabno dovoljenje, projektno dokumentacijo, kataster, evidenco priključkov, evidenco osnovnih sredstev in njihove vrednosti, urejena lastninska razmerja itd.),

2. vsi merilci za merjenje pretoka odpadne vode morajo biti pregledani in žigosani v skladu s predpisi Urada za standardizacijo in meroslovje,

3. predane morajo biti izjave izvajalcev, garancijski listi, navodila za obratovanje in vzdrževanje vgrajenih naprav,

4. postopek prevzema mora biti izpeljan dokumentirano z zapisniki o primopredaji dokumentacije, evidence, knjigovodskih podatkov, blagajniških podatkov, listin o lastništvu, podatkih o terjatveh in dolgovih in ostalih poslovnih zadevah.

Pod pogoji iz drugega odstavka tega člena se opravi prevzem vseh objektov in naprav javne kanalizacije, za katere je gradbeno dovoljenje izdano po 1. 1. 2000 ter za ostale objekte in naprave, kolikor obstaja vsa potrebna dokumentacija. Za objekte in naprave, za katere ni mogoče opraviti prevzema v skladu z drugim odstavkom tega člena, mora upravljalec ugotoviti dejansko stanje, izdelati kataster, proučiti možnost prevzema ter v primeru potrebne sanacije izdelati finančni načrt in ga predložiti lastniku.

VII. FINANCIRANJE JAVNE SLUŽBE ODVAJANJA
ODPADNIH IN PADAVINSKIH VODA

26. člen

(cena storitev)

Javna služba se financira iz cene storitev, ki mora biti oblikovana v skladu z veljavno vladno uredbo o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev tako, da v celoti zagotavlja enostavno in razširjeno reprodukcijo.

Ceno storitev oblikuje upravljalec v skladu z veljavno zakonodajo in soglasjem lastnika.

VIII. MERITVE PORABE IN OBRAČUN

27. člen

(obveznost plačevanja)

Uporabniki kanalizacijskega omrežja so dolžni redno plačevati stroške odvajanja odpadnih voda od dneva priklju-

čitve nanj, stroške čiščenja pa od začetka obratovanja čistilne naprave.

28. člen

(meritev porabe)

Količina odvajanih odpadnih voda se meri v kubičnih metrih (m³).

Uporabniki, ki uporabljajo vodo iz javnega vodovoda, plačujejo odvedeno vodo (v nadaljevanju: kanalščina) v enaki količini in po stopnji onesnaženja v enakih razdobjih kot za porabljeno vodo, v skladu z določili odloka o oskrbi s pitno vodo.

Uporabnikom, ki nimajo urejenega sistema meritve porabe in obračuna porabljene vode v skladu z odlokom o oskrbi s pitno vodo, se za obdobje do ureditve le-tega kanalščina obračunava po pavšalu, ki znaša 3 m³ odpadne vode na osebo na mesec.

Količina odvajanih lastnih tehnoloških voda pri industrijskih uporabnikih se ugotavlja na podlagi prijave in dokumentacije uporabnika.

29. člen

(plačilo odvajanja in čiščenja odpadnih voda)

Uporabniki plačujejo odvajanje in čiščenje odpadnih voda na podlagi izdanih računov.

Znesek plačila po računu se izračuna na podlagi dejanske količine v preteklem obračunskem obdobju ali ocenjene količine v prihodnjem obračunskem obdobju, ki temelji na količini iz preteklega obračunskega obdobja in veljavni ceni.

Obračun se opravi na podlagi odčitane dejanske količine in cene ter prispevkov najmanj enkrat letno.

30. člen

(račun)

Uporabniki plačujejo odvajanje in čiščenje odpadnih voda na podlagi izstavljenega računa upravljalca. Uporabnik mora plačati račun najkasneje v 15 dneh po njegovi izstavitvi.

V primeru, da uporabnik ne poravnava računa za odvajanje in čiščenje odpadnih voda v roku 60 dni po prejemu računa, ga je upravljalec dolžan opomniti. V opominu mora določiti dodaten rok plačila 15 dni in opozoriti uporabnika na posledice neplačila. Po izteku roka, določenega v opominu, mora upravljalec prekiniti dobavo vode.

31. člen

(ugovor)

Uporabnik, ki mu je bila odmerjena količina odpadnih voda, lahko v 15 dneh po prejemu računa vloži dokazljivi pisni ugovor upravljalcu kanalizacijskega omrežja, če meni, da mu količina odpadnih voda ni pravilno odmerjena.

Upravljalec je dolžan na ugovor uporabnika pisno odgovoriti v 15 dneh.

32. člen

(priključek za več uporabnikov)

V primeru, da je v objektu priključenih na kanalizacijsko omrežje več uporabnikov, le-ti določijo z medsebojnim sporazumom pravno ali fizično osebo, ki sprejema in plačuje račune za odvajanje in čiščenje odpadnih voda v objektu.

Interna delitev stroškov odvajanja in čiščenja odpadnih voda posameznim uporabnikom iz prejšnjega odstavka tega člena, ni obveznost upravljalca.

V objektih, kjer je poleg gospodinjstev tudi sedež gospodarske družbe ali samostojnega podjetnika in izveden samo en priključek, se obračunava odvajanje in čiščenje

odpadnih voda za gospodarske družbe in samostojne podjetnike po ceni, določeni za gospodarske družbe in samostojne podjetnike sorazmerno po deležih odpadne vode.

33. člen

(obračun pavšalnega odvajanja in čiščenja odpadnih voda)

V primeru, da se zaradi okvare na vodomeru ne more ugotoviti točna poraba vode, se za odvajano odpadno in očiščeno vodo zaračunava pavšalna poraba vode na podlagi ugotovljene povprečne porabe v preteklem obračunskem obdobju.

34. člen

(merilec pretoka)

V primerih, ko se količine odpadnih voda merijo z merilcem pretoka, se plačujejo stroški za količine, ugotovljene z odčitkom merilca pretoka pred priključkom na javno kanalizacijo.

35. člen

(stroški čiščenja odpadnih voda)

Uporabniki, priključeni na javno kanalizacijo, ki se zaključuje s čistilno napravo, plačujejo stroške čiščenja odpadnih voda po osnovah, ki so določene za plačilo stroškov odvajanja odpadnih voda.

36. člen

(stroški praznitve greznic)

Uporabniki iz 24. člena tega odloka, ki imajo za zbiranje odpadnih voda urejene individualne greznice, plačujejo naročeno praznjenje in čiščenje vsebine na čistilni napravi po veljavnem ceniku.

37. člen

(uporaba vode za napajanje živine)

Uporabniki, ki imajo status kmeta, za uporabljeno vodo iz javnega vodovoda za kmetijske namene ne plačujejo stroškov odvajanja in čiščenja odpadne vode.

Uporabniki iz prvega odstavka tega člena so dolžni pred hlevom vgraditi odštevalni vodomer, v nasprotnem primeru pa se obračunava odvajanje in čiščenje odpadnih voda po pavšalu, ki znaša 3 m³ odpadne vode na osebo na mesec.

Tip, velikost in namestitev odštevalnega vodomera določi upravljalec.

Stroški redne kontrole in vzdrževanje odštevalnega vodomera bremenijo uporabnika.

38. člen

(obveščanje upravjalca)

Uporabnik je dolžan takoj obvestiti upravjalca o vseh spremembah kvalitete in količine odpadne vode, ki so trajnejšega značaja.

Uporabnik je dolžan takoj obvestiti upravjalca o nevarnostih in škodljivih snoveh, ki so zaradi nesreče, okvare, tehnološke opreme, malomarnosti ali višje sile, odtekale v javno kanalizacijo.

IX. UPORABA KANALIZACIJE

39. člen

(uporaba)

V javno kanalizacijo se smejo spuščati samo tiste odpadne vode, ki so določene v soglasju za kanalizacijski priključek.

40. člen

(prepovedano odvajanje)

V kanalizacijsko omrežje ni dovoljeno odvajati ali odmetavati:

- odpadne vode iz hlevov,
- odpadne vode iz individualnih čistilnih naprav, ki izpolnjujejo pogoje za izpust v vodotok,
- odpadne vode, ki vsebujejo koncentrirane kisline, alkalije, razne soli,
- vode, pomešane s tekočimi gorivi, olji in mazivi,
- vode, ki bi lahko kvarno vplivale na material, iz katerega je zgrajeno omrežje in ogrožale zdravje oseb, zaposlenih pri upravljalcu,
- snovi, ki so okužene s povzročitelji nalezljivih bolezni,
- radioaktivnih snovi,
- snovi, ki razvijajo strupene ali eksplozivne pline,
- snovi, ki povzročajo ovire v kanalih ali kako drugače motijo delovanje sistema zaradi odlaganja usedlin in lepljivih snovi,
- odpadne vode, ki stalno povzročajo hidravlične preobremenitve in tako škodljivo vplivajo na delovanje javne kanalizacije,
- snovi, ki bi povzročale ogrevanje odpadne vode preko s predpisi dovoljene temperature,
- odpadne vode, ki bi zavirale tehnološke postopke na čistilni napravi,
- druge snovi, ki se po predpisih štejejo za nevarne in škodljive in katerih koncentracija je nad dovoljeno mejo.

41. člen

(tehnološka odpadna voda)

Tehnološka odpadna voda, ki se odvaja v javno kanalizacijo, mora po svojih lastnostih ustrezati določilom veljavnih predpisov za to področje. Če za določeno škodljivo snov ali vrsto odpadne vode ne obstaja slovenski standard, se uporabijo standardi ali smernice, ki veljajo v Evropski uniji.

Uporabnik, ki odvaja tehnološko odpadno vodo, ki ni primerna za spuščanje v javno kanalizacijo, mora pred iztokom v javno kanalizacijo to vodo primerno očistiti in nevtralizirati v ustreznih napravah, ki jih mora zgraditi uporabnik na podlagi predpisane dokumentacije in soglasja upravjalca.

42. člen

(sprememba lastnosti odpadne vode)

Kadar se koncentracija škodljivih snovi v odpadni vodi zaradi zmanjšanja porabe vode poveča nad dovoljeno vrednost, dnevna količina škodljivih snovi pa ostaja enaka ali se zmanjša in so te spremembe trajnejšega značaja, lahko upravljalec na podlagi strokovnega mnenja upravnemu organu, ki je izdal uporabno dovoljenje predlaga spremembo letega.

Če so potrebni dodatni postopki čiščenja, mora uporabnik upravljalcu predložiti tudi tehnološki projekt sanacije, izdelan v skladu z veljavno zakonodajo in ponovno zaprositi za izdajo soglasja za kanalizacijski priključek.

43. člen

(uporaba zemljišča)

Lastnik oziroma uporabnik zemljišča, po katerem ali ob katerem poteka kanalizacija, ne sme v varstvenem pasu pet metrov od osi kanala nasaditi drevesnih vrst, ki razširijo svoj koreninski sistem v globino in v širino in zaradi česar lahko povzročijo okvare in zamašitve kanalizacijskega omrežja.

X. PREKINITEV ODVAJANJA IN ČIŠČENJA ODPADNE
IN PADAVINSKE VODE

44. člen

(prekinitev na stroške uporabnika)

Upravljalca lahko na stroške uporabnika brez odpovedi, vendar po predhodnem obvestilu, prekine odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode in hkrati dobavo vode iz javnega vodovoda v naslednjih primerih:

- če z odvajanjem odpadne vode povzroča nevarnost za vodni vir ali javni vodovod,
- če odpadna voda uporabnika ogroža zdravje občanov in varno obratovanje javne kanalizacije,
- če odpadna voda prekorači dovoljeno količino snovi, navedenih v 40. členu, v taki meri, da ogroža nemoteno delovanje objektov in naprav javne kanalizacije,
- če uporabnik ne plača stroškov niti v 15 dneh po izstavitvi pisnega opomina.

Odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode je prekinjeno, dokler ni odpravljen vzrok prekinitve. Za ponovno priključitev mora uporabnik za dobavo vode plačati stroške prekinitve in ponovne priključitve. Upravljalca je dolžan opraviti ponovno priključitev v največ 7 dneh po tem, ko uporabnik plača stroške prekinitve in ponovne priključitve.

45. člen

(krajša prekinitev)

Upravljalca lahko prekine odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode za krajši čas zaradi:

- planiranih vzdrževalnih del na objektih in napravah javne kanalizacije,
- okvar na objektih in napravah javne kanalizacije.

O vzroku za prekinitev mora uporabnike obvestiti preko sredstev javnega obveščanja ali direktno; za predvidena vzdrževalna dela pred pričetkom del, ob okvarah pa takoj ob nastanku dogodka.

46. člen

(višja sila)

V primeru višje sile (potres, požar, izpad električne energije, velike okvare, poplave in nalivi, vdori in izlitje škodljivih snovi v kanalizacijo) in v skladu z zakonom lahko upravljalca brez nadomestila škode prekine odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda, vendar mora o tem takoj obvestiti uporabnike in postopati v skladu s prejetim načrtom ukrepov za take primere.

XI. OBVEZNOSTI LASTNIKA, UPRAVLJALCA
IN UPORABNIKOV

47. člen

(obveznosti lastnika)

Lastnik ima pri odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda naslednje obveznosti:

- z izgradnjo kanalizacijskega omrežja zagotavljati ločeno odvajanje odpadnih in padavinskih voda,
- zagotavljati ustrezen nivo investicijskega vzdrževanja,
- obravnavati poročila upravljalca o stanju odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda in predlogih za njegovo izboljšanje,

– izdajati soglasja k ceni odvajanja in čiščenja odpadne vode (v skladu z veljavno zakonodajo), ki jo oblikuje in predlaga upravljalca,

- seznaniti uporabnike z določili tega odloka na krajevno ustrezen način.

48. člen

(obveznosti upravljalca)

Upravljalca ima pri odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda zlasti naslednje obveznosti:

- skrbeti za redno odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda,
- nadzorovati delovanja objektov in naprav javne kanalizacije z rednimi in izrednimi pregledi,
- redno vzdrževati vse objekte in naprave javne kanalizacije,
- na stroške uporabnika voditi nadzor in evidenco nad kvaliteto tehnoloških voda, priključenih na javno kanalizacijo,
- pripravljati letni plan vzdrževanja oziroma obnove kanalizacijskega omrežja,
- popravljati okvare in poškodbe kanalizacijskega omrežja,
- obnavljati dotrajane objekte in naprave javne kanalizacije,
- skrbeti za zavarovanje objektov in naprav javne kanalizacije,
- menjati zastarele objekte in naprave javne kanalizacije s sodobnejšimi in funkcionalnejšimi na podlagi ustrezne dokumentacije in glede na potrebe po večji propustnosti,
- odpravljati poškodbe na kanalizacijskem omrežju, zaradi elementarnih nesreč in drugih nezgod ali nepravilne rabe,
- skrbeti za praznjenje greznic in individualnih čistilnih naprav,
- voditi kataster objektov in naprav ter register priključkov,
- v roku izdajati mnenja ali soglasja,
- obračunavati amortizacijo in voditi ostale poslovne knjige.

49. člen

(obveznosti uporabnikov)

Uporabniki imajo zlasti naslednje obveznosti:

- redno vzdrževati naprave, za katere so odgovorni,
- opozarjati upravljalca na poškodbe, ki jih opazijo na omrežju javne kanalizacije,
- omogočiti delavcem upravljalca javne kanalizacije pregled interne kanalizacije,
- zgraditi kanalizacijski priključek v skladu s soglasjem upravljalca javnega kanalizacijskega omrežja,
- preprečiti priključitev drugega uporabnika na interno kanalizacijo brez soglasja upravljalca JKO,
- posredovati analize odpadnih voda v skladu z veljavnimi predpisi o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav in posebnimi zahtevami inšpekcijskih služb,
- preprečiti odvajanje in odmetavanje snovi, navedene v 40. členu,
- s pisnim obvestilom upravljalcu javiti lastninske, namembnostne ali ostale spremembe pri uporabniku,
- redno plačevati odvajanje odpadnih in padavinskih voda na podlagi izdanih računov v plačilnem roku,
- urejati medsebojno delitev stroškov, kadar je več uporabnikov priključenih na isti kanalizacijski priključek,
- za potrebe vzdrževanja omogočiti upravljalcu nemoten dostop do objektov in naprav javne kanalizacije.

50. člen

(obveznosti drugih upravljalcev)

Upravljalci oziroma izvajalci drugih infrastrukturnih objektov in naprav (cest, ulic, trgov, vodovodnega, elektro, telefonskega, toplovodnega, plinskega omrežja itd.) morajo pri opravljanju del na svojih objektih in napravah zagotoviti,

da ostanejo kanalizacijski objekti in naprave nepoškodovani. Za vse posege v območju objektov in naprav javne kanalizacije morajo predhodno pridobiti soglasje upravljalca.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

51. člen

(upravljalca)

Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 SIT se kaznuje upravljalca javne kanalizacije:

- če ne izda soglasja v roku 30 dni,
- če ne izpolnjuje obveznosti iz 48. člena.

Z denarno kaznijo od 30.000 do 50.000 SIT se kaznuje za prekršek iz prve alineje tega člena tudi odgovorna oseba upravljalca.

52. člen

(uporabnik - pravna oseba)

Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 SIT se kaznuje za prekršek uporabnik - pravna oseba ali samostojni podjetnik:

- če se priključi na javno kanalizacijo brez soglasja upravljalca (15. člen),
- če ne izpolnjuje obveznosti iz 49. člena,
- če se v roku šest mesecev po izgradnji nove kanalizacije ne priključi na javno kanalizacijo (22. člen),
- če v 30 dneh po priključitvi na javno kanalizacijo ne izprazni, očisti in dezinficira opuščene greznice ali individualne čistilne naprave (22. člen),
- če v javno kanalizacijo odvaja ali odmetava snovi, navedene v 40. členu,
- če v varstvenem času pet metrov od osi kanala sadi drevesne vrste, ki razširjajo svoj koreninski sistem in zaradi česar lahko povzročijo okvare in zamašitve kanalizacijskega omrežja (43. člen).

Z denarno kaznijo od 30.000 do 50.000 SIT se kaznuje za prekršek iz prve alineje tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojni podjetnik.

53. člen

(uporabnik - fizična oseba)

Z denarno kaznijo od 30.000 do 50.000 SIT se kaznuje za prekršek uporabnik - fizična oseba:

- če se priključi na javno kanalizacijo brez soglasja upravljalca (15. člen),
- če ne izpolnjuje obveznosti iz 49. člena,
- če se v roku šest mesecev po izgradnji nove kanalizacije ne priključi na javno kanalizacijo (22. člen),
- če v roku 30 dni po priključitvi na javno kanalizacijo ne izprazni, očisti in dezinficira opuščene greznice ali individualne čistilne naprave (22. člen),
- če v javno kanalizacijo odvaja ali odmetava snovi, navedene v 40. členu,
- če v varstvenem pasu pet metrov od osi kanala sadi drevesne vrste, ki razširjajo svoj koreninski sistem in zaradi česar lahko povzročajo okvare in zamašitve kanalizacijskega omrežja (43. člen).

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

54. člen

(ureditev priključkov)

Uporabniki, ki so priključeni na javno kanalizacijo v nasprotju s tem odlokom, so dolžni urediti priključek v enem letu po uveljavitvi tega odloka.

Uporabniki, ki bodo priključeni na javno kanalizacijo v Podsredi, so dolžni urediti priključek v roku dveh mesecev od uveljavitve tega odloka.

55. člen

(odstranitev dreves)

Lastniki oziroma uporabniki zemljišč, ki imajo v varstvenem pasu kanalizacije posajene drevesne vrste, navedene v 43. členu tega odloka, morajo najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega odloka, le-te odstraniti, če se ugotovi, da ovirajo normalen pretok odpadne vode.

Če lastniki oziroma uporabniki zemljišča ne bodo sami odstranili neprimernih drevesnih vrst v varstvenem pasu javne kanalizacije, lahko to delo opravi upravljalca javne kanalizacije na stroške lastnika oziroma uporabnika zemljišča.

56. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe in upravljalca objektov in naprav javne kanalizacije.

57. člen

(pravilnik)

Upravljalca je dolžan v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega odloka predložiti Občini Kozje v obravnavo in sprejem pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav javne kanalizacije.

58. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati pravilnik o splošnih pogojih za uporabo kanalizacije in kanalizacijskih storitev.

59. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 06202-21-0003/01

Kozje, dne 17. maja 2001.

Župan
Občine Kozje
Jožef Planinc l. r.

2557. Sklep o brezplačnem prenosu lastninske pravice

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00), 48. člena zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 71/93, 28/00) in na podlagi 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99) je Občinski svet občine Kozje na 21. redni seji dne 17. 5. 2001 sprejel

S K L E P

o brezplačnem prenosu lastninske pravice

I

Prostovoljnemu gasilskemu društvu Podsreda se brezplačno prenese lastninska pravica na nepremičninah:

- parc. št. 1232/9 - v izmeri 267 m² - poslov. stavb.
 - parc. št. 1232/8 - v izmeri 557 m² - dvorišče
 - parc. št. 1232/6 - v izmeri 675 m² - travnik
 vpisane pri vl. št. 654, k.o. Podsreda, kjer je vknjžena
 lastninska pravica Občine Kozje, Kozje 37, Kozje.

II

Prenos lastninske pravice se vpiše v zemljiški knjigi.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-21-0010/01
 Kozje, dne 17. maja 2001.

Župan
 Občine Kozje
Jožef Planinc l. r.

**2558. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
 pravilnika o dodeljevanju socialnih stanovanj v
 najem v Občini Kozje**

Na podlagi 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99) je Občinski svet občine Kozje na 21. redni seji dne 17. 5. 2001 sprejel

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah pravilnika
o dodeljevanju socialnih stanovanj v najem
v Občini Kozje

1. člen

S tem pravilnikom se spreminja in dopolnjuje pravilnik o dodeljevanju socialnih stanovanj v najem v Občini Kozje (Uradni list RS, št. 42/97).

2. člen

Prvi odstavek 16. člena se dopolni tako, da se na koncu stavka črta pika in doda naslednje besedilo:
 »ter prednostni red za zamenjavo socialnih stanovanj.«

3. člen

Drugi odstavek 16. člena se sprememni tako, da se glasi:
 »Prednostna reda se objavita na enak način kot razpis.«

4. člen

V 16. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:
 »Pri dodeljevanju socialnih stanovanj v najem imajo prednost prosilci iz prednostnega reda za zamenjavo socialnih stanovanj.«

5. člen

17. člen se dopolni tako, da se na koncu stavka črta pika in doda naslednje besedilo:
 »oziroma na prednostni red za zamenjavo socialnih stanovanj.«

6. člen

Te spremembe in dopolnitve pravilnika se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-21-0007/01
 Kozje, dne 17. maja 2001.

Župan
 Občine Kozje
Jožef Planinc l. r.

**2559. Pravilnik o dopolnitvi pravilnika o določitvi
 podaljšanega obratovalnega časa gostinskih
 obratov in kmetij, na katerih se opravlja
 gostinska dejavnost**

Na podlagi 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99) je Občinski svet občine Kozje na 21. redni seji dne 17. 5. 2001 sprejel

P R A V I L N I K
**o dopolnitvi pravilnika o določitvi podaljšanega
 obratovalnega časa gostinskih obratov in kmetij,**
na katerih se opravlja gostinska dejavnost

1. člen

S tem pravilnikom se dopolnjuje pravilnik o določitvi podaljšanega obratovalnega časa gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost (Uradni list RS, št. 20/00).

2. člen

V 2. točki 4. člena pravilnika se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:
 »Gostinski obrati izven strnjenegega naselja obratujejo med 6. in 1. uro naslednjega dne.«

3. člen

Ta dopolnitev pravilnika začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 06202-21-0006/01
 Kozje, dne 17. maja 2001.

Župan
 Občine Kozje
Jožef Planinc l. r.

LENDAVA

**2560. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za
 nižinski del Občine Lendava**

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97 ter 17. člena statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00) je Občinski svet občine Lendava na 20. seji dne 1. 3. 2001 sprejel

O D L O K

o prostorskih ureditvenih pogojih za nižinski del Občine Lendava

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo prostorski ureditveni pogoji za nižinski del Občine Lendava, ki jih je v novembru 1999 izdelala ZEU – Družba za načrtovanje in inženiring d.o.o. iz M. Sobote pod številko 24-B/99-PUP/LE.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji za nižinski del Občine Lendava (v nadaljevanju: PUP nižinski) so izdelani v skladu s spremembami in dopolnitvami prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Lendava v letu 2000 (Uradni list RS, št. 36/00) in na osnovi strokovne podlage z morfološko, tipološko, krajinsko in urbanistično analizo obravnavanega območja.

3. člen

PUP za nižinski del Občine Lendava vsebujejo:

1. Tekstualni del s prilogami:
  - obrazložitev,
  - pogoje in soglasja pristojnih organov in organizacij.
2. Grafični del:
  - pregledna karta območja urejanja,
  - prikazi območij urejanja naselij.

4. člen

Prostorski ureditveni pogoji določajo:

- meje območij urejanja in veljavnost,
- funkcijo območij,
- merila in pogoje za:
  - vrsto posegov v prostor,
  - urbanistično oblikovanje posegov v prostor,
  - arhitektonsko oblikovanje objektov in naprav,
  - urejanje komunalne in energetske infrastrukture,
  - prometno urejanje,
  - druge posege, ki spreminjajo prostor,
  - ohranjanje in varovanje naravne in kulturne dediščine,
  - varovanje in izboljšanje okolja,
  - urejanje prostora za potrebe obrambe in zaščite

ter

- odstopanja.

Merila in pogoji, določeni v tem odloku so podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije za posamezen poseg v prostor na območju, ki ga ureja.

II. OBMOČJE UREJANJA IN VELJAVNOST

5. člen

Meja območja urejanja

Meja območja urejanja poteka po občinski meji v smeri urnega kazalca s pričetkom na mejnem prehodu Dolga vas. Od tu poteka po državni meji do gozdnega kompleksa, po njegovem severnem robu do meje naselja Dolga vas do katastrske meje Lendava, poteka po njej proti zahodu do nasipa železniške proge. Meja poteka po zahodnem robu železniške proge, obkroži industrijsko cono in mesto Lenda-

va po planski meji mesta do glavne ceste II. reda Lendava – Pince (Kranjčeva ulica), od koder poteka po severovzhodnih mejah strnjenih delov naselij Čentiba, Dolina in Pince do mejnega prehoda Pince. Najprej poteka meja PUP vseskozi po občinski meji, to je po zunanjih mejah robnih katastrskih občin do mejnega prehoda Dolga vas.

6. člen

Veljavnost

PUP veljajo za vsa naselja, zaselke in posamične gradnje, ki so v prostorskih sestavinah planov Občine Lendava opredeljena kot zazidana ali nezazidana stavbna zemljišča, ter za odprti prostor (kmetijska, gozdna in ostala zemljišča), razen za območja, ki se že urejajo z drugimi veljavnimi prostorskimi akti.

V območje obdelave so vključena območja naslednjih katastrskih občin: Radmožanci, Kamovci, Genterovci, Mostje, Banuta, Dolga vas (delno), Hotiza, Kapca, Kot, Gaberje, Lakoš, Lendava (delno), Čentiba (delno), Petišovci, Dolina (delno) in Pince (delno).

7. člen

Veljavnost PUP je začasna in neomejena. Začasno in s posebnimi pogoji veljajo PUP za območja, za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov. Za vsa ostala območja katastrskih občin iz 6. člena veljajo PUP neomejeno.

8. člen

Območja, ki se že urejajo s prostorskimi izvedbenimi načrti in zanje PUP ne veljajo, so:

1. Območje mejnega prehoda Dolga vas (odlok objavljen v Uradnem listu RS, št. 3/93, spremembe 71/97) in 33/99).
2. Območje obvozne ceste mesta Lendava in Dolge vasi (Uradni list RS, št. 31/97).
3. Območje ureditvenega načrta za odlagališče komunalnih odpadkov v Občini Lendava (Uradni objave, št. 33/88).

9. člen

Območja predvidenih izvedbenih načrtov, za katera veljajo PUP začasno in s posebnimi pogoji so:

1. Območje gramoznice Petišovci v k.o. Petišovci in k.o. Lakoš.
2. Območje rekreacijske cone z golf igriščem v Petišovcih.
3. Območje za individualno stanovanjsko gradnjo v Hotizi.
4. Območje kompostarne in reciklažnega centra ob čistilni napravi v Čentibi.
5. Območja treh krajinskih parkov – Črni log, Mura, Murska šuma in naravnih spomenikov Murske mrtvice, rastišča logarice in Petišovsko jezero.

Vsa območja so razvidna iz grafičnih prilog.

III. FUNKCIJA OBMOČJA

10. člen

Območje obdelave obsega nižinski del Občine Lendava, ki zavzema pretežni del občine. Naravne danosti pogojujejo močno razvito kmetijsko funkcijo, predvsem poljedelstvo, ki je v odprtem prostoru najpomembnejša dejavnost. Med prevladujočimi kmetijskimi površinami so formirana nižinska obcestna naselja, ki s postopnim zgoščevanjem prerašajo v gručasto obliko.

Gozdne površine so strnjene na dveh večjih območjih (Murska šuma, Črni log), sicer pa kot manjše združbe spremljajo vodotoke in robove naselij.

Na podlagi naravnih in ustvarjenih danosti je v dolgoročnem planu Občine Lendava glede na funkcijo območja določena namenska raba zemljišč za:

A – poselitvena območja (zazidana in nezazidana stavbna zemljišča v ureditvenih območjih strnjenih naselij in zaselkov ter razpršene gradnje);

B – odprti prostor (območja kmetijskih zemljišč in gozdov, vodne površine, infrastrukturni objekti, gramoznice);

C – območja, ki segajo preko osnovnih območij (varstveni pasovi, območja naravne in kulturne dediščine, infrastrukturni koridori, raziskovalna območja).

11. člen

A) Poselitvena območja

Poselitvena območja so območja naselij in zaselkov ter posamičnih objektov in vključujejo vse dejavnosti, ki so vezane na bivanje in delovanje prebivalstva v območju s pretežno kmetijsko dejavnostjo. Namenjena so predvsem gradnji stanovanjskih in kmetijskih objektov ter gradnji in ureditvam, ki dopolnjujejo stanovanjsko in kmetijsko funkcijo (oskrbni, poslovni, obrtni in servisni objekti) ter rekreacijske površine. Ožjih območij po pretežni dejavnosti ni možno definirati, ker se dejavnosti prepletajo.

12. člen

B) Odprti prostor

Odprti prostor delimo v skladu z namensko rabo iz prostorskih sestavnih planov v kmetijska zemljišča (najboljša in ostala kmetijska zemljišča), gozdna zemljišča, vodne površine in površine infrastrukturnih objektov ter površine za izkoriščanje rudnin (gramoznice).

1. Kmetijska zemljišča

Najboljša kmetijska zemljišča so zemljišča z najširšo možnostjo rabe in so namenjena izključno kmetijski rabi. Večinoma so to njivske površine. V grafičnih prilogah so označene z oznako 1.

Ostala kmetijska zemljišča so manj kvalitetna kmetijska zemljišča, pretežno travniki in pašniki. V grafičnih prilogah so označena z oznako 2.

Za nekatera zemljišča so v planskih dokumentih predvidene kmetijske operacije (namakanje, osuševanje, komasacije) za izboljšanje kvalitete zemljišč.

2. Območja gozdov so zemljišča porasla z gozdnim drevjem v obliki sestoja ali drugim gozdnim rastjem s katerokoli gozdno funkcijo. V obravnavanem nižinskem delu občine je to predvsem varovalna funkcija, saj gre za manjše gozdove med kmetijskimi zemljišči in ob vodotokih. Večji gozdni površini sta Črni log in Murska šuma, ki sta zaradi posebnih krajinskih in naravovarstvenih kvalitet opredeljena kot krajinska parka. V grafičnih prilogah so gozdovi označeni s šifro G.

3. Vodne površine so površine nižinskih potokov (Lendave, Črnca, Bukovnice) in jarkov. Manjši odvodniki so del prevladujoče rabe in v grafičnih prilogah niso posebej označeni. Vodne površine so tudi opuščene gramoznice. Oznaka za vodne površine je V.

4. Površine infrastrukturnih objektov so predvsem ceste, ki so pretežno vključene v poselitvena območja, v odprtem prostoru pa so del prevladujoče rabe. Ceste so razvrščene v kategorije na podlagi uredbe o kategorizaciji državnih cest (Uradni list RS, št. 33/98) in odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 15/99 in 58/00).

Kategorizirane državne ceste na obravnavanem območju so: magistralna cesta – glavna cesta I. reda št. 3 (M. Sobota–Lendava–Dolga vas), glavna cesta II. reda št. 109 (Petišovci–Lendava), regionalna cesta II. reda št. 442 (Dobrovnik–Dolga vas) in regionalna cesta II. reda št. 443 (Lendava–Pince).

Kategorizirane občinske ceste so lokalne ceste (LC) in javne poti (JP).

5. Ostala območja

V planskih dokumentih so posebej opredeljena tudi zemljišča opuščeni gramoznic, ter zemljišča gramoznic v izkoriščanju. Opuščene gramoznice so urejene v rekreacijske površine in so označene tudi kot vodna površina.

13. člen

C) Območja, ki segajo preko osnovnih območij

1. Varstveni pasovi zajetij pitne vode

To so varstveni pasovi zajetja pitne vode v Gaberju in Lendavi. Varstvene cone in ukrepi za zavarovanje voda in podtalnice so določeni v odloku o lokacijskem načrtu za novo črpališče v k.o. Gaberje in vključitev v obstoječo vodarno ter določitev varstvenih pasov ob vodovodnih zajetjih v k.o. Lendava in Gaberje (Uradni objave, št. 30/87), odlok o varovanju virov pitne vode (Uradni list RS, št. 91/99). Lokalni vodni viri po naseljih nimajo določenih in zavarovanih varstvenih pasov.

2. Zavarovana območja naravne dediščine

Območja, ki so opredeljena kot pomembnejša naravna dediščina že v planskih dokumentih so Krajinski parki Mura, Črni log in Murska šuma ter naravni spomeniki Murske mrtvice, rastišča logarice in Petišovsko jezero. Ostala območja naravne dediščine na obravnavanem območju so še naravni spomenik Dolinski pašnik ter območje omejene rabe Hotiška gmajna – Krčovje.

Za navedena območja še ni naravovarstvenih smernic.

3. Zavarovana območja in objekti kulturne dediščine

Kulturna dediščina je na obravnavanem območju evidentirana v zbirnem registru kulturne dediščine in delno zavarovana z odlokom o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93).

4. Raziskovalni prostor

Celotno območje obdelave je opredeljeno kot raziskovalni prostor za nafto, plin in geotermalne vode in sicer na podlagi Strokovne podlage za raziskovalni prostor (št. 2/86 – SP/Le, ZEU – M. Sobota).

5. Koridori in varovalni pasovi obstoječih in predvidenih linijskih infrastrukturnih objektov in naprav

Širine varovalnih pasov linijskih infrastrukturnih objektov so določene z zakonodajo, ki obravnava posamezni objekt in s funkcionalnim zemljiščem, ki je potrebno za gradnjo in vzdrževanje. Varovalni pasovi kategoriziranih državnih cest segajo na obe strani ceste, merjeno od cestnega sveta – za glavno cesto 25 m, za regionalno cesto 15 m in za državne kolesarske poti 5 m (zakon o javnih cestah – Uradni list RS, št. 29/97). Varovalni pasovi občinskih cest znašajo obojestransko od roba cestnega sveta za lokalne ceste 6 m, za javne poti 4 m, za ostale prometne površine pa v skladu z 32. členom navedenega odloka.

Oddaljenost od daljnovodov z nazivno močjo do 110 kV znaša za stanovanjske stavbe 4 m, varnostna višina pa 5 m, oziroma v skladu z določili pravilnika o tehničnih normativih za graditev nadzemnih elektroenergetskih vodov z nazivno napetostjo od 1 kV do 110 kV (Uradni list SFRJ, št. 65/88).

Koridor plinovoda znaša 20 m.

IV. POGOJI IN MERILA GLEDE VRSTE POSEGOV

14. člen

Vrsto posegov delimo glede na funkcijo prostora po območjih, navedenih v 11., 12. in 13. členu tega odloka.

A) Poselitvena območja naselij, zaselkov in posamičnih gradenj

Na območjih naselij in delov naselij, ki so v prostorskih sestavinah planov opredeljena kot zazidana ali nezazidana stavbna zemljišča in za katere ni predvidena izdelava izvedbenih načrtov, so dopustni naslednji posegi:

- sanacije, adaptacije in tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah;
- nadomestna gradnja objektov in naprav;
- novogradnje, dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov naprav in omrežij;
- novogradnja, dozidava in nadzidava vseh vrst objektov (dopolnilna gradnja);
- novogradnja pritiklin kot samostojnih objektov ali prizidkov v sklopu že obstoječih objektov;
- sprememba namembnosti objektov in prostorov za proizvodno, kmetijsko, obrtno, servisno ali trgovsko dejavnost;
- odstranitev dotrajanih objektov in naprav;
- postavitve začasnih montažnih kioskov in stojnic za sezonsko prodajo;
- postavitve začasnih montažnih objektov za turistične, športne in druge prireditve;
- postavitve obeležij in spomenikov;
- postavitve in odstranitev ograj;
- ureditev prometnih in zelenih površin;
- komunalne ureditve;
- vodnogospodarske ureditve;
- parcelacija zemljišč.

Nadomestna gradnja je gradnja objekta, ki ohranja proporcionalno razmerje obstoječega objekta. Nadomestni objekt se gradi na mestu obstoječega ali tik do obstoječega objekta in ohranja proporcionalno tlorisno razmerje obstoječega objekta.

Na zemljiščih, ki ležijo v notranjosti obstoječih stavbnih parcel in nimajo direktnega dostopa z javne ceste (sadovnjaki), gradnja stanovanjskih ali poslovnih objektov ni dopustna. Zemljišča so namenjena gradnji pritiklin ali objektov za kmetijsko dejavnost.

Vse gozdne površine, večje skupine dreves in posamezna značilna drevesa znotraj zazidljivih površin je potrebno v celoti ohraniti.

15. člen

Območja predvidenih izvedbenih načrtov

Na območjih predvidenih izvedbenih načrtov, navedenih v 9. členu tega odloka niso dopustni posegi, ki bi vplivali na poznejše kompleksne ureditve posameznega območja. Po posameznih območjih veljajo še naslednji pogoji:

Na območju individualne stanovanjske gradnje v Hotizi:

- gradnje in dograditve stanovanjskih, gospodarskih, kmetijskih in obrtnih objektov,
- nadomestne gradnje vseh vrst objektov,
- sanacija, adaptacija in vzdrževalna dela na obstoječih objektih,
- sprememba namembnosti objektov ali delov objekta za obrtne, servisne ali poslovne dejavnosti,
- novogradnja, dograditev in nadomestna gradnja infrastrukturnih objektov in naprav,
- gradnja posamičnih stanovanjskih objektov na že formiranih parcelah ob pogoju, da je do parcele urejena minimalna komunalna oprema in da je zagotovljen dovoz na javno cesto.

Na območju gramoznice Petišovci, na območju rekreacijske cone v Petišovcih in na območju reciklažnega centra:

- sanacije in tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah,
- odstranitev objektov in naprav za potrebe priprave zemljišča,
- pripravljalna dela za predvidene posege.

Na zavarovanih območjih Krajinskih parkov, naravnih rezervatov in območjih omejene rabe:

- tekoča vzdrževalna dela na obstoječih površinah,
- vzdrževanje vodnogospodarskih objektov in površin.

16. člen

B) Območja odprtega prostora

1. Kmetijska zemljišča

a) Na najboljših kmetijskih zemljiščih, ki so trajno namenjena kmetijski rabi, so poleg primarne rabe dopustni naslednji posegi:

- dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov in naprav,
- gradnja dopolnilnih kmetijskih objektov pri obstoječih kmetijah,
- vodnogospodarske ureditve,
- vzdrževalna dela na obstoječih objektih, napravah in površinah,
- ureditev utrjenih površin za potrebe kmetijstva,
- ureditev travnatih rekreacijskih in športnih površin,
- postavitve začasnih ograj,
- širitev pokopališč,
- postavitve začasnih montažnih objektov za potrebe kmetijstva (rastlinjaki),
- ureditev rekreacijskih in turističnih poti po obstoječih poteh.

Dopolnilni kmetijski objekti so proizvodni kmetijski objekti (hlevi) in drugi gospodarski objekti na obstoječi kmetiji, katerih funkcionalno zemljišče v pretežni meri sega na obstoječe stavbno zemljišče v sklopu domačije.

b) Na ostalih kmetijskih zemljiščih so dopustni naslednji posegi:

- vzdrževalna dela na obstoječih objektih, napravah in površinah,
- gradnja in dograditev infrastrukturnih objektov in naprav,
- gradnja dopolnilnih kmetijskih objektov pri obstoječih domačijah, ob pogoju, da funkcionalno zemljišče objekta sega pretežno na obstoječo stavbno zemljišče,
- ureditev utrjenih površin za potrebe kmetijstva,
- ureditev rekreacijskih in športnih površin,
- vodnogospodarske ureditve,
- širitev pokopališč,
- postavitve začasnih montažnih objektov za potrebe kmetijstva, turizma, športnih in drugih prireditev,
- postavitve in odstranitev ograj,
- odstranitev obstoječih objektov in naprav,
- ureditev rekreacijskih in turističnih poti.

17. člen

2. Območja gozdov

Na območju gozdov so dopustni naslednji posegi:

- novogradnja ali dograditev objektov in naprav za gozdarsko, lovsko, turistično ali športno dejavnost,
- dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov in naprav,
- vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah,
- vodnogospodarske ureditve,
- ureditev rekreacijskih in turističnih poti.

Odstranitev skupin dreves, posamičnih dreves in živih meja, ki imajo varovalno ali krajinsko značilno funkcijo, ni dopustna.

Negozdna zemljišča v gozdu je prepovedano pogozdovati. Gozdnih površin ni dopustno ograjevati.

Za vse posege v gozdne površine je potrebno pridobiti soglasje Zavoda za gozdove.

18. člen

3. Območja vodnih površin

Na območjih vodnih površin in na površinah, ki jim pripadajo so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela na obstoječih površinah, objektih in napravah,
  - vodnogospodarske ureditve,
  - ureditve manjših zajemališč požarne vode,
  - ureditev manjših zajetij za ureditev ribnikov,
- Odstranitev vegetacije z obvodnih zemljišč ni dopustna.

19. člen

4. Območja infrastrukturnih objektov in varovalnih pasov

Na območjih infrastrukturnih objektov (ceste) so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela,
- rekonstrukcije,
- gradnja oziroma postavitve avtobusnih postajališč,
- gradnja kolesarskih in peš površin,
- gradnja in rekonstrukcija podzemnih in nadzemnih komunalnih in energetskih objektov in omrežij,
- gradnja servisnih objektov.

Na območju varovalnih pasov infrastrukturnih objektov so dopustni posegi, če niso v nasprotju z veljavnimi predpisi za posamezen objekt oziroma, če s posegom soglašata upravljalec tega objekta.

20. člen

5. Ostala območja

Na območjih za izkoriščanje rudnin (gramoznice) so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela,
- postavitve začasnih pomožnih objektov in naprav,
- postavitve ograj,
- odstranitev in ponovna zasaditev visoke vegetacije,
- ureditev manjših zajemališč požarne vode.

Na območjih opuščeni gramoznic, ki so urejene v rekreacijske namene in na drugih rekreacijskih površinah so dopustni naslednji posegi:

- dogradnja že obstoječih športnih in rekreacijskih objektov,
- ureditev manjših športnih igrišč,
- postavitve začasnih montažnih kioskov in stojnic za sezonsko prodajo,
- postavitve začasnih montažnih objektov za prireditve,
- komunalne ureditve,
- vodnogospodarske ureditve,
- postavitve ograj,
- dopolnilna zasaditev,
- sanacija brežin.

Gradnja objektov na območjih opuščeni gramoznic je dopustna le na stavbnem zemljišču opredeljenem v planskih dokumentih.

21. člen

C) Območja, ki segajo preko osnovnih območij

1. Varstveni pasovi zajetij pitne vode

Varstveni pasovi vodnega črpališča v Gaberju so določeni v odloku o lokacijskem načrtu za novo črpališče v k.o.

Gaberje in vključitev na obstoječo vodarno ter določitev varstvenih pasov ob vodovodnih zajetjih v k.o. Lendava in Gaberje (Uradni objave, št. 30/87). Segajo izključno preko kmetijskih zemljišč, zato so omejeni nekateri posegi iz 15. člena tega odloka. Nedovoljeni posegi so definirani v navedenem odloku. Pri posegih v navedene varstvene pasove je potrebno upoštevati tudi vse druge ukrepe za zavarovanje podtalnice in črpališča pred onesnaženjem.

Posegi v bližini nezavarovanih virov pitne vode ne smejo poslabšati kvalitete pitne vode ali vplivati na zmanjšanje izdatnosti vodnega vira.

22. člen

2. Območja naravne dediščine

Naravna dediščina je na območju Občine Lendava evidentirana in označena v prostorskih sestavinah planov Občine Lendava kot obvezno republiško izhodišče. Ta območja so: Krajinski parki – Mura in Murska šuma, Naravni spomeniki – Črni log, Petišovsko jezero, rastišče – logarice v Dol. Lakošu, Dolinski pašnik, Murske mrtvice – Potkova in Dolnji Lakoš ter območja omejene rabe Hotiška gmajna – Krčovje. Vsa območja so razvidna iz grafičnih prilog.

Poleg navedenih območij je z občinskim planom zavarovano še območje: Krajinskega parka Mostje, ter dendrološki spomenik Dolinski pašnik.

Ker za navedena območja še ni varstvenih režimov, je za vse posege na teh območjih potrebno pridobiti mnenje, oziroma soglasje pristojne varstvene službe.

Naravovarstveno soglasje je potrebno pridobiti tudi za posege, za katere se domneva, da bi lahko ogrozili biotsko raznovrstnost ali naravno vrednoto.

23. člen

3. Območja in objekti kulturne dediščine

Kulturna dediščina je v Občini Lendava zavarovana z odlokom o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju (bivše) Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93) ter evidentirana v registru kulturne dediščine na območju Občine Lendava. Vsa območja in objekti so razvidni iz grafičnih prilog.

Na zavarovanih območjih in objektih so dopustni posegi pod pogoji, ki jih predpisuje varstveni režim ali pod posebnimi pogoji pristojne varstvene službe.

Za vse posege na zavarovanih objektih in območjih kulturne dediščine si je pred posegi potrebno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje na projektno dokumentacijo od pristojnega zavoda. Kulturnovarstveno soglasje je potrebno pridobiti tudi za posege, ki vplivajo ali je utemeljeno pričakovati, da bodo vplivali na varstvo, ohranjanje in vzdrževanje kulturne dediščine.

24. člen

4. Raziskovalni prostor

Na celotnem območju obdelave so dopustna raziskovalna vrtnja za pridobitev nafte, plina in geotermalne vode, pod pogoji, ki jih navajajo strokovne podlage za raziskovalni prostor za nafto in plin ter pod pogoji iz zakona o rudarstvu. Dopustne so tudi raziskave ležišč drugih rudnin in surovin.

Na celotnem območju, razen na ožjem varstvenem območju zajetij pitne vode, so dopustna tudi geološka vrtnja pod pogojem, da vrtnja trajno ne spreminjajo obstoječega stanja na površini in podtalju.

24. člen

5. Koridori obstoječih linijskih infrastrukturnih objektov in naprav

Na območjih komunalnih, energetskih in prometnih varovalnih pasov so dopustni vsi že naštetih posegi za posa-

mezne namenske površine pod pogoji, ki jih predpisuje upravljalec posamezne naprave oziroma pod pogoji področne zakonodaje.

Za vse posege v varovalnih pasovih kategoriziranih in lokalnih cesti z 13. člena tega odloka je potrebno pridobiti soglasje upravljalca.

V. SPLOŠNI POGOJI IN MERILA ZA OBLIKOVANJE OBMOČIJ

26. člen

Posege na območjih naselij, zaselkov in na območjih posamičnih gradenj, ter posege na območjih ostalih površin, ki pomenijo gradnjo, oblikujemo v skladu z merili, ki določajo morfološke in prostorske značilnosti naselij ali območij. Merila za oblikovanje posegov so opredeljena v posebni strokovni podlagi.

Morfološka merila so določena za naslednje oblike naselij in delov naselij:

- ravninska pravilna obcestna naselja ter strnjeni obcestni deli naselij,
  - gručasta obcestna naselja,
  - zaselki in posamični objekti.
- Prostorska (urbanistična) merila in pogoji veljajo za vse našteje vrste naselij in določajo:
- namembnost, velikost in lego gradbenih parcel ter velikost funkcionalnih zemljišč,
  - odmike med objekti in parcelnimi mejami,
  - ureditev parcele,
  - dovozne priključke,
  - postavitve ograj,
  - postavitev kioskov, stojnic in objektov ulične opreme.

27. člen

Morfološka merila

Morfološka merila za naselja in dele naselij s pravilno obcestno pozidavo:

- ohranjati na komunikacijo pravokotno parcelacijo,
- ohranjati obcestno gradbeno linijo,
- cestne fasade oblikovati z značilno enakomerno razporeditvijo fasadnih elementov,
- upoštevati značilne odmike od istih parcelnih mej (zaporednost gradnje),
- upoštevati zaporednost gradnje od ulice v notranjost parcele (stanovanjski del ob cesti, pritikline in gospodarski objekti v notranjosti parcele,
- ohranjati vzdolžno ali križno zasnovo komunikacij,
- ohranjati značilni rob naselja (sadovnjaki, vrtovi).

V to skupino sodijo naselja in deli naselij: Hotiza (del ob glavni cesti in zaselek Ložič), Kapca (del ob glavni cesti), Kot, Gaberje, Gornji in Dolnji Lakoš (deli ob glavni cesti), Kamovci, Mostje (ob glavni cesti), Dolga vas, Kolonija Petišovci, Pince Marof, zaselki Orešje, Tiške, Zatak, ter obcestni deli naselij Čentiba, Dolina in Pince.

28. člen

Morfološka merila za gručasta obcestna naselja:

- nadaljevati zgoščevanje gradnje znotraj gruče ob obstoječih komunikacijah,
- ohranjati križno zasnovo komunikacij,
- ohranjati merila in velikost objektov,
- ohranjati značilni vaški rob (sadovnjaki, vrtovi brez gradenj),

V skupino uvrščamo naslednje gručaste dele naselij: Hotiza, Kapca, Gaberje, Gornji Lakoš in Mostje ter naselja Genterovci, Banuta, Radmožanci, Trimlini in Petišovci.

29. člen

Morfološka merila za zaselke in posamične objekte:

- ohranjati zelenje,
- ogibati se pravilne parcelacije,
- upoštevati orientacijo novih objektov,
- izpostavljene gradnje prilagoditi kraju značilni arhitekturi ter jih dodatno obsaditi z avtohtono vegetacijo,
- težiti k lokalni koncentraciji zazidave v gruče in zaselke,
- ohranjati zunanji rob parcele (sadovnjaki, vrtovi brez gradenj),
- novi objekti ne smejo prevzeti dominantne vloge v prostoru.

30. člen

Prostorska (urbanistična) merila

Prostorska merila določajo:

- velikost, obliko in lego gradbenih parcel,
- velikost funkcionalnih zemljišč,
- odmike med objekti in parcelami,
- lego objektov in naprav,
- dovozne priključke,
- ureditev parcele.

Prostorska merila za določanje gradbenih parcel, velikosti funkcionalnih zemljišč ter za odmike se določijo v lokacijski dokumentaciji za vsak posamezen primer. Pri posegih, ki pomenijo gradnjo, je potrebno upoštevati:

- namembnost in velikost obstoječih in predvidenih objektov ali naprav na obravnavani parceli,
- obstoječo pozidavo na obravnavani in sosednjih parcelah,
- obstoječo infrastrukturo in obstoječo zasaditev,
- dovozni priključek na javno cesto,
- tradicionalno zasnovo razporeditve objektov na parceli.

31. člen

Stavbna parcela

Velikost, oblika in lega stavbne parcele se določa ob upoštevanju koncepta obstoječe tlorisne zasnove določenega območja, naselja ali zaselka (morfološka merila), ter zavisi od namembnosti, velikosti in zmogljivosti objektov in naprav na predmetnem zemljišču.

Širina stavbne parcele ob cesti ne sme biti manjša od 16 m za individualne stanovanjske objekte ob pogoju, da so zagotovljeni ustrezni odmiki.

Pri razporeditvi objektov in naprav se mora dosledno upoštevati obstoječi koncept zazidave in obstoječe urejene površine.

Stanovanjski objekti v naseljih in zaselkih se morajo graditi ob cesti, ostali (gospodarski objekti, pritikline in pomožni objekti) pa v notranjosti parcele. Izjemoma se stanovanjski objekti lahko gradijo v drugi vrsti le, če so na sosednjih parcelah že taki objekti in če imajo zagotovljen dovoz z javne ceste.

Ob cesti se lahko gradijo tudi proizvodni in servisni objekti, ob pogoju, da s svojo dejavnostjo ne vplivajo negativno na sosednje stanovanjske objekte.

32. člen

Funkcionalno zemljišče

Funkcionalno zemljišče mora zagotavljati vse potrebne površine za dejavnost v obstoječih in bodočih objektih ter omogočati vzdrževanje objekta. Če funkcionalnega zemljišča ni mogoče zagotoviti znotraj obravnavane parcele, se lahko to predvidi na drugem za ustreznem zemljišču, vendar v oddaljenosti manj kot 30 m.

Funkcionalno zemljišče za stanovanjske objekte in stanovanjske pritlikline sega do 3 m od fasade, širina dovoza je 3 m. Za kmetijske proizvodne objekte (hleve) in za ostale proizvodne ali servisne objekte (obrtne, servisne delavnice) sega funkcionalno zemljišče do 4 m od fasade, širina dovoza je 4 m.

33. člen

Funkcionalna zemljišča, ki izhajajo iz dejavnosti so predvsem parkirišča. Le-ta se določijo ob vsaki novogradnji, spremembi namembnosti ali spremembi zmogljivosti objekta ali naprave. Pri tem je potrebno upoštevati naslednje kriterije:

Dejavnost	Število parkirnih mest (PM) na enoto
Stanovanjski objekti	
- enodružinske hiše	1 PM
- večstanovanjski objekti	1 PM za stanovanje
poslovni prostori (pisarne)	1 PM na 30 m ² neto površine
prodajni prostori	1 PM na 30 m ² koristne površine
nakupovalni center	1 PM na 15 m ² koristne površine
gostinski objekti	1 PM na 10 sedežev
gostišča s prenočišči	1 PM na 5 sob in 1 PM na 4 sedeže
prireditveni prostori	1 PM na 5 sedežev
zdravstveni domovi	1 PM na 3 zaposlene + 1 PM na 30 m ² koristne površine
šole, vrtci	1 PM na 2 zaposlena
industrija, obrt	
- industrijski obrati	1 PM na 50 m ² neto površine
- obrtne delavnice, servisi	1 PM na 2 zaposlena
pokopališča	1 PM na 20 grobov

Najmanj eno parkirno mesto, oziroma 5% vseh parkirnih mest pri posameznem javnem objektu mora biti namenjeno za parkiranje vozil invalidnih oseb.

34. člen

Odmiki

Odmiki objektov in naprav od sosednjih parcelnih mej morajo biti tolikšni, da omogočajo normalno vzdrževanje, omogočajo pozidavo sosednjih parcel, ter ne slabšajo pogojev bivanja v sosednjem objektu. Zagotovljena mora biti osončenost bivalnih objektov (vsaj 2 uri dnevno celo leto).

Pri določanju odmikov od sosednjih parcelnih mej je potrebno dosledno upoštevati obstoječi zaporedni sistem odmikov.

Najmanjši odmik od sosednje parcelne meje je 1 m.

V strnjeni zazidavi se novi objekti locirajo na mejo.

Odmiki od vseh javnih prometnih poti in cest morajo biti najmanj 4 m od kategoriziranih cest pa tudi v skladu s cestno-prometnimi predpisi. Odstopanje v odmiku od javnih cest je možno le s soglasjem upravljalca.

Odmiki med objekti znotraj stavbne parcele morajo biti tolikšni, da omogočajo varnost pred požarom in zagotavljajo sanitarne in druge pogoje. Odmik med objekti na sosednjih parcelah znaša praviloma toliko, kolikor znaša maksimalna višina sosednjih objektov.

Kmetijski objekti za proizvodnjo (hlevi) morajo biti vsaj 12 m oddaljeni od stanovanjskih objektov.

Gnojne jame in gnojišča morajo biti oddaljena od stanovanjskih objektov oziroma objektov, kjer bivajo ljudje vsaj 12 m.

Pri odmikih nadomestnih gradenj veljajo enaki pogoji kot za novogradnje.

Pri odmikih od vodnogospodarskih objektov in naprav je potrebno upoštevati določila zakona o vodah glede določanja meje priobalnih zemljišč, erozijskih območij in morske obale ter si od lastnikov ali upravljalcev vodnogospodarskih objektov pridobiti soglasje.

35. člen

Dovozni priključek

Vsak objekt na zaključeni stavbni parceli mora imeti zagotovljen in urejen prost in varen dovozni priključek na javno cesto v skladu z veljavnimi predpisi o javnih cestah. Objekti ob kategoriziranih cestah morajo imeti po možnosti za več objektov skupni priključek.

Javni objekti in lokali morajo imeti glede na svojo dejavnost zadostno število parkirnih mest v skladu s kriteriji iz 33. člena tega odloka.

36. člen

Ureditev parcele

Pri lociranju novih in nadomestnih objektov in ureditvi parcele je potrebno upoštevati prostorsko zasnovo območja. Ohranjati je potrebno obstoječo vegetacijo. Dopustni so le nujni poseki.

Nepozidan del parcele mora biti urejen glede na funkcijo objekta. Del parcele mora biti ozelenjen. Pri zasaditvi je potrebno upoštevati domačo avtohtono vegetacijo.

Okolica večstanovanjskih in poslovnih objektov in objektov družbenega standarda mora biti urejena tako, da je funkcionalno oviranim osebam omogočen samostojen in varen dostop.

37. člen

Ograje

Parcela ali deli parcele znotraj naselja, zaselka ali za posamezni objekt je lahko ograjena. Ograja mora biti postavljena znotraj parc. meje, ali na meji, če se tako sporazumeta oba sosedata. Ograje v ureditvenih območjih strnjenih naselij morajo biti ob cesti praviloma žive ali lesene in ne smejo presegati višine 1,20 m. Postavitev ograje zunaj ureditvenih območij naselij je dopustno ob zemljiščih, ki jih je potrebno zavarovati, oziroma preprečiti dostop. Višina in izvedba ograje se prilagodi namenu.

Ograje ob cestnih uvozi, priključkih in drugih prometnih površinah morajo biti postavljene tako, da omogočajo preglednost in ne ovirajo prometa.

Za postavitev ograj ob vodnogospodarskih objektih ali napravah si je potrebno od lastnikov ali upravljalcev vodnogospodarskih objektov pridobiti soglasje.

Višina zemljišča ob parcelni meji mora biti prilagojena višini sosednjega zemljišča.

38. člen

Postavitev kioskov, stojnic in objektov ulične opreme

Kioski in stojnice za sezonsko prodajo se lahko postavijo le za določen čas v strnjenih naseljih ali strnjenih delih naselij. Pri tem je potrebno zagotoviti minimalno funkcionalno zemljišče, ki znaša do 1 m od objekta, oziroma do 3 m na prodajni strani.

Obeležja, verska znamenja, spomeniki, reklamni objekti, neprometni znaki in drugi objekti ulične opreme se postavijo tako, da ne ovirajo prometa in da ne zastirajo značilnih pogledov na objekte ali območja.

Višina reklamnih tabel in neprometnih znakov na prometnih površinah mora biti 2,5 m nad pločnikom oziroma pohodno površino.

Namestitve velikih reklamnih panojev na fasade ni dopustna. Le-ti se lahko postavijo le v urbaniziranih in central-

nih delih naselijh na mestih, ki so za to določena v grafičnih prilogah. V odprtem prostoru postavitve velikih reklamnih panojev ni dopustna.

VI. POGOJI IN MERILA ZA ARHITEKTONSKO OBLIKOVANJE OBJEKTOV IN NAPRAV

39. člen

Merila in pogoji za arhitektonsko oblikovanje objektov in naprav določajo:

- tlorisne velikosti in oblike objektov,
- višinske gabarite,
- obliko in naklon strehe, ter kritino,
- oblikovanje in obdelavo fasad.

40. člen

Tlorisna velikost in oblika

Tlorisna velikost objekta mora biti prilagojena velikosti parcele oziroma velikosti in legi funkcionalnega zemljišča ter namembnosti območja in objekta.

Tlorisna oblika novih stanovanjskih in drugih objektov ter objektov, ki se preurejajo mora biti podolgovata v razmerju stranic od 1:1,5 do 1:2 ali več. Lahko je lomljena v L ali U. Enako razmerje se mora upoštevati tudi pri gradnji pritliklin.

Pri novogradnjah in dozidavah v vseh oblikah naselij se morajo ohranjati merila in velikosti za naselje značilne zazidave. Večje objekte je potrebno razčleniti v manjše stavbne mase po principu tradicionalne domačije.

Objekti, ki se bodo gradili v bližini dominantnih objektov v osrednjem delu naselja, ne smejo presegati velikosti že dominirajočega objekta. Dominantni objekti so označeni v grafičnih prilogah.

41. člen

Višinski gabariti

Pri določanju višine objekta je potrebno upoštevati značilen višinski gabarit naselja. Novi ali dograjeni objekti ne smejo presegati višine bližnjih sosednjih objektov.

Višina individualnih stanovanjskih hiš ne sme presegati 2 stanovanjskih etaž nad terenom. Etažnost se proti robu naselja znižuje do pritlične etažnosti.

Višina največ P + 2 nad terenom je dopustna le pri javnih in obrtno-servisnih objektih v centralnih delih naselij.

Pri vseh objektih, ki se gradijo na novo ali se nadzidavajo je potrebno upoštevati tradicionalno višinsko razmerje med fasado in streho, ki mora znašati najmanj 1:1 ali več v korist strehe. Drugačno razmerje je možno izjemoma pri javnih, obrtnih in servisnih objektih, kjer so dopustni manjši nakloni strešin.

Pri določanju višine novih objektov in objektov, ki se nadzidavajo je potrebno upoštevati predpisane odmike med objekti in od sosednjih parcelnih mej v skladu z določili 34. člena tega odloka.

42. člen

Strehe

Obliko, naklon, velikost streh, kritino in smeri slemen je potrebno prilagoditi splošni podobi naselja ali dela naselja.

Vsi predvideni objekti in objekti, ki se preurejajo morajo imeti streho v naklonu (praviloma enakostranične dvokapnice). Enokapne, ustrezno oblikovane strehe so dovoljene le kot podaljšek osnovne strehe nad prizidanimi pomožnimi objekti in pritliklinami v smeri slemena osnovnega objekta.

Naklon strehe mora biti od 35-45 stopinj. Kritina mora biti opéčna, oziroma iz materiala, podobnega opeki.

Smeri slemen morajo biti vzporedne z daljšo stranico objekta.

Strehe so lahko zaključene s čopom. Nad izkoriščenim podstrešjem je možno odpiranje strešin z mansardami (frčadami), ob pogoju, da imajo naklone enake osnovni strehi.

Strehe nad pomožnimi objekti in pritliklinami morajo biti izvedene na enak način, kot nad osnovnim objektom.

Manjši nakloni strešin so dopustni le na obrtnih, servisnih in večjih javnih objektih. Manjši nakloni so dopustni tudi na večjih kmetijskih proizvodnih objektih (hlevih).

Ravne strehe so dopustne le na objektih namenjenih proizvodni ter na manjših pomožnih objektih.

43. člen

Oblikovanje in obdelava fasad

Pri novogradnjah in pri posegih na obstoječih objektih se uporabijo avtohtoni, za območje značilni materiali (opeka, les, kamen). V območjih vaških jeder, ob dominantnih objektih in ob zavarovanih objektih kulturne dediščine ni dopustna uporaba materialov kot so - obloge iz umetnega kamna, keramičnih ploščic, fasadne opeke, steklenih zidakov ali drugih umetnih materialov.

V vseh morfoloških enotah oziroma oblikah naselij je potrebno upoštevati naslednje pogoje:

- fasade so opleskane v svetli barvi, lahko so obdelane z lesom. Talni zidec je opleskan s temno barvo (tradicionalno sivo-rjavi),

- ulične fasade so gladke, razen v primerih značilnih uličnih vhodov. Fasadni elementi so enaki in razporejeni enakomerno,

- opleski lesenih detajlov ali delov objektov naj bodo enake barve,

- izpostavljene fasade v gručastih naseljih ali pri posamičnih objektih morajo biti zasajene z domačo avtohtono vegetacijo.

44. člen

Oblikovanje kioskov in stojnic

Montažni kioski in stojnice so lahko tipske izvedbe. V enem naselju oziroma zaokroženem območju morajo biti kioski in stojnice enake izvedbe in enake barve, razen, če gre za kratkotrajno začasno postavitve. Pretežno naj bodo ti objekti leseni.

45. člen

Oblikovanje obeležij, verskih znamenj, spomenikov, reklamnih objektov, neprometnih znakov in drugih objektov ulične opreme

Pri oblikovanju naštetih objektov je potrebno upoštevati velikostna in oblikovalska merila določenega območja. Napis in reklame ne smejo presegati velikosti fasad ali fasadnih elementov.

V enem naselju ali zaokroženem območju morajo biti naštetih objekti oblikovani enotno.

Plakatiranje in neprometne znake ureja odlok o plakati-ranju in neprometnih znakih v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 11/01).

VII. MERILA IN POGOJI ZA UREJANJE KOMUNALNE IN ENERGETSKE INFRASTRUKTURE

46. člen

Predvideni gradbeni posegi (novogradnje, dozidave, nadzidave, rekonstrukcije) so dopustne le na komunalno opremljenih zemljiščih, ali zemljiščih, kjer je oprema predvidena.

Komunalno opremljeno zemljišče je zemljišče, ki ima zagotovljen dovoz na javno cesto in če ima v bližini priključke za elektriko in rešeno vodooskrbo.

Minimalna komunalna oprema obsega omrežje in naprave za oskrbo s pitno in požarno vodo, električno energijo in urejenim zbiranjem in odstranjevanjem komunalnih odpadkov.

47. člen

Vodooskrba

Vsi predvideni objekti v sklopu naselij in zaselkov ter predvideni posamični stanovanjski in proizvodni objekti morajo biti priključeni na javno vodovodno omrežje.

Gradnja objektov, ki jih ni možno priključiti na vodovodno omrežje, pa je gradnja cevovoda predvidena je dopustna pod pogojem, da bo uporabno dovoljenje izdano ob priključitvi na javni vodovod.

Gradnja objektov v katerih se predvideva večja poraba vode je možna po predhodni proučitvi zadostnih količin ustrezne vode. V območjih urejanja namenjenih poselitvi, kjer vodovodno omrežje in naprave ne zagotavljajo zadostnih količin požarne vode in ustreznega pritiska, je potrebno urediti ustrezne požarne bazene, oziroma zagotoviti odvzem iz obstoječih vodnjakov ali vodnih površin.

Pri gradnji objektov in drugih posegov je potrebno upoštevati minimalne odmike od cevovodov javnega vodovoda.

48. člen

Odvajanje odpadnih voda

V naseljih, kjer je zgrajena kanalizacija, se morajo vsi predvideni stanovanjski, poslovni, proizvodni in drugi objekti, ki so ali bodo priključeni na vodovodno omrežje, priključiti tudi na kanalizacijsko omrežje.

V ureditvenih območjih naselij, zaselkov in ob posamičnih gradnjah, kjer ni kanalizacije, se odvod fekalne vode rešuje z individualnimi ali skupinskimi vodotesnimi, triprekantnimi greznicami brez odtoka, ki se po potrebi praznijo. Greznice morajo biti dimenzionirane v skladu z navodilom o urejanju gnojšč in greznic (Uradni list SRS, št. 10/85).

Vsebinska greznic se ob praznjenju mora praviloma odvažati na bližnjo komunalno čistilno napravo. Izjemoma se odplake iz greznic lahko odvažajo na obdelovalne kmetijske površine ob predhodno izdelani presoji, iz katere so razvidne količine in razpolaganje z zadostnimi površinami kmetijskih zemljišč, ter ob upoštevanju pogojev iz uredbe o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Uradni list RS, št. 68/96).

Vsebinska greznic in gnojničnih jam se ne sme izpuščati direktno v vode, melioracijske jarke ali druge odvodnike površinskih voda. Prav tako se vsebinska greznic ne sme odvažati na varstvene pasove pitne vode.

V ureditvenih območjih naselij in zaselkov, kjer se bodo urejale večje utrjene površine ali gradili objekti večjih dimenzij, se mora urediti odvodnja meteornih odpadnih voda. Odvod se mora urediti ločeno od fekalne kanalizacije in obvezno preko lovilcev maščob v bližnje površinske odvodnike, za kar je potrebno pridobiti soglasje od ustreznega organa.

Objekti z agresivnejšimi odpadnimi vodami morajo imeti predhodni sistem čiščenja.

49. člen

Odvajanje in zbiranje gnojnice in drugih odpadkov s kmečkih gospodarstev se ureja individualno (gnojnične jame in gnojšča).

Gnojnične jame in gnojšča morajo biti nepropustna, brez odtoka. Razredčena vsebinska gnojničnih jam in gnoj se lahko odvažajo na obdelovalne kmetijske površine v skladu z

gnojilnim načrtom in pogojev iz uredbe, navedene v 48. členu tega odloka. Gnojevka se mora takoj podorati.

V naseljih, zaselkih in ob posamičnih stanovanjskih ali gospodarskih objektih, kjer so gnojnične jame in gnojšča neurejena, se le-ta morajo primerno sanirati v sklopu ostalih ureditev na parceli.

50. člen

Zbiranje in odstranjevanje odpadkov

Zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov je urejeno z ustreznimi predpisi in jih izvaja pristojna komunalna organizacija.

Dovoljeno je zbiranje manjših količin organskih odpadkov na vrtovih in njivah za predelavo v kompost.

Pri novih objektih se predvidijo zbirna mesta za odpadke tako, da niso vidno izpostavljena in da so dostopna vozilom za odvoz.

Zbiranje posebnih odpadkov mora biti ločeno od ostalih komunalnih odpadkov in urejeno na način, ki ga predpisuje pravilnik o ravnanju s posebnimi odpadki, ki vsebujejo nevarne snovi (Uradni list RS, št. 20/86, 4/89 in 39/96).

51. člen

Oskrba z električno energijo

Objekti se priključijo na elektro omrežje pod pogoji, ki jih določi upravljalec v svojem soglasju.

V strnjenih naseljih in večjih zaselkih ter pomembnejših posameznih objektih, površinah in območjih se mora v skladu s potrebami urediti javna razsvetljava.

Novi in nadomestni električni vodi in priključki se v odprtem prostoru izvedejo zračno, v strnjenih naseljih pa tudi zemeljsko.

Za vsako natančnejšo obdelavo je potrebno pridobiti podatke o poteku tras elektroenergetskih vodov ter lokacije elektroenergetskih objektov.

Pri lociranju objektov in naprav, ki povzročajo obremenitve okolja z elektromagnetnim sevanjem je potrebno glede na občutljivost posameznega območja preveriti morebitne prekoračitve mejnih vrednosti v skladu z uredbo o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96).

52. člen

Telekomunikacijsko omrežje in sistemi zvez

Telefonsko omrežje se bo izgrajevalo na podlagi planskih usmeritev. Za posamezno medkrajevno povezavo bo izdelana ustrežna lokacijska dokumentacija oziroma lokacijski načrt.

V naseljih je v skladu s predpisi dopustna gradnja kabelskih TV in drugih sistemov, vendar le na podlagi ustreznih strokovnih podlag.

Za posamezen poseg v prostor, s katerimi so tangirane telekomunikacijske naprave, je potrebno pridobiti telekomunikacijsko soglasje. Pred gradbenimi in drugimi posegi v območju obstoječih telekomunikacijskih naprav je potrebno izdelati zakoličbo zemeljskega tk omrežja in tk kanalizacije.

Pri novogradnjah in rekonstrukcijah se vodi kabliirajo in združujejo z omrežjem CATV.

53. člen

Plinovodno omrežje

Plinovodno omrežje se bo izgrajevalo na podlagi izvedbenih načrtov ali posebnih strokovnih podlag, ki izhajajo iz planskih usmeritev občine.

Pri posegih v varovalnem koridoru obstoječega plinovodnega omrežja je potrebno pridobiti soglasje upravjalca plinovoda.

VIII. MERILA IN POGOJI ZA PROMETNO UREJANJE

54. člen

Urejanje prometnega omrežja mora biti načrtovano in izvajano v skladu s predpisi, ki urejajo promet.

Postavitev ali gradnja nadzemnih prometnih, turističnih in drugih objektov ali naprav ter gradnja podzemnih naprav v cestnem telesu ali cestnem varovalnem pasu je dopustna le s soglasjem upravljalca ceste.

Rekonstrukcija obstoječih cest se mora izvajati na podlagi ustreznih dokumentacije in v skladu s predpisi.

Predvideni priključki na kategorizirano cesto ali sanacijo obstoječih, morajo biti izvedeni pravokotno na os kategorizirane ceste z zagotovljeno preglednostjo in tako, da ne ovirajo prometa in da se ne poškoduje cestno telo.

Prometne površine in dovozi morajo biti urejeni tako, da omogočajo dostope do objektov z vseh strani za primer intervencije in da omogočajo dostope invalidnim osebam.

Pri lokaciji novih objektov in površin je treba glede na možnosti predvideti skupne priključke za več objektov.

Parkiranje javnih prometnih vozil (avtobusov) in tovornjakov na območju naselji ni dopustno, razen na mestih, ki so za to določena.

Prehodi na višinsko različne prometne površine morajo biti urejeni tako, da omogočajo prehod invalidnim osebam.

Parkirni prostori, kolesarske steze in pločniki morajo biti fizično ločeni od cestišča.

Objekti, ki so locirani v neposredni bližini javnih površin, morajo na strešni kritini imeti snegobrane.

IX. MERILA IN POGOJI ZA DRUGE POSEGE

55. člen

Merila in pogoji za druge posege, ki začasno spreminjajo prostor, se nanašajo na urejanje površin in območij v vseh namenskih površinah odprtega prostora, in sicer:

- vzdrževalna dela,
- ureditev manjših ribnikov in požarnih odjemališč,
- ureditev ali sanacija sadovnjakov,
- manjše regulacije,
- gradnja mostov,
- ureditev začasnih delovišč za izvajanje raziskovalnih gradbenih ali drugih posegov,
- druge ureditve, ki jih trenutno ni možno predvideti in ki trajno ne spreminjajo prostora.

Poleg že navedenih pogojev iz prejšnjih členov tega odloka je pri naštetih ureditvah potrebno upoštevati vse pogoje varovanja naravne dediščine in krajinskih vrednot, in sicer:

- ohranitev značilne krajinske podobe območja,
- ohranitev značilne trase obstoječih strug vodotokov,
- ohranitev kvalitetne obvodne vegetacije.

Pri urejanju območij za začasno rabo za določen namen, je potrebno območje po izvedbi posega primerno sanirati in ga vzpostaviti v prvotno stanje.

Za vse predvidene posege je potrebno izdelati ustrezne strokovne podlage. V postopku priprave sodelujejo vsi prizadeti in vse pristojne inšpekcijske službe, ki jih določi upravni organ, pristojen za urejanje prostora.

Izkop gramoza, glin, peska ali drugih naravnih surovin je dopusten le v sklopu že obstoječih površin za izkoriščanje, ki so evidentirane v planskih aktih v smislu sanacije letih, in na podlagi ustrezne prostorske dokumentacije (lokacijska dokumentacija, ureditveni načrt).

Izvajanje novih izkopov za raziskovalno dejavnost je dopustno le na območjih podanih v planskih aktih in na podlagi predhodnih strokovnih podlag.

X. MERILA IN POGOJI ZA OHRANJANJE IN VAROVANJE NARAVNE IN KULTURNE DEDIŠČINE

56. člen

Naravna dediščina

Naravna dediščina na območju Občine Lendava je evidentirana v planskih dokumentih in še ni zavarovana z izvedbenim aktom. Za posege na zavarovana območja naravne dediščine, ki so navedena v 13. členu tega odloka, je potrebno pridobiti naravovarstveno soglasje.

57. člen

Kulturna dediščina

Kulturna dediščina je v območju, ki ga obravnavajo prostorski ureditveni pogoji, zavarovana z odlokom o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93), ter evidentirana v registru kulturne dediščine.

Pri izdelavi lokacijske dokumentacije se mora upoštevati register KD in varstveni režimi iz zgoraj navedenega odloka, če gre za posege na zavarovanih objektih in območjih ali v njihovi bližini.

Pri posegih na zavarovanih objektih in območjih je potrebno v lokacijskem postopku pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje pristojnega Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine.

Vsa območja in objekti kulturne dediščine so razvidni iz grafičnih prilog.

XI. MERILA IN POGOJI ZA VAROVANJE IN IZBOLJŠANJE OKOLJA

58. člen

Odstranjevanje in odvažanje plodne zemlje ni dovoljeno. Prav tako ni dovoljeno nekontrolirano odpiranje gramoznic in odvažanje gramoza ali peska.

Za zagotovitev kvalitetnejših pogojev bivanja in varovanja okolja je potrebno sanirati vse obstoječe vire onesnaženja kot so:

- nekontrolirano izpuščanje odpadnih voda;
- prekomerno izpuščanje zračnih emisij;
- nezavarovana ali neustrezna skladišča tekočih goriv;
- divja odlagališča komunalnih odpadkov;
- nelegalne gramozne jame.

Pri razvrščanju novih dejavnosti ali objektov je potrebno upoštevati bližino obstoječih objektov in predvidene vplive na te objekte.

Proizvodna ali obrtna območja ali objekti, ki povzročajo prekomerne emisije (hrup, smrad ipd.) morajo biti locirani izven stanovanjskih območij, praviloma na robu naselja. Za vse tovrstne posege mora biti v skladu z zakonom o varstvu okolja in na podlagi uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je potrebna presoja vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 66/96 in 12/00) izdelano poročilo o vplivih na okolje.

Vse trajne spremembe v krajini, povzročene z gradnjo objektov in naprav ali s spremembo kmetijske rabe na kmetijskih in gozdnih zemljiščih morajo biti ovrednotene tudi z vidika dolgoročnih posledic na okolje.

Posegi v krajino, ki trajno spreminjajo njeno podobo brez ustreznega dovoljenja pristojne službe niso dovoljeni, četudi gre za vzdrževalna dela, razen, ko gre za izvajanje vzdrževalnih del na vodotokih, ki so nujna za zagotavljanje zahtevane poplavne varnosti prebivalstva.

59. člen

Varstvo pred hrupom

Pri vseh posegih v prostor, predvsem v bivalnih in naravnih območjih se morajo upoštevati predpisi s področja varstva pred hrupom.

Na podlagi uredbe o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95) uvrščamo pretežni del območja obdelave v območje s III. stopnjo varstva pred hrupom, razen območij, ki so označena v grafičnih prilogah, ki so sestavni del odloka. To so kompleksi šol in vrtcev, ki jih uvrščamo v območja z II. stopnjo varstva pred hrupom, ter gramoznice v eksploataciji, ki so v območju s IV. stopnjo varovanja.

Za vse posege, za katere se v lokacijskem postopku ugotovi ali domneva, da bodo povzročali prekomerno obremenitev s hrupom, se izdelata ekspertno mnenje, na podlagi katerega se določijo ustrezni ukrepi za zmanjšanje ali odpravo prekomernih vplivov.

60. člen

Varstvo zraka

Pri vseh posegih v prostor, predvsem pri lociranju objektov in naprav z agresivno dejavnostjo, ki povzročata prekomerne emisije v zrak, je potrebno upoštevati vse predpise, ki urejajo varstvo zraka.

XII. MERILA IN POGOJI ZA UREJANJE PROSTORA ZA POTREBE OBRAMBE IN ZAŠČITE

61. člen

Pri predvidenih posegih je potrebno upoštevati vse predpise, ki urejajo zaščito pred požarom, rušenjem, poplavami, plazovi in drugimi naravnimi nesrečami.

Požarna varnost

V lokacijskem postopku je za vsak poseg za katerega to določi Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, potrebno definirati osnovne in dodatne vire požarne vode. Za območja stanovanjskih in obrtnih gradenj je potrebno izvesti hidrantno omrežje v skladu s pravilnikom o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov (Uradni list SFRJ, št. 30/91). Definirati je potrebno tudi interventne poti ter možnost evakuacije v primeru požara.

Na podlagi pravilnika o metodologiji o določitvi požarne obremenitve je v lokacijski dokumentaciji za vsak poseg, za katerega se ugotovi ali domneva, da bo povzročal požarno obremenitev določi stopnja požarne obremenitve in po potrebi izdelata ocena požarne ogroženosti in določijo ustrezni ukrepi.

62. člen

Varstvo pred poplavami

Poplavno območje reke Mure sega do obrambnega nasipa, tako da poselitvenih območja niso ogrožena, zato posebni ukrepi niso predvideni.

V bližini ostalih vodotokov in vodnih površin pa je potrebno poplavno varnost preveriti v lokacijskem postopku in glede na stanje predpisati ustrezne ukrepe.

63. člen

Zaklonišča

Nobeno naselje v obravnavanem območju ne dosega 5000 prebivalcev, zato gradnja osnovnih zaklonišč ni obvezna, kar povzema tudi odlok o graditvi in vzdrževanju zaklonišč v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 3/93).

XIII. ODSTOPANJA

64. člen

Dopustna so odstopanja od posameznih določil odloka, in sicer:

Odstopanja v odmikih, velikosti funkcionalnega zemljišča in v razporeditvi objektov na parceli so možna, če ni možno zagotoviti v 31., 32. in 33. členu definiranih pogojev in če se z odstopanji ne poslabšajo pogoji funkcioniranja objektov na obravnavani in na sosednjih parcelah.

Odstopanja v odmikih od javnih cest so možna le v soglasju z upravljalcem.

Odstopanja v odmikih med objekti so dopustna, če tako narekuje sistem zazidave, obstoječa razporeditev objektov ter konfiguracija terena in če niso v nasprotju s požarnimi, sanitarnimi in drugimi predpisi.

Odstopanje v višini in izvedbi ograje je možno tam, kjer so ograje ob sosednjih parcelah že drugačne.

Odstopanja v višini objektov so dopustna v večjih naseljih, kadar gre za gradnjo objekta, ki zaradi svoje vsebine (namembnosti) mora biti višji od dopustnih višin iz 41. člena tega odloka.

Odstopanja v obliki, naklonu in obdelavi strehe (kritina) so možna izjemoma v centralnih območjih naselij pod pogojem, da objekti ne rušijo značilne pozidave in da ne spremenjajo značilne vedute naselja.

XIV. KONČNA DOLOČILA

65. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvajajo pristojne inšpekcijske službe.

66. člen

Z veljavnostjo tega odloka prenehajo veljati:

1. odlok o urbanističnem redu v Občini Lendava (Uradni objave, št. 22/74, sprem. Uradni objave, št. 29/88),
2. odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za območje izven ureditvenih območij naselij v Občini Lendava, ki ga ne urejamo s prostorskimi izvedbenimi načrti (Uradne objave, št. 28/88).

67. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 00303-0003/01

Lendava, dne 22. maja 2001.

Župan
Občine Lendava
Jožef Kocon l. r.

2561. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za mesto Lendava

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97 ter 17. člena statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00) je Občinski svet občine Lendava na 20. seji dne 1. 3. 2001 sprejel

O D L O K

o prostorskih ureditvenih pogojih za mesto Lendava

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo prostorski ureditveni pogoji za mesto Lendava, ki jih je v novembru 1999 izdelala ZEU – Družba za načrtovanje in inženiring d.o.o. iz M. Sobote pod številko 24-A/99-PUP/LE.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji za mesto Lendava so izdelani v skladu s spremembami in dopolnitvami prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Lendava za območje nove Občine Lendava (Uradni list RS, št. 36/00 in 19/01) in na osnovi strokovne podlage za morfološko, tipološko in urbanistično analizo obravnavanega območja.

3. člen

PUP za mesto Lendava vsebujejo:

1. Tekstualni del s prilogami:
  - obrazložitev,
  - pogoje in soglasja pristojnih organov in organizacij.
2. Grafični del:
  - pregledna karta območja,
  - prikaz območja z načini in pogoji urejanja.

4. člen

Prostorski ureditveni pogoji določajo:

- mejo območja urejanja in veljavnost,
- funkcijo območja,
- merila in pogoje za:
  - vrsto posegov v prostor,
  - urbanistično oblikovanje posegov v prostor,
  - arhitektonsko oblikovanje objektov in naprav,
  - urejanje komunalne in energetske infrastrukture,
  - prometno urejanje,
  - druge posege, ki spreminjajo prostor,
  - ohranjanje in varovanje kulturne dediščine,
  - varovanje in izboljšanje okolja,
  - urejanje prostora za potrebe obrambe in zaščite

ter

- odstopanja.

Merila in pogoji, določeni v tem odloku so podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije za posamezen poseg v prostor na območju, ki ga odlok ureja.

II. OBMOČJE UREJANJA IN VELJAVNOST

5. člen

Meja območja urejanja

Meja območja urejanja poteka po zunanji planski meji mesta Lendava, ki označuje mejo poselitvenega območja mesta. Na severni strani sega območje do meje s k.o. Dolga vas, poteka na zahodni strani vzdolž železniške proge in glavne ceste II. reda do industrijske cone in na južni strani do meje s k.o. Petišovci. Delno poteka planska meja pozidave, s katero je identična tudi meja PUP po k.o. Petišovci, na lokalni cesti Trimlini–Petišovci pa preide zopet v k.o. Lendava. Meja obkroži industrijsko cono, rekreacijske cone ob šoli in hotelu območja stanovanjske gradnje in območje mestnega pokopališča.

Nad Ribarjevim naseljem prečka plansko mejo pozidave in sicer po zunanjih mejah parcel 6474, 6472/2, 6458 in 6014/2 k.o. Lendava ter zopet nadaljuje po planski meji mesta do parcel 5866, 5851, 5852, 5853 in 6159, ki jih obkroži po zunanjih mejah. Meja poteka zopet po planski meji mesta do zunanjih mej parcel 4584/1, 4583/1 in 4550. Plansko mejo spremlja še naprej z vmesnim prečkanjem po severnih mejah parcel 3904 in 3905/13 vse do k.o. Lendava do meje s k.o. Dolga vas in priključenimi parcelami od št. 5362 do parc. št. 3741/2 k.o. Dolga vas. S planske meje pozidave preide meja PUP na mejo k.o. Lendava in po njej do izhodiščne točke na železnici.

6. člen

Veljavnost

PUP veljajo za celotno območje mesta Lendava, definirano z mejo iz prejšnjega člena, razen za območja, ki se že urejajo z drugimi veljavnimi prostorskimi akti.

Za nekatera območja veljajo PUP začasno in s posebnimi pogoji, to so območja, za katera je predvidena izdelava prostorskih izvedbenih načrtov. Za ostalo območje definirano z mejo iz 5. člena tega odloka veljajo PUP neomejeno vključno z območji, kjer so izvedbeni načrti v celoti ali pretežno izvedeni.

7. člen

Območja obstoječih prostorskih izvedbenih načrtov, za katera PUP ne veljajo, so v grafičnih prilogah označena s šifro PIN/O in zaporednih številkah. Urejamo jih z naslednjimi odloki:

PIN/O-1	odlok o zazidalnem načrtu za območje ob ulici VI. Nazorja v Lendavi (Uradni objave, št. 23/88).
PIN/O-2	odlok o zazidalnem načrtu za del mesta Lendava – jedro (Uradni objave, št. 26/91).
PIN/O-3	odlok o zazidalnem načrtu bencinskega servisa v Lendavi (Uradni list RS, št. 17/94).
PIN/O-4	odlok o zazidalnem načrtu za del mesta Lendava ob Kolodvorski ulici (Uradni objave, št. 12/90).
PIN/O-5	odlok o zazidalnem načrtu med naseljem Prekmurske brigade in Gidosom v Lendavi (Uradni list RS, št. 51/97).

8. člen

Območja predvidenih izvedbenih načrtov, za katera veljajo PUP začasno do izdelave izvedbenih načrtov in s posebnimi pogoji so območja z naslednjimi šiframi in določeno namembnostjo.

1. PIN/P-1/Si	– območje južno od gradbenega podjetja za individualno stanovanjsko gradnjo.
2. PIN/P-2/CR	– območje med Ledavo in Kobiljskim potokom za rekreacijo in centralne dejavnosti.
3. PIN/P-3/CO	– območje Kmetijskega gospodarstva severno od hotela Lipa za centralne dejavnosti in obrt.
4. PIN/P-4/R	– območje južno od rekreacijske cone pri Hotelu Lipa za rekreacijo in centralne dejavnosti.
5. PIN/P-5/T	– območje med glavno cesto II. reda Lendava – Mursko Središče in železniško progo, namenjeno transportnim dejavnostim.

6. PIN/P-6/IOT – območje južno od naselja Trimlini za industrijske, obrtne in transportne dejavnosti.
7. PIN/P-7/IO – območje vzhodno od industrijske ceste za industrijo in obrt.

9. člen

PUP veljajo neomejeno tudi za območja v celoti ali delno izvedenih izvedbenih načrtov, katerih veljavnost je preklicana s tem odlokom. To so območja z naslednjimi šiframi in pretežno dejavnostjo:

1. PIN/I-1/C – območje zazidalnega načrta ob Mlinski ulici (odlok in spremembe objavljen v Uradnem listu RS, št. 25/93, 25/95, 76/99) za centralne dejavnosti.
2. PIN/I-2/Si – območje zazidalnega načrta za individualno stanovanjsko gradnjo severno od Doma starejših (odlok objavljen v Uradnih objavah, št. 19/75).
3. PIN/I-3/I – območje zazidalnega načrta za del industrijske cone (odlok o sprejemu objavljen v Uradnih objavah št. 23/88, sprememba v Uradnem listu RS, št. 23/99).

III. FUNKCIJA OBMOČJA

10. člen

Območja stavbnih zemljišč

Območje obdelave zajema območje mesta Lendava, ki je občinsko središče, ohranilo pa je tudi širšo upravno in družbeno funkcijo za območje nekdanje Občine Lendava.

Osrednji del mesta ob Partizanski ulici zavzema mešana območje različnih funkcij, pretežno centralnih in stanovanjskih, obrobje mesta pa je pretežno stanovanjsko. Južni del območja obdelave zavzemajo kompleksi za industrijsko dejavnost.

Območje obdelave delimo na posamezne komplekse stavbnih zemljišč, ločenih po pretežni namembnosti in označenih s šifro namembnosti:

Območja imajo glede na namembnost naslednje lastnosti:

- Si – območja za individualno stanovanjsko gradnjo in pripadajoče stanovanjske pritikline, vključno z mirnimi gospodinjskimi, servisnimi in obrtnimi dejavnostmi, ter poslovnimi funkcijami.
- Sb – območja za blokovsko stanovanjsko gradnjo, vključno z mirnimi gospodinjskimi, servisnimi in obrtnimi dejavnostmi, ter poslovnimi funkcijami v pritličnih etažah stanovanjskih blokov.
- C – območja za centralne dejavnosti. To so oskrbne, storitvene, servisne, obrtne in druge dejavnosti, ki izhajajo iz funkcije občinskega središča in dopolnjujejo bivalno in delovno funkcijo prebivalcev.
- I – območja za industrijo. To so območja z agresivnejšimi dejavnostmi, ki lahko vključujejo tudi vse ostale dejavnosti razen stanovanjskih in delno centralnih (npr. zdravstvo, šolstvo).
- T – območja za transportno-skladiščne dejavnosti namenjena večjim komunalnim in infrastrukturnim objektom ter transportnim površinam.
- O – območja za proizvodno-obrtne dejavnosti, namenjena gradnji večjih obrtnih ali servisnih objektov ter trgovskih in gostinskih lokalov.
- R – območja za šport in rekreacijo, namenjena gradnji športnih in rekreacijskih objektov in površin ter objektov dopolnilnih dejavnosti (gostinski lokali, trgovine).

- Z – območja zelenih površin. To so območja gozdov, parkov, zelenic in drevesnih pasov z estetsko in varovalno funkcijo. Med zelene površine so vključene tudi ozelenjene brežine vodotokov, vključno z vodno površino, pokopališča, vse gozdne površine in okolica grajske stavbe. Ponovno je v območje zelenih površin vključen gozd v industrijski coni.

Prometne površine ter koridori podzemnih in nadzemnih infrastrukturnih objektov so vključene v območja pretežne namembnosti in so evidentne v naravi in na kopijah katastrskih načrtov, ki so podlaga za grafične prikaze tega odloka.

11. člen

Ostala območja

1. Infrastrukturni objekti in varovalni pasovi

Površine infrastrukturnih objektov (ceste, ulice, poti, železnica, koridori komunalnih in energetskih objektov ter koridori infrastrukture s področja zvez) so vključene v posamezna območja stavbnih zemljišč. Ceste in ulice so v mestu Lendava razvrščene v kategorije na podlagi odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 57/98). Pogoje za gradnjo in vzdrževanje pa ureja odlok o občinskih cestah (Uradni list RS, št. 15/99, sprem. 58/00). Ulice in ceste v mestu Lendava so poimenovane z odlokom o imenovanju in preimenovanju ulic v mestu Lendava – Lendva in imenovanju ulic v naseljih na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 23/00).

2. Zavarovana območja in objekti kulturne dediščine

Nekatera območja in objekti znotraj območja obdelave so opredeljena tudi kot zavarovana območja kulturne dediščine v skladu z odlokom o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93) in registrom kulturne dediščine. Zavarovana območja in objekti so razvidni iz grafičnih prilog.

IV. POGOJI IN MERILA GLEDE VRSTE POSEGOV

12. člen

Na območjih urejanja, ki so navedena v 10. členu tega odloka in na območjih izvedenih prostorskih načrtov, navedenih v 9. členu tega odloka, so glede na določeno prevladujočo namembnost dopustni naslednji posegi:

- v območjih za individualno in blokovsko stanovanjsko gradnjo, za centralne dejavnosti, industrijo, transportno-skladiščne in proizvodno-obrtne dejavnosti:
  - novogradnja, dozidava in nadzidava vseh vrst objektov glede na določeno pretežno namembnost navedeno v 10. členu in prikazano v grafičnih prilogah,
  - novogradnje, dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij,
  - novogradnja pritiklin kot samostojnih objektov ali prizidkov v sklopu že obstoječih objektov,
  - nadomestna gradnja objektov in naprav,
  - adaptacija, sanacija in tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih, napravah in površinah,
  - odstranitev objektov in naprav,
  - sprememba namembnosti objektov ali delov objektov v skladu s pretežno namembnostjo območja,
  - postavitve začasnih montažnih kioskov in stojnic za sezonsko prodajo,
  - postavitve obeležij, spomenikov in reklamnih objektov,
  - odstranitev in postavitve ograj,

- odstranitev in ponovna zasaditev visoke vegetacije,
- ureditev prometnih in zelenih površin,
- komunalne ureditve,
- vodnogospodarske ureditve,
- parcelacija zemljišč.

Za nadomestno gradnjo se šteje gradnja objekta, ki ohranja razmerje tlorisa in višine obstoječega objekta in ki se gradi na mestu obstoječega ali z upoštevanjem odmikov, definiranih v tem odloku in z upoštevanjem požarnih in sanitarnih pogojev.

13. člen

Na območjih za šport in rekreacijo, ter na zelenih površinah (parki, gozdovi) so dopustni naslednji posegi:

- novogradnja in dogradnja (prizidava in nadzidava) športnih, rekreacijskih in gostinskih objektov,
- novogradnje, dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij,
- tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih, napravah in površinah,
- odstranitev objektov in naprav,
- postavitve začasnih montažnih kioskov in stojnic za sezonsko prodajo,
- postavitve začasnih montažnih objektov za turistične, športne in druge prireditve,
- postavitve obeležij, spomenikov in reklamnih objektov,
- komunalne ureditve,
- ureditev zunanjih površin,
- dopolnilna zasaditev,
- postavitve ograj,
- vodnogospodarske ureditve.

Za vse posege na zemljiščih, ki so v planskih dokumentih ali gozdnogospodarskih načrtih opredeljena kot gozdna zemljišča je potrebno pridobiti soglasje Zavoda za gozdove.

14. člen

Na območjih vodnih površin in na zelenih površinah, ki jim pripadajo so poleg posegov iz 13. člena dopustni še naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela na obstoječih površinah, objektih in napravah,
  - gradnja premostitvenih objektov (mostovi, brvi),
  - ureditve manjših zajemališč požarne vode,
  - ureditev manjših zajetij za ureditev ribnikov,
- Odstranitev vegetacije z obvodnih zemljišč ni dopustna.

15. člen

Na območjih infrastrukturnih objektov in njihovih varovalnih pasovih in koridorih (ceste in železnica, komunalni in energetski objekti ter infrastruktura s področja zvez) so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela,
- rekonstrukcije,
- gradnja oziroma postavitve avtobusnih postajališč,
- gradnja kolesarskih in peš površin,
- gradnja servisnih objektov,
- gradnja in rekonstrukcija podzemnih in nadzemnih komunalnih in energetskih objektov in omrežij.

Na območju varovalnih pasov infrastrukturnih objektov so dopustni posegi, če niso v nasprotju z veljavnimi predpisi za posamezni objekt in če s posegom soglašata upravljalec tega objekta.

16. člen

Na zavarovanih območjih in objektih kulturne dediščine so dopustni vsi posegi iz 10. člena pod pogoji, ki jih predpisuje varstveni režim ali pod posebnimi pogoji pristojne varstvene službe, za kar je v postopku pridobitve dovoljenja potrebno pridobiti kulturnovarstveno soglasje.

Kulturnovarstvene pogoje in soglasje je potrebno pridobiti tudi za vse posege izven zavarovanih območij, ki nanje mejijo in vplivajo ali je utemeljeno pričakovati da bodo vplivali na varstvo, ohranjanje in vzdrževanje nepremične dediščine.

17. člen

Na območjih predvidenih izvedbenih načrtov, ki so navedeni v 8. členu tega odloka, so do sprejema izvedbenih načrtov dopustni naslednji posegi glede na prevladujočo namembnost:

- gradnja posamičnih objektov na že formiranih stavbnih parcelah ob pogoju, da je do parcele urejena minimalna komunalna oprema in da je zagotovljen dovoz na javno cesto,
- sanacije in tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih, napravah in površinah,
- spremembe namembnosti obstoječih objektov ali delov objektov za definirano namembnost,
- vzdrževanje vodnogospodarskih objektov in površin,
- novogradnja, dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij,
- odstranitev objektov, naprav in vegetacije za potrebe priprave zemljišča,
- pripravljalna dela za predvidene posege.

V. SPLOŠNI POGOJI IN MERILA ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE OBMOČIJ

18. člen

Posege na območjih, ki pomenijo gradnjo, oblikujemo v skladu z merili, ki jih določajo morfološke in prostorske značilnosti območja.

Mesto Lendava je naselje z urbano in centralno funkcijo. Različnost dejavnosti je v veliki meri vplivala tudi na prostorski razvoj mesta, ki se je iz vzdolžne oblike, utesnjene med Lendavske gorice in potoke na Panonski ravnini, razširilo ob vpadnicah v vse smeri. Zato z vidika ohranitve morfološke in tipološke oblike ohranjamo le osrednji del vzdolž Partizanske ulice s pretežno centralnimi (C) in stanovanjskimi funkcijami (Si, Sb).

Morfološka merila so določena za naslednja območja:

- območja za individualna stanovanjsko gradnjo (Si),
- območja za blokovsko gradnjo in za centralne dejavnosti (Sb, C).

Prostorska merila in pogoji veljajo za vse vrste območij iz 10. člena in določajo:

- namembnost, velikost in lego gradbenih parcel ter velikost funkcionalnih zemljišč,
- odmike med objekti in parcelnimi mejami,
- ureditev parcele,
- dovozne priključke,
- postavitve ograj,
- postavitve kioskov, stojnic in objektov ulične opreme.

19. člen

Morfološka merila

Morfološka merila za območja za individualno stanovanjsko gradnjo:

- ohranjati na komunikacijo pravokotno parcelacijo,
- ohranjati obcestno gradbeno linijo,
- cestne fasade oblikovati z značilno enakomerno razporeditvijo fasadnih elementov ter brez balkonov in teras,
- upoštevati značilne odmike od istih parcelnih mej (zaporednost gradnje),
- upoštevati zaporednost gradnje od ulice v notranjost parcele (stanovanjski del ob cesti, pritikline v notranjosti parcele),
- upoštevati postopno nižanje višinskih gabaritov od ulice v notranjost parcele,
- ohranjati vzdolžno ali križno zasnovo komunikacij,
- ohranjati značilni rob naselja (zazelenitev, žive meje),
- nadomestne objekte graditi praviloma na mestu obstoječih ali delno na obstoječih objektih.

20. člen

Morfološka merila za območja za blokovsko stanovanjsko gradnjo in centralne dejavnosti:

- ohranjati obcestno gradbeno linijo,
- varovati in upoštevati obstoječe odmike od istih parcelnih mej (zaporednost gradnje),
- upoštevati obstoječe višinske gabarite in razporeditev stavbnih mas.

21. člen

Prostorska merila

Prostorska merila za določanje gradbenih parcel, velikosti funkcionalnih zemljišč ter za odmike se določijo v lokacijski dokumentaciji za vsak posamezen primer. Pri tem je potrebno upoštevati:

- namembnost in velikost objekta ali naprave,
- obstoječo pozidavo na obravnavani in sosednjih parcelah,
- obstoječo infrastrukturo,
- obstoječo zasaditev,
- dovozni priključek na javno cesto,
- tradicionalno zasnovano parcelo.

Na območjih izvedenih zazidalnih in ureditvenih načrtov, ki so navedena v 9. členu tega odloka se upoštevajo tudi prostorska in druga merila iz izvedbenega načrta, ki je obravnaval določeno območje.

22. člen

Stavbna parcela

Stavbna parcela se določa ob upoštevanju koncepta obstoječe tlorisne zasnove določenega območja ter zavisi od namembnosti, velikosti in zmožljivosti objektov in naprav na predmetnem zemljišču.

Pri razporeditvi objektov in naprav se mora dosledno upoštevati obstoječi koncept zazidave in obstoječe urejene površine.

Stanovanjski objekti v območjih za individualno stanovanjsko gradnjo se morajo graditi ob cesti, ostali objekti (pritikline in pomožni objekti) pa v notranjosti parcele. Izjemoma se stanovanjski objekti lahko gradijo v drugi vrsti le, če so na sosednjih parcelah že taki objekti in če imajo zagotovljen dovoz z javne ceste.

Ob cesti se lahko gradijo tudi proizvodni in servisni objekti v območjih s pretežno namembnostjo za industrijo, transport in obrt ter objekti za centralne dejavnosti v za definiranih območjih.

Širina stavbne parcele ob cesti ne sme biti manjša od 16 m, za individualne stanovanjske objekte ob pogoju, da so zagotovljeni ustrezni odmiki.

23. člen

Funkcionalno zemljišče

Funkcionalno zemljišče mora zagotavljati vse potrebne površine za dejavnost v obstoječih in bodočih objektih ter omogočati vzdrževanje objekta. Če dodatnega funkcionalnega zemljišča za javne objekte (parkirišče) ni mogoče zagotoviti znotraj obravnavane parcele, se lahko to predvidi na drugem za to ustreznem zemljišču, vendar v oddaljenosti manj kot 30 m.

Funkcionalno zemljišče za individualne stanovanjske objekte in stanovanjske pritikline sega do 2 m od fasade, širina dovoza je 3 m. Za stanovanjske bloke in za ostale proizvodne ali servisne objekte (obrtne, servisne delavnice) znaša funkcionalno zemljišče do 4 m od fasade, širina dovoza je 4 m.

Funkcionalna zemljišča za stanovanjske bloke, objekte centralnih dejavnosti in za druge javne objekte se lahko določijo za posamezen objekt ali za več objektov skupaj. Vsako funkcionalno zemljišče mora imeti dovoz z javne ceste. Javne površine, namenjene širšemu območju (npr. igrišča, parki, javna parkirišča) lahko nadomestijo del funkcionalnega zemljišča, če le-tega ni možno zagotoviti ob objektih.

24. člen

Dotatna funkcionalna zemljišča, ki izhajajo iz dejavnosti so zelenice, dvorišča in parkirišča. Le-ta se določijo ob vsaki novogradnji, spremembi namembnosti ali spremembi zmožljivosti objekta ali naprave. Pri tem je potrebno upoštevati velikost in zmožljivost objekta, ter lego v odnosu na sosednje objekte in javne površine. Pri določitvi funkcionalnih zemljišč za nekatere javne objekte (šole, vrtci, zdravstveni domovi in podobno) je potrebno upoštevati tudi normative, ki so v veljavi za posamezen objekt.

Za določitev parkirnih mest je potrebno upoštevati naslednje kriterije:

Dejavnost	Število parkirnih mest (PM) na enoto
Stanovanjski objekti	
- enodružinske hiše	1 PM
- večstanovanjski objekti	1 PM za stanovanje
poslovni prostori (pisarne)	1 PM na 30 m ² netto površine
prodajni prostori	1 PM na 30 m ² koristne površine
nakupovalni center	1 PM na 15 m ² koristne površine
gostinski objekti	1 PM na 8-10 sedežev
gostišča s prenočišči	1 PM na 5 sob in 1 PM na 4 sedeže
prireditveni prostori	1 PM na 5 sedežev
zdravstveni domovi	1 PM na 3 zaposlene + 1 PM na 30 m ² koristne površine
šole, vrtci	1 PM na 2 zaposlena
industrija, obrt	
- industrijski obrati	1 PM na 50 m ² netto površine
- obrtne delavnice, servisi	1 PM na 2 zaposlena
pokopališča	1 PM na 20 grobov

Najmanj eno parkirno mesto, oziroma 5% vseh parkirnih mest pri posameznem javnem objektu mora biti namenjeno za parkiranje vozil invalidnih oseb.

25. člen

Odmiki

Odmiki objektov in naprav od sosednjih parcelnih mej morajo biti tolikšni, da omogočajo normalno vzdrževanje, omogočajo pozidavo sosednjih parcel, ne slabšajo bivalnih

pogojev v sosednjem objektu in zagotavljajo osončenost sosednjega objekta in parcele. Bivalni objekti morajo biti osončeni čez celo leto vsaj 2 uri dnevno.

Pri določanju odmikov od sosednjih parcelnih mej je potrebno dosledno upoštevati obstoječi zaporedni sistem odmikov.

Najmanjši odmik od sosednje parcelne meje je 2 m, oziroma manj, če s tem soglaša sosed mejaš in če gre za strnjeno vrstno zazidavo ali sistem zazidave z manjšim odmikom.

Odmiki od vseh javnih prometnih poti in cest morajo biti najmanj 4 m od kategoriziranih cest pa tudi v skladu s cestno-prometnimi predpisi. Odstopanje v odmiku od javnih cest je možno le s soglasjem upravljalca.

Odmiki med objekti znotraj stavbne parcele morajo biti tolikšni, da omogočajo varnost pred požarom in zagotavljajo sanitarne in druge pogoje. Odmik med objekti na sosednjih parcelah znaša praviloma toliko, kolikor znaša maksimalna višina sosednjih objektov.

Pri odmikih nadomestnih gradenj veljajo enaki pogoji kot za novogradnje.

Pri odmikih od vodnogospodarskih objektov in naprav je potrebno upoštevati določila zakona o vodah glede določanja meje priobalnih zemljišč, erozijskih območij in morske obale, ter si od lastnikov ali upravljalcev vodnogospodarskih objektov pridobiti soglasje.

26. člen

Dovozni priključek

Vsak objekt na zaključeni stavbni parceli mora imeti zagotovljen in urejen prost in varen dovozni priključek na javno cesto v skladu z veljavnimi predpisi o javnih cestah. Objekti ob kategoriziranih cestah morajo imeti po možnosti za več objektov skupaj skupni priključek.

Javni objekti in lokali morajo imeti glede na svojo dejavnost zadostno število parkirnih mest v skladu s kriteriji iz 24. člena tega odloka.

27. člen

Ureditev parcele

Pri lociranju novih in nadomestnih objektov in ureditvi parcele je potrebno upoštevati prostorsko zasnovano območje. Ohranjati je potrebno obstoječo vegetacijo. Dopustni so le nujni poseki.

Nepozidan del parcele mora biti urejen glede na funkcijo objekta. Del parcele mora biti ozelenjen. Pri zasaditvi je potrebno upoštevati domačo avtohtono vegetacijo.

Okolica stanovanjskih in poslovnih objektov in objektov družbenega standarda mora biti urejena tako, da je funkcionalno oviranim osebam omogočen samostojen in varen dostop.

28. člen

Ograje

Parcela ali deli parcele za posamezni objekt je lahko ograjena. Ograja mora biti postavljena znotraj parc. meje, ali na meji, če se tako sporazumeta oba sosed. Ograje v stanovanjskih območjih morajo biti ob cesti praviloma žive ali lesene in ne smejo presegati višine 1,20 m. Ograje ob cestnih uvozih, priključkih in drugih prometnih površinah morajo biti postavljene tako, da omogočajo preglednost in ne ovirajo prometa.

Za postavitev ograj ob vodnogospodarskih objektih ali napravah si je potrebno od lastnikov ali upravljalcev vodnogospodarskih objektov pridobiti soglasje.

Višina zemljišča ob parcelni meji mora biti prilagojena višini sosednjega zemljišča.

29. člen

Postavitev kioskov, stojnic in objektov ulične opreme
Kioski in stojnice za sezonsko prodajo se lahko postavijo le za določen čas v stanovanjskih, centralnih, športnih in rekreacijskih območjih. Pri tem je potrebno zagotoviti minimalno funkcionalno zemljišče, ki znaša do 1 m od objekta, oziroma do 3 m na prodajni strani.

Obeležja, verska znamenja, spomeniki, reklamni objekti, neprometni znaki in drugi objekti ulične opreme se postavijo tako, da ne ovirajo prometa in da ne zastirajo značilnih pogledov na objekte ali območja.

Višina reklamnih tabel in neprometnih znakov na prometnih površinah mora biti 2,5 m nad pločnikom oziroma pohodno površino.

VI. POGOJI IN MERILA ZA ARHITEKTONSKO OBLIKOVANJE OBJEKTOV IN NAPRAV

30. člen

Merila in pogoji za arhitektonsko oblikovanje objektov in naprav določajo:

- tlorisne velikosti in oblike objektov,
- višinske gabarite,
- obliko in naklon strehe, ter kritino,
- oblikovanje in obdelavo fasad.

31. člen

Tlorisna velikost in oblika

Tlorisna velikost in oblika objekta morata biti prilagojeni velikosti parcele oziroma velikosti in legi funkcionalnega zemljišča ter namembnosti območja in objekta.

Pri novogradnjah in dozidavah v vseh območjih se morajo ohranjati merila in velikosti za območje značilne zazidave.

Tlorisna oblika objektov v območjih za individualno stanovanjsko gradnjo mora biti podolgovata v razmerju stranic 1:1,5 do 1:2. Tlorisna oblika stavbnega kompleksa na parceli je lahko tudi lomljena, če je taka oblika značilna za ožje območje.

32. člen

Višinski gabariti

Pri določanju višine objekta je potrebno upoštevati značilen višinski gabarit namenskega območja. Novi ali dograjeni objekti ne smejo presegati višine bližnjih sosednjih objektov, oziroma rušiti kompozicijsko razmerje do celote (ulice, območja).

Višina individualnih stanovanjskih hiš ne sme presegati 2 stanovanjskih etaž nad terenom. Etažnost stanovanjskih blokov ne sme presegati višine P + 5. Višina ostalih objektov je prilagojena namenu (če to zahteva tehnološki proces).

Pri določanju višine novih objektov in objektov, ki se nadzidavajo je potrebno upoštevati predpisane odmike med objekti in od sosednjih parcelnih mej v skladu z določili 25. člena tega odloka.

33. člen

Strehe

Obliko, naklon, velikost streh, kritino in smeri slemen je potrebno prilagoditi splošni podobi namenskega območja.

V območjih za individualno stanovanjsko gradnjo morajo vsi predvideni objekti in objekti, ki se preurejajo imeti streho v naklonu (praviloma enakostranične dvokapnice). Enokapne, ustrezno oblikovane strehe so dovoljene le kot podaljšek osnovne strehe nad prizidanimi pomožnimi objekti in pritliklinami v smeri slemena osnovnega objekta.

Naklon strehe mora biti od 35–45 stopinj. Kritina mora biti opečna, oziroma iz materiala, podobnega opeki.

Smeri slemen morajo biti vzporedne z daljšo stranico objekta.

Strehe so lahko zaključene s čopom. Nad izkoriščenim podstrešjem je možno odpiranje strešin z mansardami (frčadami), ob pogoju, da imajo naklone enake osnovni strehi.

Strehe nad pomožnimi objekti in pritiklinami morajo biti izvedene na enak način, kot nad osnovnim objektom.

Manjši nakloni strešin so dopustni na obrtnih, servisnih in večjih javnih objektih ter stanovanjskih blokkih in sicer v vseh območjih, ki so opredeljena za stanovanjsko (blokovsko), centralno, industrijsko, obrtno-servisno in transportno dejavnost. Manjši nakloni so dopustni tudi na športnih objektih.

Ravne strehe so dopustne le na objektih namenjenih proizvodnji v območjih za industrijo, obrt in transport ter na manjših pomožnih objektih v vseh namensko ločenih območjih.

34. člen

Oblikovanje in obdelava fasad

Pri novogradnjah in pri posegih na obstoječih objektih se uporabijo avtohtoni, za območje značilni materiali (opeka, les, kamen). V območjih ob dominantnih objektih in ob zavarovanih objektih kulturne dediščine ni dopustna uporaba materialov kot so obloge iz umetnega kamna, keramičnih ploščic, fasadne opeke, steklenih zidakov ali drugih umetnih materialov.

V vseh območjih s pretežno namensko rabo je potrebno upoštevati naslednje pogoje:

– fasade so opleskane v svetli barvi, lahko so obdelane z lesom. Talni zidec je opleskan s temno barvo (tradicionalno sivo-rjavi),

– ulične fasade do gladke, razen v primerih značilnih uličnih vhodov. Na teh fasadah niso dopustni balkoni ali terase. Fasadni elementi so enaki in razporejeni enakomerno,

– opleski lesenih detajlov ali delov objektov naj bodo enake barve.

35. člen

Oblikovanje kioskov in stojnic

Montažni kioski in stojnice so lahko tipske izvedbe. V enem zaokroženem območju morajo biti kioski in stojnice enake izvedbe in enake barve, razen, če gre za kratkotrajno začasno postavitev.

36. člen

Oblikovanje obeležij, verskih znamenj, spomenikov, reklamnih objektov, neprometnih znakov in drugih objektov ulične opreme

Pri oblikovanju naštetih objektov je potrebno upoštevati velikostna in oblikovalska merila določenega območja. Napisi in reklame ne smejo presežati velikosti fasad ali fasadnih elementov.

V enem zaokroženem območju morajo biti naštetih objekti oblikovani enotno. Plakatiranje in neprometne znake ureja odlok o plakatiranju in neprometnih znakih v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 11/01).

VII. MERILA IN POGOJI ZA UREJANJE KOMUNALNE IN ENERGETSKE INFRASTRUKTURE

37. člen

Predvideni gradbeni posegi (novogradnje, dozidave, nadzidave, rekonstrukcije) so dopustne le na komunalno opremljenih zemljiščih, ali zemljiščih, kjer je oprema predvi-

dena.

Komunalno opremljeno zemljišče je zemljišče, ki ima zagotovljen dovoz na javno cesto in če ima v bližini priključke za elektriko in rešeno vodooskrbo.

Minimalna komunalna oprema obsega omrežje in naprave za oskrbo s pitno in požarno vodo, električno energijo in urejenim zbiranjem in odstranjevanjem komunalnih odpadkov.

38. člen

Vodooskrba

Vsi predvideni objekti morajo biti priključeni na javno vodovodno omrežje.

Gradnja objektov v katerih se predvideva večja poraba vode je možna po predhodni proučitvi zadostnih količin ustrezne vode. V območjih urejanja, kjer vodovodno omrežje in naprave ne zagotavljajo zadostnih količin požarne vode in ustreznega pritiska, je potrebno urediti ustrezne požarne bazene, oziroma zagotoviti odvzem iz obstoječih vodnjakov ali vodnih površin.

Pri gradnji objektov in drugih posegov je potrebno upoštevati minimalne odmike od cevovodov javnega vodovoda.

39. člen

Odvajanje odpadnih voda

V območjih, kjer je zgrajena kanalizacija, se morajo vsi predvideni stanovanjski, poslovni, proizvodni in drugi objekti, ki so ali bodo priključeni na vodovodno omrežje, priključiti tudi na kanalizacijsko omrežje.

V območjih, kjer še ni kanalizacije, se odvod fekalne vode rešuje z individualnimi ali skupinskimi vodotesnimi, triprekantnimi greznicami brez odtoka, ki se po potrebi praznijo.

Greznice morajo biti dimenzionirane v skladu z navodilom o urejanju gnojišč in greznic (Uradni list SRS, št. 10/85).

Vsebinska greznic se ob praznjenju mora praviloma odvažati na bližnjo komunalno čistilno napravo.

Vsebinska greznic in gnojničnih jam se lahko odvažata na kmetijska zemljišča le ob predhodno izdelani presoji, iz katere so razvidne količine in razpolaganje z zadostnimi površinami kmetijskih zemljišč, ter ob upoštevanju pogojev iz uredbe o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Uradni list RS, št. 68/96).

Vsebinska greznic in gnojničnih jam se ne sme izpuščati direktno v vode, melioracijske jarke ali druge odvodnike površinskih voda. Prav tako se vsebinska greznic ne sme odvažati na kmetijska zemljišča v bližini mesta Lendava in na varstvene pasove pitne vode.

V območjih, kjer se bodo urejale večje utrjene površine ali gradili objekti večjih dimenzij, se mora urediti odvodnja meteornih odpadnih voda. Odvod se mora urediti ločeno od fekalne kanalizacije in obvezno preko lovilcev maščob v bližnje površinske odvodnike, za kar je potrebno pridobiti soglasje od ustreznega organa.

Objekti z agresivnejšimi odpadnimi vodami morajo imeti svoj predhodni sistem čiščenja.

40. člen

Zbiranje in odstranjevanje odpadkov

Zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov je urejeno z ustreznimi predpisi in jih izvaja pristojna komunalna organizacija.

Dovoljeno je zbiranje manjših količin organskih odpadkov na vrtovih za predelavo v kompost.

Pri novih objektih se predvidijo zbirna mesta za odpadke tako, da niso vidno izpostavljena in da so dostopna vozilom za odvoz.

Zbiranje posebnih odpadkov mora biti ločeno od ostalih komunalnih odpadkov in urejeno na način, ki ga predpisuje pravilnik o ravnanju s posebnimi odpadki, ki vsebujejo nevarne snovi (Uradni list RS, št. 20/86, 4/89 in 39/96).

41. člen

Oskrba z električno energijo

Objekti se priključijo na elektro omrežje pod pogoji, ki jih določi upravljalec v svojem soglasju. Za potrebe izgradnje večjih obrtnih ali industrijskih objektov, za katere bo potrebna večja priključna moč, bo potrebno preveriti možnost napajanja z električno energijo.

V območjih z javno funkcijo ter pomembnejših posameznih objektih, površinah in območjih se mora v skladu s potrebami urediti javna razsvetljava.

Novi in nadomestni električni vodi in priključki se izvedejo zemeljsko. Za vsako natančnejšo obdelavo je potrebno pridobiti natančne podatke o poteku tras elektroenergetskih vodov ter lokacije elektroenergetskih objektov. Pri lociranju objektov in naprav, ki povzročajo obremenitve okolja z elektromagnetnim sevanjem je potrebno glede na občutljivost posameznega območja preveriti morebitne prekoračitve mejnih vrednosti v skladu z uredbo o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96).

Pri lociranju objektov in naprav, ki povzročajo obremenitve okolja z elektromagnetnim sevanjem je potrebno glede na občutljivost posameznega območja preveriti morebitne prekoračitve mejnih vrednosti v skladu z uredbo o elektromagnetnem sevanju, v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 70/96).

42. člen

Telekomunikacijsko omrežje in sistemi zvez

Telefonsko omrežje se bo izgrajevalo na podlagi planskih usmeritev. Za posamezno povezavo bo izdelana ustrezna lokacijska dokumentacija oziroma lokacijski načrt.

V naselju je v skladu s predpisi dopustna gradnja kabelskih TV in drugih sistemov, vendar le na podlagi ustreznih strokovnih podlag.

Za posamezen poseg v prostor, s katerimi so tangirane telekomunikacijske naprave, je potrebno pridobiti telekomunikacijsko soglasje.

Pred gradbenimi ali drugimi posegi v območju obstoječih telekomunikacijskih naprav je potrebno izdelati zakoličbo zemeljskega TK omrežja in kanalizacije.

Pri novogradnjah in rekonstrukcijah se vodi kablrirajo in združujejo z omrežjem CATV.

43. člen

Plinovodno omrežje

Plinovodno omrežje se bo izgrajevalo na podlagi izvedbenih načrtov ali posebnih strokovnih podlag, ki izhajajo iz planskih usmeritev občine.

Pri posegih v varovalnem koridoru obstoječega plinovodnega omrežja je potrebno pridobiti soglasje upravjalca plinovoda.

VIII. MERILA IN POGOJI ZA PROMETNO UREJANJE

44. člen

Urejanje prometnega omrežja mora biti načrtovano in izvajano v skladu s predpisi, ki urejajo promet.

Postavitev nadzemnih prometnih, turističnih in drugih objektov ter gradnja podzemnih naprav v cestnem telesu ali

cestnem varovalnem pasu je dopustna le s soglasjem upravjalca ceste.

Rekonstrukcija obstoječih cest se mora izvajati na podlagi ustrezne lokacijske dokumentacije in v skladu s predpisi.

Predvideni priključki na cesto ali sanacija obstoječih, morajo biti izvedeni tako, da ne ovirajo prometa in da se ne poškoduje cestno telo.

Prometne površine in dovozi morajo biti urejeni tako, da omogočajo dostope do objektov z vseh strani za primer intervencije in da omogočajo dostope invalidnim osebam.

Pri lokaciji novih objektov in površin je treba glede na možnosti predvideti skupne priključke za več objektov.

Parkiranje javnih prometnih vozil (avtobusov) in tovornjakov na območjih, ki so namenjena stanovanjem in centralnim dejavnostim ni dopustno, razen na mestih, ki so za to določena.

Parkirni prostori, kolesarske steze in pločniki morajo biti fizično ločeni od cestišča, vendar urejeni tako, da je omogočen prehod invalidnim osebam.

Objekti, ki so locirani v neposredni bližini javnih površin, morajo na strešni kritini imeti snegobrane.

IX. MERILA IN POGOJI ZA OHRANJANJE DEDIŠČINE IN DOBRIN SPLOŠNEGA POMENA

45. člen

Kulturna dediščina

Kulturna dediščina je v območju, ki ga obravnavajo prostorski ureditveni pogoji, zavarovana z odlokom o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93), ter evidentirana v registru kulturne dediščine.

Pri izdelavi lokacijske dokumentacije se mora upoštevati register KD in varstveni režimi iz zgoraj navedenega odloka, če gre za posege na zavarovanih objektih in območjih ali v njihovi bližini.

Pri posegih na zavarovanih in nezavarovanih objektih in območjih je potrebno v lokacijskem postopku pridobiti soglasje pristojne varstvene službe (Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, Maribor).

Vsa območja in objekti so razvidni iz grafičnega dela PUP.

Območij naravne dediščine v obravnavanem območju ni.

X. MERILA IN POGOJI ZA VAROVANJE IN IZBOLJŠANJE OKOLJA

46. člen

Odstranjevanje in odvažanje plodne zemlje ni dovoljeno.

Za zagotovitev kvalitetnejših pogojev bivanja in varovanja okolja je potrebno sanirati vse obstoječe vire onesnaženja kot so:

- nekontrolirano izpuščanje odpadnih voda;
- prekomerno izpuščanje zračnih emisij;
- nezavarovana ali neustrezna skladišča tekočih goriv;
- neurejena odlagališča komunalnih in drugih odpadkov.

Pri razvrščanju novih dejavnosti ali objektov je potrebno upoštevati bližino obstoječih objektov in predvidene vplive na te objekte.

Proizvodna ali obrtna območja ali objekti, ki povzročajo prekomerne emisije (hrup, smrad ipd.) morajo biti locirani

izven stanovanjskih območij, praviloma na robu naselja. Za vse tovrstne posege mora biti v skladu z zakonom o varstvu okolja in na podlagi uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je potrebna presoja vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 66/96 in 12/00) izdelano poročilo o vplivih na okolje.

47. člen

Varstvo pred hrupom

Pri vseh posegih v prostor, predvsem v območjih namenjenih za stanovanja se morajo upoštevati predpisi s področja varstva pred hrupom.

Na podlagi uredbe o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95) uvrščamo pretežni del območja obdelave v območje s III. stopnjo varstva pred hrupom, razen območij, ki so označena v grafičnih prilogah, ki so sestavni del odloka. To so kompleksi šol in vrtcev, ki jih uvrščamo v območja z II. stopnjo varstva pred hrupom. Območja, ki so namenjena za industrijo, obrt, transportne in skladiščne dejavnosti uvrščamo v IV. stopnjo varstva pred hrupom.

Za vse posege, za katere se v lokacijskem postopku ugotovi ali domneva, da bodo povzročali prekomerno obremenitev s hrupom, se izdelata ekspertno mnenje, na podlagi katerega se določijo ustrezni ukrepi za zmanjšanje ali odpravo prekomernih vplivov.

48. člen

Varstvo zraka

Pri vseh posegih v prostor, predvsem pri lociranju objektov in naprav z agresivno dejavnostjo, ki povzročata prekomerne emisije v zrak, je potrebno upoštevati vse predpise, ki urejajo varstvo zraka.

XI. MERILA IN POGOJI ZA UREJANJE PROSTORA ZA POTREBE OBRAMBE IN ZAŠČITE

49. člen

Pri predvidenih posegih je potrebno upoštevati vse predpise, ki urejajo zaščito pred požarom, rušenjem, poplami, plazovi in drugimi naravnimi nesrečami.

Požarna varnost

V lokacijskem postopku je za vsak poseg za katerega to določi Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, potrebno definirati osnovne in dodatne vire požarne vode. Za območja stanovanjskih, industrijskih in obrtnih gradenj je potrebno izvesti hidrantno omrežje v skladu s pravilnikom o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov (Uradni list SFRJ, št. 30/91). Definirati je potrebno tudi interventne poti ter možnost evakuacije v primeru požara.

Na podlagi pravilnika o metodologiji o določitvi požarne obremenitve je v lokacijski dokumentaciji za vsak poseg, za katerega se ugotovi ali domneva, da bo povzročal požarno obremenitev določi stopnja požarne obremenitve, po potrebi izdelata ocena požarne ogroženosti in določijo ustrezni ukrepi.

50. člen

Varstvo pred plazovi

V lokacijskem postopku je za vsak poseg, v bližini obstoječih plazov ali v bližini območja, za katerega se domneva, da je plazovito, potrebno izdelati ustrezno geološko poročilo na osnovi predhodne preverbe na terenu. Količnik se ugotovi, da gre za plazovito območje, se poseg ne dovoli, ali se predpišejo ustrezni ukrepi za izvedbo in zavarovanje.

Zaklonišča

Mesto Lendava ne dosega 5000 prebivalcev, zato gradnja osnovnih zaklonišč zaklonilnikov ni obvezna, kar povzema tudi odlok o graditvi in vzdrževanju zaklonišč v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 3/93).

XII. ODPSTOPANJA

51. člen

Dopustna so odstopanja od posameznih določil odloka in sicer:

Odstopanja v odmikih, velikosti funkcionalnega zemljišča in v razporeditvi objektov na parceli so možna, če ni možno zagotoviti v 23. in 24. členu definiranih pogojev in če se z odstopanji ne poslabšajo pogoji funkcioniranja objektov na obravnavani in na sosednjih parcelah.

Odstopanja v odmikih od javnih cest so možna le v soglasju z upravljalcem.

Odstopanja v odmikih med objekti so dopustna, če tako narekuje sistem zazidave, obstoječa razporeditev objektov ter konfiguracija terena in če niso v nasprotju s požarnimi, sanitarnimi in drugimi predpisi.

Odstopanje od podolgovate oblike objektov v območjih individualne stanovanjske gradnje je dopustno v primerih, če so na ožjem območju že drugačni objekti ali če objekt meji na območje z drugačnimi objekti.

Odstopanje v višini in izvedbi ograje je možno tam, kjer so ograje ob sosednjih parcelah že drugačne.

Odstopanja v obliki, naklonu in obdelavi streh (kritina) so možna pod pogojem, da objekti ne rušijo značilne pozidave območja in da ne spreminjajo značilne vedute naselja.

XIII. KONČNA DOLOČILA

52. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvajajo pristojne inšpekcijske službe.

53. člen

Z veljavnostjo tega odloka preneha veljati:

1. odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za prostorsko celoto – mesto Lendava (Uradni objave, št. 28/88)

2. odlok o sprejetju zazidalnega načrta za del območja ob Mlinski ulici (Uradni list RS, št. 25/93)

odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta za del območja ob Mlinski ulici (Uradni list RS, št. 25/95 in Uradni list RS, št. 76/99)

3. odlok o zazidalnem načrtu za del industrijske cone v Lendavi (Uradni objave, št. 23/88) odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu za del industrijske cone v Lendavi (Uradni list RS, št. 23/99)

4. odlok o zazidalnem načrtu za individualno stanovanjsko gradnjo severno od Doma starejših (Uradne objave, št. 19/75).

54. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 00303-0002/01

Lendava, dne 22. maja 2001.

Župan
Občine Lendava
Jožef Kocon l. r.

2562. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za gričevnat del Občine Lendava

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97 ter 17. člena statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00) je Občinski svet občine Lendava na 20. seji dne 1. 3. 2001 sprejel

O D L O K
o prostorskih ureditvenih pogojih za gričevnat del Občine Lendava

I. UVODNE DOLOČBE**1. člen**

S tem odlokom se sprejmejo prostorski ureditveni pogoji za gričevnat del Občine Lendava, ki jih je v novembru 1999 izdelala ZEU – Družba za načrtovanje in inženiring d.o.o. iz Murske Sobotice pod številko 24-C/99-PUP/LE.

2. člen

Prostorski ureditveni pogoji za gričevnat del Občine Lendava so izdelani v skladu s spremembami in dopolnitvami prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Lendava v letu 2000 (Uradni list RS, št. 36/00) in na osnovi strokovne podlage za morfološko, tipološko, krajinsko in urbanistično analizo obravnavanega območja.

3. člen

PUP za gričevnat del Občine Lendava vsebujejo:

1. Tekstualni del s prilogami:
  - obrazložitev,
  - pogoje in soglasja pristojnih organov in organizacij.
2. Grafični del:
  - pregledna karta območja urejanja,
  - prikazi območij urejanja.

4. člen

Prostorski ureditveni pogoji določajo:

- meje območij urejanja in veljavnost,
- funkcijo območij,
- merila in pogoje za:
  - vrsto posegov v prostor,
  - urbanistično oblikovanje posegov v prostor,
  - arhitektonsko oblikovanje objektov in naprav,
  - urejanje komunalne in energetske infrastrukture,
  - prometno urejanje,
  - druge posege, ki spreminjajo prostor,
  - ohranjanje in varovanje naravne in kulturne dediščine ter drugih dobrin splošnega pomena,
  - varovanje in izboljšanje okolja,
  - urejanje prostora za potrebe obrambe in zaščite ter – odstopanja.

Merila in pogoji, določeni v tem odloku so podlaga za izdelavo lokacijske dokumentacije za posamezen poseg v prostor na območju, ki ga ureja.

II. OBMOČJE UREJANJA IN VELJAVNOST**5. člen**

Meja območja urejanja

Meja območja urejanja poteka po državni meji v smeri urnega kazalca s pričetkom na parc. št. 1040 k.o. Dolga

vas do mejnega prehoda Pince. Od tu poteka po glavni cesti I. reda št. 443 med ureditvenimi območji naselij Pince, Dolina, Orešje, Čentiba, Lendava in Dolga vas, ki jih obkroži po njihovih severovzhodnih mejah. Od naselja Dolga vas poteka meja po severnem robu gozda do izhodiščne točke.

6. člen

Veljavnost

PUP veljajo neomejeno za vsa naselja, zaselke in posamične gradnje, ki so v prostorskih sestavinah planov Občine Lendava opredeljena kot zazidana ali nezazidana stavbna zemljišča, ter za odprti prostor (kmetijska, gozdna in ostala zemljišča).

V območje obdelave so vključeni deli naslednjih katastrskih občin: Dolga vas, Lendava, Čentiba, Dolina in Pince.

III. FUNKCIJA OBMOČJA**7. člen**

Območje obdelave obsega gričevnat del Občine Lendava, ki zavzema vzhodni obmejni del občine. Naravne danosti pogojujejo močno razvito kmetijsko funkcijo, predvsem vinogradništvo, ki je prevladujoča dejavnost. Nekmetijske površine na vzhodni strani ob meji so gozdna zemljišča s pretežno severno lego.

Celotno območje je zaradi posebnih krajinskih kvalitete v planskih dokumentih opredeljeno kot Krajinski park Lendavske gorice, vendar za posege v prostor ni potrebno pridobiti naravovarstveno soglasje.

Na podlagi naravnih in ustvarjenih danosti je v dolgoročnem planu Občine Lendava glede na funkcijo območja določena namenska raba zemljišč za:

A) Poselitvena območja

Poselitvena območja so območja obcestnih naselij in zaselkov ter posamični objekti in vključujejo vse dejavnosti, ki so vezane predvsem na vinogradniško dejavnost. Na območju sicer prevladujejo gospodarski objekti (vinske kleti, zidanice), vendar so evidentni tudi stanovanjski objekti za stalno ali občasno bivanje. Stanovanjsko funkcijo poudarja tudi zgrajena infrastruktura. Zato območja delimo na:

1. Mešana območja za gradnjo stanovanjskih in gospodarskih objektov in

2. Območja za gradnjo gospodarskih objektov (vinskih kleti, zidanic)

B) Odprti prostor

Odprti prostor delimo v skladu z namensko rabo iz prostorskih sestavin planov v kmetijska zemljišča (najboljša in ostala kmetijska zemljišča) na gozdna zemljišča, vodne površine in površine infrastrukturnih objektov ter površino za izkoriščanje rudnin (glinokop).

1. Kmetijska zemljišča

Najboljša kmetijska zemljišča so zemljišča z najširšo možnostjo rabe in so namenjena izključno kmetijski rabi. Večinoma so to njivske površine in jih na obravnavanem območju najdemo v minimalnem obsegu.

Ostala kmetijska zemljišča so manj kvalitetna kmetijska zemljišča, pretežno travniki in pašniki in v območju prevladujejo. V grafičnih prilogah so označena z oznako 2.

2. Območja gozdov so zemljišča porasla z gozdnim drevjem v obliki sestoja ali drugim gozdnim rastjem s katerokoli gozdno funkcijo. V obravnavanem delu je to predvsem varovalna funkcija, saj gre za manjše gozdove na severnih pobočjih in ob meji.

3. Vodne površine so manjši odvodniki in kot del prevladujoče rabe v grafičnih prilogah niso posebej označeni.

4. Površine infrastrukturnih objektov so predvsem ceste, ki so pretežno vključene v poselitvena območja, v odpr-

tem prostoru pa so del prevladujoče rabe. Ceste so razvrščene v kategorije na podlagi odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 15/99 in 58/00).

5. Ostala območja

V planskih dokumentih je posebej opredeljeno območje glinokopa v Dolgi vasi in potencialno območje za izkoriščanje gline.

C) Območja, ki segajo preko ostalih območij

Tako poselitvena območja kot odprti prostor so poleg primarne rabe v določenih mejah opredeljena tudi kot zavarovana ali varovalna območja. To so območja naravne in kulturne dediščine in varnostni pasovi posameznih infrastrukturnih objektov in naprav. Celotno območje obdelave je tudi raziskovalni prostor za nafto in plin ter geotermalno vodo.

1. Območja naravne dediščine

Celotno območje obdelave je opredeljeno kot Krajinski park Dolgovaške in Lendavske gorice. Varstveni režim še ni določen. Naravovarstveno soglasje ni potrebno.

2. Območja in objekti kulturne dediščine

Kulturna dediščina je na obravnavanem območju evidentirana v zbirnem registru kulturne dediščine in delno zavarovana z odlokom o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93).

Območja in objekti kulturne dediščine so razvidna iz grafičnih prilog.

3. Raziskovalni prostor

Celotno območje obdelave je opredeljeno kot raziskovalni prostor za nafto, plin in geotermalne vode in sicer na podlagi Strokovne podlage za raziskovalni prostor (št. 2/86 - SP/Le, ZEU - Murska Sobota).

4. Koridori in varovalni pasovi obstoječih in predvidenih linijskih infrastrukturnih objektov in naprav

Širine varovalnih pasov linijskih infrastrukturnih objektov so določene z zakonodajo, ki obravnava posamezni objekt in s funkcionalnim zemljiščem, ki je potrebno za gradnjo in vzdrževanje. Na obravnavanem območju so to le varovalni pasovi lokalnih cest in poti, kategoriziranih v odloku o kategorizaciji občinskih cest v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 15/99). Varovalni pasovi lokalnih cest so 6 m od roba cestnega sveta, za javne poti 4 m, za ostale prometne površine pa v skladu z 32. členom navedenega odloka.

IV. POGOJI IN MERILA GLEDE VRSTE POSEGOV

8. člen

Vrsto posegov delimo glede na funkcijo prostora v poselitvenih območjih in v odprtem prostoru po območjih navedenih v 7. členu tega odloka.

A) Poselitvena območja naselij, zaselkov in posamičnih gradenj

Na območjih naselij in delov naselij, ki so v prostorskih sestavinah planov opredeljena kot zazidana ali nezazidana stavbna zemljišča so glede na pretežno namembnost dopustni naslednji posegi:

Območja z mešano gradnjo

- novogradnja stanovanjskih objektov, vinskih kleti, počitniških hišic ter objektov za dopolnilne dejavnosti (vinotoči, turistični objekti);

- sanacije, adaptacije in tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah;

- novogradnje, dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij;

- nadzidave in prizidave obstoječih objektov ob pogoju, da višina ne bo presejala višine bližnjih obstoječih objektov in ob upoštevanju pogojev glede odmikov;

- novogradnja pritiklin kot samostojnih objektov ali prizidkov v sklopu že obstoječih objektov;

- sprememba namembnosti objektov in prostorov za stanovanjsko, vinogradniško, turistično ali gostinsko dejavnost;

- nadomestna gradnja objektov ob pogoju, da je novi lociran na mestu obstoječega objekta;

- postavitve začasnih montažnih objektov za turistične, športne in druge prireditve;

- postavitve obeležij in spomenikov.

Na zemljiščih, ki ležijo v notranjosti obstoječih stavbnih parcel in nimajo direktnega dostopa z javne ceste (sadovnjaki, vinogradi), gradnja stanovanjskih objektov ni dopustna. Zemljišča so namenjena gradnji pritiklin ali objektov za kmetijsko dejavnost.

Vse gozdne površine, večje skupine dreves in posamezna značilna drevesa znotraj zazidljivih površin je potrebno v celoti ohraniti.

9. člen

Območja za gradnjo gospodarskih objektov

- novogradnja gospodarskih, vinogradniških objektov (vinske kleti, počitniške hiše) ob pogoju, da je graditelj lastnik vinograda v velikosti najmanj 5 arov,

- novogradnja vinogradniških turističnih objektov (vinotočev) in sprememba namembnosti obstoječih objektov v vinotoče ob pogoju, da je graditelj lastnik ali najemnik vinograda v velikosti najmanj 30 arov,

- sanacija, adaptacija in tekoča vzdrževalna dela na obstoječih objektih in infrastrukturnih objektih,

- novogradnje, dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov, naprav in omrežij,

- nadomestne gradnje objektov ob pogoju, da je objekt lociran na mestu obstoječega in da se predhodno preveri možnost sanacije.

Postavitev ograj, razen živih mej ni dopustna.

10. člen

B) Območja odprtega prostora

Kmetijska zemljišča

a) Na najboljših kmetijskih zemljiščih, ki so trajno namenjena kmetijski rabi, so poleg primarne rabe dopustni naslednji posegi:

- manjše dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov in naprav,

- vodnogospodarske ureditve,

- vzdrževalna dela na obstoječih površinah,

- postavitve začasnih montažnih objektov za potrebe kmetijstva (rastlinjaki).

Postavitev ograj ni dopustna, razen živih mej.

b) Na ostalih kmetijskih zemljiščih so dopustni naslednji posegi:

- vzdrževalna dela na obstoječih objektih, napravah in površinah,

- gradnja in dograditev infrastrukturnih objektov in naprav,

- gradnja dopolnilnih kmetijskih objektov (vinskih kleti) ob pogoju, da ima graditelj v lasti najmanj 5 arov vinograda,

- ureditev rekreacijskih in športnih površin, ter turističnih poti,

- vodnogospodarske ureditve,

- postavitve začasnih montažnih objektov za potrebe kmetijstva, turizma, športnih in drugih prireditvev.

Gradnja vinskih kleti je možna le ob pogoju, da leži parcela vzdolž pobočja, da je ob dovozni cesti, ki je vzporedna z višinsko plastnico in da so v bližini že obstoječe vinske kleti (oddaljenost max. 50 m).

Ureditev vinogradov ali sadovnjakov v obliki teras ni dopustno.

Postavitev ograj ni dopustna, razen živih mej.

11. člen

Območja gozdov

Na območju gozdov so dopustni naslednji posegi:

- novogradnja ali dograditev objektov in naprav za gozdarsko, lovsko, turistično ali športno dejavnost,
- dograditve in nadomestne gradnje infrastrukturnih objektov in naprav,
- vzdrževalna dela na obstoječih objektih in napravah,
- vodnogospodarske ureditve,
- ureditev turističnih in rekreacijskih poti.

Negozdna zemljišča v gozdu je prepovedano pogozdovati. Gozdnih površin ni dopustno ograjevati.

Odstranitev skupin dreves, posamičnih dreves in živih meja, ki imajo varovalno ali krajinsko značilno funkcijo, ni dopustna.

Za vse posege v gozdne površine je potrebno pridobiti soglasje pristojnega Zavoda za gozdove.

12. člen

Območja vodnih površin

Na območjih vodnih površin in na površinah, ki jim pripadajo so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela na obstoječih površinah, objektih in napravah,
- vodnogospodarske ureditve,
- ureditve manjših zajemališč požarne vode,
- ureditev manjših zajetij za ureditev ribnikov.

Odstranitev vegetacije z obvodnih zemljišč ni dopustna.

V grafičnih prilogah vodne površine (potoki, jarki, odvodniki) niso posebej prikazani, temveč so del prevladujoče namenske površine. Evidentne so v naravi in v katastrskih načrtih.

13. člen

Območja infrastrukturnih objektov in naprav

Na območjih infrastrukturnih objektov (ceste) so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela,
- rekonstrukcije,
- gradnja oziroma postavitve avtobusnih postajališč,
- gradnja kolesarskih in peš površin,
- gradnja in rekonstrukcija podzemnih in nadzemnih komunalnih in energetskih objektov in omrežij.

Ceste v grafičnih prilogah niso posebej prikazane, temveč so del prevladujoče namenske rabe, zato se pri evidentiranju uporabljajo katastrski načrti.

Na območju varovalnih pasov infrastrukturnih objektov so dopustni posegi, če niso v nasprotju z veljavnimi predpisi za posamezen objekt oziroma, če s posegom soglašajo upravljalec tega objekta.

14. člen

Ostala območja

Na območjih za izkoriščanje rudnin (glinokop), in na območju nahajališča gline so dopustni naslednji posegi:

- tekoča vzdrževalna dela,
- sanacija brežin, postavitve začasnih pomožnih objektov in naprav,
- postavitve ograje,
- odstranitev in ponovna zasaditev visoke vegetacije,
- sanacija za zasutjem in pogozditvijo.

C) Območja, ki segajo preko osnovnih območij

15. člen

Območja naravne dediščine

Obraavnano območje je v celoti opredeljeno kot Krajski park Lendavske gorice. Za navedeno območje še ni varstvenih režimov.

16. člen

Območja in objekti kulturne dediščine

Na zavarovanih območjih in objektih so dopustni posegi pod pogoji, ki jih predpisuje varstveni režim ali pod posebnimi pogoji pristojne varstvene službe.

Za vse posege na zavarovanih objektih in območjih kulturne dediščine si je pred posegi potrebno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje na projektno dokumentacijo od pristojnega zavoda.

17. člen

Raziskovalni prostor

Na celotnem območju obdelave so dopustna raziskovalna vrtnja za pridobitev nafte, plina in geotermalne vode, pod pogoji, ki jih navajajo strokovne podlage za raziskovalni prostor za nafto in plin ter pod pogoji iz zakona o rudarstvu. Dopustne so tudi raziskave ležišč drugih rudnin in surovin.

18. člen

Koridori obstoječih in predvidenih linijskih infrastrukturnih objektov in naprav

Na območjih komunalnih, energetskih in prometnih varovalnih pasov so dopustni vsi že naštetih posegi za posamezne namenske površine pod pogoji, ki jih predpisuje upravljalec posamezne naprave oziroma pod pogoji področne zakonodaje.

V. SPLOŠNI POGOJI IN MERILA ZA OBLIKOVANJE OBMOČIJ

19. člen

Posege na območjih naselij, zaselkov in na območjih posamičnih gradenj, ter posege na območjih ostalih površin, ki pomenijo gradnjo, oblikujemo v skladu z merili, ki določajo morfološke in prostorske značilnosti območja. Merila za oblikovanje posegov so opredeljena v posebni strokovni podlagi.

Morfološka merila so določena za naslednje oblike naselij in delov naselij:

- razložena oziroma raztegnjena obcestna naselja ter strnjena obcestni deli naselij v dolgih nizih,
  - zaselki in posamični objekti,
- Prostorska merila in pogoji določajo:
- namembnost, velikost in lego gradbenih parcel ter velikost funkcionalnih zemljišč,
  - odmike med objekti in parcelnimi mejami,
  - ureditev parcele,
  - dovozne priključke,
  - postavitve ograj,
  - postavitve objektov ulične opreme.

20. člen

Morfološka merila

Morfološka merila za naselja in dele naselij z razloženo oziroma raztegnjeno obcestno pozidavo:

- ohranjati na komunikacijo pravokotno parcelacijo,

- ohranjati obcestno gradbeno linijo,
- objekte ne glede na obliko (podolžna, lomljena) postavljati pravokotno na plastnice in pravokotno na cesto,
- cestne fasade oblikovati z značilno enakomerno razporeditvijo fasadnih elementov,
- gospodarski objekti (vinske kleti) in počitniške hišice ne smejo imeti balkonov,
- upoštevati značilne odmike od istih parcelnih mej (zaporednost gradnje),
- ohranjati vzdolžno ali križno zasnovo komunikacij,
- ohranjati značilni rob naselja (sadovnjaki, vinogradi).

21. člen

Morfološka merila za zaselke in posamične objekte

- ohranjati zelenje,
- ogibati se pravilne parcelacije,
- upoštevati orientacijo novih objektov,
- izpostavljene gradnje prilagoditi kraju značilni arhitekturi ter jih dodatno obsaditi z avtohtono vegetacijo,
- težiti k lokalni koncentraciji zazidave v gručo in zaselke,
- ohranjati značilni zunanji rob (sadovnjaki, vinogradi brez gradenj),
- novi objekti ne smejo prevzeti dominantne vloge v prostoru.

22. člen

Prostorska merila

Prostorska merila za določanje gradbenih parcel, velikosti funkcionalnih zemljišč ter za odmike se določijo v lokacijski dokumentaciji za vsak posamezen primer. Pri tem je potrebno upoštevati:

- namembnost in velikost objekta ali naprave,
- obstoječo pozidavo na obravnavani in sosednjih parcelah,
- obstoječo infrastrukturo in obstoječo zasaditev,
- dovozni priključek na javno cesto,
- tradicionalno zasnovo razporeditve objektov na parceli.

23. člen

Stavbna parcela

Velikost, oblika in lega stavbne parcele se določa ob upoštevanju koncepta obstoječe tlorisne zasnove določene območja ali zaselka, ter zavisi od namembnosti, velikosti in zmogljivosti objektov in naprav na predmetnem zemljišču.

Pri razporeditvi objektov in naprav se mora dosledno upoštevati obstoječi koncept zazidave in obstoječe urejene površine.

Objekti se morajo graditi ob cesti, ostali (gospodarski objekti, pritikline in pomožni objekti) pa v notranjosti parcele.

24. člen

Funkcionalno zemljišče

Funkcionalno zemljišče mora zagotavljati vse potrebne površine za dejavnost v obstoječih in bodočih objektih ter omogočati vzdrževanje objekta. Če funkcionalnega zemljišča ni mogoče zagotoviti znotraj obravnavane parcele, se lahko to predvidi na drugem za to ustreznem zemljišču, vendar v oddaljenosti manj kot 30 m.

Funkcionalno zemljišče za stanovanjske objekte in turistične objekte ter pritikline sega do 3 m od fasade, širina dovoza je 3 m. Za gospodarske objekte (vinske kleti) znaša funkcionalno zemljišče do 2 m od fasade, širina dovoza je 2 m.

25. člen

Funkcionalna zemljišča, ki izhajajo iz dejavnosti so predvsem parkirišča. Le-ta se določijo ob vsaki novogradnji,

spremembi namembnosti ali spremembi zmogljivosti objekta ali naprave. Pri tem je potrebno upoštevati naslednje kriterije:

Dejavnost	Število parkirnih mest (PM) na enoto
stanovanjski objekti	1 PM
gostinski objekti (vinotoči)	1 PM na 10 sedežev
gostišča s prenočišči	1 PM na 5 sob in 1 PM na 10 sedežev

Najmanj eno parkirno mesto, oziroma 5% vseh parkirnih mest pri posameznem javnem objektu mora biti namenjeno za parkiranje vozil invalidnih oseb.

26. člen

Odmiki

Odmiki objektov in naprav od sosednjih parcelnih mej morajo biti tolikšni, da omogočajo normalno vzdrževanje, omogočajo pozidavo sosednjih parcel, ter ne slabšajo pogojev bivanja v sosednjih objektih. Zagotovljena mora biti osončenost bivalnih objektov vsaj 2 uri dnevno čez celo leto.

Pri določanju odmikov od sosednjih parcelnih mej je potrebno dosledno upoštevati obstoječi zaporedni sistem odmikov.

Najmanjši odmik od sosednje parcelne meje je 1 m.

Odmiki od vseh javnih prometnih poti in cest morajo biti najmanj 4 m od kategoriziranih cest pa tudi v skladu s cestno-prometnimi predpisi. Odstopanje v odmiku od javnih cest je možno le s soglasjem upravljalca.

Odmiki med objekti znotraj stavbne parcele morajo biti tolikšni, da omogočajo varnost pred požarom in zagotavljajo zdravstvene in druge pogoje.

Pri odmikih nadomestnih gradenj veljajo enaki pogoji kot za novogradnje.

V primeru, da v območjih gradnje vinskih kleti ob zaporedni gradnji v isti obcestni gradbeni liniji ni možno zagotoviti ustreznih medsebojnih odmikov, se objekti lahko zamaknejo v notranjost parcele, vendar ne več kot 10 m od gradbene linije obstoječih objektov.

27. člen

Dovozni priključek

Vsak objekt na zaključeni stavbni parceli mora imeti zagotovljen in urejen prost in varen dovozni priključek na javno cesto v skladu z veljavnimi predpisi o javnih cestah turistični in gostinski objekti morajo imeti glede na svojo dejavnost zadostno število parkirnih mest.

28. člen

Ureditve parcele

Pri lociranju novih in nadomestnih objektov in ureditvi parcele je potrebno upoštevati že obstoječo vegetacijo. Dopustni so le nujni poseki.

Nepozidan del parcele mora biti urejen glede na funkcijo objekta. Del parcele mora biti ozelenjen. Pri zasaditvi je potrebno upoštevati domačo avtohtono vegetacijo (visokodebelno sadno drevje).

Brežine morajo biti zatravljene. Oporni zidovi so dovoljenji le ob predhodni geološki preverbi terena.

Okolica javnih objektov mora biti urejena tako, da je omogočen dostop funkcionalno oviranim osebam.

29. člen

Ograje

Stavbna parcela ali deli parcele znotraj naselja, zaselka ali za posamezni objekt je lahko ograjena. Ograja mora biti

postavljena znotraj parc. meje, ali na meji, če se tako sporazumeta oba sosed. Ograje ob cesti morajo biti praviloma žive ali lesene (z navpičnimi deskami) in ne smejo presegati višine 1,20 m. Postavitev ograje zunaj območij za gradnjo je izjemoma dopustno ob zemljiščih, ki jih je potrebno zavarovati, oziroma preprečiti dostop. Višina in izvedba ograje se prilagodi namenu.

Za postavitev ograj v odprtem prostoru in v bližini gozdov je potrebno pridobiti soglasje pristojne lovske organizacije, ki gospodari z divjadjo.

Ograjevanje gozdov ni dovoljeno, razen v primerih, ki jih določa zakon o gozdovih.

30. člen

Postavitev objektov ulične opreme

Kioski in stojnice za sezonsko prodajo se lahko postavijo le za določen čas v mešanih območjih. Pri tem je potrebno zagotoviti minimalno funkcionalno zemljišče, ki znaša do 1 m od objekta, oziroma do 3 m na prodajni strani.

Obeležja, verska znamenja, spomeniki, reklamni objekti, neprometni znaki in drugi objekti ulične opreme se postavijo tako, da ne ovirajo prometa in da ne zastirajo značilnih pogledov.

Višina reklamnih tabel in neprometnih znakov na prometnih površinah mora biti 2,5 m nad pločnikom oziroma pohodno površino.

Namestitev velikih reklamnih panojev v območju ni dopustna.

VI. POGOJI IN MERILA ZA ARHITEKTONSKO OBLIKOVANJE OBJEKTOV IN NAPRAV

31. člen

Merila in pogoji za arhitektonsko oblikovanje objektov in naprav določajo:

- tlorisne velikosti in oblike objektov,
- višinske gabarite,
- obliko in naklon strehe, ter kritino,
- oblikovanje in obdelavo fasad.

32. člen

Tlorisna velikost in oblika

Tlorisna velikost objekta mora biti prilagojena velikosti parcele oziroma velikosti in legi funkcionalnega zemljišča ter namembnosti območja in objekta.

Tlorisna oblika novih stanovanjskih objektov in objektov, ki se preurejajo za stanovanja ali turistične namene morajo biti podolgovata v razmerju stranic od 1:1,5 do 1:2 ali več ali lomljena v L ali U. Enako razmerje se mora upoštevati tudi pri gradnji pritklin.

Tlorisna oblika vinskih kleti in počitniških hišic v območju gradnje vinskih kleti in v mešanem območju mora biti podolgovata v razmerju 1:2 ali več. Lahko so tudi v lomljeni obliki. Tlorisna površina vinskih kleti in vikendov ne sme presegati 50 m².

Pri novogradnjah in dozidavah v vseh območjih se morajo ohranjati merila in velikosti za naselje značilne zazidave. Večje objekte je potrebno razčleniti v manjše stavbne mase po principu tradicionalne arhitekture.

33. člen

Višinski gabariti

Pri določanju višine objekta je potrebno upoštevati značilen višinski gabarit območja. Novi ali dograjeni objekti ne smejo presegati višine bližnjih sosednjih objektov in ne smejo rušiti kompozicijskega razmerja celote (ulice ali območja).

Višina individualnih stanovanjskih hiš in turističnih objektov ne sme presegati 2 stanovanjskih etaž nad terenom. Višina vinskih kleti ne sme presegati 1,5 stanovanjske etaže nad terenom na odprti strani.

Pri vseh objektih, ki se gradijo na novo ali se nadzidavajo je potrebno upoštevati tradicionalno višinsko razmerje med fasado in streho, ki mora znašati najmanj 1:1 ali več v korist strehe.

Pri določanju višine novih objektov in objektov, ki se nadzidavajo je potrebno upoštevati predpisane odmike med objekti in od sosednjih parcelnih mej v skladu z ostalimi določili tega odloka.

34. člen

Strehe

Obliko, naklon, velikost streh, kritino in smeri slemen je potrebno prilagoditi splošni podobi območja dela naselja.

Vsi predvideni objekti in objekti, ki se preurejajo morajo imeti streho v naklonu (enakostranične dvokapnice). Enokapne, ustrezno oblikovane strehe so dovoljene le kot podaljšek osnovne strehe nad prizidanimi pomožnimi objekti in pritiklinami v smeri slemena osnovnega objekta.

Naklon strehe mora biti od 40–45 stopinj. Kritina mora biti opečna (bobrovec, zaresnik).

Smeri slemen morajo biti vzporedne z daljšo stranico objekta.

Strehe so lahko zaključene s čopom. Nad izkoriščenim podstrešjem je možno odpiranje strešin z mansardami (frčadami), ob pogoju, da imajo naklone enake osnovni strehi.

Strehe nad pomožnimi objekti in pritiklinami morajo biti izvedene na enak način, kot nad osnovnim objektom.

Manjši nakloni strešin in ravne strehe niso dopustne.

35. člen

Oblikovanje in obdelava fasad

Pri novogradnjah in pri posegih na obstoječih objektih se uporabijo avtohtoni, za območje značilni materiali (opeka, les, kamen). V območju ni dopustna uporaba materialov kot so - obloge iz umetnega kamna, keramičnih ploščic, fasadne opeke, steklenih zidakov ali drugih umetnih materialov.

V obeh območjih je potrebno upoštevati naslednje pogoje:

- fasade so opleskane v svetli barvi, lahko so obdelane z lesom. Deske opažev morajo biti pokončne. Talni zidec je opleskan s temno barvo (tradicionalno sivo-rjavi),
- ulične fasade do gladke, razen v primerih značilnih uličnih vhodov. Na teh fasadah niso dopustni balkoni ali terase. Fasadni elementi (okna) so enaki in razporejeni enakomerno po fasadi. Okna so opremljena s polkni,
- opleski lesenih detajlov ali delov objektov naj bodo enake barve (temnejši naravni odtenki),
- izpostavljene fasade v gručastih naseljih ali pri posamičnih objektih morajo biti zasajene z domačo avtohtono vegetacijo (sadno drevje, lesena brajda).

36. člen

Oblikovanje kioskov in stojnic

Montažni kioski in stojnice so lahko tipske izvedbe. V enem zaokroženem območju morajo biti kioski in stojnice enake izvedbe in enake barve, razen, če gre za kratkotrajno začasno postavitev. Pretežno naj bodo ti objekti leseni.

37. člen

Oblikovanje obeležij, verskih znamenj, spomenikov, reklamnih objektov, neprometnih znakov in drugih objektov ulične opreme

Pri oblikovanju naštetih objektov je potrebno upoštevati velikostna in oblikovalska merila določenega območja. Napisi in reklame ne smejo presežati velikosti fasad ali fasadnih elementov.

V enem naselju ali zaokroženem območju morajo biti naštetih objekti oblikovani enotno.

Plakatiranje in neprometne znake ureja odlok o plakati-ranju in neprometnih znakih v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 11/01).

VII. MERILA IN POGOJI ZA UREJANJE KOMUNALNE IN ENERGETSKE INFRASTRUKTURE

38. člen

Predvideni gradbeni posegi (novogradnje, dozidave, nadzidave, rekonstrukcije) so dopustne le na komunalno opremljenih zemljiščih, ali zemljiščih, kjer je oprema predvidena.

Komunalno opremljeno zemljišče je zemljišče, ki ima zagotovljen dovoz na javno cesto in če ima v bližini priključke za elektriko in rešeno vodooskrbo.

Minimalna komunalna oprema obsega omrežje in naprave za oskrbo s pitno in požarno vodo, električno energijo in urejenim zbiranjem in odstranjevanjem komunalnih odpadkov.

39. člen

Vodooskrba

Vsi predvideni objekti morajo biti priključeni na javno vodovodno omrežje, če je le-to zgrajeno.

Gradnja objektov, ki jih ni možno priključiti na vodovodno omrežje, pa je gradnja cevovoda predvidena je dopustna pod pogojem, da bo uporabno dovoljenje izdano ob priključitvi na javni vodovod.

Gradnja objektov v katerih se predvideva večja poraba vode je možna po predhodni proučitvi zadostnih količin ustrezne vode. V območju, kjer vodovodno omrežje in naprave ne zagotavljajo zadostnih količin požarne vode in ustreznega pritiska, je potrebno urediti ustrezne požarne bazene, oziroma zagotoviti odvzem iz obstoječih vodnjakov.

Pri gradnji objektov in drugih posegov je potrebno upoštevati minimalne odmike od cevovodov javnega vodovoda.

40. člen

Odvajanje odpadnih voda

V obravnavanem območju ni kanalizacije, zato se odvod fekalne vode rešuje z individualnimi ali skupinskimi vodotesnimi, triprekatnimi greznicami brez odtoka, ki se po potrebi praznijo. Greznice morajo biti dimenzionirane v skladu z navodilom o urejanju gnojšč in greznice (Uradni list SRS, št. 10/85).

Vsebinska greznica se ob praznjenju mora praviloma odvažati na bližnjo komunalno čistilno napravo. Izjemoma se odplake iz greznic lahko odvažajo na obdelovalne kmetijske površine ob predhodno izdelani presoji, iz katere so razvidne količine in razpolaganje z zadostnimi površinami kmetijskih zemljišč, ter ob upoštevanju pogojev iz Uredbe o vnosu nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla (Uradni list RS, št. 68/96).

Vsebinska greznica se ne sme izpuščati direktno v vode, melioracijske jarke ali druge odvodnike površinskih voda.

Na območjih, kjer se bodo urejale večje utrjene površine ali gradili objekti večjih dimenzij, se mora urediti odvodnja meteornih odpadnih voda. Odvod se mora urediti ločeno od fekalne kanalizacije in obvezno preko lovilcev maščob v bližnje površinske odvodnike, za kar je potrebno pridobiti soglasje od ustreznega organa.

41. člen

Zbiranje in odstranjevanje odpadkov

Zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov je urejeno z ustreznimi predpisi in jih izvaja pristojna komunalna organizacija.

Dovoljeno je zbiranje manjših količin organskih odpadkov na vrtovih in njivah za predelavo v kompost.

Pri novih objektih se predvidi zbirno mesto za odpadke tako, da ni vidno izpostavljeno in da je dostopno vozilu za odvoz.

42. člen

Oskrba z električno energijo

Objekti se priključijo na elektro omrežje pod pogoji, ki jih določi upravljalec v svojem soglasju.

V strnjenih naseljih in večjih zaselkih ter pomembnejših posameznih objektih, površinah in območjih se mora v skladu s potrebami urediti javna razsvetljava.

Novi in nadomestni električni vodi in priključki se v odprtem prostoru izvedejo zračno, v strnjenih naseljih pa tudi zemeljsko.

Za vsako natančnejšo obdelavo je potrebno pridobiti podatke o poteku tras elektroenergetskih vodov ter lokacije elektroenergetskih objektov.

43. člen

Telekomunikacijsko omrežje in sistemi zvez

Telefonsko omrežje se bo izgrajevalo na podlagi plan-skih usmeritev. Za posamezno medkrajevno povezavo bo izdelana ustreza lokacijska dokumentacija oziroma lokacij-ski načrt.

V naseljih je v skladu s predpisi dopustna gradnja kabelskih TV in drugih sistemov, vendar le na podlagi ustreznih strokovnih podlag.

Za posamezen poseg v prostor, s katerimi so tangirane telekomunikacijske naprave, je potrebno pridobiti telekomu-nikacijsko soglasje.

Pred gradbenimi in drugimi posegi v območje teleko-munikacijskih naprav je potrebno izdelati zakoličbo zemelj-skega tk omrežja in tk kanalizacije.

Pri novogradnjah in rekonstrukcijah se vodi kablirajo in združujejo z omrežjem CATV.

VIII. MERILA IN POGOJI ZA PROMETNO UREJANJE

44. člen

Urejanje prometnega omrežja mora biti načrtovano in izvajano v skladu s predpisi, ki urejajo promet.

Postavitev ali gradnja nadzemnih prometnih, turističnih in drugih objektov ter gradnja podzemnih naprav v cestnem telesu ali cestnem pasu je dopustna le s soglasjem upravljal-ca ceste.

Rekonstrukcija obstoječih cest se mora izvajati na pod-lagi ustrezne dokumentacije in v skladu s predpisi.

Predvideni priključki na cesto ali sanacija obstoječih, morajo biti izvedeni tako, da ne ovirajo prometa in da se ne poškoduje cestno telo.

Prometne površine in dovozi morajo biti urejeni tako, da omogočajo dostope do objektov z vseh strani za primer intervencije in da omogočajo dostope invalidnim osebam.

Pri lokaciji novih objektov in površin je treba glede na možnosti predvideti skupne priključke za več objektov.

Parkiranje večjih prometnih vozil (tovornjakov) na ob-močju obdelave ni dopustno, razen avtobusov in to na me-stih, ki so za to določena.

IX. MERILA IN POGOJI ZA DRUGE POSEGE, KI SPREMINJAJO PROSTOR

45. člen

Merila in pogoji za druge posege, ki začasno spreminjajo prostor se nanašajo na urejanje površin in območij v vseh namenskih površinah odprtega prostora.

- vzdrževalna dela,
- ureditev manjših ribnikov in požarnih odjemališč (do 15 m²),
- ureditev ali sanacija sadovnjakov,
- gradnja mostov,
- ureditev začasnih delovišč za izvajanje raziskovalnih gradbenih ali drugih posegov,
- druge ureditve, ki jih trenutno ni možno predvideti.

Poleg že navedenih pogojev iz prejšnjih členov tega odloka je pri naštetih ureditvah potrebno upoštevati vse pogoje varovanja naravne dediščine in krajinskih vrednot, in sicer:

- ohranitev značilne krajinske podobe območja,
- ohranitev kvalitetne vegetacije.

Pri urejanju območij za začasno rabo za določen namen, je potrebno območje po izvedbi posega primerno sanirati in ga vzpostaviti v prvotno stanje.

Za vse predvidene posege je potrebno izdelati ustrezne strokovne podlage. V postopku priprave sodelujejo vsi prizadeti in vse pristojne inšpekcijske službe, ki jih določi upravni organ, pristojen za urejanje prostora.

Izkop, glina, peska ali drugih naravnih surovin je dopusten le v sklopu že obstoječih površin za izkoriščanje, ki so evidentirane v planskih aktih v smislu sanacije le-teh, in na podlagi ustrezne prostorske dokumentacije (lokacijska dokumentacija, ureditveni načrt).

Izvajanje novih izkopov za raziskovalno dejavnost je dopustno le na območjih podanih v planskih aktih in na podlagi predhodnih strokovnih podlag.

X. MERILA IN POGOJI ZA OHRANJANJE IN VAROVANJE NARAVNE IN KULTURNE DEDIŠČINE

46. člen

Naravna dediščina

Naravna dediščina na območju Občine Lendava je evidentirana v planskih dokumentih in še ni zavarovana. Celotno območje obdelave je opredeljeno kot Krajinski park Lendavske gorice. Za območje še ni varstvenih režimov.

47. člen

Kulturna dediščina

Kulturna dediščina je v območju, ki ga obravnavajo prostorski ureditveni pogoji, zavarovana z odlokom o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Lendava (Uradni list RS, št. 20/93), ter evidentirana v registru kulturne dediščine.

Pri izdelavi lokacijske dokumentacije se mora upoštevati register KD in varstveni režimi iz zgoraj navedenega odloka, če gre za posege na zavarovanih objektih in območjih ali v njihovi bližini.

Pri posegih na zavarovanih in nezavarovanih objektih in območjih je potrebno v lokacijskem postopku pridobiti soglasje pristojne varstvene službe (Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, Maribor).

Vsa območja in objekti so razvidni iz grafičnega dela PUP.

XI. MERILA IN POGOJI ZA VAROVANJE IN IZBOLJŠANJE OKOLJA

48. člen

Odstranjevanje in odvažanje plodne zemlje ni dovoljeno. Prav tako ni dovoljeno nekontrolirano odpiranje gramoznic in odvažanje gramozov ali peska.

Za zagotovitev kvalitetnejših pogojev bivanja in varovanja okolja je potrebno sanirati vse obstoječe vire onesnaženja kot so:

- nekontrolirano izpuščanje odpadnih voda;
- prekomerno izpuščanje zračnih emisij;
- nezavarovana ali neustrezna skladišča tekočih goriv;
- divja odlagališča komunalnih odpadkov.

Pri razvrščanju novih dejavnosti ali objektov je potrebno upoštevati bližino obstoječih objektov in predvidene vplive na te objekte.

Vse trajne spremembe v krajini, povzročene z gradnjo objektov in naprav ali s spremembo kmetijske rabe na kmetijskih in gozdnih zemljiščih morajo biti ovrednotene tudi z vidika dolgoročnih posledic na okolje.

Posegi v krajino, ki trajno spreminjajo njeno podobo brez ustreznega dovoljenja pristojne službe niso dovoljeni, četudi gre za vzdrževalna dela, razen, ko gre za izvajanje vzdrževalnih del na vodotokih, ki so nujna za zagotavljanje zahtevane poplavne varnosti prebivalstva.

49. člen

Varstvo pred hrupom

Pri vseh posegih v prostor, predvsem v bivalnih in naravnih območjih se morajo upoštevati predpisi s področja varstva pred hrupom.

Na podlagi uredbe o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95) uvrščamo celotni del območja obdelave v območje s III. stopnjo varstva pred hrupom.

Za vse posege, za katere se v lokacijskem postopku ugotovi ali domneva, da bodo povzročali prekomerno obremenitev s hrupom, se izdelata ekspertno mnenje, na podlagi katerega se določijo ustrezni ukrepi za zmanjšanje ali odpravo prekomernih vplivov.

50. člen

Varstvo zraka

Pri vseh posegih v prostor, predvsem pri lociranju objektov in naprav z agresivno dejavnostjo, ki povzroča prekomerne emisije v zrak, je potrebno upoštevati vse predpise, ki urejajo varstvo zraka.

XII. MERILA IN POGOJI ZA UREJANJE PROSTORA ZA POTREBE OBRAMBE IN ZAŠČITE

51. člen

Pri predvidenih posegih je potrebno upoštevati vse predpise, ki urejajo zaščito pred požarom, rušenjem, poplavami, plazovi in drugimi naravnimi nesrečami.

Požarna varnost

V lokacijskem postopku je za vsak poseg za katerega to določi Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, potrebno definirati osnovne in dodatne vire požarne vode. Definirati je potrebno tudi interventne poti ter možnost evakuacije v primeru požara.

Na podlagi pravilnika o metodologiji o določitvi požarne obremenitve je v lokacijski dokumentaciji za vsak poseg, za katerega se ugotovi ali domneva, da bo povzročal požarno obremenitev določiti stopnja požarne obremenitve, po potrebi izdelata ocena požarne ogroženosti in določijo ustrezni ukrepi.

52. člen

Varstvo pred plazovi

V lokacijskem postopku je za vsak poseg, v bližini obstoječih plazov ali v bližini območja, za katerega se domneva, da je plazovito, potrebno izdelati ustrezno geološko poročilo na osnovi predhodne preverbe na terenu. Kolikor se ugotovi, da gre za plazovito območje, se poseg ne dovoli, ali se predpišejo ustrezni ukrepi za izvedbo in zavarovanje.

XIII. ODSTOPANJA

53. člen

Dopustna so odstopanja od posameznih določil odloka in sicer:

Odstopanja v velikosti funkcionalnega zemljišča in v razporeditvi objektov na parceli so možna, če ni možno zagotoviti v 24. in 25. členu definiranih pogojev in če se z odstopanji ne poslabšajo pogoji funkcioniranja objektov na obravnavani in na sosednjih parcelah.

Odstopanja v odmikih od javnih cest so možna le v soglasju z upravljalcem.

Odstopanja v odmikih med objekti so dopustna, če tako narekuje sistem zazidave, obstoječa razporeditev objektov ter konfiguracija terena in če niso v nasprotju s požarnimi, sanitarnimi in drugimi predpisi.

Odstopanje v višini in izvedbi ograje je možno tam, kjer so ograje ob sosednjih parcelah že drugačne.

Odstopanja v velikosti vinskih kleti in vinotočev so dopustna v primeru, da gre za večji gospodarski objekt, katerega lastnik se intenzivno ukvarja z vinogradništvom, kar potrди pristojna kmetijska svetovalna služba.

Odstopanja v višini objektov so dopustna v strnjenih delih naselij, kadar gre za gradnjo objekta, ki zaradi svoje vsebine (namembnosti) mora biti višji od dopustnih višin iz 33. člena tega odloka.

Odstopanja v obliki, naklonu in obdelavi strehe (kritina) so možna izjemoma v območjih s pretežno stanovanjskimi objekti pod pogojem, da objekti ne rušijo značilne pozidave in da ne spreminjajo značilne vedute širšega območja.

XIV. KONČNA DOLOČILA

54. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvajajo pristojne inšpekcijske službe.

55. člen

Z veljavnostjo tega odloka prenehajo veljati:

1. odlok o urbanističnem redu v Občini Lendava (Uradne objave, št. 22/74)

2. odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za območje izven ureditvenih območij naselij v Občini Lendava, ki ga ne urejamo s prostorskimi izvedbenimi načrti (Uradne objave, št. 28/88).

56. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 00303-0001/01

Lendava, dne 22. maja 2001.

Župan
Občine Lendava
Jožef Kocon l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

2545. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-F)	4989
2546. Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (ZZVR-1)	4990
2547. Zakon o industrijski lastnini (ZIL-1)	5007
2548. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gospodarskih družbah (ZGD-F)	5030
2549. Zakon o zunanjih zadevah (ZZZ-1)	5068

USTAVNO SODIŠČE

2550. Odločba o razveljavitvi sodbe in sklep vrhovnega sodišča in o vrnitvi v novo odločanje	5079
2551. Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 12. člena statuta Madžarske samouprave Občine Lendava	5082
2552. Odločba o ugotovitvi, da 145.a in 145.b člena zakona o izvrševanju kazenskih sankcij nista v neskladju z ustavo, če se razlagata tako, da je mogoče vračanje zaplenjenega premoženja v naravi v vseh primerih, v katerih to premoženje še ni v zasebni lasti	5084
2553. Sklep o začetku postopka za oceno ustavnosti tretjega odstavka 292. člena in drugega odstavka 254. člena poslovnika Državnega zbora ter o začetku postopka za oceno ustavnosti zakona o preoblikovanju prostih carinskih prodajaln na cestnih mejnih prehodih z državami članicami Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije, v mejne prodajalne in o posebnih ukrepih nadzora teh prodajaln, ter o zadržanju izvrševanja navedenih določb poslovnika in zakona	5087

OBČINE

CELJE

2554. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o oddaji občinskih službenih stanovanj v najem	5089
---	------

KOZJE

2555. Odlok o spremembah odloka o komunalnih takсах v Občini Kozje	5089
2556. Odlok o odvajanju in čiščenju odpadnih in padavinskih voda v Občini Kozje	5090
2557. Sklep o brezplačnem prenosu lastninske pravice	5096
2558. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o dodeljevanju socialnih stanovanj v najem v Občini Kozje	5097

2559. Pravilnik o dopolnitvi pravilnika o določitvi podaljšanega obratovalnega časa gostinskih obratov in kmetij, na katerih se opravlja gostinska dejavnost	5097
--	------

LENDAVA

2560. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za nižinski del Občine Lendava	5097
2561. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za mesto Lendava	5107
2562. Odlok o prostorskih ureditvenih pogojih za gričevnat del Občine Lendava	5116

Pravkar izšlo**PREDPISI O OSEBNIH DOKUMENTIH**

z uvodnimi pojasnili mag. Bojana Trnovška

IN PRIJAVI PREBIVALIŠČA

z uvodnimi pojasnili Nine Gregori

Vladni predstavniki držav članic Evropske unije so določili, da je novi slovenski potni list bordo rdeče barve. V primerjavi z modrim, s katerim slovenski državljani lahko potujejo po svetu do 5. avgusta 2002, ima novi potni list 25 zaščitnih elementov, vsi podatki o imetniku potne listine, vključno s fotografijo in podpisom, pa so lasersko gravirani, tako da bo njihova zloraba bistveno težja kot s prvimi slovenskimi potnimi listi.

To je le nekaj podatkov iz obširnih uvodnih pojasnil mag. Bojana Trnovška, ki je na Ministrstvu za notranje zadeve Republike Slovenije zadolžen za izvedbo projektov izdaje novih osebnih izkaznic in potnih listin. Osebni dokumenti in njihove posebnosti so prikazani tudi v barvni prilogi, kjer so dvojezično predstavljeni tudi motivi, vtisnjeni na posamezne strani potnega lista.

Zakon o prijavi prebivališča je bil v uradnem listu objavljen februarja 2001, novosti pa podrobno predstavlja Nina Gregori, Uvodna pojasnila zanimivo začčenja z nizanem podatkov o dvestoletni zgodovini evidentiranja prebivališča ljudi na slovenskih tleh.

Cena: 4482 SIT z DDV

10551

N A R O Č I L N I C A Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>

Naročite po faksu: 01/425 14 18

S tem nepreklicno naročam

**PREDPISI O OSEBNIH DOKUMENTIH
IN PRIJAVI PREBIVALIŠČA**

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec DA NE

Firma - ime naročnika

Sektor - oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Direktor dr. Matjaž Nahtigal - Založnik Uradni list RS, d.o.o. - Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik - Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče - Akontacija naročnine za leto 2001 je 20.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV - Naročnina za tujino je 60.000 SIT - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379 - Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, naročnine 425 23 57, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo - telefaks 425 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si - Žiro račun 50100-601-273770